

EVROPSKI VARUH ČLOVEKOVIH PRAVIC

SL

letno poročilo 2006

EVROPSKI VARUH ČLOVEKOVIH PRAVIC

letno poročilo 2006

© Evropski varuh človekovih pravic 2007

Vse pravice pridržane.

Razmnoževanje v izobraževalne in nekomercialne namene je dovoljeno ob navedbi vira.

Če ni drugače navedeno, ima avtorske pravice za vse fotografije Evropski varuh človekovih pravic.
Naslovnica: © iStockphoto.com/urbancow

Poročilo je v celoti objavljeno na spletni strani: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Printed in Belgium

NATISNJENO NA BELEM PAPIRJU BREZ KLORA

EVROPSKI VARUH ČLOVEKOVIH PRAVIC

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Prof. dr. Hans-Gert PÖTTERING
Predsednik
Evropski parlament
Rue Wiertz
1047 Bruselj
BELGIJA

Strasbourg, 12. marca 2007

G. predsednik,

v skladu s členom 195(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ter členom 3(8) Sklepa Evropskega parlamenta o predpisih in splošnih pogojih, ki urejajo opravljanje nalog varuha človekovih pravic, vam predstavljam svoje poročilo za leto 2006.

S spoštovanjem,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

UVOD	15
1 POVZETEK	21
2 PRITOŽBE IN PREISKAVE	35
2.1 PRAVNA PODLAGA ZA DELO VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC	35
2.2 PRISTOJNOSTI EVROPSKEGA VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC	35
2.2.1 Pritožbe in preiskave na lastno pobudo.....	36
2.2.2 Institucije in organi Skupnosti	36
2.2.3 „Nepravilnosti“	37
2.2.4 Evropski kodeks dobrega ravnanja javnih uslužbencev	38
2.3 DOPUSTNOST IN RAZLOGI ZA PREISKAVE	38
2.4 ANALIZA PRITOŽB, OBRAVNAVANIH V LETU 2006	39
2.5 POSREDOVANJE IN SVETOVANJE	39
2.6 POSTOPKI VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC	42
2.6.1 Sprožitev preiskave	42
2.6.2 Pošten postopek	42
2.6.3 Pregled dosjejev in zaslišanje prič	42
2.6.4 Javen postopek	43
2.7 IZIDI PREISKAV	43
2.7.1 Brez nepravilnosti.....	43
2.7.2 Primeri, ki jih je rešila institucija, in sporazumne rešitve.....	43
2.7.3 Kritične ocene in osnutki priporočil.....	44
2.7.4 Posebna poročila Evropskemu parlamentu	44

2.8	ODLOČBE, S KATERIMI SO BILI ZAKLJUČENI PRIMERI V LETU 2006	45
2.8.1	Odprtost, javni dostop do podatkov in varstvo osebnih podatkov	45
2.8.2	Komisija kot varuh Pogodbe	47
2.8.3	Javni razpisi, pogodbe in podpora	48
2.8.4	Vprašanja v zvezi z zaposlovanjem	50
2.8.5	Drugo.....	51
3	ODLOČBE PO OPRAVLJENIH PREISKAVAH	55
3.1	PRIMERI, V KATERIH NISO BILE UGOTOVLJENE NEPRAVILNOSTI	55
3.1.1	Evropski parlament	55
	V ZVEZI Z ODDANO PONUDBO PARLAMENT NI ZAPROSIL ZA POJASNILA.....	55
3.1.2	Evropska komisija	56
	ZAMUDA PRI OBRAVNAVI UTEMELJENOSTI PRITOŽBE V SKLADU S ČLENOM 226	56
	OCENA KOMISIJE V ZVEZI S ŠPANSKO ZAKONODAJO GLEDE PRENOSA BIKOBORB	56
	PRENEHANJE SODELOVANJA, KI JE TEMELJILO NA DOLGOROČNIH DOGOVORIH	57
	IZBIRA STROKOVNJAKOV V SKLADU S ŠESTIM OKVIRNIM PROGRAMOM.....	58
	PREKLIC FINANCIRANJA ZA STORITVE STANDARDIZACIJE.....	58
	DOMNEVNA KRŠITEV PRAVIC INTELKTUALNE LASTNINE V ZVEZI S PROGRAMOM ZA PREVAJANJE.....	59
3.1.3	Sodišče Evropskih skupnosti	60
	OBVESTILO O JAVNEM NAROČILU ZA PREVAJALSKE STORITVE.....	60
3.1.4	Evropski urad za izbor osebja	60
	DOMNEVNO NEPRAVILNA OCENA PREIZKUSA V OKVIRU JAVNEGA NATEČAJA	60
	ZAVRNITEV UDELEŽBE NA IZBIRNEM PRESKUSU	61
	OBVEZNOST PRIJAVE NA LE ENEGA OD TREH HKRATNIH NATEČAJEV	62
	OCENA KANDIDATOVEGA ODGOVORA NA PREIZKUSNO VPRAŠANJE	62
	DOMNEVNO SLABA ORGANIZACIJA JAVNEGA NATEČAJA.....	63
3.1.5	Evropska investicijska banka	64
	ZAVRNITEV POSREDOVANJA INFORMACIJ O MOREBITNEM FINANCIRANJU PROJEKTA V DRŽAVI KANDIDATKI.....	64
3.1.6	Evropski urad za boj proti goljufijam.....	64
	ZAHTeva ZA INFORMACIJE, NA KATERO EVROPSKI URAD ZA BOJ PROTI GOLJUFIJAM DOMNEVNO NI ODGOVORIL.....	64
3.2	PRIMERI, KI JIH JE REŠILA INSTITUCIJA SAMA	65
3.2.1	Evropski parlament	65
	DOSTOP DO ČLANKA V „EP NEWSHOUND“	65
3.2.2	Evropska komisija	66
	ZAVRNITEV IZPLAČILA NEIZPLAČANE PLAČE IN OBRESTI	66
	ODGOVOR V DRUGEM JEZIKU NA PRIJAVO ZA DELOVNO MESTO.....	66
	ZAMUDA PRI PLAČILU PODPORE V OKVIRU TESNEGA SODELOVANJA MED MESTI.....	67

3.2.3	Evropska komisija in Evropska agencija za okolje	68
	HITRA OPRAVIČILA ZA NAPAKE	68
3.2.4	Odbor regij	68
	POVRAČILO POTNIH STROŠKOV ZA RAZGOVOR ZA ZAPOSЛИTEV	68
3.3	SPORAZUMNE REŠITVE, KI JIH JE DOSEGEL VARUH ČLOVEKOVIH PRAVIC	69
3.3.1	Evropska komisija	69
	RAZLAGA DIREKTIVE O VARSTVU PODATKOV V OKVIRU PRITOŽBE ZARADI KRŠITVE	69
3.3.2	Evropska investicijska banka	70
	ZAVRNITEV DOSTOPA DO REVIZIJSKEGA POROČILA - 1	70
3.3.3	Evropska agencija za varnost v letalstvu	71
	IZTERJAVA NADOMESTILA ZA NASTANITEV, PLAČANEGA MED POSKUSNO DOBO	71
3.4	PRIMERI, ZAKLJUČENI S KRITIČNO OCENO VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC	72
3.4.1	Evropski parlament	72
	DOSTOP DO SEZNAMOV KANDIDATOV V IZBIRNEM POSTOPKU	72
3.4.2	Svet Evropske unije	73
	OBRAVNAVANJE ZAHTEVE ZA INFORMACIJE	73
3.4.3	Evropska komisija	73
	NEPOŠTENO OBRAVNAVANJE DODELJENIH NACIONALNIH STROKOVNJAKOV	73
	DOSTOP DO DOKUMENTOV: TAKSA PO NACIONALNI ZAKONDAJI IN RAZLOGI ZA ZAVRNITEV DELNEGA DOSTOPA	74
	ZAVRNITEV PLAČILA PRAVNIH STROŠKOV	75
	ZAVRNITEV DOSTOPA DO REVIZIJSKEGA POROČILA - 2	76
	PRITOŽBA NA PODLAGI ČLENA 90(2) KADROVSKIH PREDPISOV, NA KATERO NI BILO ODGOVORA	77
	DISKRIMINACIJA PRI OBRAVNAVI VLOGE IN ZAVRNITEV DOSTOPA DO DOKUMENTOV	78
	POMANJKANJE PRAVNIH SREDSTEV V EVROPSKIH ŠOLAH	79
	ZAVRNITEV DOSTOPA DO STALIŠČA KOMISIJE, PREDLOŽENEGA KOMISIJI ZA REŠEVANJE SPOROV SVETOVNE TRGOVINSKE ORGANIZACIJE	80
	PREDPISI V ZVEZI Z IZREDNIM DOPUSTOM ZA NACIONALNE STROKOVNJAKE	80
	RAZSODBA SODIŠČA, ZA KATERO NI BILO ZAGOTOVLJENO, DA JO NEMČIJA UPOŠTEVA	81
	DOSTOP DO DOKUMENTOV V ZVEZI Z DODELITVIJO PRAVIC DO EMISIJE TOPLOGREDNIH PLINOV	82
	KOMISIJA NI OBRAZLOŽILA NEGATIVNE OCENE USLUŽBENKE AGENCIJE	83
	PREVERJANJE DATUMA ODPOŠILJANJA PREDHODNIH PREDLOGOV ZA PODPORO	84
3.4.4	Evropski urad za izbor osebja	84
	NEUSTREZNE INFORMACIJE KANDIDATU O NJEGOVIH NAPAKAH V PRESKUSU IZ PREVAJANJA	84
	DOMNEVA O DISKRIMINACIJI IN NEPOŠTENOSTI ZARADI KRAJŠEGA ČASA ZA PRIPRAVO NA USTNI PREIZKUS ZNANJA, KOT SO GA IMELI DRUGI KANDIDATI	85
	NESKLADNI PODATKI V PRESKUSU V OKVIRU JAVNEGA NATEČAJA	86
3.4.5	Odbor regij	87
	DELNO PLAČILO ZA DOMNEVNO NEPOPOLNO DELO	87
3.4.6	Center za razvoj poklicnega usposabljanja	87
	ODNOS MED UPRAVO IN JAVNIMI USLUŽBENCI V ORGANU SKUPNOSTI	87

3.5	OSNUTKI PRIPOROČIL, KI SO JIH INSTITUCIJE SPREJELE	88
3.5.1	Evropska komisija	88
	DOMNEVNA DRŽAVNA POMOČ V ZVEZI S PRIVATIZACIJO NEMŠKEGA PODJETJA	88
	KOMISIJA NE SPREJME ODLOČITVE O PRITOŽBI GLEDE KRŠITVE	89
3.6	PRIMERI, ZAKLJUČENI IZ DRUGIH RAZLOGOV	90
3.6.1	Svet Evropske unije	90
	SPONZORIRANJE PREDSEDSTVA SVETA	90
3.6.2	Evropska komisija	91
	NEUTEMELJENA ZAMUDA PRI VODENJU DVEH POSTOPKOV ZA UGOTAVLJANJE KRŠITEV	91
	NEPRAVILNA RAZVRSTITEV POMOŽNEGA KONFERENČNEGA TOLMAČA	92
	PETLETNO ČAKANJE NA ODGOVOR KOMISIJE	92
3.6.3	Evropski urad za izbor osebja	93
	MANJKAJOČE OPRAVIČILO ZA NAPAKO PRI OCENJEVANJU	93
3.7	PRIMERI, ZAKLJUČENI PO POSEBNEM POROČILU	94
3.7.1	Svet Evropske unije	94
	JEZIKI, UPORABLJENI NA SPLETNIH STRANEH PREDSEDSTVA	94
3.7.2	Evropska komisija	95
	ZAMUDA V OBRAVNAVI POLITIČNO OBČUTLJIVE IN SPORNE PRITOŽBE	95
3.8	PREISKAVE NA LASTNO POBUDO VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC	96
	PREISKAVA GLEDE PRIPRAVLJENOSTI KOMISIJE, DA UPORABI MEDIACIJO V SPORIH Z IZVAJALCI	96
	OBRAVNAVANJE PRITOŽBE V ZVEZI Z RAZVOJEM INDUSTRIJSKEGA PRISTANIŠČA V ŠPANJI	96
	ZGORNJE STAROSTNE OMEJITVE ZA PROGRAM PRIPRAVNISTVA NA DELOVNEM MESTU	97
3.9	VPRAŠANJA, KI JIH JE OBRAVNAVAL VARUH ČLOVEKOVIH PRAVIC	97
	ODLOČANJE DRŽAV ČLANIC O KMETIJSKEM VPRAŠANJU PO LASTNEM PREUDARKU	97
	PROST PRETOK BLAGA	98
4	ODNOSI Z INSTITUCIJAMI IN ORGANI EVROPSKE UNIJE	101
4.1	EVROPSKI PARLAMENT	103
4.2	EVROPSKA KOMISIJA	105
4.3	DRUGE INSTITUCIJE IN ORGANI	106

5	ODNOSI Z VARUHI ČLOVEKOVIH PRAVIC IN PODOBNIMI ORGANI	109
5.1	EVROPSKA MREŽA VARUHOV ČLOVEKOVIH PRAVIC	109
5.2	DRUGI SEMINARJI IN KONFERENCE VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC	114
5.3	DRUGI DOGODKI Z VARUHI ČLOVEKOVIH PRAVIC IN NJIHOVIMI USLUŽBENCI	115
6	OBVEŠČANJE	119
6.1	NAJOPMEMBNEJŠI DOGODKI LETA	119
6.2	OBISKI, NAMENJENI OBVEŠČANJU	121
6.3	DRUGE KONFERENCE IN SESTANKI	126
6.4	ODNOSI Z MEDIJI	135
6.5	OBJAVE	139
6.6	ELEKTRONSKO KOMUNICIRANJE	141
7	PRILOGE	143
A	STATISTIKA	145
B	PRORAČUN VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC	152
C	ZAPOSLENI	154
D	SEZNAM ODLOČB	163
	KAKO STOPITI V STIK Z EVROPSKIM VARUHOVOM ČLOVEKOVIH PRAVIC	167

UVOD

Na začetku vsakega leta se usedem, da bi dokončal besedilo najpomembnejše publikacije Evropskega varuha človekovih pravic – to je letno poročilo. Neprecenljive vrednosti je popolna zbranost, ki jo nujno potrebujem za dokončno oblikovanje takšnega rokopisa, saj mi omogoča ne samo pregled dosežkov v zadnjih dvanajstih mesecih, temveč tudi določitev področij, ki jih je treba izboljšati. Na naslednjih straneh vam nameravam predstaviti rezultate tega razmišljanja.

Osnovna vloga varuha človekovih pravic – Pomagati pritožnikom

Število pritožb, ki jih je leta 2006 prejel Evropski varuh človekovih pravic, je ostalo blizu rekordno visoke ravni iz let 2005 in 2004, kar kaže, da se je zdaj število pritožb, ki jih prejme varuh človekovih pravic, umirilo na ravni, ki prej še nikoli ni bila dosežena, to je 320 pritožb na mesec. V veliki večini primerov, ki sem jih prejel leta 2006, sem lahko pritožnikom pomagal tako, da sem primer raziskal, ga posredoval pristojnemu organu ali svetoval, kam se lahko obrnejo za pravočasno in učinkovito rešitev težave. V povzetku poročila je naveden pregled primerov, obravnavanih v letu 2006, v poglavjih 2 in 3 poročila pa so primeri podrobneje analizirani in predstavljeni.

Veliko pozitivnih rezultatov – Primeri najboljših praks

Povzetek primerov iz tega poročila vsebuje več primerov pozitivnega odziva institucij in organov EU na težave, na katere sem jih opozoril. V tem poročilu sem prvič predstavil šest nadvse uspešnih primerov – to so primeri najboljše prakse, ki jo želim izpostaviti. Mednje sodijo primer, ko je Evropska komisija soglašala, da ponovno preuči svojo razlago Direktive o varstvu podatkov, da bi upoštevala zaskrbljenost državljanov, konstruktiven odziv Evropske investicijske banke na primer o dostopu do dokumentov ter sklep Evropskega parlamenta, da odpravi starostne omejitve v svojem programu pripravništva. Z izpostavitvijo teh primerov želim predstaviti modele dobrega upravljanja za vse institucije in organe EU, iz katerih lahko ti črpajo navdih in s katerimi lahko primerjajo svoje prakse. Več informacij o teh primerih je na voljo v povzetku, ki sledi. Vseh šest nadvse uspešnih primerov je tudi uvrščenih v Prilogo D k celotnemu poročilu.

Nekatere zamujene priložnosti

Odkar sem 1. aprila 2003 prišel na položaj Evropskega varuha človekovih pravic, sem si vneto prizadeval za spodbujanje storitvene kulture v upravi EU. To je najmanj, kar zaslužijo državljani. Listina Evropske unije o temeljnih pravicah vključuje pravico do dobrega upravljanja in to obljubo, ki smo jo dali evropskim državljanom, smo dolžni spoštovati.

Kot pogosto povem, je način, kako se javna uprava odzove na pritožbe, ključno merilo njene usmerjenosti k državljanom. Medtem ko je bil na mnogih področjih dosežen napredek, pa se je žal leta 2006 povečal delež primerov, ki sem jih zaključil s kritično pripombo, enakovredno pa se je zmanjšalo število primerov, v katerih je bila dosežena sporazumna rešitev. Obžalovanja vredno je tudi, da so institucije sprejele in izvedle manj osnutkov priporočil, ki jih je predlagal varuh človekovih pravic.

Takšen potek dogodkov bi moral biti razlog za zaskrbljenost vseh, ki želijo boljše odnose med Evropsko unijo in njenimi državljani. Pritožbe so priložnost, da se stvari uredijo, in da se pokaže, da zadevna institucija ali organ resno spoštuje temeljno državljansko pravico do dobrega upravljanja. Nisem prepričan, da državljani zlahka sprejmejo izjave, ki jih pogosto dajejo institucije, da se želijo

„približati državljanom“, ob dejstvu, da te iste institucije pogosto ne izkoristijo priložnosti, ki jim jih ponudi varuh človekovih pravic za izboljšanje odnosov.

Kot se zdi, je del težave v tem, da nekateri iz uprave še niso v celoti dojeli in dovolj ponotranjili zamisli, da načela dobrega upravljanja zahtevajo od institucij in posameznih državnih uradnikov več kot samo izogibanje nezakonitemu ravnanju. To ključno točko bom poudarjal tudi v letu 2007. Ker bi rad zagotovil, da bodo imele moje preiskave konkreten in trajen učinek, nameravam v letu 2007 izvesti in objaviti študije o nadaljnjih ukrepih v zvezi z vsemi dodatnimi in kritičnimi pripombami iz leta 2006. To bi moralo biti dodatna spodbuda zadevnim institucijam, da izboljšajo svoje prakse v korist državljanov.

Sodelovanje z institucijami za spodbujanje storitvene kulture

Približno 70 % preiskav varuha človekovih pravic se nanaša na Evropsko komisijo. Zato je ključnega pomena, da Komisija prevzame vodilno vlogo pri spodbujanju storitvene kulture. Za uresničitev tega cilja sem začel krog dvostranskih srečanj s posameznimi evropskimi komisarji, ki so zasnovana tako, da na njih poudarjamo ključna načela dobrega upravljanja, ki jih je treba upoštevati na vseh ravneh delovanja Komisije, in usmerimo pozornost na področja, na katerih so mi preiskave o pritožbah dale razlog za zaskrbljenost. Odprtost in angažiranost enajstih komisarjev, s katerimi sem se tako sestal, zelo jasno kažeta, da cenijo pomen konstruktivnega odziva na pritožbe. Enako spodbudna so bila moja srečanja z drugimi institucijami in organi EU, podrobnosti o njih pa so navedene v poglavju 4 tega poročila.

Spodbujanje subsidiarnosti pri pravnih sredstvih

Ker je med pritožbami, ki jih prejmem vsako leto, precej takih, ki ne sodijo v mojo pristojnost, sem si v letu 2006 še naprej prizadeval za spodbujanje subsidiarnosti pri pravnih sredstvih. Mnogi med tistimi, ki so se mi pritožili, ne poznajo izvensodnih sredstev, ki so jim na voljo v državah članicah, niti ne vedo, da je za obravnavanje njihovih pritožb morda pristojen nacionalni ali regionalni varuh človekovih pravic, tudi v primerih, ko je vključeno pravo EU. Evropska mreža varuhov človekovih pravic je ključni vir za čim učinkovitejšo pomoč nacionalnim in regionalnim varuhom človekovih pravic, ki obravnavajo primere, ki vključujejo pravo EU. Leta 2006 več kot 75 % pritožb, ki sem jih prejel, ni sodilo v mojo pristojnost, predvsem zato, ker so se nanašale na nacionalne in regionalne uprave v državah članicah. V veliki večini primerov je bil za obravnavanje zadeve, za katero je bila vložena pritožba, pristojen drug član Evropske mreže varuhov človekovih pravic. V vseh takšnih primerih sem ob predhodno odobritvi pritožnika pritožbo posredoval neposredno pristojnemu varuhu človekovih pravic ali pa sem pritožniku svetoval, kam naj se obrne. Čeprav je takšno posredovanje ali svetovanje državljanom nedvomno v veliko pomoč, pa bi bilo zanje očitno boljše, če bi stopili v stik s pristojnim varuhom človekovih pravic že na samem začetku.

Bolj ciljno usmerjena strategija obveščanja javnosti

Prek Evropske mreže varuhov človekovih pravic si zelo prizadevamo usmeriti državljanke k pravemu varuhu človekovih pravic z zagotavljanjem jasnih in razumljivih informacij o številnih pravnih sredstvih, ki so jim na voljo na evropski, nacionalni in regionalni ravni. Te informacije so državljanom na voljo prek povezav z nacionalnimi in regionalnimi varuhi človekovih pravic na moji spletni strani, ki so bile lani uporabljene več kot 44.000-krat, z informacijami o mreži, ki jih vsebujejo moje objave, in s skupnimi predstavitvami s pristojnimi nacionalnimi ali regionalnimi varuhi človekovih pravic med mojimi informativnimi obiski v državah članicah.

Poleg dejavnosti, ki se izvajajo prek mreže, smo tudi na splošno okrepili svoja prizadevanja na področju obveščanja javnosti. Med letom smo razvili tri ključne strategije za zagotavljanje pomoči državljanom – celovito medijsko strategijo, načrt za temeljito obnovo spletne strani varuha človekovih pravic ter skrbno raziskano politiko za boljše ciljno usmerjenost in obravnavanje morebitnih pritožnikov. Slednja strategija je ključnega pomena za zmanjšanje trenutnega deleža pritožb, ki ne sodijo v mojo pristojnost. Namen vseh treh ukrepov je zagotoviti, da bodo vsi, ki morda želijo Evropskemu varuhu človekovih pravic predložiti utemeljeno pritožbo, obveščeni, kako to storiti,

in da bodo tisti s pritožbo, ki ne sodi v mojo pristojnost, vedeli, kam naj se obrnejo po pomoč. Te dejavnosti na področju obveščanja naj bi prav tako pomagale izboljšati obveščenost širše javnosti o vlogi Evropskega varuha človekovih pravic pri zagotavljanju odgovornosti uprave EU.

Srečanje uslužbencev

Kaj pomeni dobra uprava s pojmovnega in postopkovnega vidika, kako nadalje krepiti in spodbujati storitveno kulturo v uradu varuha človekovih pravic in kako pomagati državljanom na splošno, zlasti pa ciljnemu, bolj specializiranemu občinstvu, je le nekaj tem, ki so bile podrobno obravnavane med prvim srečanjem zaposlenih v Uradu Evropskega varuha človekovih pravic oktobra 2006. Srečanje je vaja iz samoopazovanja, pri kateri sodeluje celotno osebje institucije, njen cilj pa je razvijanje in krepitev razumevanja vrednot in poslanstva institucije ter spodbujanje njihovega učinkovitega zagotavljanja. Vsi uslužbenci so bili pozvani, da dejavno sodelujejo v razpravah in izrazijo svoja stališča glede različnih obravnavanih tem. Po srečanju je prevladalo splošno soglasje, da je bila to zelo plodna in dragocena izkušnja, ki si zasluži ponovitev.

Vse dejavnosti, ki sem jih omenil v tem uvodu, so podrobno opisane v Letnem poročilu, krajši opis dela varuha človekovih pravic pa je naveden v Povzetku in statistiki, ki je bil objavljen tudi kot samostojna publikacija. Upam, da vam bosta obe publikaciji zagotovili popoln opis dela Evropskega varuha človekovih pravic v letu 2006 in vas spodbudili, da izveste več o instituciji, ki jo imam čast voditi. Sam se veselim novega leta 2007, ki bo polno izzivov in bo imelo dvojni cilj, sodelovati z institucijami pri spodbujanju dobrega upravljanja in preusmeriti prizadevanja na področju obveščanja javnosti, da bodo lahko vsi, ki bodo morda potrebovali storitve Evropskega varuha človekovih pravic, ustrezno obveščeni, kako naj to storijo.

Strasbourg, 22. februar 2007

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

1 POVZETEK

Dvanajsto letno poročilo Evropskega varuha človekovih pravic Evropskemu parlamentu prinaša opis dejavnosti varuha človekovih pravic v letu 2006. Gre za četrto letno poročilo P. Nikiforosa DIAMANDOUROSA, ki je delo evropskega varuha človekovih pravic začel opravljati 1. aprila 2003.

SESTAVA POROČILA

Poročilo je sestavljeno iz šestih poglavij in štirih prilog. Začne se z uvodom, v katerem varuh človekovih pravic povzame osrednje letne dejavnosti in dosežke ter predstavi prednostne naloge v naslednjih letih. Povzetek predstavlja poglavje 1.

Poglavje 2 opisuje postopke varuha človekovih pravic za obravnavanje pritožb in izvajanje preiskav. Vsebuje pregled pritožb, ki so bile obravnavane med letom, vključno s tematsko analizo rezultatov v primerih, ki so se zaključili s preiskavo. Analiza obsega najpomembnejše ugotovitve in dejstva iz sklepov varuha v letu 2006.

V poglavju 3 so zbrani povzetki sklepov varuha človekovih pravic za leto 2006, ki vključujejo razpon področij in institucij, vpletenih v pritožbe in preiskave na lastno pobudo. Povzetki so najprej razvrščeni glede na zaključek oziroma rezultat, potem pa še glede na institucijo ali organ. Poglavje se zaključi s povzetki sklepov preiskav na lastno pobudo in primeri vprašanj, ki so jih zastavili nacionalni in regionalni varuhi človekovih pravic.

Poglavje 4 obravnava odnose z drugimi institucijami in organi Evropske unije. Začne se z opisom pomena konstruktivnih odnosov varuha človekovih pravic z institucijami in organi, nadaljuje pa se s pregledom srečanj in prireditvev, ki so potekali v letu 2006.

Poglavje 5 povzema odnose evropskega varuha človekovih pravic z nacionalnimi, regionalnimi in lokalnimi varuhi človekovih pravic v Evropi in zunaj nje. Natančno so opisane dejavnosti Evropske mreže varuhov človekovih pravic, poleg tega pa je opisana tudi udeležba varuha na seminarjih, konferencah in srečanjih.

Poglavje 6 ponuja pregled dejavnosti varuha s področja obveščanja javnosti. Razdeljeno je na šest delov, ki vključujejo najpomembnejše letne dogodke, informativne obiske varuha, konference in srečanja, na katerih je sodeloval varuh oziroma njegovi zaposleni, odnose z mediji, objave in spletne komunikacije.

Priloga A vsebuje statistične podatke o delu Evropskega varuha človekovih pravic v letu 2006. Prilogi B in C navajata podrobnosti v zvezi s proračunom in zaposlenimi v uradu varuha. Priloga D navaja sklepe iz poglavja 3 glede na številko primera, vsebino in vrsto domnevne nepravilnosti. V njej so tudi naštetih nadvse uspešni primeri in vsi primeri, ki so se zaključili s kritično pripombo, iz leta 2006.

SINOPSIS

Poslanstvo Evropskega varuha človekovih pravic

Urad evropskega varuha človekovih pravic je bil ustanovljen z Maastrichtsko pogodbo v okviru pravic iz državljanstva Evropske unije. Varuh preučuje pritožbe o nepravilnostih v delu institucij in organov Skupnosti, z izjemo Sodišča Evropskih skupnosti in Sodišča prve stopnje v njuni pravosodni funkciji. V soglasju z Evropskim parlamentom je varuh človekovih pravic „nepravilnost“ opredelil na način, ki vključuje spoštovanje človekovih pravic, pravne države in načel dobrega upravljanja.

Poleg tega da se odziva na pritožbe posameznikov, družb in združenj, deluje tudi proaktivno, to pomeni, da sproža preiskave na lastno pobudo, organizira srečanja s člani in uslužbenci institucij in organov EU in ugotovitve posreduje državljanom ter jih obvešča o njihovih pravicah in o tem, kako jih uveljaviti.

Pritožbe in preiskave v letu 2006

Leta 2006 je varuh prejel 3 830 pritožb. V primerjavi z letom 2005 gre za rahlo zmanjšanje (2 %)¹, ki pa tudi potrjuje umiritev števila pritožb na ravni iz leta 2004, ki ni bila dosežena še nikoli prej. Skupno 57 % pritožb, ki jih je prejel varuh človekovih pravic leta 2006, je bilo poslanih v elektronski obliki, po elektronski pošti ali prek obrazca za pritožbe s spletne strani varuha človekovih pravic. V 3 619 primerih so pritožbe poslali neposredno posamezni državljani, medtem ko so 211 pritožb poslala združenja ali podjetja.

Varuh človekovih pravic je lahko pritožnikom pomagal v skoraj 70 % primerov, s tem ko je primer raziskal, ga posredoval pristojnemu organu ali svetoval, kam se lahko obrnejo za pravočasno in učinkovito rešitev težave.

Med letom je bilo na podlagi pritožb sproženih 258 novih preiskav. Pet preiskav je varuh človekovih pravic sprožil na lastno pobudo. Leta 2006 je izvedel skupno 582 preiskav, od katerih je bilo 315 prenesenih iz leta 2005.

Kot v preteklih letih se je tudi tokrat večina preiskav (387 ali 66 %) nanašala na Evropsko komisijo. Ker je Komisija osrednja institucija Skupnosti, ki sprejema odločitve, ki neposredno vplivajo na državljane, ni čudno, da je glavni predmet pritožb državljanov. 74 preiskav (13 % vseh) se je nanašalo na Urad za izbor osebja Evropskih skupnosti (EPSO), 49 (8 %) na Evropski parlament in 11 (2 %) na Svet Evropske unije.

V glavnem so se domnevne nepravilnosti nanašale na nepreglednost, vključno z zavračanjem posredovanja podatkov (25 % primerov), nepravilnost ali zlorabo pooblastil (19 %), nezadovoljive postopke (12 %), nepotrebne zamude (9 %), diskriminacijo (9 %), malomarnost (8 %), pravne napake (5 %), neizpolnjevanje obveznosti, tj. neuspešnost Komisije pri izvajanju vloge „varuha Pogodbe“ v odnosu do držav članic (4 %).

Po elektronski pošti je prispelo 3 540 posameznih zahtevkov za informacije v primerjavi s približno 3 200 v letih 2005 in 2004. Pristojni člani osebja iz urada varuha človekovih pravic so na vse osebno odgovorili.

Rezultati preiskav varuha človekovih pravic

Leta 2006 je varuh človekovih pravic zaključil 250 preiskav, od teh 247 na podlagi pritožb, tri pa na lastno pobudo. Rezultati preiskave so naslednji:

Brez nepravilnosti

V 95 primerih preiskava varuha človekovih pravic ni razkrila nepravilnosti. To ni nujno negativen izid za pritožnika, ki vsaj prejme od zadevne institucije ali organa temeljito razlago njenega dejanja in stališče varuha glede primera. Sledi nekaj primerov iz leta 2006, v katerih niso bile ugotovljene nepravilnosti:

- Varuh človekovih pravic je prejel pritožbo glede Evropske investicijske banke in njenega obravnavanja zahtevkov za informacije o možnostih, da bi financirala projekt v Češki republiki. V svojem prvem odzivu na zahteve po informacijah je Evropska investicijska banka podala splošno izjavo, da je njena zavrnitev dostopa v skladu z njeno politiko in trenutno veljavnimi predpisi. Med preiskavo varuha človekovih pravic je banka zagotovila podrobnejšo razlago in se sklicevala na javni interes v zvezi z mednarodnimi odnosi. Varuh človekovih pravic je sklenil,

¹ Treba je opozoriti, da se je leta 2006 281 pritožb nanašalo na isto zadevo, medtem ko se je leta 2005 na isto zadevo nanašalo 335 pritožb.

da Evropska investicijska banka ni kršila svojih predpisov o dostopu do informacij, in primer zaključil z ugotovitvijo, da ni bilo nepravilnosti. Evropsko investicijsko banko je spodbudil, naj v prihodnje morebitno zavrnitev posredovanja informacij dopolni z ustrezno pojasnitvijo razlogov za to in jo naslovi na osebo, ki je zaprosila za informacije, preden se težava stopnjuje in ji sledi pritožba varuhu človekovih pravic. (3501/2004/PB)

- Udeleženec javnega natečaja, ki ga je organiziral Evropski urad za izbor osebja (EPSO), se je varuhu človekovih pravic pritožil, da natečaj ni bil dovolj pregleden in dovolj dobro organiziran ter da se niso upoštevali roki za registracijo za izbirne preskuse. Po preiskavi je varuh človekovih pravic ugotovil, da je Evropski urad za izbor osebja kandidate obvestil o zaporednih fazah izbirnega postopka po rednem postopku in v skladu z razpisom za prijavo interesa. Sklenil je, da so bile informacije, ki jih je zagotovil Evropski urad za izbor osebja, jasne in ustrezne ter da ni bilo nepravilnosti. (472/2006/DK)
- Švedska prevajalska pisarna se je varuhu človekovih pravic pritožila v zvezi z javnim razpisom, ki ga je objavilo Sodišče Evropskih skupnosti. Razpis je vseboval zahtevo, ki v prvotnem obvestilu o javnem naročilu ni bila navedena, in je pisarna ni mogla izpolniti. Varuh človekovih pravic je ugotovil, da je v skladu z ustreznimi predpisi dovolj, da se nekatere zahteve navedejo samo v razpisu, ne pa tudi v obvestilu o javnem naročilu. Sklenil je, da Sodišče ni, kot je domneval pritožnik, spremenilo pogojev med postopkom in zato ni ugotovil nepravilnosti. (2523/2005/TN)

Tudi če varuh človekovih pravic ne odkrije nepravilnosti, lahko poišče način, kako v prihodnje izboljšati upravljanje institucij ali organov. V takih primerih lahko oblikuje dodatno pripombo, kot je to storil v naslednjih primerih:

- Varuh človekovih pravic ni ugotovil nepravilnosti v zvezi s sklepom Parlamenta, da zavrne pritožnikovo ponudbo na javni razpis. Vendar pa je Parlament opozoril na izjavo, ki jo je dal v zvezi s svojo diskrecijo v postopkih javnih razpisov. Varuh je poudaril, da se v tem primeru izjava ne zdi v skladu z javnim razpisom niti z načeli dobrega upravljanja, kar zadeva uveljavljanje diskrecijskih pravic. (1315/2005/BB)
- Varuh človekovih pravic je Evropskemu uradu za izbor osebja (EPSO) predlagal, naj vedno, kadar organ za imenovanja namerava poslati svoj odgovor na pritožbo, vloženo v skladu s členom 90(2) Kadrovskih predpisov, po poteku predvidenega štirimesečnega roka o tem pritožnike obvesti. Za to se je odločil po preiskavi o pritožbi kandidata, ki ni bil uspešen na javnem natečaju. Evropski urad za izbor osebja je izrazil obžalovanje zaradi zamude v tem določenem primeru. Varuh človekovih pravic je izkoristil priložnost, ki mu jo je ponudila ta pritožba, da je pojasnil, da je pristojen za preveritev zakonitosti sklepa izbirne komisije. Evropski urad za izbor osebja je izpodbijal pristojnost varuha človekovih pravic za to v tem primeru. (1217/2004/OV)

Primeri, rešeni s strani institucij, in sporazumne rešitve

Kjer je mogoče, si varuh človekovih pravic prizadeva doseči ugoden rezultat tako za pritožnika kot za institucijo, zoper katero je vložena pritožba. Pri doseganju zadovoljivih rezultatov, ki pripomorejo na eni strani h krepitvi odnosov med institucijami in državljani, na drugi pa k izogibanju dragim in dolgotrajnim sodnim postopkom, je seveda bistvenega pomena sodelovanje institucij in organov Skupnosti.

Leta 2006 so na podlagi pritožbe varuhu človekovih pravic institucije ali organi sami rešili 64 primerov. Naj navedemo nekaj primerov:

- Komisija je uredila primer zamujenih plačil v okviru programa izmenjave učencev med Berlinom iz Nemčije in Haltonom iz Združenega kraljestva, potem ko so lokalne oblasti iz Berlina vložile pritožbo pri varuhu človekovih pravic. Komisija je tudi sporočila, da je sprejela ukrepe za izboljšanje svojega upravljanja na področju pobratenja mest. Varuh človekovih pravic

je pozdravil takšen odziv in dodal, da bi bilo v takšnem primeru ustrezno plačati tudi obresti. (3172/2005/WP)

- Ko je varuh človekovih pravic preiskal primer, je Komisija soglašala, da plača uslužbenki sporni znesek plače. Uslužbenka je zbolela kmalu po nastopu službe in ji je bila na koncu odobrena invalidska pokojnina. Komisija ji ni hotela plačati za podaljšani čas, kar je utemeljevala s tem, da ni predložila dokazil, da je bila odsotna iz zdravstvenih razlogov. Po opravljeni preiskavi varuha človekovih pravic je Komisija soglašala, da plača sporni znesek plače in obresti, ki jih je zahtevala pritožnica. (106/2005/TN)
- Ko je varuh človekovih pravic preiskal primer, je Odbor regij kandidatu povrnil potne stroške za razgovor za službo in soglašal s plačilom obresti. V odgovor na zahtevo pritožnika, da bi moral izboljšati postopek za povračilo stroškov, je Odbor navedel, da so bile vzrok zamude izredne okoliščine in da ni potrebe po spreminjanju njegovih postopkov. Varuh človekovih pravic je v dodatni pripombi predlagal, da bi bilo treba upravne standarde Odbora dodatno izboljšati za sistematično spremljanje kartotek plačil, kakršno je navedeno zgoraj. To se lahko naredi tako, da se stopi v stik s prosilci, če manjkajo določeni nujno potrebni dokumenti, pri zamudi pa tako, da se prosilca obvesti o zamudi in razlogih zanjo. (800/2006/WP)

Ko varuh človekovih pravic ugotovi nepravilnost, po možnosti vedno najprej skuša doseči sporazumno rešitev. V nekaterih primerih to pomeni odškodnino, ki sta jo institucija ali organ pripravljena ponuditi pritožniku. V tem primeru gre za dejanja *ex gratia*: to pomeni brez dopustitve pravne odgovornosti in brez oblikovanja precedensa.

Leta 2006 je bilo predlaganih 28 sporazumnih rešitev. Trije primeri, vključno z dvema primeroma, ko je bil predlog vložen leta 2005, so bili zaključeni med letom po tem, ko je bila dosežena sporazumna rešitev. Ob koncu leta 2006 je bilo 27 predlogov za sporazumno rešitev še vedno v postopku preučitve. Primeri sporazumnih rešitev iz leta 2006 so naslednji:

- Potem ko je bila pri varuhu človekovih pravic vložena pritožba, je Evropska investicijska banka (EIB) odobrila delni javni dostop do revizijskega poročila. Soglašala je tudi, da zadevnemu podjetju odobri zasebni dostop do nekaterih oddelkov poročila, ki se nanašajo posebej na skupino, v kateri je bilo podjetje. Poročilo se je nanašalo na projekt, ki se je s sredstvi EU izvajal v Afriki in pri katerem je sodelovala skupina. Evropska investicijska banka je dostop do poročila najprej zavrnila. Varuh človekovih pravic je z veseljem pozdravil konstruktiven pristop Evropske investicijske banke kot model za prihodnje primere, povezane z dostopom do dokumentov. (1776/2005/GG)
- Po pritožbi nemškega državljana je Komisija soglašala, da ponovno preuči svojo razlago Evropske direktive o varstvu podatkov². Pritožnik je trdil, da so organi oblasti dežele Hamburg nezakonito predali osebne podatke podjetjem in pri tem vedeli, da jih bodo slednja uporabila za namene neposrednega trženja. Komisija je najprej trdila, da Direktiva o varstvu podatkov ne varuje pred tako možnostjo. Po intervenciji varuha človekovih pravic je soglašala, da svojo presojo ponovno preuči. (2467/2004/PB)
- Po posredovanju varuha človekovih pravic je Evropska agencija za varnost v letalstvu (EASA) soglašala, da prekliče načrtovano izterjavo dodatkov, izplačanih pritožniku. Varuh človekovih pravic je ugotovil, da je EASA pritožniku posredovala nepopolne informacije, ki so ga lahko zavedle, in predlagal sporazumno rešitev, naj EASA razmisli o preklicu izterjave vsaj dela dodatkov. EASA je še vedno menila, da ni bilo nepravilnosti, vendar je „ob upoštevanju edinstvene narave tega primera in ob visokem spoštovanju mnenja varuha človekovih pravic“ izterjavo v celoti preklicala. (1729/2005/(PB)JF)

²

Direktiva 95/46 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov, UL 1995 L 281, str. 31.

Kritične pripombe, osnutki priporočil in posebna poročila

Če sporazumna rešitev ni mogoča ali če je iskanje takšne rešitve neuspešno, lahko varuh človekovih pravic zaključi primer s kritično pripombo zadevni instituciji ali organu ali pa sestavi osnutek priporočila.

Kritično pripombo običajno sestavi, če (i) je prepozno, da bi institucije nepravilnost odpravile, (ii) če nepravilnost nima splošnih posledic ali (iii) če se zdi, da nadaljnji ukrepi varuha človekovih pravic niso več potrebni. Kritična pripomba pritožniku potrjuje, da je bila pritožba upravičena, institucijam ali organom pa pokaže, kje so ravnali napačno, kar jim nadalje pomaga ugotoviti, kako bi se podobnim nepravilnostim v prihodnje lahko izognili. Leta 2006 je varuh človekovi pravic zaključil 41 preiskav s kritičnimi pripombami. Na primer:

- Varuh človekovih pravic je kritiziral Komisijo, ker ni sprejela potrebnih ukrepov, s katerimi bi Nemčijo prisilila k upoštevanju sodbe Sodišča evropskih skupnosti v zvezi z nemško uredbo o embalaži. Za to se je odločil na podlagi pritožbe več evropskih proizvajalcev pijač zaradi nedejavnosti Komisije v zvezi s to zadevo. Sodišče je razsodilo, da nemška uredba o embalaži za nekatere pijače ovira trgovino znotraj Skupnosti. Glede na dejstvo, da eden od postopkov za ugotavljanje kršitev v zvezi z nemško uredbo še vedno poteka, je varuh človekovih pravic menil, da bi lahko Komisija njegova stališča, izražena v kritični pripombi, koristno upoštevala pri tem postopku. (1037/2005/GG)
- Varuh človekovih pravic je kritiziral Evropski urad za izbor osebja, ker kandidatu v okviru javnega natečaja ni zagotovil informacij, ki jih je ta zahteval, da bi mu pomagale razumeti ocene iz njegovega neuspešnega preskusa iz prevajanja. Evropski urad za izbor osebja se ni zagovarjal, da bi bilo zagotavljanje zgoraj navedenih informacij nepotrebna upravna obremenitev, niti ni navedel nobenih drugih utemeljenih razlogov za to, da pritožniku ni predložil teh informacij. (674/2004/PB)
- Varuh človekovih pravic je kritiziral Komisijo, ker je okoljski nevladni organizaciji Friends of the Earth zavrnila dostop do dokumentov. Dokumenti so se nanašali na znanstvena vprašanja v zvezi z varnostjo gensko spremenjene hrane, ki jih je Komisija predložila Svetovni trgovinski organizaciji. Ob sklicevanju na zahtevo, da je treba izjeme pri javnem dostopu do dokumentov strogo pojasniti in uporabljati, je varuh človekovih pravic ugotovil, da je v tem primeru Komisija sprejela nedopustno široko razlago zadevnih določb. (582/2005/PB)

Za institucije in organe je pomembno, da spremljajo kritične pripombe varuha človekovih pravic in ukrepajo pri reševanju spornih vprašanj ter se tako izognejo nepravilnostim v prihodnje. Leta 2007 namerava varuh človekovih pravic opraviti in objaviti študijo nadaljnjih ukrepov v zvezi s kritičnimi pripombami iz leta 2006, ki so jih sprejele zadevne institucije. Opravila se bo tudi podobna študija nadaljnjih ukrepov, sprejetih v 38 primerih, ki so vključevali dodatno pripombo iz leta 2006.

V primerih, ko se zdijo nadaljnji ukrepi varuha človekovih pravic potrebni, torej v primerih, ko je še vedno mogoče, da zadevna institucija nepravilnost odpravi, ali v primerih, ko so nepravilnosti še posebej resne oziroma imajo splošne posledice, varuh človekovih pravic običajno sestavi osnutek priporočila za zadevno institucijo ali organ in v roku treh mesecev mu morata posredovati podrobno mnenje.

Leta 2006 je bilo sestavljenih 13 osnutkov priporočil. Poleg tega je bilo leta 2006 s sklepom zaključenih še deset osnutkov priporočil iz leta 2005. Štirje primeri so bili zaključeni med letom, ko je institucija prejela osnutek priporočila. Dva primera sta privedla do posebnega poročila Evropskemu parlamentu. Devet primerov je bilo zaključenih iz drugih razlogov. Konec leta 2006 se je še vedno preučevalo devet osnutkov priporočil, vključno z enim iz leta 2004. Naslednji primeri spadajo med osnutke priporočil, sprejete leta 2006:

- Varuh človekovih pravic je Komisiji priporočil, naj čim prej obravnava pritožbo v zvezi z Evropsko direktivo o delovnem času. Nemški doktor se je pritožil, da Nemčija krši Direktivo pri delu zdravnikov v bolnišnicah in njihovem času dežurstva. Komisija mu je pojasnila, da se

pripravljajo spremembe navedene direktive. Po mnenju varuha človekovih pravic Komisija ne bi smela v nedogled odlašati obravnavanja te pritožbe z obrazložitvijo, da se bo navedena direktiva enkrat v prihodnosti morda spremenila. (3453/2005/GG)

- Varuh človekovih pravic je pozval Komisijo, da popravi netočne in zavajajoče informacije z letakov, plakatov in iz video predstavitev o pravicah letalskih potnikov. Za to se je odločil na podlagi pritožb dveh združenj letalskih prevoznikov. Kritizirali sta informacije, ki jih je zagotovila Komisija o pravicah potnikov do odškodnine in pomoči pri zavrnjenem vkrcanju, odpovedanih letih in velikih zamudah. Čeprav po mnenju varuha človekovih pravic vse domneve pritožnikov niso bile upravičene, je v informativnem gradivu našel nekaj netočnih in zavajajočih trditev in Komisijo zaprosil, da jih popravi. (1475/2005/(IP)GG in 1476/2005/(BB)GG)

Komisija naj bi objavila podrobno mnenje o osnutku priporočila varuha človekovih pravic v primeru 3453/2005/GG decembra 2006, v primerih 1475/2005/(IP)GG in 1476/2005/(BB)GG pa marca 2007. Ker so te preiskave ob koncu leta 2006 še potekale, niso navedene v poglavju 3 tega poročila.

Leta 2006 so bili med drugim sprejeti naslednji osnutki priporočil:

- Komisija je sprejela ugotovitev varuha človekovih pravic, da bi bilo v skladu z dobro upravno prakso treba pojasniti izjave, sprejete na seji nemškega regionalnega parlamentarnega odbora, in potrdila, da si bo prizadevala za to. Za to se je odločila na podlagi osnutka priporočila, v katerem ji je varuh človekovih pravic priporočil, da sprejme ustrezne ukrepe za preveritev, ali je prodaja podjetja v državni lasti v Nemčiji vsebovala elemente državne pomoči. Po mnenju pritožnika bi bilo za to treba pojasniti izjave, sprejete na seji regionalnega parlamentarnega odbora, ki kažejo, da je šlo za državno pomoč. (642/2004/GG)
- Komisija je sprejela osnutek priporočila, v katerem jo varuh človekovih pravic poziva, da čim prej odloči o pritožnikovi pritožbi zaradi kršitve in svojo odločitev sporoči pritožniku. Danski trgovec z avtomobili se je obrnil na varuha človekovih pravic s trditvijo, da Komisija ni izpolnila svoje obveznosti, da mora sprejeti sklep v zvezi z njegovo pritožbo glede kršitev na področju danskega obdavčenja uvoženih avtomobilov. (956/2004/PB)

Če institucija ali organ Skupnosti na osnutek priporočila ne ponudi zadovoljivega odgovora, lahko varuh človekovih pravic pošlje posebno poročilo Evropskemu parlamentu. To je zadnje orožje varuha človekovih pravic in dejansko zadnji možni ukrep v času obravnave primera, ker sta sprejetje resolucije in izvajanje pooblastil Parlamenta stvar politične sodbe slednjega. Leta 2006 sta bili pripravljene dve posebni poročili:

- Varuh človekovih pravic je pozval Svet, da ponovno preuči izbor jezikov, ki se uporabljajo na spletnih straneh predsedstev EU. To se je odločil na podlagi pritožbe nemškega združenja, ki je trdilo, da bi morale biti te strani na voljo tudi v nemščini, in ne samo v angleščini in francoščini. Svet se je zagovarjal, da je za svojo spletno stran odgovorna izključno predsedujoča država članica. Varuh človekovih pravic s tem ni soglašal in ker je Svet njegov osnutek priporočila zavrnil, je zadevo predložil Evropskemu parlamentu. (1487/2005/GG)
- V posebnem poročilu Parlamentu je varuh človekovih pravic zavzel stališče, da trditev Komisije, da ni mogla doseči političnega soglasja glede tega, kako nadaljevati, slednje še ne razrešuje dolžnosti, da ustrezno obravnava pritožbo zaradi kršitve. Nemški ponudnik športnih stav se je Komisiji pritožil, ko so mu nemški organi naročili, naj preneha ponujati svoje storitve, in ga tako prisilili, da zapre svoje podjetje. Po pritožnikovem mnenju je to kršitev svobode opravljanja storitev. Po predložitvi posebnega poročila je Komisija obvestila Parlament in varuha človekovih pravic, da je sprejela sklep o pritožbi zaradi kršitve. (289/2005/GG)

Preiskave na lastno pobudo

Varuh človekovih pravic se k možnosti sprožitve preiskave na lastno pobudo zateče v dveh glavnih primerih. Prvič za preiskavo možnega primera nepravilnosti, če je pritožbo vložila nepooblaščen oseba (tj. pritožnik, ki ni državljan ali prebivalec Unije niti pravna oseba z registriranim sedežem v državi članici). Leta 2006 je bilo sproženih pet takšnih preiskav na lastno pobudo. Varuh

človekovih pravic se lahko zateče k lastni pobudi tudi za reševanje sistemskih težav v institucijah. Leta 2006 se je za to odločil štirikrat, vključno z naslednjima dvema primeroma:

- Varuh človekovih pravic je zaprosil Komisijo, da preuči možnost večje uporabe mediacije pri reševanju sporov, ki izhajajo iz pogodb, ki jih financira. Komisija se je odzvala pozitivno in se zavezala, da bo v prihodnje spodbujala alternativne metode reševanja sporov z vstavitvijo določbe o neobvezni mediaciji v svoje standardne pogodbe javnih naročil. Po zaključeni preiskavi je varuh človekovih pravic zaprosil Komisijo, da mu do 30. junija 2007 predloži informacije o nadaljnjih ukrepih, sprejetih v zvezi z določbo o mediaciji in prizadevanji za razširitev uporabe mediacije, da se vključijo spori zaradi dotacij. Varuh človekovih pravic je tudi poudaril, kako pomembno je priporočiti uporabo mediacije v sporih med izvajalci in podizvajalci. (OI/1/2006/TN)
- Januarja 2006 je varuh človekovih pravic na lastno pobudo sprožil preiskavo pravil in politik Evropskega parlamenta o zgornjih starostnih omejitvah v svojem programu pripravištva. V svojih priporočilih se je varuh človekovih pravic skliceval na (i) člen 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki prepoveduje vsakršno diskriminacijo, (ii) najnovejšo sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti, po kateri je načelo nediskriminacije na podlagi starosti splošno načelo prava Skupnosti, in (iii) sklep Komisije, ki ga je sprejela po priporočilu varuha človekovih pravic, da odpravi starostne omejitve v svojem programu pripravištva. Parlament je obvestil varuha človekovih pravic, da od 15. februarja 2006 naprej v svojem programu pripravištva ne uporablja več zgornjih starostnih omejitev. (OI/3/2006/BB)

Nadvse uspešni primeri najboljše prakse

Prej navedena odziva **Evropske komisije** na preiskavo o mediaciji na lastno pobudo varuha človekovih pravic (OI/1/2006/TN) in **Evropskega parlamenta** na preiskavo na lastno pobudo glede morebitne starostne diskriminacije (OI/3/2006/BB) sta nazorna primera najboljše prakse, ki upravičujeta njuno vključitev v Letno poročilo varuha človekovih pravic za leto 2006, in sicer med „nadvse uspešne primere“. Uporabljate se lahko tudi kot model za druge institucije in organe EU, kako se najbolje odzvati na vprašanja, ki jih zastavi varuh človekovih pravic. Komisija je v prej navedenem primeru tudi pokazala pripravljenost konstruktivno sodelovati z varuhom človekovih pravic, ko je soglašala, da ponovno preuči svojo razlago Evropske direktive o varstvu podatkov (2467/2004/PB). Z upoštevanjem argumentov varuha človekovih pravic in pritožnikove zaskrbljenosti je pokazala, da je pripravljena postaviti državljane v središče svoje dejavnosti. Varuh človekovih pravic pozdravlja takšno ravnanje.

Naslednji primer konstruktivnega odziva institucij v letu 2006 je zgoraj navedeni primer **106/2005/TN**, ko je Komisija soglašala, da poravna sporni znesek, ki ga je dolgovala kot del plače svoji uslužbenki, in plača tudi obresti. **Evropska agencija za varnost v letalstvu** (EASA) je zagotovila primer prave storitvene kulture, ko je kljub temu da je vztrajala pri stališču, da ni bilo nepravilnosti, soglašala s sporazumno rešitvijo varuha človekovih pravic (glej **1729/2005/JF** zgoraj). Inovativen način, na katerega je **Evropska investicijska banka** (EIB) ugodila pritožnikovemu zahtevku za dostop do revizijskega poročila v primeru **1776/2005/GG**, in hkrati obvarovala upravičene interese tretjih strani, je primer odziva na pritožbo, ki lahko služi kot model za prihodnje primere, povezane z dostopom do dokumentov.

Dodatna analiza

V sklepnem razdelku poglavja 2 letnega poročila so ti in drugi primeri še dodatno preučeni z vidika naslednjih tematskih vprašanj: (i) odprtost, vključno z dostopom do dokumentov in informacij, ter varstvo podatkov; (ii) Komisija kot „varuh Pogodbe“; (iii) razpisi, pogodbe in dotacije ter (iv) kadrovska vprašanja, vključno z zaposlovanjem.

Poglavje 3 poročila vsebuje povzetke 59 od skupno 250 odločb, s katerimi so bili zaključeni primeri iz leta 2006. Povzetki odražajo različna področja in institucije, ki so bili zajeti v preiskave varuha človekovih pravic, ter različne vrste ugotovitev.

Vse odločbe, ki jih varuh sprejme po končani preiskavi, so običajno objavljene na spletni strani varuha človekovih pravic (<http://www.ombudsman.europa.eu>) v angleščini in jeziku pritožnika, če je različen.

Odnosi z institucijami in organi EU

Konstruktivni odnosi z institucijami in organi EU so za varuha človekovih pravic bistvenega pomena, če želi učinkovito opravljati svoje delo za državljane. Sodelovanje poteka v obliki rednih srečanj in skupnih dogodkov. Varuh človekovih pravic izkoristi priložnosti, ki mu jih ponujajo ta srečanja, za pojasnitev svoje vloge pri spodbujanju dobrega upravljanja v institucijah in organih.

Leta 2006 so bila zlasti pomembna dvostranska srečanja z evropskimi komisarji, na katerih se je razpravljalo o uporabi novega postopka Komisije za obravnavanje preiskav varuha človekovih pravic, ki je bil uveden novembra 2005. Junija je imel varuh človekovih pravic izredno plodno srečanje z osebjem Komisije, pristojnim za usklajeno obravnavanje preiskav varuha človekovih pravic. Ključni osebi, ki je omogočili vsa ta srečanja, sta bili podpredsednica Komisije Margot WALLSTRÖM, ki je med drugim pristojna za odnose z varuhom človekovih pravic, in generalna sekretarka Komisije Catherine DAY. Ga. WALLSTRÖM je tudi nagovorila osebje varuha človekovih pravic decembra v Strasbourgu, ko je predstavila pregled prizadevanj Komisije za izboljšanje odnosov z državljani.

Varuh človekovih pravic si je v letu 2006 še naprej prizadeval za krepitev konstruktivnih delovnih odnosov s poslanci Evropskega parlamenta. G. DIAMANDOUROS je med letom sodeloval na vrsti individualnih srečanj s poslanci in na štirih sejah Odbora za peticije, na katerih je predstavil svoje letno poročilo in posebna poročila, ki vključujejo različna področja. Na prošnjo Odbora je zastopal varuha človekovih pravic član njegovega osebja na vseh sejah, ki jih je imel ta v zadevnem letu.

Varuh človekovih pravic si je v letu 2006 še naprej prizadeval stopiti v stik z drugimi institucijami in organi. Marca se je v Luksemburgu sestal s predsedniki Sodišča Evropskih skupnosti, Sodišča prve stopnje in Sodišča za javno upravo ter predsednikoma Računskega sodišča in Evropske investicijske banke. Oktobra se je v Grčiji srečal z direktorjema Evropske agencije za obnovo in Evropskega centra za razvoj poklicnega usposabljanja. Med letom je imel v Bruslju, Luksemburgu in Strasbourgu tudi predstavitve svojega dela za različne skupine članov osebja evropskih institucij.

Varuh človekovih pravic je v letu 2006 podpisal številne pomembne sporazume, da bi državljanom zagotovil najboljšo možno storitev.

Marca je podpisal nov sporazum s Parlamentom, ki vključuje sodelovanje na področjih, kot so gradbena politika, informacijska tehnologija in komunikacije. Novi sporazum naj bi varuhu človekovih pravic omogočil kar najbolj preudarno uporabo virov, dodeljenih njegovemu uradu, in mu hkrati zagotovil popolno samostojnost pri delu.

Drug pomemben sporazum iz leta 2006 je Memorandum o soglasju, podpisan z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov. Namen sporazuma je zagotoviti dosledno obravnavo pritožb, ki se nanašajo na varstvo podatkov, in preprečitev nepotrebnega podvajanja. Varuh človekovih pravic in nadzornik za varstvo podatkov g. Peter HUSTINX sta 30. novembra v Bruslju podpisala memorandum o soglasju.³

Še prej istega dne je varuh človekovih pravic podpisal sporazum s špansko vlado, ki bo državljanom omogočil, da se Evropskemu varuhu človekovih pravic pritožijo v katerem koli od sodelujočih jezikov v Španiji (v baskovščini, katalonščini/valonščini in galicijsščini). S podpisom sporazuma je varuh človekovih pravic uskladi svojo prakso s sklepi Sveta EU iz junija 2005, ki predvidevajo uporabo teh jezikov, da se španskim državljanom olajša komuniciranje z institucijami EU. V imenu španske vlade je sporazum podpisal stalni predstavnik Španije pri EU veleposlanik Carlos BASTARRECHE SAGÜES.

³

Memorandum o soglasju med evropskim varuhom človekovih pravic in evropskim nadzornikom za varstvo podatkov; UL 2007 C 27, str. 21.

Odnosi z varuhi človekovih pravic in podobnimi organi

Tesno sodelovanje s kolegi na nacionalni, regionalni in lokalni ravni je ključna naloga evropskega varuha človekovih pravic, saj predstavlja zagotovilo za takojšnjo in učinkovito obravnavo pritožb državljanov glede zakonodaje EU. To je še posebej pomembno glede na to, da se veliko pritožnikov obrne na Evropskega varuha človekovih pravic, čeprav imajo težave z nacionalno, regionalno ali lokalno upravo. V številnih primerih lahko za učinkovita pravna sredstva poskrbi varuh človekovih pravic v zadevni državi. Za sledenje pomembnim spremembam na področju delovanja varuhov človekovih pravic je prav tako odločilnega pomena sodelovanje pri izmenjavi informacij o zakonodaji EU in najboljše prakse. Večinoma to sodelovanje poteka v okviru Evropske mreže varuhov človekovih pravic, čeprav evropski varuh človekovih pravic sodeluje tudi na konferencah, seminarjih in srečanjih zunaj mreže.

Evropska mreža varuhov človekovih pravic

Evropska mreža varuhov človekovih pravic zdaj vključuje skoraj 90 podružnic iz 31 državah ter pokriva nacionalne in regionalne ravni v Uniji ter nacionalno raven v državah kandidatkah za članstvo v EU, na Norveškem in Islandiji. Mreža se uporablja kot učinkovit mehanizem za sodelovanje pri obravnavi primerov. Če je mogoče, evropski varuh človekovih pravic primer prenese neposredno na nacionalnega ali regionalnega varuha človekovih pravic ali pa pritožniku primerno svetuje. Leta 2006 je varuh človekovih pravic 828 pritožnikom svetoval, naj se obrnejo na nacionalnega ali regionalnega varuha, 363 pritožb (od tega 270 na isto temo) pa je neposredno prenesel pristojnemu varuhu človekovih pravic.

Poleg redne neformalne izmenjave informacij prek mreže obstaja tudi posebni postopek, s katerim lahko nacionalni ali regionalni varuhi človekovih pravic zaprosijo za pisne odgovore na vprašanja o zakonodaji EU in njenem tolmačenju, vključno z vprašanji, ki se pojavijo pri njihovi obravnavi posebnih primerov. Evropski varuh človekovih pravic odgovori na vprašanja neposredno, če je ustrežnejše, pa jih posreduje drugi instituciji ali organu EU za odgovor. Leta 2006 je tako prejel dve vprašanji (eno od nacionalnega in eno od regionalnega varuha človekovih pravic) in zaključil tri vprašanja (vključno z dvema iz leta 2005). Podrobnosti o vprašanih so navedene v poglavju 3.

Mreža je enako dejavna tako pri izmenjavi izkušenj kot pri izmenjavi najboljše prakse – to sta cilja, za uresničitev katerih si prizadeva s seminarji in srečanji, rednim glasilom, elektronskim forumom in vsakodnevnim objavljanjem elektronskih novic.

Seminarji za nacionalne in regionalne varuhe človekovih pravic potekajo vsaki dve leti, skupaj pa jih organizirata evropski varuh človekovih pravic in njegov nacionalni ali regionalni stanovski kolega. Od 19. do 21. novembra je v Londonu potekal peti seminar regionalnih varuhov človekovih pravic iz držav članic EU, ki sta ga organizirala lokalni varuh človekovih pravic za Anglijo g. Tony REDMOND in evropski varuh človekovih pravic. Dogodka se je udeležilo približno 80 udeležencev iz vseh šestih držav, v katerih so varuhi človekovih pravic na regionalni ravni (in sicer iz Belgije, Nemčije, Španije, Italije, Avstrije in Združenega kraljestva⁴). Tema seminarja je bila „Sodelovanje pri spodbujanju dobrega upravljanja in zagovarjanju državljanskih pravic v EU“. V program so bile vključene razprave o zakonodaji EU, spodbujanju dobrega upravljanja, obravnavanju pritožb in sodelovanju varuhov človekovih pravic.

Vsaki dve leti se sestanejo tudi uradniki za zvezo, ki delujejo v uradih nacionalnih varuhov človekovih pravic kot prva točka za stike v mreži. Peti seminar uradnikov za zvezo je potekal od 18. do 20. junija v Strasbourgu. Cilj seminarja z naslovom „Zagovarjanje temeljnih pravic – Izmenjava najboljše prakse“ je bil zagotoviti forum za izmenjavo stališč med uradniki za zvezo o najboljši praksi v njihovih institucijah in za razpravo o njihovem delu pri širjenju temeljnih pravic. Seminar je bil za uradnike za zvezo tudi priložnost, da pregledajo delovanje mreže in predlagajo načine za njegovo izboljšanje. Seminarja se je udeležilo 28 udeležencev iz 26 evropskih držav, prvič pa tudi predstavniki nacionalnih institucij varuha človekovih pravic iz Bolgarije, Hrvaške in Romunije.

4

Države so našteje po protokolarnem vrstnem redu EU, to je po abecednem vrstnem redu imen posameznih držav v njihovem jeziku. Ta protokolarni vrstni red je uporabljen v celotni publikaciji.

Glasilo evropskih varuhov človekovih pravic se še naprej uporablja kot izredno koristen pripomoček za izmenjavo informacij o zakonodaji EU in najboljši praksi v letu 2006. Številki, objavljeni aprila in oktobra, vsebujeta članke o nadvladi prava EU, medsebojnem priznavanju poklicnih kvalifikacij v EU, evropskem okoljskem pravu in dostopu do okoljskih informacij, vlogi varuhov človekovih pravic pri nadzorovanju zaporov, splošnem dostopu do širokopasovnega interneta, diskriminaciji pri dostopu do zaposlitve, svobodi izražanja, otrokovih pravicah ter težavah, povezanih s preseljevanjem in pridobitvijo azila. Med letom sta se še naprej razvijala foruma za razprave na internetu in izmenjavo dokumentov, kar je uradom omogočilo izmenjavo informacij v obliki vprašanj in odgovorov. Sproženih je bilo več pomembnih razprav o zelo različnih vprašanjih, kot so neodvisno spremljanje zaporov, status stalnega prebivalca za otroke priseljencev, rojene v EU, boj proti diskriminaciji in spodbujanje enake obravnave ter volilna pravica na lokalnih volitvah v EU. Poleg tega so bile vsak dan objavljene elektronske novice varuha človekovih pravic z naslovom *Dnevne novice varuha človekovih pravic*, ki so vključevale članke, sporočila za javnost in obvestila uradov, vključenih v mrežo.

K razvoju mreže so pripomogli tudi informativni obiski varuhov človekovih pravic v državah članicah in državah kandidatkah, ki so odličen način za boljšo obveščenost o vrsti komunikacijskih orodij, ki jih daje na voljo. V letu 2006 je evropski varuh človekovih pravic obiskal svoje stanovske kolege v Luksemburgu (marca), Španiji (maja), Severni Irski (novembra) in Bolgariji (novembra).

Srečanja

Varuh človekovih pravic pa s svojimi kolegi med letom ni sodeloval zgolj v okviru Evropske mreže varuhov človekovih pravic. Ker je želel promovirati delo varuha človekovih pravic ter spodbuditi razprave o medinstitucionalnih odnosih in izmenjavi najboljših praks, se je udeležil 28 prireditev, ki so jih organizirali nacionalni in regionalni varuhi človekovih pravic, in se srečal z vrsto varuhov človekovih pravic in predstavnikov institucij varuhov človekovih pravic iz EU in zunaj nje.

Obveščanje javnosti

Osnovna naloga varuha človekovih pravic je pomagati državljanom. Prizadevanja za širitev informacij o pravici do pritožbe zaradi nepravilnosti so se leta 2006 še dodatno okrepila. Varuh človekovih pravic in osebje iz njegovega urada so pripravili približno 120 predstavitev na konferencah, seminarjih in srečanjih, ki so potekali med letom. Obiski v Luksemburgu, Španiji, Severni Irski in Bolgariji so bili za varuha človekovih pravic dodatna priložnost za izboljšanje obveščenosti državljanov v teh državah.

Obseg medijske dejavnosti se je leta 2006 še naprej povečeval, novinarjem po vsej Evropi je bilo poslanih 22 sporočil za javnost. Med drugim so bila obravnavana vprašanja izbire jezikov za spletne strani predsedstev EU, preglednost na področju lobiranja in dotacij, pritožba zaradi neustreznega izvajanja Direktive o delovnem času in premajhna odprtost delovanja Sveta. Varuh človekovih pravic je imel več kot 40 intervjujev z novinarji tiskanih, radijskih in televizijskih ter elektronskih medijev v Bruslju, Strasbourgu in tudi drugod. Poleg tega je predstavil svoje delo in odgovarjal na vprašanja na tiskovnih konferencah in srečanjih.

Gradivo o delu varuha človekovih pravic se je vse leto razdeljevalo v velikem obsegu, še zlasti na dnevih odprtih vrat, ki jih je maja organiziral Evropski parlament. Leta 2006 sta bili objavljeni novi izdaji dveh pomembnih komunikacijskih pripomočkov: navodila in obrazec za pritožbo z naslovom *Evropski varuh človekovih pravic: Ali vam lahko pomaga?* so zdaj na voljo v 23 jezikih, brošura *Evropski varuh človekovih pravic - na prvi pogled* pa v 25. Francoska izdaja spominskega zvezka varuha človekovih pravic z naslovom *Evropski varuh človekovih pravic: začetki, ustanovitve, razvoj* je novembra izšla v trdi in mehki vezavi. Med letom je varuh človekovih pravic še naprej razdeljeval izvode svojih drugih publikacij, zlasti *Evropski kodeks dobrega ravnanja javnih uslužbencev* v 25 jezikih. Kodeks je bil leta 2006 preveden v makedonščino, da bi pomagal spodbujati dobro upravljanje v Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji.

Spletna stran varuha človekovih pravic se je redno posodabljala s sklepi, sporočili za javnost in podrobnostmi o dejavnostih s področja obveščanja javnosti. Maja se je spletna stran skupaj

s spletnimi stranmi drugih institucij, organov in agencij EU preselila na novo domeno na visoki ravni dot.EU. Uradni naslov je zdaj: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Od 1. januarja do 31. decembra 2006 je imela spletna stran varuha človekovih pravic 416 533 obiskovalcev. Najbolj je bila obiskana angleška jezikovna različica, sledijo francoska, španska, nemška in italijanska. Kar zadeva geografsko porazdelitev, je bilo največ obiskovalcev iz Italije, sledijo Švedska, Združeno kraljestvo, Španija in Nemčija. Razdelek s povezavami na spletni strani varuha človekovih pravic vključuje povezave na spletne strani nacionalnih in regionalnih varuhov iz vse Evrope. V letu 2006 so imele strani s povezavami več kot 44 000 obiskov, kar jasno kaže na dodano vrednost dela Evropskega varuha človekovih pravic za državljane pri usklajevanju Evropske mreže varuhov človekovih pravic.

Notranji razvoj

Varuh človekovih pravic si je v letu 2006 še naprej prizadeval zagotoviti opremljenost institucije za obravnavanje pritožb državljanov iz 25 držav članic v 21 jezikih Pogodbe. Potekale so tudi priprave na pristop Bolgarije in Romunije 1. januarja 2007.

Na kadrovskem področju je varuh človekovih pravic po zaključenem javnem postopku za zaposlitev 1. avgusta 2006 imenoval svojega prvega generalnega sekretarja. V pravni službi je dobil zaposlitev še tretji glavni pravni svetovalec, ki naj bi pomagal pri nadaljnji krepitvi postopkov za obravnavo primerov in nadzor kakovosti.

Po kadrovskem načrtu varuha človekovih pravic je bilo leta 2006 skupno 57 delovnih mest v primerjavi z 51 leta 2005. To povečanje je bilo v glavnem posledica priprav na pristop Bolgarije in Romunije ter izvajanja odločitve, po kateri naj bi varuh človekovih pravic v zvezi s kadrovskimi zadevami postal popolnoma neodvisen od parlamentarnih služb. V proračunu za leto 2007, ki so ga sprejeli proračunski organi decembra 2006, povečanje ni predvideno.

Varuh človekovih pravic je oktobra 2006 organiziral srečanje zaposlenih, da bi tako pomagal razvijati in krepiti razumevanje vrednot in poslanstva institucije ter spodbujal njihovo učinkovito izvajanje. Takšen dogodek je bil organiziran prvič v kratki zgodovini te institucije.

V okviru priprav na srečanje so bili člani osebja pozvani, da sodelujejo v samoocenjevanju in tako izrazijo svoje poglede na splošno delovanje urada in na splošen vpliv, ki ga je imelo do tedaj delo varuha človekovih pravic. Dejavnost je potekala v obliki vprašalnika, v katerem so člani osebja ocenili različne vidike delovnih postopkov in metod Evropskega varuha človekovih pravic na različnih področjih dejavnosti institucije ter dosežke varuha človekovih pravic za državljane na splošno. Eden od ciljev tega pomembnega dogodka je bil tudi zagotoviti okrepljeno obvladovanje tveganja v instituciji, kot to zahtevajo standardi EU za notranji nadzor.

Rezultati vprašalnika so se skupaj z drugim gradivom uporabili kot podlaga okvirnih razprav med dogodkom, ki so bile usmerjene v (i) pomen dobrega upravljanja s pojmovnega in postopkovnega vidika, (ii) kako pomagati državljanom na splošno, zlasti pa ciljnemu, bolj določenemu občinstvu in (iii) kako nadalje krepiti in spodbujati storitveno kulturo v okviru urada varuha človekovih pravic. Vsi člani osebja so bili pozvani, da dejavno sodelujejo v razpravah. Po srečanju je prevladalo splošno soglasje, da je bila to zelo plodna in dragocena izkušnja, ki si zasluži ponovitev.

Varuh človekovih pravic je sprejel novo strukturo proračuna za leto 2007. Dodeljena proračunska sredstva znašajo skupaj 8 152 800 EUR (v primerjavi s 7 682 538 EUR leta 2006).

2 PRITOŽBE IN PREISKAVE

Eden najpomembnejših načinov, kako Evropski varuh človekovih pravic spodbuja dobro upravljanje, je preiskovanje domnevnih nepravilnosti in priporočanje ukrepov za izboljšanje, kjer so potrebni. Pozornost varuha človekovih pravic na domnevne primere nepravilnosti pritegnejo predvsem pritožbe, katerih obravnava predstavlja najpomembnejši vidik njegove dejavne vloge.

Pravica do pritožbe pri Evropskem varuhu človekovih pravic sodi med pravice, ki izhajajo iz državljanstva Evropske unije (člen 21 Pogodbe ES), in je vključena v Listino o temeljnih pravicah (člen 43).

Varuh lahko izvaja preiskave tudi na lastno pobudo in tako v boju proti nepravilnostim prevzame proaktivno vlogo.

2.1 PRAVNA PODLAGA ZA DELO VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

Delovanje varuha človekovih pravic urejajo člen 195 Pogodbe ES, statut varuha človekovih pravic (ki je sklep Evropskega parlamenta¹) in izvedbene določbe, ki jih je varuh človekovih pravic sprejel v skladu s členom 14 statuta. Sedanje izvedbene določbe so začele veljati 1. januarja 2003. Na voljo so na spletni strani varuha človekovih pravic (<http://www.ombudsman.europa.eu>) in v tiskani obliki v njegovem uradu.

Statut še naprej predstavlja dober okvir za dejavnosti varuha človekovih pravic. Vendar pa je po pozornem pregledu varuh človekovih pravic prišel do ugotovitve, da bi določene omejene spremembe lahko povečale njegovo sposobnost za učinkovitejše delo v korist evropskih državljanov. Dne 11. julija 2006 je zato predsedniku Evropskega parlamenta poslal prošnjo za sprožitev postopka spremembe statuta.

2.2 PRISTOJNOSTI EVROPSKEGA VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

Člen 195 Pogodbe ES varuha človekovih pravic pooblašča za sprejemanje pritožb državljanov Unije in fizičnih ali pravnih oseb s prebivališčem ali registriranim sedežem v eni od držav članic v zvezi z nepravilnostmi pri delu institucij in organov Skupnosti, razen Sodišča Evropskih skupnosti in Sodišča prve stopnje pri opravljanju njune sodne funkcije. Pritožba zato ni v njegovi pristojnosti, če:

1. pritožnik ni oseba, upravičena do pritožbe,
2. pritožba ni vložena proti instituciji ali organu Skupnosti,
3. je pritožba vložena proti Sodišču evropskih skupnosti ali Sodišču prve stopnje pri opravljanju njune sodne funkcije, ali

¹ Sklep Evropskega parlamenta 94/262 z dne 9. marca 1994 o pravilih in splošnih pogojih, ki urejajo opravljanje funkcije varuha človekovih pravic, UL 1994 L 113, str. 15.

4. se pritožba ne tiče domnevne nepravilnosti.

Vsaka od teh točk je dodatno obrazložena v nadaljevanju.

2.2.1 Pritožbe in preiskave na lastno pobudo

Čeprav je pravica do pritožbe Evropskemu varuhu človekovih pravic omejena na državljane, prebivalce in pravne osebe s registriranim sedežem v državi članici, lahko varuh človekovih pravic preiskavo sproži tudi na lastno pobudo. Z uporabo te možnosti lahko evropski varuh človekovih pravic razišče morebiten primer nepravilnosti na podlagi pritožbe, tudi če pritožnik nima pravice vložiti pritožbo. Praksa varuha človekovih pravic v takih primerih je, da zadevni osebi med preiskavo omogoči enake postopkovne možnosti, kot če bi se zadeva obravnavala kot pritožba.

V letu 2006 je Evropski varuh človekovih pravic na lastno pobudo sprožil pet preiskav.

Varuh človekovih pravic se v vsakem primeru posebej odloči, ali bo sprožil preiskavo na lastno pobudo. Tako se je na primer na zaskrbljenost, ki so jo izrazile organizacije civilne družbe v zvezi z odgovornostjo Evropske investicijske banke (EIB), varuh človekovih pravic odzval s pojasnilom, da preiskovanje domnevnih nepravilnosti v kreditnih dejavnostih Evropske investicijske banke zunaj Evropske unije (zunanja posojila) ne sodi v njegovo pristojnost. Ob upoštevanju možnih omejitev virov v prihodnosti varuh človekovih pravic predvideva tudi uporabo možnosti preiskave na lastno pobudo, kadar je edini razlog, da se pritožba o domnevni nepravilnosti EIB na področju zunanjih posojil ne preišče, ker pritožnik ni državljan ali prebivalec Unije.

2.2.2 Institucije in organi Skupnosti

Pristojnosti evropskega varuha človekovih pravic zajemajo institucije in organe Skupnosti. Institucije so navedene v členu 7 Pogodbe, vendar končna opredelitev ali končen seznam vseh organov Skupnosti ne obstaja. Izraz vključuje organe, ustanovljene s pogodbami, kot sta Ekonomsko-socialni odbor in Evropska centralna banka, ter organe, ustanovljene z zakonodajo v skladu s pogodbami, kot sta Evropska agencija za okolje in Evropska **agencija** za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic (FRONTEX).

Pritožbe proti državnim organom držav članic ne spadajo v pristojnosti evropskega varuha človekovih pravic, tudi če gre za vprašanja s področja prava EU. Veliko takih pritožb spada v pristojnosti nacionalnih ali regionalnih varuhov človekovih pravic v evropski mreži varuhov človekovih pravic.

Primer pritožbe, ki ni uperjena proti institucijam ali organom Skupnosti

Februarja 2006 je varuh človekovih pravic prejel več pritožb v zvezi z Mnenjem N 4-2005 mreže neodvisnih strokovnjakov EU za temeljne pravice. V pritožbah je bilo navedeno, da se iz mnenja lahko razume, da se zdravnike lahko ne glede na njihovo prepričanje prisili, da izvedejo splav.

Mreža se financira prek pogodbe o delu, sklenjene med Komisijo in Univerzo v Louvainu, ki je bila izbrana v javnem razpisu. Tako v publikacijah mreže kot v publikacijah Komisije je mreža opisana kot popolnoma neodvisna in Komisija izrecno zanika odgovornost za njena stališča. V teh okoliščinah je varuh človekovih pravic menil, da ni pristojen za reševanje pritožb.

Pritožba 530/2006/KW

Pritožba proti Evropski obrambni agenciji

Evropska obrambna agencija (EDA) je bila ustanovljena s Skupnim ukrepom Sveta 2004/551/CFSP z dne 12. julija 2004 v okviru skupne zunanje in varnostne politike Evropske unije.

Varuh človekovih pravic je prejel pritožbo od osebe, ki je zaprosila za zaposlitev pri EDA. Zaprošil je EDA in Svet, da podata svoje mnenje, kar sta storila.

Varuh človekovih pravic je v svoji odločbi o tem primeru upošteval dejstvo, da EDA deluje pod vodstvom Sveta, da se pritožba tiče postopkov zaposlovanja in da je Svet sprejel kadrovske predpise EDA kot pravni instrument Skupnosti. V teh okoliščinah je varuh človekovih pravic sprejel mnenje, da pritožba sodi v njegove pristojnosti.

Zaupen primer

2.2.3 „Nepravilnosti“

Evropski varuh človekovih pravic vztrajno zagovarja mnenje, da je nepravilnost širok pojem in da je treba za dobro upravljanje med drugim spoštovati zakonska določila in načela, med katerimi so tudi temeljne pravice. Načela dobrega upravljanja gredo še dlje in od institucij in organov Skupnosti ne zahtevajo le spoštovanja zakonskih obveznosti, ampak tudi vestnost pri delu ter ustrezno ravnanje s člani družbe in polno spoštovanje njihovih pravic. Če gre pri nezakonitosti v vsakem primeru za nepravilnost, pa nepravilnost sama po sebi ne pomeni nujno nezakonitosti. Ugotovitev varuha človekovih pravic, da je prišlo do nepravilnosti, sama po sebi ne pomeni nezakonitega ravnanja, ki bi se ga lahko sodno kaznovalo.²

V odgovor na poziv Evropskega parlamenta, naj jasno opredeli nepravilnosti, je varuh človekovih pravic v *Letnem poročilu za leto 1997* ponudil naslednjo opredelitev:

Nepravilnosti se pojavijo, kadar javni organ ne ukrepa v skladu s pravilom ali načelom, ki ga zavezuje.

Evropski parlament je leta 1998 sprejel resolucijo, ki odobrava to opredelitev. Dopisovanje med varuhom človekovih pravic in Komisijo v letu 1999 je pokazalo, da se z opredelitvijo strinja tudi Komisija.

Listina o temeljnih pravicah, razglašena decembra 2000, vključuje pravico do dobrega upravljanja kot temeljno pravico državljanstva Unije (člen 41).

Člen 43 Listine vsebuje pravico do pritožbe pri Evropskem varuhu človekovih pravic, ki tako predstavlja zunanji mehanizem, prek katerega se lahko pozove institucije in organe Skupnosti, da odgovarjajo za nepravilnosti. Pomembno je priznati, da storitvena kultura za državljane tvori sestavni del dobrega upravljanja. Ne sme se zamenjati s kulturo obsojanja, ki povzroči obrambno reakcijo. V zvezi s tem je treba poudariti, da preiskave varuha človekovih pravic ne pomenijo disciplinskega ali preddisciplinskega postopka (glej povzetek primera 163/2006/MHZ v poglavju 3).

Strategija varuha človekovih pravic za spodbujanje storitvene kulture ne vključuje samo različnih proaktivnih pobud, temveč zajema tudi obravnavanje pritožb. Pomemben del storitvene kulture je potreba, da se priznajo napake, kadar se pojavijo, in da se popravijo, če je to mogoče. Varuh človekovih pravic spodbuja institucije in organe, da ravnajo tako in iščejo rešitev, če je to mogoče, znotraj vpletene institucije ali organa, da bi ugodili pritožbi. Poudariti je treba, da se ustrezne določbe statuta (člen 3.5³) in izvedbenih določb (člen 6.1⁴) uporabljajo le, če se zdi, da obstajajo nepravilnosti, in če se zdi možno, da se odpravijo.

² V zvezi s tem glejte sodbi Sodišča prve stopnje z dne 28. oktobra 2004 v združenih primerih T-219/02 in T-337/02, *Herrera proti Komisiji*, ods. 101, in z dne 4. oktobra 2006 v primeru T-193/04 R, *Hans-Martin Tillack proti Komisiji*, ods. 128.

³ „Če je mogoče, varuh človekovih pravic skupaj z vpleteno institucijo ali organom poišče rešitev za odpravo nepravilnosti in ugotovitev pritožbi.“

⁴ „Če varuh človekovih pravic ugotovi nepravilnost, sodeluje z vpleteno institucijo, kolikor je to mogoče, pri iskanju sporazumne rešitve za njeno odpravo in za ugotovitev pritožniku.“

Nepravilnosti in mediacija

Določene jezikovne različice izraza „Evropski varuh človekovih pravic“ (na primer francosko *Médiateur européen*, italijansko *Mediatore europeo*) lahko povzročijo napačno razumevanje, da funkcije varuha človekovih pravic zajemajo mediacijo v smislu pomoči vpletenim strankam v sporu pri reševanju nesoglasij brez temeljite preučitve spora.

Dejansko lahko varuh človekovih pravic le predlaga sporazumno rešitev za namene odprave primera nepravilnosti.

Varuh človekovih pravic pa si vendarle aktivno prizadeva spodbuditi institucije in organe Skupnosti, da za reševanje sporov uporabijo mediacijo: v poglavju 3 glejte na primer povzetek preiskave na lastno pobudo OI/1/2006/TN in primera 2601/2005/ID. V letu 2006 je varuh človekovih pravic zaprosil Komisijo za informacije o tem, kakšne storitve posredovanja so na voljo njenim uslužbencem, in o tem, kako se njihovo delo navezuje na postopke iz člena 90(1) in (2) kadrovskih predpisov. Komisija je v odgovoru omenila svojega varuha pravic uslužbencev, skupino, pristojno za nadlegovanje, in zaupne svetovalce znotraj GD ADMIN ter znotraj GD TREN osebo, ki olajšuje mediacijo. Varuh pravic uslužbencev prejme kopijo vseh pritožb na podlagi člena 90(2), da bi lahko ocenil možnost za posredovanje.⁵

Kot je prikazano v več povzetkih v poglavju 3, je opravičilo za napake eden od najučinkovitejših načinov za pomiritev napetosti in zmanjšanje spora. S takojšnjim opravičilom se lahko zadeva hitro reši (3297/2006/BU in 3684/2006/BU) ali pa se vsaj izogne potrebi, da bi varuh človekovih pravic uradno podal kritiko na vpleteno institucijo (1841/2005/BM in 242/2006/BM). Vendar pa sam izraz obžalovanja še ni opravičilo (163/2006/MHZ). Opozoriti je treba, da se lahko opravičilo izrazi na način, ki ne vključuje priznanja napake ali pravne odgovornosti (2312/2004/MHZ).

2.2.4 Evropski kodeks dobrega ravnanja javnih uslužbencev

Evropski parlament je 6. septembra 2001 potrdil Kodeks dobrega ravnanja javnih uslužbencev, ki ga morajo institucije in organi Evropske unije, njihove uprave in njihovi uradniki spoštovati v stikih z javnostjo. Kodeks upošteva načela evropskega upravnega prava iz sodne prakse sodišč Skupnosti in se zgleduje po nacionalnem pravu držav članic. Parlament je k uporabi tega kodeksa pozval tudi varuha človekovih pravic. Varuh tako upošteva pravila in načela iz kodeksa pri preverjanju pritožb in izvajanju preiskav na lastno pobudo.

2.3 DOPUSTNOST IN RAZLOGI ZA PREISKAVE

Pritožba o nepravilnostih institucije ali organa Skupnosti, ki jo vloži pooblaščen oseba, mora ustrezati še nekaterim pogojem, preden lahko varuh človekovih pravic sproži preiskavo. Pogoji, določeni v ustreznih členih statuta, so:

1. določena morata biti avtor in predmet pritožbe (člen 2(3) statuta);
2. varuh človekovih pravic ne sme posredovati v primerih pred sodišči ali dvomiti o pravilnosti razsodbe sodišča (člen 1(3) statuta);
3. pritožnik se mora pritožiti v roku dveh let od datuma, ko se je seznanil z dejstvi, na katerih temelji njegova pritožba (člen 2(4) statuta);
4. pred pritožbo je moral pritožnik že uporabiti ustrezna upravna sredstva pri pristojnih institucijah in organih (člen 2(4) statuta) in

⁵

Pismo varuha človekovih pravic predsedniku Komisije z dne 15. februarja 2006; odgovor predsednika varuhu človekovih pravic z dne 15. aprila 2006.

5. v primeru pritožb v zvezi z delovnimi razmerji med institucijami in organi ter njihovimi uradniki in drugimi uslužbenci je treba izkoristiti možnosti za vložitev notranjih upravnih vlog in pritožb, preden se vloži pritožba pri varuhu (člen 2(8) statuta).

Člen 195 Pogodbe ES predvideva, da varuh človekovih pravic „izvede preiskave, za katere ima razloge“. V nekaterih primerih morda ni dovolj razlogov za preiskavo, čeprav je pritožba dopustna.

Varuh človekovih pravic še meni, da razlogov za preiskavo prav tako običajno ni v primeru, ko je odbor za peticije Evropskega parlamenta neko pritožbo že obravnaval kot peticijo, razen če so predloženi novi dokazi.

2.4 ANALIZA PRITOŽB, OBRAVNAVANIH V LETU 2006

V letu 2006 je varuh človekovih pravic prejel 3830 novih pritožb v primerjavi s 3920 pritožbami v letu 2005⁶. V skladu z ustaljeno prakso mora varuh človekovih pravic v statistične podatke vključiti vse pritožbe, za katere se sproži preiskava. Da podatki ne bi bili zavajajoči, pa se zavrjene množične pritožbe, poslane po elektronski pošti, ki jih je večkrat po več tisoč, v statističnem prikazu šteje posebej do vključno 11. pritožbe.

V 3619 primerih so pritožbe poslali neposredno posamezni državljani, 211 pritožb pa so poslala združenja ali podjetja.

V letu 2006 je bilo preverjanje, ali so pritožbe znotraj varuhovih pristojnosti, ali izpolnjujejo merila dopustnosti in ustrezajo pogojem za preiskavo, opravljeno v 95 % primerov. Od vseh preverjenih pritožb jih je bilo le nekoliko več kot 21,5 % v pristojnosti varuha. Od teh jih je 449 izpolnjevalo merila dopustnosti, vendar jih 191 ni izpolnjevalo pogojev za preiskavo.

Na podlagi pritožb je bilo med letom sproženih 258 novih preiskav. Varuh človekovih pravic je sprožil tudi pet preiskav na lastno pobudo. V Prilogi A je predstavljena statistična analiza teh preiskav.

Evropski varuh človekovih pravic je v letu 2006 vodil skupno 582 preiskav, od katerih jih je bilo 315 prenesenih iz leta 2005.

Kot je bilo značilno tudi za prejšnja leta, se je največ preiskav (66 %) nanašalo na Komisijo. Komisija je osrednja institucija Skupnosti, ki sprejema odločitve, ki neposredno vplivajo na državljane, zato ni čudno, da je glavni predmet pritožb državljanov. 74 preiskav je bilo povezanih z Uradom za izbor osebja Evropskih skupnosti (EPSO), 49 z Evropskim parlamentom in 11 s Svetom Evropske unije.

Najpogostejše domnevne nepravilnosti so bile pomanjkanje preglednosti, vključno z zavračanjem posredovanja podatkov (190 primerov), nepravilnost ali zloraba pooblastil (141 primerov), proceduralne napake (91 primerov), nepotrebne zamude (71 primerov), diskriminacija (65 primerov), malomarnost (59 primerov), pravne napake (36 primerov) in neizpolnjevanje obveznosti, tj. neuspešnost Evropske komisije v vlogi „varuha Pogodbe“ v odnosu do držav članic (28 primerov).

2.5 POSREDOVANJE IN SVETOVANJE

Če pritožba ni v pristojnosti varuha človekovih pravic, poskuša varuh svetovati pritožniku, kateri organ bi jo lahko obravnaval, še posebej če primer vključuje pravo Evropske unije. Če je mogoče, varuh človekovih pravic s soglasjem pritožnika in v primeru, da se zdijo razlogi za pritožbo utemeljeni, pritožbo neposredno posreduje drugemu pristojnemu organu.

⁶

Pri tem je treba omeniti, da se je leta 2006 281 pritožb nanašalo na isto zadevo, medtem ko se je leta 2005 na isto zadevo nanašalo 335 pritožb.

Avstrijska državljanka se je pritožila, ker so njeno hčerko na Kosovu zaprli. Službe evropskega varuha človekovih pravic so poklicale urad kosovskega varuha človekovih pravic, ki je zadevo preučil in kmalu zatem po telefonu obvestil evropskega varuha človekovih pravic, da je bila pritožničina hči izpuščena iz zapora. Ta informacija je bila nemudoma posredovana pritožnici z nasvetom, naj se obrne na kosovskega varuha človekovih pravic za več informacij ali če želi vložiti pritožbo v zvezi s to zadevo.

Primer 3353/2006/RF

Kot je že bilo omenjeno, evropski varuh človekovih pravic tesno sodeluje s stanovskimi kolegi na nacionalni in regionalni ravni v državah članicah, in sicer prek evropske mreže varuhov človekovih pravic (glejte poglavje 5). Eden od ciljev mreže je omogočiti hitro posredovanje pritožb pristojnemu nacionalnemu ali regionalnemu varuhu človekovih pravic oziroma podobnemu organu. Odbor za peticije Evropskega parlamenta je prav tako polnopraven član mreže.

V letu 2006 je bilo naprej posredovanih 399 pritožb, od tega 363, vključno z 270, ki so se nanašale na isto zadevo, nacionalnemu ali regionalnemu varuhu človekovih pravic, 22 Evropskemu parlamentu, ki jih je obravnaval kot peticije, devet SOLVIT-u⁷, štiri Evropski komisiji in eno bančnemu združenju v Nemčiji.

Primeri prenosa primerov na SOLVIT

Španski državljan je za en dan najel avtomobil na Nizozemskem. Po vrnitvi v Španijo je prejel obvestilo nizozemske policije o kazni zaradi prometnega prekrška, storjenega v Rotterdamu. V pritožbi je navedel, da nikoli ni bil v Rotterdamu. Ker ni živel na Nizozemskem in ni poznal nizozemskega jezika ali upravnih postopkov, ni mogel izpodbijati kazni.

Varuh človekovih pravic je pritožbo posredoval španskemu centru SOLVIT, ki je navezalo stik z nizozemskim centrom SOLVIT.

Aprila 2006 je pritožnik prejel pismo od nizozemskih organov, ki so priznali, da so njegove navedbe utemeljene, in mu sporočili, da mu zato ni treba plačati kazni.

Primer 3713/2005/BM

Španska državna železniška družba (RENFE) je osebam, starejšim od 60 let, izdala kartico („zlata kartica“), ki jim omogoča popuste pri cenah prevozov z vlaki v njenem omrežju. Zlato kartico so lahko dobili le španski državljani ali osebe s stalnim prebivališčem v Španiji. Državljan EU, ki niso španski državljani in živijo drugje v EU, niso imeli pravice do kartice. Tako tudi pritožnikova žena, ki je Angležinja in živi v Združenem kraljestvu, ni bila upravičena do kartice, čeprav je pritožnik, ki je sam španski državljan in ki tudi živi v Združenem kraljestvu, z lahkoto pridobil zlato kartico.

Ker primer ni sodil v pristojnost varuha človekovih pravic, je ta pritožbo posredoval španskemu centru SOLVIT, ki je družbo RENFE zaprosil, da spremeni pogoje za pridobitev zlate kartice, da bi se izognil diskriminaciji državljanov EU. Novembra 2006 je družba RENFE sporočila španskemu centru SOLVIT, da je bila zahteva po stalnemu prebivališču v Španiji odpravljena.

Primer 862/2006/BM

⁷

SOLVIT je mreža, ki jo je Evropska komisija ustanovila za pomoč ljudem, ki se srečujejo s težavami pri uveljavljanju svojih pravic na notranjem trgu Unije.

Primeri primerov, obravnavanih prek evropske mreže varuhov človekovih pravic

Švicarski državljani, ki živi v Urugvaju, je dvanajst let delal in plačeval prispevke za socialno varnost v Španiji, vendar mu španski organi za socialno varnost niso priznali pravice do pokojnine.

Evropski varuh človekovih pravic je primer posredoval španskemu varuhu človekovih pravic in ta je sprožil preiskavo. Španski organi za socialno varnost so nato privolili, da bodo plačali dolgovano pokojnino.

Primer 2162/2006/BM

Regionalni varuh človekovih pravic v španski pokrajini Aragón je evropskemu varuhu človekovih pravic posredoval dve pritožbi v zvezi s prometnimi povezavami med Francijo in Španijo. Prva pritožba se je nanašala na predor Somport, ki je bil zaprt več kot en teden. V njej je bilo navedeno, da so francoski organi s tem, ko niso zagotovili prostega dostopa do predora, kršili pogoje finančne pomoči Skupnosti za njegovo izgradnjo. Druga pritožba je obravnavala železniško povezavo med mestoma Canfranc v Španiji in Oloron v Franciji. Pritožnik je trdil, da železniški projekt prejel finančno pomoč Evropske unije in da morajo francoski organi ponovno odpreti povezavo, da se zagotovi prosto gibanje blaga in ljudi med regijama.

Evropski varuh človekovih pravic je pritožbe posredoval Komisiji, saj ima slednja vlogo varuha Pogodbe.

Aprila 2006 je regionalni varuh človekovih pravic iz pokrajine Aragón predložil dodatne informacije, v katerih je poudaril, da med državama ni nobene druge učinkovite železniške ali cestne povezave, in kritiziral stališče francoskih organov.

Komisija je evropskega varuha človekovih pravic ves čas obveščala o poteku preiskav in o svoji končni odločitvi, da ne sproži postopka za ugotavljanje kršitev. Komisija je razložila, da je bil predor Somport zaprt zaradi neugodnih vremenskih razmer in gradbenih del. Čeprav je Francija predvidela nadaljnja dela, ne bo prekinila prometa s tovornimi vozili. Komisija je sklenila, da prosto gibanje ni ogroženo. Kar se tiče železniške povezave med mestoma Canfranc in Oloron, je Komisija razložila, da so za odločanje glede njenega ponovnega odprtja pristojni ustrezni nacionalni organi in da projekt ni financirala Evropska unija.

Regionalni varuh človekovih pravic iz pokrajine Aragón ni bil zadovoljen z odgovorom Komisije. Evropski varuh človekovih pravic ga je seznanil s pogoji, pod katerimi je mogoče vložiti pritožbo proti Komisiji v zvezi s to zadevo.

Primer 483/2003/JMA in 1510/2005/BM

Pritožnik, ki je nemški državljani, je želel prejeti sredstva Evropske unije za projekt spodbujanja ribolova na morsko postrv v pokrajini Flensburg v severni Nemčiji. Trdil je, da je regionalna družba za razvoj podjetništva posredovala protislovne informacije glede razpoložljivosti takih sredstev in ni želela sprejeti njegove vloge. Evropski varuh človekovih pravic je pritožbo posredoval odboru za peticije *Landtag* v Schleswig-Holstein.

Odbor je kasneje varuhu sporočil, da je po posvetu s pristojnim ministrstvom sklenil, da pritožnik ni bil namerno prikrajšan in da je zdaj dobil možnost, da predstavi svoj projekt skupini strokovnjakov, ki vključuje predstavnike regionalnih upravnih organov ter vodilnih združenj in organizacij za trženje na tem področju.

Primer 3399/2005/WP

Italijanska državljanka se je pritožila, da je Državni zavod za socialno skrbstvo v Italiji zmanjšal njeno pokojnino, ne da bi utemeljil svojo odločitev.

Evropski varuh človekovih pravic je pritožnici svetoval, naj se obrne na varuha človekovih pravic v italijanski regiji Furlanija-Juljska krajina.

Kasneje je regionalna varuhinja človekovih pravic evropskemu varuhu sporočila, da je Državni zavod za socialno skrbstvo ponovno preučil svojo odločitev in pritožnici dodelil več kot 20.000 EUR, vključno z obrestmi.

Evropski varuh se je zahvalil regionalni varuhinji človekovih pravic za njeno učinkovito ukrepanje.

Zaupen primer

Varuh človekovih pravic je svetoval v 2363 primerih. V 828 primerih je pritožniku svetoval, da se obrne na nacionalnega ali regionalnega varuha človekovih pravic, 166 pritožnikom pa je svetoval, da predložijo peticijo Evropskemu parlamentu. V 383 primerih je svetoval, da vzpostavijo stik z Evropsko komisijo. Med temi je bilo tudi nekaj primerov, v katerih je bila pritožba zoper Komisijo razglašena za nedopustno, ker pritožnik ni uporabil ustreznih upravnih sredstev pred vložitvijo pritožbe. V 109 primerih je varuh pritožnikom svetoval, da vzpostavijo stik s SOLVIT-om, v 877 primerih pa je svetoval, da vzpostavijo stik z drugimi organi, večinoma s specializiranimi varuhi človekovih pravic ali z organi države članice, ki obravnavajo pritožbe.

2.6 POSTOPKI VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

Vse pritožbe, ki jih prejme evropski varuh človekovih pravic, se vpišejo v register in potrdijo običajno v enem tednu po prejemu. V potrdilnem pismu se obvesti pritožnika o postopku in navede referenčno številko ter ime in telefonsko številko osebe, ki obravnava pritožbo. Da bi ugotovili, ali je treba sprožiti preiskavo, se pritožba analizira, pritožnik pa je ponavadi v enem mesecu obveščen o izidu analize.

Če preiskava ni sprožena, je pritožnik obveščen o razlogih. Kadar je mogoče, je pritožba posredovana naprej ali se pritožniku ustrezno svetuje, na kateri organ se lahko obrne.

2.6.1 Sprožitev preiskave

Prvi korak preiskave je posredovanje pritožbe zadevni instituciji ali organu, ki je zaprosen, naj varuhu človekovih pravic pošlje mnenje, ponavadi v roku treh mesecev. Evropski parlament in Komisija sta se leta 2004 dogovorila, da bosta sprejela krajši rok, in sicer dva meseca, za pritožbe zoper zavrnitev dostopa do dokumentov.

2.6.2 Pošten postopek

Načelo poštenega postopka zahteva, da varuh človekovih pravic pri odločanju v zvezi s pritožbo ne sme upoštevati podatkov iz dokumentov, ki jih je predložil pritožnik ali institucija ali organ Skupnosti, če druga stranka teh dokumentov ni videla in ni imela možnosti predložiti mnenja.

Zato varuh človekovih pravic pošlje mnenje institucije ali organa Skupnosti pritožniku in ga povabi, da poda pripombe. Postopek je enak tudi pri nadaljnjih preiskavah v zvezi s pritožbo.

Niti pogodba niti statut ne predvidevata pritožbe ali drugih sredstev zoper odločitev varuha človekovih pravic v zvezi z obravnavanjem ali izidom pritožbe. Veljajo pa za varuha človekovih pravic, kot za vse druge institucije in organe Skupnosti, odškodninske tožbe na podlagi člena 288 Pogodbe ES. Načeloma je mogoče takšno tožbo vložiti ob domnevi, da je varuh človekovih pravic s pritožbo napačno ravnal.

2.6.3 Pregled dosjejev in zaslišanje prič

Člen 3(2) statuta varuha človekovih pravic opredeljuje, da morajo institucije in organi Skupnosti varuhu predložiti vse podatke, ki jih varuh zahteva, in mu omogočiti dostop do zadevnih dosjejev. Podatke in dostop do dosjejev lahko zavrnejo le na podlagi utemeljenih razlogov tajnosti.

Pooblastilo za pregled dosjejev varuhu človekovih pravic omogoča, da preveri popolnost in točnost podatkov, ki mu jih predloži zadevna institucija ali organ Skupnosti. Tako sta lahko pritožnik in javnost prepričana, da lahko varuh izpelje temeljito in popolno preiskavo.

Člen 3(2) statuta prav tako opredeljuje, da je dolžnost uradnikov in drugih uslužbencev institucij in organov Skupnosti pričati, če varuh človekovih pravic tako zahteva.

V letu 2006 je varuh pravico do pregleda dosjejev institucije izkoristil v 15 primerih, pooblastilo za zaslišanje prič pa v enem primeru.

2.6.4 Javen postopek

Varuh človekovih pravic obravnava pritožbe javno, razen če pritožnik zahteva zaupnost.

Člen 13 izvedbenih določb pritožniku zagotavlja dostop do varuhovih dosjejev o njegovi pritožbi. Člen 14 zagotavlja dostop javnosti do varuhovih dokumentov v skladu s pogoji in omejitvami, enakimi tistim iz Uredbe št. 1049/2001⁸. Ne pritožnik ne javnost pa nimata dostopa do zaupnih dokumentov ali zaupnih podatkov, ki jih varuh človekovih pravic pridobi pri pregledu dosjejev zadevne institucije ali organa oziroma zaslišanju prič (člena 13(3) in 14(2)). Namen tega je varuhu olajšati izvajanje preiskovalnih pristojnosti.

2.7 IZIDI PREISKAV

Med preiskavo je pritožnik obveščen o vsakem novem koraku. Ko se varuh človekovih pravic odloči, da bo preiskavo zaključil, pritožnika obvesti o rezultatih preiskave in o svojih ugotovitvah. Odločitev varuha ni pravno zavezujoča in ne ustvarja pravno izvršljivih pravic ali obveznosti za pritožnika oziroma zadevno institucijo ali organ.

V letu 2006 je varuh človekovih pravic zaključil 250 preiskav, od tega je 247 začel na osnovi pritožbe, tri pa je sprožil na lastno pobudo.

Če se v preiskavi obravnava več kot ena domneva ali trditev, lahko varuh človekovih pravic poda več različnih ugotovitev.

2.7.1 Brez nepravilnosti

Leta 2006 je varuh 95 primerov, vključno z dvema preiskavama na lastno pobudo, zaključil z ugotovitvijo, da ni bilo nepravilnosti. To ni nujno negativen izid za pritožnika, ki od zadevne institucije ali organa prejme vsaj temeljito razlago njenega dejanja. Tudi če varuh človekovih pravic ne odkrije nepravilnosti, lahko poišče način, kako v prihodnje izboljšati upravljanje institucij ali organov. V takih primerih lahko poda dodatno pripombo.

2.7.2 Primeri, ki jih je rešila institucija, in sporazumne rešitve

Kjer je mogoče, si varuh človekovih pravic prizadeva doseči ugoden rezultat tako za pritožnika kot za institucijo, zoper katero je vložena pritožba. Pri doseganju zadovoljivih rezultatov, ki pripomorejo na eni strani h krepitvi odnosov med institucijami in državljani, na drugi pa k izogibanju dragim in dolgotrajnim sodnim postopkom, je seveda bistvenega pomena sodelovanje institucij in organov Skupnosti.

V letu 2006 so na podlagi pritožbe varuhu človekovih pravic institucije ali organi sami rešili 64 primerov. Od teh je v 52 primerih varuhu človekovih pravic s posredovanjem uspelo pridobiti hiter odgovor na neodgovorjeno korespondenco (podrobnosti postopka v takih primerih najdete v razdelku 2(9) *Letnega poročila za leto 1998*).

Če se v preiskavi ugotovijo nepravilnosti, poskuša varuh človekovih pravic doseči sporazumno rešitev, če je mogoče. V letu 2006 je bilo predlaganih 28 sporazumnih rešitev. Trije primeri, vključno z dvema primeroma, ko je bil predlog vložen leta 2005, so bili zaključeni med letom po tem, ko je

⁸

Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostupu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, UL 2001 L 145, str. 43.

bila dosežena sporazumna rešitev. Ob koncu leta 2006 je bilo 27 predlogov za sporazumno rešitev še vedno v postopku preučitve.

V nekaterih primerih je sporazumna rešitev lahko dosežena, če zadevna institucija ali organ pritožniku ponudi nadomestilo. Vsaka takšna ponudba je *ex gratia*, kar pomeni brez dopustitve pravne odgovornosti in brez oblikovanja precedenčnega primera.

2.7.3 Kritične ocene in osnutki priporočil

Če sporazumna rešitev ni mogoča ali če je poskus sporazumne rešitve neuspešen, varuh človekovih pravic zaključi primer s kritično oceno za zadevno institucijo ali organ oziroma oblikuje osnutek priporočila.

Kritično oceno varuh ponavadi poda, če (i) zadevna institucija ne more več odpraviti nepravilnosti, (ii) če se zdi, da nepravilnost nima splošnih posledic in (iii) če se zdi, da nadaljnji ukrepi varuha niso več potrebni. Kritično oceno poda tudi, če meni, da bi bil osnutek priporočila neuporaben ali da ni primerno predložiti posebnega poročila, če zadevna institucija ali organ ne sprejme osnutka priporočila.

Kritična ocena je potrditev pritožniku, da je bila njegova pritožba upravičena, in zadevnim institucijam ali organom nakazuje, kaj so naredili narobe, ter jim tako pomaga izogniti se nepravilnostim v prihodnje. Leta 2005 je varuh človekovih pravic zaključil 41 preiskav s kritičnimi ocenami. Celoten seznam teh primerov je prikazan v Prilogi D.

Varuh človekovih pravic namerava v letu 2007 izvesti in objaviti študijo o nadaljnjih ukrepih vključenih institucij na podlagi vseh kritičnih ocen, podanih v letu 2006. Podobna študija se bo izvedla tudi za nadaljnje ukrepe v 38 primerih, za katere je bila podana dodatna pripomba v letu 2006.

V primerih, ko se zdi nadaljnje ukrepanje varuha človekovih pravic potrebno, tj. kadar lahko zadevna institucija nepravilnost odpravi ali kadar so nepravilnosti posebej resne oziroma imajo splošne posledice, varuh ponavadi napiše osnutek priporočila za zadevno institucijo ali organ. V skladu s členom 3(6) statuta varuha mora institucija ali organ v roku treh mesecev poslati podrobno mnenje. V letu 2006 je bilo sestavljenih 13 osnutkov priporočil. Poleg tega je bilo leta 2006 z odločbo zaključenih še deset osnutkov priporočil iz leta 2005. Štirje primeri so bili zaključeni med letom, ko je institucija prejela osnutek priporočila. Dva primera sta privedla do posebnega poročila Evropskemu parlamentu. Devet primerov je bilo zaključenih iz drugih razlogov. Konec leta 2006 je varuh še vedno preučeval devet osnutkov priporočil, vključno z enim iz leta 2004.

2.7.4 Posebna poročila Evropskemu parlamentu

Če institucija ali organ Skupnosti ne ponudi zadovoljivega odgovora na osnutek priporočila, lahko varuh človekovih pravic pošlje posebno poročilo Evropskemu parlamentu. Posebno poročilo lahko vključuje priporočila.

Kot je evropski varuh človekovih pravic poudaril v *Letnem poročilu za leto 1998*, je možnost predstavitve posebnega poročila Evropskemu parlamentu neprecenljive vrednosti za varuhovo delo.

Posebno poročilo Evropskemu parlamentu je zadnji bistven korak, ki ga varuh človekovih pravic lahko naredi med obravnavo primera, saj so resolucije, ki jih sprejme Parlament, in pooblastila, ki jih izvaja, stvar njegove politične presoje. Varuh človekovih pravic seveda zagotovi vse podatke in pomoč, ki jih Parlament potrebuje pri obravnavi posebnega poročila.

V skladu s poslovníkom Evropskega parlamenta je za odnose le-tega z varuhom človekovih pravic pristojen Odbor za peticije. Varuh se je na seji Odbora za peticije 12. oktobra 2005 zavezal, da bo v skladu s členom 195(3) poslovnika Parlamenta na svojo pobudo nastopil pred odborom, kadarkoli bo Parlamentu predstavljal posebno poročilo.

V letu 2006 sta bili Parlamentu predloženi dve posebni poročili, ki vključujeta primera 289/2005/GG in 1487/2005/GG.

2.8 ODLOČBE, S KATERIMI SO BILI ZAKLJUČENI PRIMERI V LETU 2006

Odločbe, s katerimi se zaključujejo primeri, so običajno objavljene na spletni strani varuha človekovih pravic (<http://www.ombudsman.europa.eu>) v angleščini in v jeziku pritožnika, če gre za drug jezik. V poglavju 3 je povzetih 59 odločb, s katerimi so se zaključile preiskave. Iz povzetkov je mogoče razbrati niz tem ter institucij in organov Skupnosti, ki so se pojavili v skupno 250 odločbah, s katerimi so se leta 2006 zaključile preiskave, prav tako pa je mogoče iz povzetkov razbrati različne razloge za zaključek preiskave. Razporejene so glede na oznako primera, splošno vsebino, torej po področjih pristojnosti Skupnosti, in glede na vrsto nepravilnosti, ki jo je pritožnik domneval.

V nadaljevanju tega razdelka poglavja 2 so analizirane najpomembnejše pravne ugotovitve in dejstva iz odločb. Ti so razvrščeni v pet glavnih kategorij glede na glavni predmet preiskave:

- odprtost (vključno z dostopom do dokumentov in informacij) ter varstvo podatkov;
- Evropska komisija kot „varuh Pogodbe“;
- javni razpisi, pogodbe in podpora;
- kadrovske zadeve, vključno z zaposlitvijo;
- druga vprašanja.

Pri tem velja omeniti, da se te kategorije v veliki meri prekrivajo. Tako se na primer vprašanja, povezana z odprtostjo in dostopom javnosti, pogosto pojavijo v pritožbah v zvezi z zaposlovanjem ali vlogo Komisije kot „varuha Pogodbe“.

2.8.1 Odprtost, javni dostop do podatkov in varstvo osebnih podatkov

Velik delež preiskav (25 %), opravljenih v letu 2006, se nanaša na pomanjkanje odprtosti. Člen 1 Pogodbe o Evropski uniji govori, da je treba odločitve v EU sprejemati kar se da odprto, člen 255 Pogodbe ES pa zagotavlja pravico do dostopa do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije. Uveljavljanje te pravice ureja Uredba št. 1049/2001⁹. Po varuhovih preiskavah na lastno pobudo v letih 1996 in 1999 so pravila o dostopu do dokumentov sprejele tudi številne druge institucije in organi Skupnosti.

Dostop do dokumentov

Uredba št. 1049/2001 prosilcem omogoča izbiro pravnega sredstva: zavrnitev dostopa lahko spodbijajo s sodnim postopkom v skladu s členom 230 Pogodbe ES ali s pritožbo varuhu človekovih pravic. V letu 2006 je varuh zaključil preiskave v zvezi z enajstimi pritožbami v zvezi z izvajanjem Uredbe št. 1049/2001. Od teh jih je bilo devet uperjenih proti Komisiji, ena proti Svetu in ena proti Evropskemu parlamentu. Za še en primer (1845/2004/GG) je varuh ob koncu leta še vedno pričakoval podrobno mnenje Komisije o osnutku priporočila.

Dve preiskavi sta se zaključili kot pritožbi v zvezi z dostopom do dokumentov in informacij, uperjeni proti Evropski investicijski banki (EIB).

Povzetki devetih izmed zgoraj omenjenih primerov so predstavljeni v poglavju 3.

Kar se tiče izjem, je varuh človekovih pravic v primeru 617/2003/IP poudaril, da Uredba 1049/2001 ne predvideva izjeme, ki bi Evropsko unijo zavezovala, da zavrne dostop do dokumentov zgolj zato, ker razkritje dokumentov v državi članici ni brezplačno. V primeru 582/2005/PB varuh ni sprejel argumenta Komisije, da bi bilo treba postopek reševanja sporov Svetovne trgovinske

⁹

Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, UL 2001 L 145, str. 43.

organizacije prilagoditi „sodnim postopkom“ v smislu druge alineje člena 4(2) Uredbe. V primeru 1463/2005/TN je varuh menil, da prvi pododstavek člena 4(3) Uredbe v zvezi z dokumenti, ki jih sestavi institucija za interno uporabo, ne velja za dokumente, ki jih je Komisija poslala organom držav članic ali jih je od njih prejela. Prav tako se Komisija ne more opirati na tretjo alinejo člena 4(2) glede zaščite za namene preiskav, ker ni ugotovila, da bi razkritje ogrozilo namen zadevnih preiskav, in sicer zagotovitev, da so nacionalni načrti držav članic za dodelitev pravic do emisije toplogrednih plinov skladni z zakonodajo Skupnosti. V primeru 1919/2005/GG je bilo stališče varuha, da člen 4(1)(b) Uredbe ne opravičuje zavrnitve dostopa do seznama kandidatov v izbirnem postopku s strani Evropskega parlamenta. Varuhu se ni zdelo verjetno, da bi razkritje dejstva, da se je določen uradnik Skupnosti prijavil na drugo delovno mesto v določeni službi Skupnosti, lahko ogrozilo njegovo zasebnost.

Člen 11 Uredbe 1049/2001 določa, da mora vsaka institucija zagotoviti javni dostop do registra dokumentov, v katerem se morajo napotila na dokumente evidentirati brez odlašanja. V primeru 1764/2003/ELB je varuh ugotovil, da register Komisije ni bil popoln, kar se tiče dokumentov v zvezi z revizijo, ki jo je opravila Komisija. Poudaril je, da je dobro finančno poslovanje zelo pomembno za javnost in da so revizijska poročila dragocen vir informacij, kako se porabljajo sredstva Skupnosti.

V primeru 1776/2005/GG se je Evropska investicijska banka (EIB) odzvala na predlog varuha človekovih pravic in privolila v razkritje delov revizijskega poročila v skladu s svojimi pravili o javnem dostopu. Soglašala je tudi, da pritožnikom podjetju odobri zasebni dostop do nekaterih delov poročila, ki se nanašajo posebej na skupino, ki ji je pripadalo podjetje. Varuh človekovih pravic je javno pozdravil konstruktiven pristop Evropske investicijske banke v tem primeru in poudaril, da sta sicer zasebnost in poslovna zaupnost zakonita interesa, ki lahko omejujeta javni dostop, vendar se določeni osebi, katere zasebnosti ali poslovni interesi se obravnavajo, ne sme zavrniti dostopa na tej podlagi.

Dostop do podatkov

V primeru 3436/2004/ELB so se pritožniki pritožili Evropskemu uradu za boj proti goljufijam (OLAF), ker naj bi bili domnevno žrtve goljufije. Po mnenju varuha človekovih pravic so lahko utemeljeno pričakovali, da bo OLAF posvetil posebno pozornost njihovemu interesu v zvezi s pridobivanjem podatkov o zadevnih preiskavah, ki jih je opravil OLAF. Poudaril pa je tudi, da se je treba izogniti nalaganju čezmernih administrativnih bremen institucijam, zato za dolžnost izpolnitve zahtev po podatkih v skladu z Evropskim kodeksom dobrega ravnanja javnih uslužbencev veljajo določene omejitve.

V primeru 3501/2004/PB je varuh ugotovil, da je med njegovo preiskavo Evropska investicijska banka predložila utemeljene razloge za zavrnitev dostopa do podatkov, ki jih je zahtevala nevladna organizacija. Evropsko investicijsko banko pa je pozval, naj v prihodnje morebitno zavrnitev posredovanja podatkov dopolni z ustrezno pojasnitvijo razlogov za to in jo naslovi na osebo, ki je zaprosila za podatke, preden se težava stopnjuje in ji sledi pritožba varuhu človekovih pravic.

Varstvo podatkov

Primer 2467/2004/PB se je nanašal na obravnavanje pritožbe s strani Komisije proti zakonodaji nemške dežele Hamburg. V pritožbi je bilo navedeno domnevno kršenje člena 14(1)(b) Direktive o varstvu podatkov¹⁰ v zvezi z osebnimi podatki, ki se uporabljajo v neposrednem trženju. Varuh človekovih pravic je ugotovil, da Komisija ni zagotovila veljavnih in prepričljivih argumentov za svoje stališče, da se Direktiva ne nanaša na posebne okoliščine, ki jih je omenil pritožnik.

¹⁰

Direktiva 95/46/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov, UL 1995 L 281, str. 31. Člen 14(1)(b) Direktive določa: „Države članice priznavajo posamezniku, na katerega se osebni podatki nanašajo, pravico: (a) ... (b) da ... ugovarja obdelavi osebnih podatkov, ki se nanašajo nanj, glede katerih upravljavec pričakuje obdelavo zaradi neposrednega trženja, ali da je obveščen, preden se osebni podatki prvič posredujejo tretjim strankam ... zaradi neposrednega trženja, in da je izrecno opozorjen na pravico, da ... ugovarja takemu posredovanju ali uporabi ...“

V odgovoru na predlog za sporazumno rešitev se je Komisija strinjala, da je možna širša razlaga člena 14(1)(b), in se lotila obravnave vprašanja z državami članicami ter v tem okviru obravnave posebnega primera zakonodaje dežele Hamburg.

2.8.2 Komisija kot varuh Pogodbe

Pravna država je eno temeljnih načel Evropske unije, ena od najpomembnejših nalog Komisije pa je biti varuh Pogodbe¹¹. Člen 226 Pogodbe določa splošni postopek, po katerem lahko Komisija razišče ali so države članice kršile pravo Skupnosti in primere posreduje Sodišču Evropskih skupnosti. Komisija lahko ukrepa na lastno pobudo, na podlagi pritožb ali na zahtevo Evropskega parlamenta, naj obravnava peticije, naslovljene na Parlament v skladu s členom 194 Pogodbe ES. Drugi postopki se uporabljajo za posebne zadeve, kot so nezakonite državne pomoči.

Pritožbe, ki so zunaj pristojnosti evropskega varuha človekovih pravic, se večkrat nanašajo na domnevne kršitve zakonodaje Skupnosti s strani držav članic. Številne take primere najlažje reši kak drug član evropske mreže varuhov človekovih pravic. V nekaterih primerih pa varuh človekovih pravic oceni, da bi bilo treba ustrezno pritožbo posredovati naprej Komisiji. V razdelku 2.5 so primeri obeh pristopov.

Evropski varuh človekovih pravic sprejema in obravnava pritožbe zoper Komisijo v njeni vlogi varuha Pogodbe. Kadar varuh sproži preiskavo v zvezi s tako pritožbo, mora pritožniku vedno, kadar je to potrebno, pojasniti, da s preiskavo ne bo preučil, ali obstaja kršitev, ker evropski varuh človekovih pravic ni pristojen za preiskovanje ukrepov organov držav članic.

Poglavje 3 vsebuje povzetke devetih odločb, ki prikazujejo, kako varuh človekovih pravic obravnava pritožbe zoper Komisijo v njeni vlogi varuha Pogodbe. Tukaj je omenjenih osem primerov ter en primer, ki je ob koncu leta 2006 še ostal odprt.

Kar se tiče postopkovnih obveznosti Komisije do pritožnikov, služi varuhu človekovih pravic kot oporna točka sporočilo, ki ga je Komisija izdala leta 2002¹² kot odgovor na varuhovo kritično oceno. Sporočilo določa, da službe Komisije praviloma preiskujejo pritožbe z namenom, da bi sprejele odločitve, da izdajo uradno obvestilo ali pa zaključijo primer, v največ enem letu od datuma, ko je generalni sekretar evidentiral pritožbo. V 3. točki sporočila je natančno navedeno, kdaj generalni sekretariat prejetih pisem ni dolžan evidentirati kot pritožb. Komisija je v odgovoru na dodatno pripombo v primeru 3369/2004/JMA priznala, da zahteve sporočila veljajo tudi v obdobju po tem, ko je poslala uradno obvestilo zadevni državi članici.

Dva primera sta bila zaključena, ko je Komisija od varuha prejela osnutke priporočil. V primeru 642/2004/GG je varuh Komisiji priporočil, naj ponovno preuči, ali prodaja določenega podjetja vključuje državno pomoč. Priporočilo je bilo pripravljeno glede na pripombe, da je vlada Spodnje Saške menila, da je bila cena, ki je bila plačana, pod tržno ceno. Komisija je sprejela varuhove ugotovitve glede tega vprašanja in se obrnila na nemške organe, da bi razjasnila zadevne izjave. Komisija je sprejela tudi osnutek priporočila v primeru 956/2004/PB, v katerem jo varuh človekovih pravic poziva, naj čim prej odloči o pritožnikovi pritožbi zaradi kršitve in svojo odločitev sporoči pritožniku, danskemu trgovcu z avtomobili, ki se je pritožil, da Komisija ni izpolnila svoje obveznosti, t.j. da mora sprejeti sklep v zvezi z njegovo pritožbo glede kršitev na področju danskega obdavčenja uvoženih avtomobilov.

V primeru 289/2005/GG je varuh v osnutku priporočila zapisal, da mora Komisija vestno in hitro obravnavati pritožbo glede kršitve v zvezi z omejitvami za storitve na področju športnih stav. Komisija je v podrobnem mnenju izrazila obžalovanje, da zaradi pomanjkanja političnega soglasja ni mogla sprejeti odločitve o tem občutljivem vprašanju. Ker po mnenju varuha to ni utemeljen

¹¹ Člen 211 Pogodbe ES določa, da Komisija „skrbi za uporabo določb te pogodbe in ukrepov, ki jih institucije sprejemajo v skladu s to pogodbo“.

¹² Sporočilo Evropskemu parlamentu in evropskemu varuhu človekovih pravic o odnosih s pritožnikom v zvezi s kršitvami zakonodaje Skupnosti, UL 2002 C 244, str. 5.

razlog za neobravnavanje pritožbe glede kršitve v razumnem roku, je sestavil posebno poročilo Evropskemu parlamentu. Komisija je kasneje sporočila Parlamentu in varuhu, da je Nemčiji poslala uradno obvestilo.

Varuh človekovih pravic je menil, da v primeru 1037/2005/GG ni treba napisati osnutka priporočila, saj je ugotovil, da v tem primeru Komisija ni zagotovila prepričljivih argumentov o tem, da niso bili potrebni nadaljnji ukrepi, da bi Nemčijo pripravili k ravnanju v skladu s sodbo Sodišča. V zadevni sodbi je Sodišče razsodilo, da nemška uredba o embalaži za nekatere pijače ovira trgovino znotraj Skupnosti. Varuh je primer zaključil s kritično oceno, v kateri je poudaril, da bi Komisija lahko popravila svojo napako v okviru drugega tekočega postopka za ugotavljanje kršitev v zvezi z uredbo.

Dva primera sta bila v zvezi z izvrševanjem evropske zakonodaje v zvezi z delovnim časom. V primeru 2944/2004/ID je Komisija februarja 2005 varuhu človekovih pravic razložila, da je odložila odločitev o tem, ali bo obravnavala pritožbo glede kršitve, ki jo je pritožnica vložila avgusta 2003, ker je taka odločitev odvisna od nadaljnjega poteka dogodkov v zvezi z njenim predlogom, da se spremeni ustrezna zakonodaja Skupnosti. Varuh je sprejel obrazložitev Komisije, zakaj ni spoštovala običajnega enoletnega roka, vendar je tudi poudaril, da lahko pritožnica vloži novo pritožbo varuhu, če ni zadovoljna z nadaljnjim obravnavanjem njene pritožbe glede kršitve s strani Komisije. V primeru 3453/2005/GG se je zdravnik novembra 2005 pritožil, da Komisija ni ukrepala v zvezi s pritožbo, ki jo je vložil zoper Nemčijo že pred več kot tremi leti in pol. Komisija je v svojem mnenju o pritožbi zopet navedla, da je predlagala spremembo ustrezne zakonodaje Skupnosti. Varuh človekovih pravic je izrazil stališče, da Komisija nima pravice za nedoločen čas odložiti sprejetja odločitve o pritožbi z opravičilom, da se ustrezna zakonodaja lahko spremeni nekoč v prihodnosti, in pripravil osnutek priporočila, v katerem je Komisijo pozval, da pritožbo čim prej obravnava. Primer je ob koncu leta 2006 ostal odprt.

Varuh človekovih pravic je prejel več kot 5000 pritožb in drugih sporočil, v katerih je kritika uperjena proti Komisiji glede razvoja industrijskega pristanišča v Granadilli na otoku Tenerife v Španiji. Pritožniki so navajali, da je Komisija sklenila, da razvoj ni v nasprotju z zakonodajo Skupnosti, zlasti členom 6(4) Direktive o habitatih¹³. Varuh je menil, da bi bilo primerno sprožiti preiskavo na lastno pobudo (OI/2/2006/JMA), da bi Komisija pojasnila okoliščine. Ker je Komisija v svojem mnenju jasno razložila, da dejansko v zvezi s tem vprašanjem še ni sprejela odločitve, je varuh zaključil preiskavo.

V primeru 3133/2004/JMA je šlo za pritožbo glede kršitve zoper Komisijo v zvezi s špansko zakonodajo o izvajanju direktive o oddajanju televizijskih programov. Pritožnik je izpodbijal sklep Komisije, da je bila direktiva pravilno prenesena v nacionalno zakonodajo. Glede na sodno prakso Sodišča glede prenosa direktiv ter besedilo in področje uporabe ustreznih španskih zakonodajnih določb je varuh človekovih pravic menil, da je analiza Komisije o ustreznosti prenosa ustrezna. Zato ni ugotovil nikakršnih nepravilnosti.

2.8.3 Javni razpisi, pogodbe in podpora

Institucije in organi Skupnosti sklepajo pogodbe o dobavi blaga in storitev, potrebnih za izvajanje njihovih nalog, ter pogodbe o dodeljevanju podpore in subvencij v različnih programih EU¹⁴.

Varuh človekovih pravic lahko obravnava pritožbe o sklenitvi (ali zavrnitvi) pogodb ter o njihovem upravljanju. V primerih morebitne kršitve pogodbe pa mora preiskavo omejiti na preverjanje ali sta institucija oziroma organ Skupnosti zagotovila skladno in razumno pravno podlago za svoja dejanja in zakaj verjameta, da je njun pogled na pogodbeni položaj utemeljen.

¹³ Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst, UL 1996 L 59, str. 63.

¹⁴ Pritožbe, povezane s pogodbami o zaposlitvi, so obravnavane v podrazdelku 2.8.4.

V poglavju 3 so povzetki osmih odločb, ki prikazujejo, kako varuh človekovih pravic obravnava tovrstne pritožbe, ter ene odločbe, s katero je bila zaključena preiskava na lastno pobudo. V nadaljevanju jih je omenjenih šest.

V primeru 1252/2005/GG je podizvajalec navajal, da je bila odločitev Komisije, da prekine pogodbo, po kateri je zagotavljal finančno podporo Evropskemu odboru za standardizacijo (*Comité Européen de Normalisation*, CEN), nezakonita in nepoštena. Varuh človekovih pravic je Komisijo opozoril, da mora odgovoriti na navedbe glede nepoštenosti, vendar je na koncu ugotovil, da ni nikakršnih nepravilnosti. Obrazložitev Komisije, zakaj ji ni treba predhodno opozoriti na svojo odločitev, se je zdela utemeljena in Komisija ne more biti odgovorna za odločitev Evropskega odbora za standardizacijo, da ne predloži zahtevka za plačilo za delo, ki ga je opravil pritožnik.

V primeru 786/2006/JF je Odbor regij zavrnil pritožnikovo končno poročilo pet dni po pogodbenem roku za to. Varuh človekovih pravic je razumel, da je stališče Odbora, da mu kljub zamudi v obveščanju pritožnika upravičeno ni bilo treba plačati celotnega zneska, ker kakovost poročila ni bila taka, kot bi morala biti v skladu s pogodbo. Varuh je menil, da bi Odbor moral, če ni mogel izpolniti pogodbenega roka, v skladu z načelom dobrega upravljanja ustrezno obvestiti pritožnika pred iztekom roka. Neizpolnitev te obveznosti je pomenila nepravilnost. Vendar pa je Odbor posredoval skladno in razumno pravno podlago za svoja dejanja in razložil, zakaj verjame, da je njegov pogled na pogodbeni položaj utemeljen. Varuh ni poskušal ugotoviti, ali je šlo za kršitev pogodbe oziroma ali je imel Odbor pogodbeno pravico, da zavrne plačilo celotnega zneska.

V primeru 866/2006/SAB je pritožnik nasprotoval Komisiji, ki je zavrnila njegove predhodne predloge v okviru programa Socrates. Po mnenju Komisije so bili predhodni predlogi poslani po izteku roka. Varuh človekovih pravic je s preiskavo odkril dokumentarna dokazila, ki so bila na voljo Komisiji v času, ko je sprejela svojo odločitev, da so bili predhodni predlogi dejansko poslani na dan izteka roka. Varuh je zato ugotovil nepravilnost.

V primeru 3172/2005/WP je Komisija zamujala s plačilom podpore za določene dejavnosti tesnega medsebojnega sodelovanja med mesti. Komisija se je v svojem mnenju o pritožbi opravičila za zamudo in razložila, da se spopada z upravnimi težavami in da je zato uvedla izboljšave v plačilnem sistemu. Pritožnik je varuhu sporočil, da je prejel plačilo in da meni, da je primer rešen. Varuh je v dodatni pripombi zaprosil Komisijo, da preuči možnost plačila obresti za zamude pri plačilih v takih primerih.

Primer 2523/2005/TN je bil v zvezi z javnim razpisom, ki ga je organiziralo Sodišče Evropskih skupnosti za okvirne pogodbe za prevod pravnih besedil. Javni razpis je vseboval zahtevo po predložitvi poskusnega prevoda. Pritožnik je izpodbijal to zahtevo z utemeljitvijo, da ni bila navedena v prvotnem obvestilu o javnem naročilu. Varuh človekovih pravic je menil, da pri tem ni šlo za nepravilnost, ker je poskusni prevod dodatna informacija, ki se lahko v skladu z Direktivo 92/50¹⁵ zahteva v fazi zbiranja ponudb.

V preiskavi na lastno pobudo OI/1/2006/T je varuh človekovih pravic zaprosil Komisijo, da preuči možnost večje uporabe mediacije pri reševanju sporov, ki izhajajo iz pogodb, ki jih financira. Komisija se je odzvala pozitivno in se zavezala, da bo v prihodnje spodbujala alternativne metode reševanja sporov z vstavitvijo neobvezne določbe o mediaciji v svoje standardne pogodbe o javnih naročilih. Po zaključeni preiskavi je varuh človekovih pravic zaprosil Komisijo, da mu do 30. junija 2007 predloži informacije o nadaljnjih ukrepih, sprejetih v zvezi z določbo o mediaciji, in o prizadevanjih za razširitev uporabe mediacije na spore o podporah. Varuh človekovih pravic je tudi poudaril, kako pomembno je priporočiti uporabo mediacije v sporih med izvajalci in podizvajalci.

15

Direktiva Sveta 92/50/EGS z dne 18. junija 1992 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil storitev, UL 1992 L 209, str. 1. Ta direktiva ne velja več, vendar je veljala v času objave obvestila.

2.8.4 Vprašanja v zvezi z zaposlovanjem

Poglavje 3 vsebuje 18 povzetkov odločb o pritožbah v zvezi z zaposlovanjem. Od teh jih je devet povezanih s postopki zaposlovanja, ki ga organizira Urad za izbor osebja Evropskih skupnosti (EPSO), šest pa se jih nanaša na delovna razmerja z institucijami in organi. Dva povzetka obravnavata odločbi o pritožbah dodeljenih nacionalnih strokovnjakov, en pa preiskavo na lastno pobudo (OI/3/2006/BB). V slednjem primeru je Evropski parlament ravnal na podlagi primera Komisije iz leta 2005, ko je odpravil zgornjo starostno mejo za pripravništvo z veljavnostjo od 15. februarja 2006.

Pritožnik ne more vložiti pritožbe varuhu človekovih pravic v zvezi z delovnimi razmerji z institucijami in organi Skupnosti, če ni najprej izčrpal postopkov iz člena 90(1) in (2) kadrovskih predpisov in če niso potekali roki za odgovore. V primerih 1217/2004/OV in 2227/2004/MF je varuh poudaril, da gre za nepravilnost, če ni odgovora na pritožbo, vloženo v skladu s členom 90(2). Čeprav se v skladu s kadrovskimi predpisi ob neupoštevanju štirimesečnega roka za odgovor šteje, da je odločitev negativna, ta določba omogoča zadevni osebi, da se pritoži na Sodišče za uslužbence, vendar uprave ne razrešuje dolžnosti, da posreduje odgovor.

Dve pritožbi v zvezi z delovnimi razmerji sta imeli zelo pozitivne rezultate za pritožnike in sta pokazali, da zadevna institucija in organ odlično sodelujeta z varuhom.

V primeru 106/2005/TN Komisija ni hotela izplačati plače pritožnikovi hčerki, nekdanji uradnici Komisije, ki je zbolela kmalu po tem, ko je začela opravljati svoje obveznosti. V odgovoru na pritožbo je Komisija spremenila svoje stališče in privolila, da bo izplačala plačo skupaj z obrestmi.

Primer 1729/2005/JF je bil v zvezi z izterjavo nadomestil, ki jih je Evropska agencija za varnost v letalstvu (EASA) plačala pritožniku. Varuh človekovih pravic je ugotovil, da je EASA posredovala pritožniku nepopolne informacije, ki so ga lahko zavedle, in kot sporazumno rešitev predlagal, naj EASA razmisli o preklicu izterjave vsaj dela nadomestil. EASA je v odgovoru vztrajala pri svojem mnenju, da ne gre za nikakršno nepravilnost. Vendar pa je „ob upoštevanju edinstvene narave tega primera in zaradi posebnega spoštovanja varuhovega mnenja“ preklicala izterjavo v celoti. Tako je bila dosežena sporazumna rešitev.

V drugih treh primerih pa je Komisija zavrnila varuhov predlog za sporazumno rešitev in tudi njegova nadaljnja prizadevanja, da se doseže zadovoljiv rezultat. Od teh sta bila dva primera v zvezi z dodeljenimi nacionalnimi strokovnjaki.

V primeru 760/2005/GG je varuh človekovih pravic predlagal najprej kot sporazumno rešitev in nato kot osnutek priporočila, da Komisija razmisli o spremembi ali razjasnitvi predpisov o izrednem dopustu za dodeljene nacionalne strokovnjake, ki morajo nastopiti kot priče na sodišču. Komisija je v svojem podrobnem mnenju navedla, da bo preučila varuhov predlog v okviru prihodnje, celovitejše preučitve položaja dodeljenih nacionalnih strokovnjakov, vendar je obžalovala, da ni mogla predložiti podrobnejših informacij, kdaj se bo ta preučitev opravila.

Primer 495/2003/ELB se je nanašal na spor o dodatkih, ki so bili dolgovani dodeljenemu nacionalnemu strokovnjaku. Potem ko je Komisija zavrnila predlog za sporazumno rešitev, je varuh poslal pismo odgovornemu komisarju, v katerem ga je prosil, da se osebno vključi v iskanje zadovoljive rešitve pritožbe, ki bi lahko imela obliko plačila *ex gratia* pritožnikom. Čeprav je Komisija kasneje spremenila veljavna pravila, je komisar v odgovoru navedel, da je po njegovem mnenju Komisija pravilno razlagala prejšnja pravila, in zavrnil varuhov predlog. Po mnenju varuha je Komisija ravnala nepošteno do pritožnikov, ko je vprašanje v bistvu obravnavala, kot če bi kasneje sprejeta pravila bila veljavna v času, ko je določala dodatke, ki jih mora plačati.

Primer 1537/2003/ELB je obravnaval nekdanjega začasnega uslužbenca Komisije, ki je bil oproščen disciplinske obtožbe po daljšem odlogu, za katerega je varuh pred tem ugotovil, da pomeni nepravilnost. Varuh je kot sporazumno rešitev predlagal, da Komisija preuči možnost, da pritožniku povrne stroške, ki so utemeljeno nastali za njegovo obrambo med disciplinskim postopkom. Komisija je bila stališča, da ji tako ravnanje preprečujejo kadrovski predpisi. Tudi v tem primeru je varuh poslal pismo odgovornemu komisarju, v katerem je navedel, da po njegovem mnenju kadrovski predpisi Komisiji ne preprečujejo, da bi izvedla plačilo *ex gratia*. Vendar je komisar zavrnil varuhovo stališče.

V vseh treh primerih je varuh v končni odločbi izrazil obžalovanje, da Komisija ni izkoristila priložnosti, da bi pokazala svojo zavezanost načelom dobrega upravljanja. Naznanil je, da namerava skupaj z odgovornim komisarjem preučiti, kako bi bilo možno najboljše spodbujati storitveno kulturo v zadevnem generalnem direktoratu.

2.8.5 Drugo

Poglavje 3 vsebuje tudi več povzetkov, ki ne spadajo v kategorije, obravnavane v predhodnih podpoglavjih. V nadaljevanju so omenjeni štirje taki primeri.

V primeru 2601/2005/ID je pritožnikovo podjetje trdilo, da je Komisija kršila njegove pravice intelektualne lastnine glede programa za avtomatično prevajanje. Komisija ni spodbijala dejstva, da pritožnik ima take pravice, vendar je izrazila dvom glede njihovega področja in obsega. Varuh človekovih pravic je izrazil stališče, da je pritožnik tisti, ki natančno določi in opredeli pravno podlago za pravice, ki so domnevno kršene. Ker pritožnik tega ni storil, ni bila ugotovljena nobena nepravilnost na strani Komisije. Vendar pa je varuh pozval pritožnika in Komisijo, naj preučita možnost uporabe postopka mediacije, da bi poiskala rešitev, ki bi bila sprejemljiva za oba.

Dva primera obravnavata obseg odgovornosti Sveta za njegovo predsedstvo.

V primeru 1487/2005/GG se je društvo za zaščito nemškega jezika pritožilo, ker spletne strani predsedstva EU niso na voljo v nemškem jeziku. Svet ni obravnaval pritožnikovih bistvenih argumentov glede števila državljanov Evropske unije, ki govorijo nemški jezik kot svoj prvi ali drugi jezik. Čeprav se Svet strinja, da predsedstvo tvori del Sveta kot institucije, vztraja pri tem, da ni odgovoren za spletne strani predsedstva, ker so te pod nadzorom predsedujočih držav članic. Po mnenju varuha človekovih pravic pa je Svet v resnici odgovoren za jezike, ki se uporabljajo na spletnih straneh predsedstva, in tudi, da so informacije na teh spletnih straneh po možnosti na voljo v vseh uradnih jezikih Skupnosti. Kadar se uporablja manj jezikov, pa je po njegovem mnenju izbira treba opraviti na podlagi objektivnega in utemeljenega premisleka. Dejstvo, da Svet ni obravnaval vsebine pritožnikove prošnje, velja za nepravilnost. Ker je Svet zavrnil osnutek priporočila v zvezi s tem vprašanjem, je varuh sestavil posebno poročilo Evropskemu parlamentu.

V primeru 2172/2005/MHZ je pritožnik izrazil zaskrbljenost zaradi komercialnega sponzorstva določenega predsedstva. Svet je zavzel stališče, da komercialno sponzorstvo predsedstva ni vprašanje, ki spada v odgovornost Sveta kot institucije Skupnosti. Varuh je kot sporazumno rešitev predlagal, da Svet prevzame odgovornost za to vprašanje in pokaže pripravljenost, da v ustreznem časovnem okviru sprejme ukrepe, s katerimi bi preprečil tako sponzorstvo ali ga uredil na način, ki zagotavlja, da se ustrezno rešujejo morebitni konflikti med zasebnimi interesi in javnimi dolžnostmi. Svet je predlog zavrnil. Ker je varuh človekovih pravic že v posebnem poročilu Evropskemu parlamentu v primeru 1487/2005/GG zastavil splošno vprašanje o odgovornosti Sveta za svoje predsedstvo, tega primera ni več obravnaval. Vendar pa ga je še vedno skrbelo, da bi lahko neodziv Sveta na bistveno vprašanje o komercialnem sponzorstvu predsedstva negativno vplivalo na zaupanje državljanov v Unijo in njeno delovanje. Varuh je zato o tem vprašanju osebno pisal stalnim predstavnikom držav članic.

Primer 3403/2004/GG se je nanašal na odgovornost Komisije glede razpoložljivosti pritožbenega postopka v Evropskih šolah. Čeprav je sedanja konvencija, ki ureja Evropske šole, začela veljati leta 2002, se določba, ki določa pritožbeni postopek, ni začela izvajati do leta 2005. Zaradi te zamude je odbor za pritožbe menil, da ni pristojen za obravnavanje primera pritožnikov v zvezi z ocenami, dodeljenimi v letu 2004, ki jih pritožniki od tedaj poskušajo spodbijati. Varuh človekovih pravic je pozval Komisijo, da prepriča svet guvernerjev, da sprejme določbe, ki bi odboru za pritožbe omogočile, da obravnava pritožnikovo pritožbo. Kljub konstruktivnim in vztrajnim prizadevanjem Komisije, da bi pomagala pritožnikom, se svet guvernerjev ni odzval. Varuh človekovih pravic je menil, da bi glede na jasno naravo pomanjkljivosti in pomembnost vprašanja Komisija morala vztrajati na tem, da svet guvernerjev obravnava predlog. Glede na pomembnost vprašanja je Komisija prosila generalnega sekretarja Evropskih šol, da uvrsti varuhovo odločitev na dnevni red sveta guvernerjev.

Odločbe po opravljenih preiskavah

3 ODLOČBE PO OPRAVLJENIH PREISKAVAH

To poglavje vsebuje izbor povzetkov odločb varuha človekovih pravic za leto 2006, ki odražajo razpon področij in institucij, vpletenih v pritožbe in preiskave na lastno pobudo. Vključeni so povzetki vseh odločb, omenjenih v tematski analizi v poglavju 2. Povzetki odločb so najprej razvrščeni glede na vrsto ugotovitve oziroma rezultata, potem pa še glede na vpleteno institucijo ali organ. Poglavje se zaključi s povzetki odločb za preiskave na lastno pobudo in primeri vprašanj, ki so jih zastavili nacionalni in regionalni varuhi človekovih pravic.

Primeri znotraj vsakega podrazdelka tega poglavja so navedeni v vrstnem redu po številki primera. Tako je na primer v podrazdelku 3.1.2 primer 2944/2004/ID pred primerom 3133/2004/JMA. Celotna vsebina odločbe za vsak primer je na voljo na spletni strani Evropskega varuha človekovih pravic (<http://www.ombudsman.europa.eu>), in sicer v razdelku odločbe. Ustrezno odločbo je mogoče najti pod številko primera. Odločbe na spletni strani so v celoti objavljene v angleškem jeziku in v jeziku pritožnika, če ta ni angleščina. Izpis celotne odločbe, kot se pojavi na spletni strani, je mogoče naročiti v uradu varuha človekovih pravic.

3.1 PRIMERI, V KATERIH NISO BILE UGOTOVLJENE NEPRAVILNOSTI

3.1.1 Evropski parlament

V ZVEZI Z ODDANO PONUDBO PARLAMENT NI ZAPROSIL ZA POJASNILA

Povzetek odločbe o pritožbi 1315/2005/BB zoper Evropski parlament

Parlament je zavrnil pritožnikovo ponudbo, oddano na podlagi javnega razpisa („razpis“), ker določeno potrdilo ni bilo predloženo v originalu, kot je bilo določeno v razpisnih zahtevah, temveč kot fotokopija.

Varuh človekovih pravic je ugotovil, da je navedena napaka v ponudbi bistvenega pomena, ker je razlog za izključitev ponudbe, in na podlagi izrecne razpisne določbe poudaril, da je treba možnost, da naročnik stopi v stik s ponudnikom v skladu z razpisom, strogo razumeti kot „posebno izjemo“ od razpisne prepovedi „[k]akršnega koli stika med ponudniki in naročniki“ po odprtju ponudb. Varuh je upošteval tudi potrebo, da se zagotovi enakopravna obravnava ponudnikov. Glede na navedeno se popravek te napake ne more obravnavati niti kot „pojasnilo“ ponudbe niti kot popravek „očitne pisarniške napak[e]“ v skladu z izjemo, predvideno v razpisu. Zato sklep o zavrnitvi ponudbe ne pomeni nepravilnosti.

Varuh je pripravil tudi dodatno pripombo glede izjave Parlamenta, da v tem primeru „ni izkoristil svoje pravice, da zaprosi za dodatno dokumentacijo ali potrdilo, kadar le-ta manjka“. V dodatni pripombi

je poudaril, da se izjava ne zdi v skladu s samim razpisom niti z načeli dobrega upravljanja, kar se tiče uveljavljanja diskrecijskih pravic.

3.1.2 Evropska komisija

ZAMUDA PRI OBRAVNAVI UTEMELJENOSTI PRITOŽBE V SKLADU S ČLENOM 226

Povzetek odločbe o pritožbi 2944/2004/ID proti Evropski komisiji

Pritožnica je avgusta 2003 na Komisijo vložila pritožbo zaradi kršitve. Septembra 2004 je v pritožbi varuhu človekovih pravic navedla, da ji Komisija ni sporočila, kako je ocenila utemeljenost njene trditve, da so nacionalni predpisi o delovnem času in času, ko je delavec pripravljen na poziv, domnevno v nasprotju z direktivami Skupnosti.

Varuh je v svoji odločbi o pritožbi najprej ugotovil, da v skladu z zavezo Komisije iz točke 8 Sporočila Komisije Evropskemu parlamentu in Evropskemu varuhu človekovih pravic o odnosih s pritožnikom v zvezi s kršitvami zakonodaje Skupnosti¹ enoletnega roka, določenega v navedeni točki, ni treba izpolnjevati le v posebnih primerih, in da mora Komisija ustrezno utemeljiti razloge za zamudo.

V tem primeru je Komisija razložila, da je odložila odločitev o tem, ali bo obravnavala pritožnično pritožbo v skladu s členom 226, ker je taka odločitev odvisna od nadaljnjega poteka dogodkov v zvezi z njenim predlogom z dne 22. septembra 2004, da se spremeni zakonodaja Skupnosti v zvezi z delovnim časom, vključno s časom, ko je delavec pripravljen na poziv. V zvezi s tem je Komisija poudarila, da je bil predlog sprejet po obsežnem posvetovanju na evropski ravni in na podlagi sodb Sodišča Evropskih skupnosti v primerih C-303/98 in C-151/02, ki sta imeli pomemben vpliv na države članice, zlasti na njihove javne sisteme zdravstva. Varuh človekovih pravic je v svoji odločbi (izdani januarja 2006) ugotovil, da je Komisija zagotovila razumne in ustrezne utemeljitve za to, da ni ocenila utemeljenosti pritožnične pritožbe v skladu s členom 226 v navedenem enoletnem roku. Kljub temu pa je varuh dal dodatno pripombo, v kateri je ponovil, da mora Komisija v skladu z dobro upravno prakso pritožnike obveščati o statusu pritožb, ki so jih vložili pri Komisiji, in spodbudil Komisijo, da pritožnico redno obvešča o statusu njene pritožbe. Poudaril je tudi, da lahko pritožnica vloži novo pritožbo varuhu človekovih pravic, če ni zadovoljna z nadaljnjim obravnavanjem njene pritožbe glede kršitve s strani Komisije.

OCENA KOMISIJE V ZVEZI S ŠPANSKO ZAKONODAJO GLEDE PRENOSA BIKOBORB

Povzetek odločbe o pritožbi 3133/2004/JMA zoper Evropsko komisijo

Pritožba se je nanašala na odločbo Komisije o zaključku uradne pritožbe, v kateri je pritožnik trdil, da španska zakonodaja za izvajanje Direktive 89/552/EGS², to je Zakon 22/1999, ne vključuje obveznosti iz člena 22 Direktive, ki določa, da televizijski programi ne smejo vključevati vsebin, ki bi resno škodovala telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju mladoletnikov, zlasti takih vsebin, ki vsebujejo neupravičeno nasilje, kot so po mnenju pritožnika bikoborbe.

¹ COM(2002) 141 konč., UL 2002 C 244, str. 5.

² Direktiva Sveta 89/552/EGS z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov, UL 1989 L 298, str. 23.

Komisija je trdila, da so bile vse obveznosti iz te direktive ustrezno prenesene z Zakonom 22/1999 in da člen 17 Zakona v celoti izraža obveznosti iz člena 22 Direktive. Čeprav španska zakonodaja ne vključuje sklicevanja na neupravičeno nasilje, je Komisija menila, da sta ta koncept in tudi koncept pornografije v Direktivi omenjena samo za ponazoritev vsebin televizijskih programov, ki bi lahko resno škodovali razvoju mladoletnikov. S stališča Komisije področje uporabe te določbe ni omejeno na ta dva posebna vidika, temveč lahko pokriva tudi druge situacije.

Varuh človekovih pravic je opozoril, da člen 22 Direktive državam članicam izrecno prepoveduje, da izdajatelj televizijskih programov pod svojo jurisdikcijo dovolijo prenos televizijskih programov, ki bi lahko resno škodovali razvoju mladoletnikov. Direktiva pa ne vsebuje definicije posebnih vrst vsebin, ki bi jih države članice morale obravnavati kot škodljive za razvoj mladoletnikov, čeprav omenja vsebine, ki vsebujejo pornografijo ali neupravičeno nasilje, kot primere, ki jih je treba vključiti v to kategorijo. Ob sklicevanju na člen 249(3) Pogodbe ES in sodno prakso sodišč Skupnosti je varuh človekovih pravic dejal, da prenos direktive v nacionalno zakonodajo ne zahteva nujno, da se določbe direktive sprejmejo z natanko isto ubeseditvijo v posebni pravni določbi nacionalne zakonodaje, saj lahko zadostuje splošni pravni okvir, če dejansko zagotavlja popolno uporabo direktive na jasn in natančen način.

Varuh človekovih pravic je ugotovil, da sta člen 22 Direktive in njegova izvedbena določba v španski zakonodaji, to je člen 17 Zakona 22/1999, skoraj enaka, pri čemer španska zakonodaja ne omenja posebej vsebin, ki vsebujejo pornografijo ali neupravičeno nasilje. Kot je navedeno v analizi ustreznosti tega prenosa, ki jo je opravila Komisija, bi vsaka vsebina, ki vsebuje pornografijo ali neupravičeno nasilje, nedvomno škodovala razvoju mladoletnikov, in tako spada na področje uporabe španske izvedbene določbe. Ob upoštevanju besedila in področja uporabe navedenih določb je varuh človekovih pravic menil, da se zdi stališče Komisije razumno. Varuh človekovih pravic je sklenil, da se zdi odločitev Komisije, da ne bo začela postopka za ugotavljanje kršitev proti španskim organom in da bo skladno s tem zaključila uradno pritožbo, ki jo je vložil pritožnik, utemeljena.

PRENEHANJE SODELOVANJA, KI JE TEMELJILO NA DOLGOROČNIH DOGOVORIH

Povzetek odločbe o pritožbi 191/2005/BB zoper Evropsko komisijo

Neprofitno združenje nevladnih organizacij EuronAid je 20 let zbiral pomoč v hrani v okviru programov nevladnih organizacij Komisije za pomoč v hrani in varnost preskrbe s hrano. Septembra 2004 je Komisija EuronAidu poslala pismo, v katerem je potrdila, da v skladu z novo finančno uredbo³ ne more skleniti novega pogodbenega razmerja z EuronAidom na podlagi dolgoročnih dogovorov, ki jih ima z njim.

Podlaga za odločitev Komisije so bili (i) člena 54 in 57 finančne uredbe ter (ii) člena 110 in 89 finančne uredbe ter načela preglednosti in svobodne konkurence. Pritožnik je spodbijal primernost te utemeljitve. Vendar je podal argument le proti podlagi pod točko (i), ni pa posebej spodbijal podlage pod točko (ii). Varuh človekovih pravic je ugotovil, da načela in predpisi Skupnosti, ki urejajo dodelitev podpore ali sklepanje pogodb za javne storitve, tvorijo ločeno, samostojno in neodvisno podlago za izpodbijano odločitev, pri čemer je upošteval, da je sodelovanje med Komisijo in EuronAidom pred začetkom veljave finančne uredbe očitno temeljilo na neposredni dodelitvi podpore in sklepanju pogodb. Četudi bi domnevali, da so naloge, ki jih je izvajal EuronAid v okviru prejšnjega sodelovanja s Komisijo, kot je trdil EuronAid, „strokovne naloge ter upravne, pripravljalne ali pomožne naloge, ki ne zahtevajo niti izvajanja javne oblasti niti uporabe pooblastila za odločanje po prostem preudarku“ v smislu člena 57(2) finančne uredbe, se take naloge v nobenem primeru ne bi mogle

³

Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti; UL 2002 L 248, str. 1.

dodeliti EuronAidu brez upoštevanja načel in predpisov Skupnosti, ki urejajo dodelitev podpore ali sklepanje pogodb za javne storitve. Varuh zato ni ugotovil nobene nepravilnosti.

IZBIRA STROKOVNJAKOV V SKLADU S ŠESTIM OKVIRNIM PROGRAMOM

Povzetek odločbe o pritožbi 552/2005/SAB zoper Evropsko komisijo

V pritožbi je bilo navedeno, da je generalni direktorat Komisije za raziskave kršil načela dobrega upravljanja, ker je za pomoč pri oceni predlogov v okviru šestega okvirnega programa izbral iste strokovnjake, kot jih je zaposloval pred tem. Ko je Komisija v svojem mnenju razložila, da je pri izbiri strokovnjakov uporabila posebno načelo rotacije, ki je določeno v Smernicah Komisije o postopkih ocene in izbire predlogov⁴, in poudarila, da je treba vsako koledarsko leto zamenjati najmanj 25 % strokovnjakov, je pritožnik izpodbijal ustreznost te kvote.

Varuh človekovih pravic je ugotovil, da je v skladu s Smernicami Komisije namen predlaganih postopkov ocene doseči čim večjo hitrost in pri tem ohraniti kakovost ocenjevanja. Komisija je določila kvoto z namenom, da bi dosegla primerno ravnovesje med izbiranjem novih strokovnjakov in zakonitim interesom po ohranitvi izkušenih, visoko kakovostnih strokovnjakov. Varuh je ugotovil tudi, da je prejšnja praksa zamenjevanja ene tretjine strokovnjakov očitno povzročala znatne težave pri iskanju zadostnega števila strokovnjakov in da je Komisija po obsežnih posvetovanjih in večletnih ustreznih izkušnjah sprejela izpodbijano kvoto. Varuh je menil, da so navedene objektivne utemeljitve za zadevno kvoto primerne in zakonite, in sklenil, da ni znakov, da je Komisija prekoračila meje svoje diskrecijske pravice. Varuh zato ni ugotovil nobene nepravilnosti.

PREKLIC FINANCIRANJA ZA STORITVE STANDARDIZACIJE

Povzetek odločbe o pritožbi 1252/2005/GG zoper Evropsko komisijo

V sporazumu, podpisanem leta 1991, se je Komisija zavezala, da bo zagotavljala finančno podporo „Evropskemu odboru za standardizacijo“ (Comité Européen de Normalisation, CEN) za pripravo nekaterih evropskih standardov. Pritožnika, nemškega strokovnjaka, je eden izmed CEN-ovih podizvajalcev imenoval za vodjo projekta izvajanja določenih preskusov za en evropski standard.

Maja/junija 2002 sta Komisija in CEN podpisala dopolnilo k sporazumu, s katerim se je zaključilo financiranje projekta.

Pritožnik je trdil, da je bila odločitev Komisije o preklicu financiranja nepravilna in nepoštena. Trdil je, da mora Komisija nakazati preostali znesek CEN-u ter tako vključenim organom in osebam omogočiti, da prejmejo plačilo za svoje delo.

Komisija je opozorila, da je bil napredek pri storitvah standardizacije v več sporazumih počasen in nezadovoljiv. V skladu z načelom dobrega finančnega poslovanja je zato po posvetu z izvajalci prekinila te sporazume. Komisija ni bila odgovorna za nobene sporazume o oddaji del podizvajalcem. CEN je imel možnost obvestiti vsakega vključenega udeleženca o načrtovani prekinitvi in nasloviti vse preostale zahtevke za plačilo na Komisijo pred prekinitvijo sporazuma. Komisija je menila, da je v celoti izpolnila svoje pravne obveznosti.

Varuh človekovih pravic je poleg tega Komisijo pozval, naj mu predloži mnenje o pritožnikovi trditvi, da je bila odločitev nepoštena. V zvezi s tem je varuh človekovih pravic opozoril, da v ustrezni korespondenci ni bilo navedeno, ali je Komisija predhodno opozorila na svoj namen, da bo prekinila sporazum.

⁴

COM C/2003/883.

Komisija je izjavila, da je iz zapisnikov sej z izvajalci jasno, da lahko Komisija kadar koli prekliče financiranje, če se dogovorjeni časovni rasporedi niso spoštovani. Ni pa bilo nobenega razloga za izdajo dodatnega opozorila CEN-u. Kar zadeva vprašanje, ali je bila odločitev nepoštena do pritožnika, je Komisija poudarila, da z njim ni bila nikoli v pogodbenem razmerju.

V zvezi s trditvijo pritožnika, da je bila odločitev Komisije nezakonita, je varuh človekovih pravic ugotovil, da pritožnik ni izpodbijal argumenta Komisije, da sta CEN in Komisija soglasno prekinila sporazum. Menil je, da pritožnik ni dokazal svoje trditve.

Kar zadeva domnevno nepoštenost, je varuh človekovih pravic ugotovil, da je pritožnik do sprejetja odločitve o preklicu financiranja že zaključil svoje delo. Zato je razumljivo, da je bil nezadovoljen z odločitvijo Komisije. Argument Komisije, da ni bilo nobenega razloga za dodatno opozorilo, se zdi razumen. Varuh človekovih pravic je menil, da Komisija ni odgovorna za odločitev CEN-a, da ne bo predložil zahtevka za plačilo v zvezi s pritožnikovim delom. Primer je zaključil z ugotovitvijo, da ni bilo nobene nepravilnosti.

DOMNEVNA KRŠITEV PRAVIC INTELEKTUALNE LASTNINE V ZVEZI S PROGRAMOM ZA PREVAJANJE

Povzetek odločbe o pritožbi 2601/2005/ID zoper Evropsko komisijo

Pritožnik, podjetje SYSTRAN, je trdil, da Komisija krši njegove lastninske pravice glede avtomatskega programa za prevajanje. Po navedbah pritožnika so te pravice od Komisije zahtevale, da pridobi njegovo dovoljenje, preden izvede določene spremembe programa, ki je bil razvit na podlagi več sklenjenih pogodb s Komisijo.

Komisija ni izpodbijala *obstoja* SYSTRAN-ovih pravic intelektualne lastnine v zvezi s programom, temveč je izrazila dvome o *področju uporabe* in *obsega* teh pravic. V bistvu je trdila, da mora pritožnik dokazati, da so se dejansko kršile ustrezne pravice intelektualne lastnine, ter da mora pritožnik najprej vzpostaviti pravno in pogodbeno podlago teh pravic.

Varuh človekovih pravic je ugotovil, da lahko so pravni vidiki varstva pravic, kot je pravica, ki jo je uveljavljal pritožnik, odvisni od veljavne zakonodaje in vsebine pogodbenih razmerij, vzpostavljenih med zadevnima strankama v skladu s to zakonodajo. V zadevnem primeru je pritožnik samo navedel, da njegovo pravico priznavata Direktiva 91/250/EGS o pravnem varstvu računalniških programov⁵ in celotna nacionalna zakonodaja držav članic, zlasti zakonodaja Francije, Belgije in Luksemburga. Pritožnik se ni skliceval na nobeno posebno določbo Direktive (ki je naslovljena na države članice in ne na Skupnost ali njene institucije) ali ustrezno veljavno nacionalno zakonodajo, niti ni pojasnil, katero nacionalno zakonodajo je treba uporabljati in zakaj. Poleg tega bi moral pritožnik podrobno pojasniti in oblikovati pravno podlago domnevno kršene pravice, česar pa ni storil. Varuh človekovih pravic je sklenil, da pritožnik ni dokazal domnevne kršitve.

Varuh človekovih pravic je na koncu pritožnika in Komisijo pozval, naj razmislita o možnosti predložitve njunega spora v postopek poravnave, v katerem bi lahko stranki skupaj s pomočjo posrednika(-ov) dosegli sprejemljivo rešitev vprašanja ali vsaj dovolj natančno in jasno opredelili sporna pravna, dejanska in tehnična vprašanja, preden bi primer predložili sodišču ali arbitražnemu organu.

⁵

Direktiva Sveta 91/250/EGS z dne 14. maja 1991 o pravnem varstvu računalniških programov, UL 1991 L 122, str. 42.

3.1.3 Sodišče Evropskih skupnosti

OBVESTILO O JAVNEM NAROČILU ZA PREVAJALSKE STORITVE

Povzetek odločbe o pritožbi 2523/2005/TN zoper Sodišče Evropskih skupnosti

Pritožba obravnava obvestilo o javnem naročilu, ki ga je objavilo Sodišče za sklenitev okvirnih pogodb za prevod pravnih besedil. Pritožnik je bilo švedsko prevajalsko podjetje, ki je bilo na podlagi prijave za sodelovanje povabljen, da predloži ponudbo. V povabilu k oddaji ponudbe pa je bila navedena tudi zahteva, ki ni bila omenjena v prvotnem obvestilu o javnem naročilu, in sicer, da mora prevajalec za vsako jezikovno kombinacijo v 37 dneh oddati poskusni prevod kot del ponudbe. Pritožnik ni mogel izpolniti te zahteve, ker je bil njegov prevajalec za jezikovni kombinaciji angleščina-švedščina in francoščina-švedščina v času, ko je pritožnik prejel povabilo, na 35-dnevnem dopustu.

Pritožnik je menil, da bi morale biti vse zahteve glede postopka javnega naročila jasno opredeljene v obvestilu o javnem naročilu in da je Sodišče neupravičeno spremenilo pogoje med samim postopkom.

Sodišče je trdilo, da je ravnalo v skladu z veljavnimi predpisi, zlasti Direktivo 92/50⁶ o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil za storitve.

Ker pritožnik očitno ni izpodbijal predpisov, ki jih je uporabljalo Sodišče, je varuh človekovih pravic ugotovil, da je ustrezno primer preučiti v smislu Direktive 92/50. Člen 32(3) Direktive 92/50 določa, da za nekatere zahteve glede informacij zadošča, če se navedejo le v povabilu k oddaji ponudb in ne že v obvestilu o javnem naročilu. Varuh človekovih pravic je menil, da to ugotovitev podpira člen 19(2)(d), ki določa, da mora pismo s povabilom izbranim kandidatom k oddaji ponudb vsebovati navedbo vseh dokumentov, ki jih je treba priložiti bodisi kot dokazila za kandidatove izjave, ki jih je mogoče preveriti, ali kot dopolnila k že predloženim informacijam. Po mnenju varuha poskusni prevod sodi v take dodatne informacije in Sodišče ni spremenilo pogojev med samim postopkom. Varuh zato ni ugotovil nobene nepravilnosti.

3.1.4 Evropski urad za izbor osebja

DOMNEVNO NEPRAVILNA OCENA PREIZKUSA V OKVIRU JAVNEGA NATEČAJA

Povzetek odločbe o pritožbi 1217/2004/OV (Zaupno) zoper Evropski urad za izbor osebja (EPSO)

Pritožnik, ki je sodeloval na javnem natečaju COM/A/9/01, ki ga je organiziral EPSO, je bil obveščen, da ni bil med 200 kandidati, ki so dobili najboljše ocene za pisni preizkus znanja e) in ustni preizkus znanja f). Evropskemu uradu za izbor osebja je poslal pismo, v katerem je zaprosil za ponovni pregled rezultatov, ker je bil glede na svoje resne priprave na preizkuse, jezikovne veščine in izkušnje na področju prepričan, da je v oceni prišlo do napake. Uradu je poslal tudi paket z audio zgoščenko in štirimi stranmi „transkripcije“ svojega ustnega preizkusa znanja, da bi dokazal, da so bili njegovi odgovori v ustnem preizkusu pravilni. Izbirna komisija je vztrajala pri svoji odločitvi. Pritožnik se je pritožil v skladu s členom 90(2) Kadrovskih predpisov, na kar je organ za imenovanja

⁶

Direktiva Sveta 92/50/EGS z dne 18. junija 1992 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil storitev, UL 1992 L 209, str. 1. Ta direktiva ne velja več, vendar je veljala v času objave obvestila.

odgovoril 2. marca 2004. Vendar pa pritožnik ni prejel prevoda odločitve v nizozemščino, ki je njegov materni jezik.

V pritožbi varuhu človekovih pravic je izpodbijana ocena pritožnikovih preizkusov, ki jo je opravila izbirna komisija, in navedena domneva, da komisija ni upoštevala dokazov, ki jih je predložil pritožnik, niti ni navedla razlogov za svoje odgovore. Pritožnik je trdil tudi, da EPSO ni spoštoval rokov za odgovor na njegovo pritožbo v skladu s členom 90(2), in se pritožil, da ni prejel odgovora v nizozemskem jeziku.

Komisija in EPSO sta v skupnem mnenju spomnila, da je ocena kandidatov primerjalna, in trdila, da je paket, ki ga je poslal pritožnik, vseboval dokumente, ki niso bili pomembni za ponoven pregled njegovih preizkusov. EPSO je poudaril tudi, da je bil odgovor na pritožbo v skladu s členom 90(2) v nizozemskem jeziku dejansko pritožniku poslan 1. junija 2004 in da obžaluje to zamudo.

V odgovor na nadaljnja vprašanja je EPSO poudaril razliko med *administrativnim delom*, ki ga izvajajo njegovi uslužbenci, kadar je mogoče ugotoviti morebiten primer nepravilnosti, in *odločitvami izbirne komisije*, ki jih lahko po njegovih trditvah pregleda le Sodišče za uslužbence.

Varuh človekovih pravic je v svoji odločbi, v kateri se je skliceval na sodno prakso Sodišča, poudaril, da lahko varuh preuči tudi zakonitost odločitev izbirne komisije, za katere pa ima končno odgovornost še vedno organ za imenovanja.

Glede ocene pritožnikovih preizkusov je varuh sklenil, da v oceni izbirne komisije ni bilo nobene očitne napake in da je svojo odločitev zadostno utemeljila. Varuh je menil tudi, da „transkripcija“ ustnega preizkusa ni pomemben dejavnik za oceno komisije o uspešnosti pritožnika, ker je temeljila na njegovem spominu.

V zvezi z odgovorom na pritožnikovo pritožbo v skladu s členom 90 je varuh sklenil, da glede na obžalovanje, ki ga je EPSO izrazil za zamudo pri pošiljanju odgovora in prevoda v nizozemščino, niso potrebne nadaljnje preiskave. Vendar pa je pripravil dodatno pripombo, v kateri je organ za imenovanja spodbudil, da pošlje vmesni sklep, če pričakuje, da bo njegov odgovor poslan po izteku štirimesečnega roka.

ZAVRNITEV UDELEŽBE NA IZBIRNEM PRESKUSU

Povzetek odločbe o pritožbi 1482/2005/MHZ zoper Evropski urad za izbor osebja (EPSO)

Pritožba je bila vložena v imenu Združenja diplomantov nacionalne šole za javno upravo v zvezi z javnim natečajem EPSO/A/8/03 za pomožne uradnike (poljske državljane) na področju „Revizija“.

Številni poljski kandidati, ki jih je Vrhovni urad za nadzor na Poljskem („Vrhovni urad za nadzor“) imenoval za državne revizorje, so bili po opravljenem ustreznem preskusu in zaključenem usposabljanju na področju revizije izključeni iz razpisa, ker njihova univerzitetna diploma ni bila na ustrezno temo in njihove poklicne kvalifikacije niso bile v okviru zahtevane enakovredne stopnje.

Pritožnik je trdil, da izbirna komisija ni upoštevala poljskega sistema usposabljanja revizorjev in je tako napačno ocenila kvalifikacije poljskih kandidatov. Prav tako je trdil, da mora Evropski urad za izbor osebja nemudoma objaviti nov razpis na področju revizije, v katerem lahko sodelujejo kandidati iz Poljske.

Evropski urad za izbor osebja je poudaril, da ima komisija široka pooblastila v zvezi z ocenjevanjem kvalifikacij kandidatov in da se taka ocena opravi na podlagi zahtev, določenih v obvestilu o natečaju. Evropski urad za izbor osebja je povedal, da je organiziral dva nova natečaja s področja revizije (EPSO/AD/23-24/05), v katerih so lahko sodelovali tudi kandidati, ki nimajo diplome s področja, ki se nanaša na zadevne dolžnosti, na podlagi ustrezne dodatne kvalifikacije.

Varuh človekovih pravic je ocenil, da je Evropski urad za izbor osebja pripravil obvestilo o natečaju v zvezi z javnim natečajem ob nepopolnem poznavanju poljskega izobraževalnega sistema na

področju revizije, vendar pa se zdi, da je pri pripravi obvestil za nove natečaje ustrezno uporabil dodatne informacije, na katere ga je opozoril pritožnik. Varuh človekovih pravic je tudi ugotovil, da so kandidati, katerih prijave so bile zavrnjene upravičeni do sodelovanja v novih razpisih in da je pritožnik jasno povedal, da ne zahteva razveljavitve zadevnega razpisa.

Varuh človekovih pravic je sklenil, da nadaljnje preiskave te pritožbe niso utemeljene, in primer zaključil.

OBVEZNOST PRIJAVE NA LE ENEGA OD TREH HKRATNIH NATEČAJEV

Povzetek odločbe o pritožbi 2616/2005/SAB zoper Evropski urad za izbor osebja (EPSO)

EPSO je objavil obvestila o treh natečajih za jezikovne administratorje, v katerih je kandidate obvestil, da lahko preizkusi za te natečaje potekajo hkrati in da se smejo prijaviti le na enega od teh natečajev. Pritožnik je izpodbijal to omejitev in se želel prijaviti na vse tri natečaje.

EPSO je poudaril, da je preizkuse za natečaje organiziral hkrati iz razlogov, povezanih z obvladovanjem časovnih omejitev in finančnimi vidiki postopkov zaposlovanja, ki zajemajo veliko število kandidatov.

Varuh človekovih pravic je menil, da je razlaga Evropskega urada za izbor osebja utemeljena glede na zakonit namen zagotavljanja dobrega upravljanja časa in racionalne uporabe razpoložljivih finančnih virov. Druga možna rešitev, po kateri bi moral EPSO organizirati ločene preizkuse za zadevne natečaje, da bi lahko potencialni kandidati sodelovali na vseh treh natečajih, bi ustvarila nesorazmerne in nesmotrne težave v administraciji ter neutemeljene zamude za institucije in druge kandidate. Glede na te premisleke in dejstvo, da so preizkusi za zadevne javne natečaje dejansko potekali isti dan, je varuh sklenil, da ni znakov o tem, da je EPSO s tem, ko je kandidatom dovolil, da se prijavijo le na enega od natečajev, prekoračil meje svojih pooblastil za odločanje po prostem preudarku. Varuh zato ni ugotovil nobene nepravilnosti.

Kljub temu pa je menil, da EPSO običajno ne sme prepovedati, da se kandidati prijavijo na več kot en natečaj hkrati, če ni prepričan, da bodo preizkusi za natečaje dejansko potekali hkrati. V zvezi s tem je pripravil dodatno pripombo.

OCENA KANDIDATOVEGA ODGOVORA NA PREIZKUSNO VPRAŠANJE

Povzetek odločbe o pritožbi 3389/2005/WP zoper Evropski urad za izbor osebja (EPSO)

Pritožnik se je udeležil javnega natečaja za lektorje za nemški jezik. Eno od preizkusnih vprašanj se je glasilo: „Kaj pomeni ‚prelims‘? (a) del knjige, ki se nahaja pred besedilnim delom; (b) bibliografija; (c) glavni naslov skupaj z ustreznim podnaslovom; (d) nič od navedenega.“ Pritožnik je izbral odgovor (d), v seznamu pravih odgovorov pa je kot pravilni odgovor naveden odgovor (a).

Pritožnik je v pritožbi varuhu človekovih pravic navedel domnevo, da je izbirna komisija napačno ocenila njegov odgovor kot nepravilen. Trdil je, da „prelims“ pomeni *ne samo* del knjige, ki se nahaja pred besedilnim delom, temveč da se včasih deli „prelims“, kot so prazne strani ali fotografija avtorja, nahajajo tudi za besedilnim delom. Skliceval se je tudi na naslednji slovarski zapis: „‚Prelims‘ so strani v knjigi, ki se nahajajo pred samim besedilom, kot je impresum. (...) Pri nekaterih založnikih se impresum lahko nahaja na koncu knjige.“

EPSO je v svojem mnenju pripomnil, da ima izbirna komisija precej velika pooblastila za odločanje po prostem preudarku in ji ni treba razlagati, zakaj se ji kandidatov odgovor ni zdel zadovoljiv, niti dajati podrobnih informacij glede ocenjevanja, ki ga je opravila. Kljub temu pa je EPSO obvestil varuha, da je po ponovni preučitvi pritožnikovega primera izbirna komisija menila, da je pritožnik s sklicevanjem na slovarski zapis potrdil splošni položaj za „prelims“ v knjigi. Zato je bilo tudi

pritožniku jasno, da odgovor (a) ne more biti napačen. Posledično odgovor (d) ne more veljati za pravilnega. EPSO je menil, da pritožnik ni mogel dokazati, da ni bilo mogoče najti pravilnega odgovora na zadevno vprašanje.

Varuh človekovih pravic je uporabil enaka merila, kot jih pri vprašanih zaposlovanja uporabljajo sodišča Skupnosti in za katera je značilna precejšnja možnost odločanja po prostem preudarku izbirne komisije, da bi ugotovil, ali je pri oceni izbirne komisije prišlo do očitne napake. Iz informacij, predloženih varuhu, je razvidno, da se na primer impresum, ki je običajno del „prelims“, včasih res nahaja za besedilnim delom knjige. Varuh je zato razumel, zakaj se pritožnik ni mogel odločiti, da bi izbral odgovor (a). Če pa bi domnevali, da je pritožnikova definicija izraza „prelims“ pravilna, po varuhovem mnenju odgovor (d) ne more biti pravilen, ker se ne izpodbija, da „prelims“ označuje (tudi) del knjige, ki se nahaja pred besedilnim delom, zato se odgovora (a) ne more izključiti kot napačnega.

Varuh je vsekakor menil, da pritožnik ni dokazal, da je v oceni, ki jo je opravila izbirna komisija, prišlo do očitne napake. Varuh je primer zaključil z ugotovitvijo, da ne vsebuje nobenih nepravilnosti.

DOMNEVNO SLABA ORGANIZACIJA JAVNEGA NATEČAJA

Povzetek odločbe o pritožbi 472/2006/DK zoper Evropski urad za izbor osebja (EPSO)

Udeleženec javnega natečaja, ki ga je organiziral EPSO, se je pritožil varuhu človekovih pravic zaradi nezadostne preglednosti in slabe organizacije natečaja. Zlasti je trdil, da niso bili spoštovani roki za prijavo za izbirne preizkuse.

EPSO je priznal, da je več kandidatov imelo težave, ko so se poskusili prijaviti na preizkus, zaradi velikega števila kandidatov, ki so se želeli prijaviti na prvi dan prijavnega obdobja, in da je bil zato sistem IT preobremenjen. EPSO je zato moral uvesti sistem čakalne vrste, da bi omejil neprijetnosti zaradi navedenih težav. Poudaril je tudi, da je vedno objavil pomembne in posodobljene podatke na spletni strani za kandidate EPSO Porta (spletni profil) in na svoji uradni spletni strani.

Varuh človekovih pravic je ob upoštevanju vrste informacij, ki jih je EPSO objavil na svoji uradni spletni strani in na spletni strani za kandidate EPSO Porta, ugotovil, da je EPSO kandidate obvestil o zaporednih fazah izbirnega postopka po rednem postopku in v skladu z razpisom za prijavo interesa. V zvezi s tem je varuh ugotovil, da si je EPSO prizadeval, na način, ki je značilen za storitve, da bi kandidate obvestil o tehničnih težavah, s katerimi se je spopadal, in spremembah, ki so bile potrebne v organizaciji izbirnih preizkusov, da bi se izognili tem težavam. Informacije, ki jih je zagotovil EPSO, so bile jasne in zadostne, saj so razumnemu bralcu omogočale, da razume, kakšen bo naslednji korak v postopku in kateri del postopka se je spremenil. Varuh je menil, da EPSO ni mogel prvotno predvideti omenjene tehnične težave, da je ravnal ustrezno glede tega nepredvidenega dogodka in, kar je najpomembneje, da je kandidate takoj obvestil o povezanih spremembah v organizaciji natečaja. Na podlagi navedenega varuh ni ugotovil nepravilnosti, ki bi ustrezale pritožnikovim navedbam.

3.1.5 Evropska investicijska banka

ZAVRNITEV POSREDOVANJA INFORMACIJ O MOREBITNEM FINANCIRANJU PROJEKTA V DRŽAVI KANDIDATKI

Povzetek odločbe o pritožbi 3501/2004/PB zoper Evropsko investicijsko banko (EIB)

Evropska investicijska banka je zavrnila prošnjo pritožnikov (vloženo leta 2003) za informacije o možnem financiranju projekta v Češki republiki z utemeljitvijo, da so jo češki organi zaprosili, da ohrani zaupnost takih informacij, dokler češki parlament ne odobri posojil. V odgovoru na pritožbo je Evropska investicijska banka na splošno ugotovila, da je zavrnitev skladna z njeno politiko in predpisi, ki so takrat veljali. Odgovor pa ni omenjal trditve pritožnikov, da ustrezna publikacija Evropske investicijske banke določa preglednost, razen kadar temu nasprotujejo ustanovitelji projekta iz upravičenih razlogov poslovne/tržne tajnosti.

Pritožniki so se zato obrnili na varuha človekovih pravic.

Med preiskavo varuha človekovih pravic je Evropska investicijska banka pojasnila, zakaj ni obravnavala trditve pritožnikov glede preglednosti, z razlagami, v katerih se je sklicevala na javni interes v zvezi z mednarodnimi odnosi. Varuh je ugotovil, da se Evropska investicijska banka lahko utemeljeno sklicuje na take pomisleke. Poleg tega je varuh menil, da Evropski investicijski banki ni bilo treba pridobiti pisnega potrdila češke vlade o želji po zaupnosti posebej za ta projekt in da je v zvezi z njegovo preiskavo Evropska investicijska banka zagotovila zadostne dokaze, kar se tiče ravnanja čeških organov, na podlagi katerega je zavrnila razkritje zadevnih informacij.

Varuh je poudaril, da načela dobrega upravljanja določajo, da mora uprava državljanom posredovati informacije, za katere jo zaprosijo, razen kadar se sklicuje na veljavne in utemeljene razloge, da tega ne stori. Ta zahteva se odraža v kodeksu dobrega ravnanja javnih uslužbencev Evropske investicijske banke, ki tudi navaja obveznost zagotavljanja razlogov za odločitve.

Kar se tiče obravnavanega primera, je varuh sklenil, da ni ugotovitev o tem, da je Evropska investicijska banka kršila svoja pravila o dostopu do informacij. Kljub temu pa je Evropsko investicijsko banko pozval, da v prihodnje v primeru, kadar zavrne posredovanje informacij, osebi, ki je za informacije zaprosila, zagotovi ustrezno obrazložitev za zavrnitev, preden ta vloži tožbo varuhu človekovih pravic.

3.1.6 Evropski urad za boj proti goljufijam

ZAHTEVA ZA INFORMACIJE, NA KATERO EVROPSKI URAD ZA BOJ PROTI GOLJUFIJAM DOMNEVNO NI ODGOVORIL

Povzetek odločbe o pritožbi 3436/2004/ELB zoper Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF)

Pritožniki so direktorji družbe, katere projekt (Modri zmaj) je bil izbran, da prejme sredstva Skupnosti, dodeljena v okviru pobude Skupnosti LEADER II. Ker so sumili, da so bila sredstva, za katera je bilo zaproseno v imenu njihove družbe, predmet goljufije, so se obrnili na Evropski urad za boj proti goljufijam. Na koncu preiskave je Evropski urad za boj proti goljufijam sklenil, da je treba izplačana sredstva povrniti Skupnosti. Pritožniki so trdili, da Evropski urad za boj proti goljufijam ni odgovoril na vprašanja, ki so jih naslovili nanj v zvezi s preiskavo projekta Modri zmaj.

Evropski urad za boj proti goljufijam je v svojem mnenju opozoril, da so se vprašanja iz pisma pritožnikov nanašala na iste dogodke in isto obdobje kot vprašanja iz pritožbe 1769/2002/(IJH)ELB. V okviru te pritožbe je Evropski urad za boj proti goljufijam zagotovil obširne informacije o vprašanjih, ki so se pojavila v njegovih trditvah. Poleg tega je to zadevo in posebna vprašanja iz pisma pritožnikov preučil Odbor za proračunski nadzor (COCOB) Evropskega parlamenta, kateremu je Evropski urad za boj proti goljufijam predložil podrobne pisne in ustne informacije. Zahtevati od Evropskega urada za boj proti goljufijam, naj spet predloži podrobne odgovore na ista vprašanja, bi bila nepotrebna upravna obremenitev. Evropski urad za boj proti goljufijam je ocenil, da je zato omejil svoje trditve na navedbe mest, kjer so bili že dani odgovori na vsa vprašanja, ki so jih pritožniki postavili v svojem pismu, in predložil vse dodatne informacije, ki bi lahko bile koristne.

Varuh človekovih pravic je menil, da pritožniki kot domnevne žrtve goljufije, ki so se pritožili Evropskemu uradu za boj proti goljufijam, od Evropskega urada za boj proti goljufijam upravičeno pričakujejo, da bo namenil posebno pozornost njihovem interesu za pridobitev informacij o ustreznih preiskavah, ki jih je opravil Evropski urad za boj proti goljufijam. Prav tako je ocenil, da obstajajo omejitve o dolžnosti evropskih institucij, da odgovorijo na zahteve za informacije v skladu z Evropskim kodeksom dobrega ravnanja javnih uslužbencev. Zlasti interesi dobrega ravnanja zahtevajo, da je dolžnost predmet načela sorazmernosti za preprečevanje nepotrebnih upravnih obremenitev. V takih razmerah, kot so v tem primeru, kjer je Evropski urad za boj proti goljufijam že odgovoril na vprašanja varuha človekovih pravic in Odbora za proračunski nadzor, je varuh človekovih pravic menil, da bi lahko Evropski urad za boj proti goljufijam razumno odgovoril na pismo pritožnikov in navedel, kje so že bili dani odgovori na vsako od vprašanj pritožnikov. Varuh človekovih pravic je upošteval, da pritožniki niso bili zadovoljni z vsebino teh odgovorov. Po skrbnem pregledu teh vprašanj in odgovorov je varuh človekovih pravic ocenil, da trditve pritožnikov, da Evropski urad za boj proti goljufijam ni predložil odgovora, niso ustrezne.

3.2 PRIMERI, KI JIH JE REŠILA INSTITUCIJA SAMA

3.2.1 Evropski parlament

DOSTOP DO ČLANKA V „EP NEWSHOUND“

Povzetek odločbe o pritožbi 1363/2006/MF zoper Evropski parlament

Pritožnik, ki je uradnik v Evropskem parlamentu, je želel prebrati članek o političnih razmerah v Španiji, ki je bil objavljen 4. marca 2006 v „EP Newshound“ (spletno interno tedensko glasilo Evropskega parlamenta). Vendar je bil članek medtem umaknjen. Pritožnik je v elektronskem sporočilu z dne 6. aprila 2006 zaprosil službo, odgovorno za „EP Newshound“, da mu pošlje kopijo članka. Istega dne je odgovorna služba pritožniku sporočila, da njegovi prošnji ne more ugoditi, ker je bil članek umaknjen in preklican zaradi „reakcije javnosti“.

Pritožnik je v pritožbi varuhu človekovih pravic trdil, da je zavrnitev Parlamenta, da mu pošlje kopijo članka, nepoštena in diskriminacijska ter da pomeni zavračanje posredovanja podatkov.

Parlament je varuhu sporočil, da je sklenil poslati članek neposredno pritožniku. Pritožnik je nato varuha obvestil, da je prejel članek in da je zadovoljen z odgovorom Parlamenta. Varuh je sklenil, da je Parlament rešil primer.

3.2.2 Evropska komisija

ZAVRNITEV IZPLAČILA NEIZPLAČANE PLAČE IN OBRESTI

Povzetek odločbe o pritožbi 106/2005/TN zoper Evropsko komisijo

Pritožba je zadevala domnevno zavrnitev Komisije, da izplača plačo pritožnične hčerke, nekdanje uradnice Komisije, ki je zbolela kmalu po nastopu službe. Potem, ko je bila nekaj časa na bolniškem dopustu, je Komisija razglasila izid zdravniškega pregleda, ki ga je pritožnična hči opravila pred nastopom službe, za neveljaven. Komisija je trdila, da je bila hči bolna že v času zdravniškega pregleda. Zadevo je obravnavalo Sodišče prve stopnje, ki je razveljavilo odločitev Komisije, hči pa se je ponovno zaposlila kot uradnica. Ker je bila še vedno bolna, ni bila sposobna delati in ji je bila končno dodeljena invalidska pokojnina od novembra 2002. Komisija pritožnični hčerki ni izplačala nobene plače za obdobje od maja 2001 do oktobra 2002 in trdila, da pritožnična hči ni predložila nobenega dokaza, ki bi kazal, da je bila odsotna zaradi zdravja. Pritožnična hči je vložila pritožbo v zvezi z zadevo na podlagi člena 90(2) kadrovskih predpisov, vendar ni prejela odgovora v določenem roku. Pritožnica je zato v imenu hčerke vložila pritožbo varuhu človekovih pravic.

Pritožnica je trdila, da Komisija že razpolaga s potrebnimi informacijami za sprejetje sklepa, da je bila v zadevnem obdobju njena hči bolna, saj je njeno nezmožnost za delo v zadevnem obdobju ocenila invalidska komisija Komisije. Pritožnica je trdila, da je bila odločitev Komisije, da hčerkinu odsotnost v obdobju od maja 2001 do oktobra 2002 šteje za nedovoljeno, nerazumna. Pritožnica je zahtevala, naj Komisija njeni hčerki izplača plačo za zadevno obdobje.

Komisija je v svojem mnenju pojasnila, da se je odločila sprejeti hčerkinu pritožbo v skladu s členom 90(2) in da ji je izplačala neizplačano plačo za zadevno obdobje. Pritožnica je potrdila, da je bila plača izplačana, vendar je menila, da je presenetljivo, da Komisija ni plačala nobenih obresti.

Varuh človekovih pravic je ugotovil, da je pritožnična hči v svoji pritožbi na podlagi člena 90(2) zahtevala, naj ji Komisija poleg neizplačane plače izplača tudi obresti. Ker je Komisija v svojem mnenju pojasnila, da se je odločila „sprejeti [hčerkinu] pritožbo v skladu s členom 90(2)“, je varuh človekovih pravic menil, da je ustrezno opraviti nadaljnje preiskave, in Komisijo vprašal, zakaj ni plačala obresti.

Komisija je v svojem odgovoru priznala, da bi obresti morale biti plačane. Pritožnica je varuha človekovih pravic naknadno obvestila, da jih je Komisija plačala. Službam varuha človekovih pravic se je zahvalila za njihovo pomoč pri reševanju zadeve.

ODGOVOR V DRUGEM JEZIKU NA PRIJAVO ZA DELOVNO MESTO

Povzetek odločbe o pritožbi 1841/2005/BM zoper Evropsko komisijo

Pritožnik je poslal prijavo za delovno mesto v španskem jeziku Predstavništvu Evropske komisije v Barceloni („Predstavništvo“). Predstavništvo je pritožniku poslalo elektronsko pošto v katalonskem jeziku, v kateri ga je obvestilo, da ni prišel v ožji izbor.

Pritožnik je trdil, da Komisija ni upoštevala člena 21 Pogodbe ES, ker je odgovorila na njegovo prijavo za delovno mesto v jeziku, ki se razlikuje od jezika njegovega začetnega pisma in ki ga poleg tega Pogodba ES ne predvideva.

Komisija je pojasnila, da Predstavništvo na splošno uporablja dva uradna jezika regije, kot je določeno v španski ustavi. V tem primeru je Predstavništvo poslalo elektronsko pošto v katalonskem jeziku vsem neizbranim kandidatom. Komisija je obžalovala napako in navedla, da je bil pritožniku poslan prevod odgovora v španskem jeziku skupaj z opravičilom. Komisija je navedla, da se je

Predstavništvo zavezalo, da bo v prihodnje zagotovilo, da se bo elektronska pošta, namenjena več prejemnikom, pošiljala v španskem in katalonskem jeziku.

Pritožnik je obvestil varuha človekovih pravic, da je po njegovem mnenju zadeva rešena, ter se varuhu človekovih pravic in njegovim službam zahvalil za pomoč pri iskanju pozitivne rešitve njegove pritožbe.

ZAMUDA PRI PLAČILU PODPORE V OKVIRU TESNEGA SODELOVANJA MED MESTI

Povzetek odločbe o pritožbi 3172/2005/WP zoper Evropsko komisijo

Lokalne oblasti v Berlinu, Nemčija, in lokalne oblasti v Haltonu, Združeno kraljestvo, so organizirale program izmenjave učencev glasbenih šol v okviru svojih dejavnosti tesnega sodelovanja med mesti. Za en projekt, ki je potekal v Haltonu oktobra 2004, je Komisija dodelila podporo v višini skoraj 11.000 EUR. Vendar pa so se nemške oblasti pritožile varuhu človekovih pravic, (i) da je Komisija prošnjo za financiranje obravnavala s precejšnjo zamudo, (ii) da Komisija ni plačala svojega dela podpore in (iii) da so bila vsa prizadevanja, da navežejo stik s Komisijo, brezuspešna.

Komisija se je v svojem mnenju opravičila za zamudo, ki je nastala zaradi zelo velikega obsega plačil v sektorju tesnega sodelovanja med mesti ter reorganizacije pristojne službe. Razložila je, da je za srečanja državljanov vsem povabljenim mestom neposredno plačevala njihov delež podpore. Glede na uspeh programa in vse večje število večstranskih projektov pa takega sistema ni bilo več mogoče obvladovati. Zato je Komisija sklenila, da bo poenostavila plačilni sistem in plačala vse podpore v celoti mestu organizatorju, katerega naloga je bila, da povabljenim mestom posreduje njihov delež podpore. Zaradi velike delovne obremenitve se je ta sistem začel izvajati že v letu 2004, čeprav je bilo v razpisu za oddajo predlogov predvideno neposredno plačevanje povabljenim mestom. Komisija je o spremembi obvestila mesta organizatorje ter glavne organizacije, ki predstavljajo mesta in občine. Vendar pa je bilo težko hkrati obvestiti tudi vsa povabljenega mesta, čeprav je Komisija priznala, da bi bilo to zanje koristno. Glede zadevnega projekta je Komisija navezala stik z lokalnimi oblastmi v Haltonu in jih opozorila na njihovo obveznost. Ti so nato plačali pritožniku njegov delež podpore.

Komisija je obžalovala dejstvo, da pritožnik ni bil ustrezno obveščen o novem plačilnem sistemu.

Pritožnik je službam varuha človekovih pravic sporočil, da je prejel plačilo in da meni, da je primer rešen. Varuhu se je zahvalil za njegova prizadevanja. Varuh je zato zaključil primer. Vendar pa je pripravil dodatno pripombo, v kateri je navedel, da glede na dejstvo, da so prosilci za financiranje v tem sektorju običajno organi z relativno omejenimi finančnimi sredstvi, bi Komisija po njegovem mnenju dodatno izboljšala svoje upravne standarde, če bi razmislila o možnosti plačila obresti za zamude pri plačilih v takih primerih.

3.2.3 Evropska komisija in Evropska agencija za okolje

HITRA OPRAVIČILA ZA NAPAKE

Povzetek odločbe o pritožbah 3297/2006/BU in 3684/2006/BU

Evropska agencija za okolje (EEA) je pritožnika v odgovoru na njegovo vprašanje naslovila z nepravilnim priimkom. Ker predmet vprašanja ni sodil v njeno področje, je Evropska agencija za okolje vprašanje posredovala Komisiji. Komisija je pritožniku poslala potrdilo o prejemu pritožbe. Vendar je bilo potrdilo o prejemu v poljskem jeziku, vprašanje pa je bilo napisano v slovaškem jeziku.

Pritožnik se je obrnil na varuha človekovih pravic, katerega službe so telefonirale Evropski agenciji za okolje in Komisiji, da bi vprašanje čim prej razjasnili in poiskali rešitev, ki bi ustrezala pritožniku. Evropska agencija za okolje in Komisija sta se pozitivno odzvali in privolili, da se bosta pritožniku takoj opravičili. Službe varuha človekovih pravic so o tem obvestile pritožnika, ki je bil zadovoljen, ker je prejel opravičilo.

Varuh je menil, da sta Evropska agencija za okolje in Komisija rešili pritožbi, in se jima zahvalil za dobro sodelovanje njunih služb.

3.2.4 Odbor regij

POVRAČILO POTNIH STROŠKOV ZA RAZGOVOR ZA ZAPOSLOITEV

Povzetek odločbe o pritožbi 800/2006/WP zoper Odbor regij

Oktobra 2005 se je pritožnik udeležil razgovora za zaposlitev na Odboru regij, po katerem je Odboru poslal priporočeno pismo s priloženimi zahtevanimi dokumenti za povračilo potnih stroškov. Ker ni prejel odgovora, se je decembra 2005 obrnil na Odbor. Odbor ga je 10. januarja 2006 obvestil, da ni prejel zahtevanih dokumentov. Pritožnik je 14. januarja 2006 Odboru poslal kopije dokumentov. Obvestili so ga, da te zadoščajo za povračilo.

Pritožnik je v pritožbi varuhu človekovih pravic, ki jo je predložil marca 2006, navedel, da še vedno ni prejel plačila in da mu Odbor ni odgovoril na opomin, ki ga je poslal februarja 2006. Trdil je, da bi mu morali biti potni stroški povrnjeni, da bi moral dobiti zamudne obresti in da bi moral Odbor izboljšati svoj postopek povračila stroškov.

Odbor je v svojem mnenju navedel, da ni nikoli prejel pritožnikovega priporočenega pisma, vendar mu je sklenil povrniti stroške na podlagi kopij dokumentov. Pripomnil je tudi, da je bil rok za povrnitev stroškov 2. marec 2006. Vendar pa je bilo zaradi notranje reorganizacije v tem obdobju plačilo opravljeno šele 29. aprila 2006. Zato je Odbor pritožniku izplačal obresti. V odgovor na zahtevo pritožnika, da bi moral izboljšati postopek za povračilo stroškov, je Odbor navedel, da je zamuda nastala zaradi izrednih okoliščin in da ni potrebe po spreminjanju njegovih postopkov.

Pritožnik je službe varuha človekovih pravic obvestil, da je zadovoljen z načinom, kako je Odbor obravnaval njegov primer, kar se tiče plačil neporavnane zneska in obresti. Vendar pa se ni strinjal s stališčem Odbora, da ni potrebe po izboljšanju njegovih postopkov. Trdil je, da ga Odbor ni obvestil, da ni prejel zahtevanih dokumentov. Poleg tega bi ga lahko Odbor obvestil o notranji

reorganizaciji, zaradi katere je prišlo do zamude pri plačilu. Kljub temu pa je pritožnik navedel, da se primer lahko zaključi, in se zahvalil varuhu za pomoč.

Varuh človekovih pravic je sklenil, da je Odbor rešil primer, kar se tiče povračil stroškov in plačil obresti. Upošteval je dejstvo, da je pritožnik opustil svojo zahtevo, da mora Odbor izboljšati postopek povračila stroškov, in zaključil primer.

Pripravi pa je dodatno pripombo, v kateri je predlagal, da bi Odbor svoje upravne standarde lahko izboljšal, če bi uvedel sistematično spremljanje dosjejev plačil, kot je na primer plačilo, ki je predmet tega primera, in sicer zlasti tako, da Odbor kandidatom sporoči, ali manjkajo kateri od dokumentov, ki so potrebni za izvedbo plačila, in da v primeru zamude kandidate obvesti o zamudi in o razlogih zanjo.

3.3 SPORAZUMNE REŠITVE, KI JIH JE DOSEGEL VARUH ČLOVEKOVIH PRAVIC

3.3.1 Evropska komisija

RAZLAGA DIREKTIVE O VARSTVU PODATKOV V OKVIRU PRITOŽBE ZARADI KRŠITVE

Povzetek odločbe o pritožbi 2467/2004/PB zoper Evropsko komisijo

Pritožnik je pri Komisiji vložil pritožbo zaradi kršitve, v kateri je trdil, da Zakon o prijavi dežele Hamburg krši člen 14(1)(b) Direktive 95/46⁷ ES o varstvu podatkov, če dovoljuje, da se osebni podatki v lasti dežele (in zlasti njenega javnega arhiva) predajajo tretjim osebam, *ne* da bi bile osebe, na katere se podatki nanašajo, o tem obveščene ali imele možnost ugovora, *celo kadar* je jasno, da so te tretje osebe nameravale prodati podatke za neposredno trženje. Komisija je zavrnila pritožbo, ker je menila, da (i) ločene pravice ugovarjati vsem javnim organom ni mogoče izpeljati iz člena 14(1)(b) Direktive ter (ii) da se v zvezi z neposrednim trženjem člen 14(1)(b) Direktive tiče samo subjekta, ki dejansko namerava uporabiti osebne podatke za lastno neposredno trženje, in da subjekt, kot je javni arhiv, ne spada v to kategorijo.

Varuh človekovih pravic je ugotovil, da je razlaga Komisije neupravičeno ozko pojmovanje izrazov „obdelava“ in „upravljavac“, opredeljenih v členu 2 Direktive⁸, ter da Komisija ni zagotovila utemeljenih in prepričljivih argumentov za svoje stališče, da se člen 14(1)(b) ne uporablja za razmere, ki jih je navedel pritožnik. Varuh človekovih pravic je tako predlagal sporazumno rešitev, v skladu s katero bi Komisija razmislila o ponovni preučitvi svojega odgovora pritožniku.

Komisija je v svojem odgovoru priznala, da je mogoče člen 14(1)(b) Direktive razlagati, kot da se ne osredotoča samo na namen upravljavca, temveč tudi na posebno vedenje, da gre za postopek obdelave za neposredno trženje, ki ga lahko izvaja upravljavac ali tretja stranka. Komisija je tako

⁷ Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov, UL 1995 L 281, str. 31. V skladu s členom 14(1)(b) te direktive: „Države članice priznavajo posamezniku, na katerega se osebni podatki nanašajo, pravico: (a) ... (b) da ... ugovarja obdelavi osebnih podatkov, ki se nanašajo nanj, glede katerih upravljavac pričakuje obdelavo zaradi neposrednega trženja, ali da je obveščen, preden se osebni podatki prvič posredujejo tretjim strankam ... zaradi neposrednega trženja, in da je izrecno opozorjen na pravico, da ... ugovarja takemu posredovanju ...“.

⁸ V skladu s členom 2(b), „obdelava osebnih podatkov“ („obdelava“) pomeni kakršen koli postopek ..., ki se izvaja v zvezi z osebnimi podatki ...“. V skladu s členom 2(d), „upravljavac“ pomeni fizično ali pravno osebo, javni organ, agencijo ali kateri koli drug organ, ki ... določa namene in sredstva obdelave osebnih podatkov“.

navedla, da bo obravnavala vprašanje širše razlage člena 14(1)(b) z državami članicami za ustrezno izvajanje splošne pravice do ugovora vsem postopkom obdelave za neposredno trženje. Komisija bo v tem okviru obravnavala tudi poseben primer hamburške zakonodaje. Pritožnik je pozdravil odgovor Komisije na predlog varuha človekovih pravic za sporazumno rešitev, ki ga je štel za uspešnega.

3.3.2 Evropska investicijska banka

ZAVRNITEV DOSTOPA DO REVIZIJSKEGA POROČILA – 1

Povzetek odločbe o pritožbi 1776/2005/GG zoper Evropsko investicijsko banko

Na začetku devetdesetih prejšnjega stoletja sta dve družbi, ki sta spadali v isto skupino, sodelovali v hidroenergetskem projektu v Lesotu, ki je bil financiran iz sredstev EU, vključno s sredstvi, ki jih je dala na razpolago Evropska investicijska banka (EIB). Po podkupovalni aferi, v katero je bil vpleten lokalni svetovalec, ki sta ga najeli družbi, je Evropska investicijska banka opravila revizijo, ki je pripeljala do objave poročila v letu 2000. Na podlagi sklepnih ugotovitev tega poročila je Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) zaključil svojo preiskavo iste zadeve. Evropski urad za boj proti goljufijam je leta 2003 na podlagi novih informacij začel novo preiskavo.

Pritožnik, odvetnik, ki je zastopal drugo družbo iz iste skupine, je Evropsko investicijsko banko zaprosil za dostop do njenega revizijskega poročila. Evropska investicijska banka je zavrnila zahtevek in se sklicevala na svoj „Pravilnik o dostopu javnosti do dokumentov“, v skladu s katerim se „dostop do celotnega ali dela dokumenta zavrne, če bi razkritje ogrozilo varovanje (...) namena inšpekcijskih pregledov, preiskav in revizij“.

V pritožbi varuhu človekovih pravic je pritožnik trdil, da te določbe ni mogoče razlagati tako široko, da bi vključevala preiskave, ki so bile že zaključene. Vsekakor varstvo ni bilo več utemeljeno na podlagi vsebine zadevnega dokumenta. Poudaril je, da je treba razumeti, kateri novi dokazi so utemeljevali ponovno odprtje preiskave Evropskega urada za boj proti goljufijam, da bi se družbam pomagalo, da se branijo.

Evropska investicijska banka je vztrajala pri svojem stališču, da dostopa ni mogoče odobriti.

Varuh človekovih pravic je ugotovil, da ni bilo takoj jasno, kako bi lahko razkritje informacij ogrozilo varovanje namena katerih koli starih ali novih inšpekcijskih pregledov, preiskav in revizij, glede na to, da se je Evropski urad za boj proti goljufijam odločil zapreti svojo prvo preiskavo zaradi sklepnih ugotovitev poročila in da je bilo poročilo pripravljeno približno štiri leta pred vložitvijo zahtevka za dostop. Poleg tega Evropska investicijska banka ni obravnavala možnosti odobritve delnega dostopa. Varuh človekovih pravic je zato na Evropsko investicijsko banko naslovil predlog za sporazumno rešitev in jo pozval, naj ponovno preuči pritožnikov zahtevek.

Evropska investicijska banka je v svojem odgovoru pojasnila, da ni mogoče predvideti popolnega razkritja informacij. Po nadaljnjem premisleku in v duhu dobrega sodelovanja se je odločila, da je mogoče odobriti javni dostop do določenih izvlečkov (ki jih je priložila v svojem odgovoru). Poleg tega je navedla, da bo pritožniku izjemoma odobrila zaseben dostop do nekaterih drugih oddelkov.

Pritožnik je poudaril, da je hvaležen za odobren dostop. Varuh človekovih pravic je z zadovoljstvom ugotovil, da je bila dosežena sporazumna rešitev. Pozdravil je konstruktiven in sodelovalen pristop Evropske investicijske banke k temu primeru in ugotovil, da se lahko inovativni način, na katerega je Evropska investicijska banka upoštevala pritožnikov zahtevek za dostop ob hkratnem varovanju legitimnih interesov tretjih strank, uporablja kot model za prihodnje primere.

3.3.3 Evropska agencija za varnost v letalstvu

IZTERJAVA NADOMESTILA ZA NASTANITEV, PLAČANEGA MED POSKUSNO DOBO

Povzetek odločbe o pritožbi 1729/2005/JF (Zaupno) zoper Evropsko agencijo za varnost v letalstvu (EASA)

Pritožnik je bil zaposlen kot član začasnega osebja EASA in je moral opraviti poskusno dobo šestih mesecev, in sicer najprej v Bruslju in nato v Kölnu.

Pred iztekom poskusne dobe je EASA pritožnika obvestila, da njegova pogodba o zaposlitvi ni potrjena. Kasneje istega meseca je EASA od pritožnika zahtevala, da vrne nadomestilo za nastanitev, ki mu je že bilo izplačano.

Pritožnik je trdil, da je EASA ravnala žaljivo in v nasprotju z naravnim pravom. Trdil je, da je bilo prenehanje delovnega razmerja enostransko in neprostoovoljno ter da je imel materialne stroške, ker se je moral v nekaj mesecih dvakrat seliti.

EASA je trdila, če povzamemo, da začasen član osebja pridobi pravico do nadomestila za nastanitev šele, ko uspešno opravi poskusno dobo. Poudarila je tudi, da je pritožnik podpisal dve izjavi, v katerih je bil obveščen, da je nadomestilo za nastanitev dodeljeno vnaprej in da se mora vrniti, če se ugotovi pomanjkljivost. Zaradi večje jasnosti je EASA dopolnila obrazce izjav o nadomestilu za nastanitev tako, da je vključila primere neprostovoljnega prenehanja delovnega razmerja. Razumela je, da imajo uslužbenci težave, kadar se morajo preseliti najprej v Bruselj in nato še v Köln, vendar so bila pritožniku plačana vsa z zakonom določena plačila in nadomestila, do katerih je bil upravičen, tako da so mu bili povrnjeni materialni stroški, nastali zaradi selitve.

Varuh človekovih pravic je ugotovil, da je EASA pritožniku plačala nadomestilo za nastanitev pred iztekom njegove poskusne dobe, torej v času, ko v skladu z analizo, ki jo je opravila EASA, ni bil upravičen do tega nadomestila. Ugotovil je tudi, da je EASA v bistvu priznala, da so se izjave, ki jih je podpisal pritožnik, nanašale na obveznost vračila le v primeru prostovoljne odpovedi in ne v primeru neprostovoljnega prenehanja delovnega razmerja. Po mnenju varuha je zato EASA predložila nepopolne informacije, ki bi lahko zavedle pritožnika. Čeprav uveljavljena sodna praksa določa, da naj bi uradniki poznali svoje pravice in dolžnosti, to ne pomeni, da lahko institucije in organi Skupnosti posredujejo zavajajoče informacije.

Varuh je zato predlagal, da EASA v smislu sporazumne rešitve preuči možnost preklica izterjave vsaj dela nadomestila za nastanitev.

EASA je v odgovoru vztrajala pri svojem mnenju, da ne gre za nikakršno nepravilnost. Vendar pa je „ob upoštevanju edinstvene narave tega primera in zaradi posebnega spoštovanja varuhovega mnenja“ privolila v predlog za sporazumno rešitev in preklicala izterjavo celotnega nadomestila za nastanitev.

3.4 PRIMERI, ZAKLJUČENI S KRITIČNO OCENO VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

3.4.1 Evropski parlament

DOSTOP DO SEZNAMOV KANDIDATOV V IZBIRNEM POSTOPKU

Povzetek odločbe o pritožbi 1919/2005/GG zoper Evropski parlament

Pritožnik, ki je uradnik v Evropskem parlamentu, se je prijavil na tri objavljena prosta delovna mesta v Parlamentu. Kasneje je zaprosil za dostop do seznamov ustreznih kandidatov v teh izbirnih postopkih, ki so bili vsi uradniki bodisi v Parlamentu bodisi drugih institucijah Skupnosti. Parlament je odobril delni dostop do seznamov. Vendar pa so bila v dostopnih kopijah izbrisana imena vseh kandidatov razen pritožnikovega imena. Pritožnik je trdil, da ima Parlament napačno stališče, da morata biti zasebnost in integriteta kandidatov zaščitena v skladu s predpisi o varstvu podatkov.

Parlament je navedel, da bi lahko razkritje imen drugih kandidatov tem povzročilo težave v poklicni poti, če ne bi bili imenovali na zadevna delovna mesta, zlasti kar se tiče napredovanj v prihodnosti. Poleg tega je poudaril, da je bilo glede na rok za obravnavo prošnje za dostop do dokumentov nemogoče vprašati vse kandidate, ali bi se strinjali z razkritjem njihovih imen.

Vendar pa je Parlament predlagal, da bi lahko vse tri institucije, za katere velja zakonodaja o dostopu do zadevnih dokumentov (Komisija, Svet in Parlament), sprejele skupno stališče glede dostopa do seznamov kandidatov v izbirnih postopkih.

Varuh človekovih pravic je pozdravil to pobudo. V zvezi z zadevnim primerom je menil, da zavrnitev razkritja imen kandidatov ni utemeljena, kadar gre za kandidate iz institucij in organov Skupnosti. Ker kadrovski predpisi določajo napredovanje na podlagi uspešnosti in izrecno predvidevajo premeščanja uradnikov znotraj institucij in med njimi, bi nadrejeni ravnal nezakonito, če bi uradnika prikrajšal zato, ker se je prijavil na drugo delovno mesto. Glede na to, da je za Parlament znana politika spodbujanja mobilnosti, je varuh tudi poudaril, da bi bilo zelo nenavadno, če bi bil uradnik v takih primerih dejansko prikrajšan.

Če pa bi razkritje seznamov resnično lahko ogrozilo zasebnost kandidatov, je varuh menil, da bi bilo ustrezno, če bi jih pred sprejetjem odločitve prosili za mnenje. Glede na to, da so zadevni sezname vsebovali imena 35 kandidatov in da se je lahko sklepalo, da so vsi kandidati dosegljivi po elektronski pošti, varuhu ni bilo jasno, zakaj se je bilo nemogoče z njimi posvetovati v ustreznem roku.

Varuh je zato pripravil osnutek priporočila, v katerem je Parlament pozval, da ponovno preuči pritožnikovo prošnjo. Parlament tega osnutka priporočila ni uresničil.

Ker je Parlament priznal, da je potrebna nadaljnja obravnava tega vprašanja in da še vedno potekajo medinstitucionalne razprave, je varuh primer zaključil s kritično oceno. Poudaril je, da to ne izključuje možnosti ponovne preučitve vprašanja glede na sklepe, ki jih bodo sprejele institucije.

3.4.2 Svet Evropske unije

OBRAVNAVANJE ZAHTEVE ZA INFORMACIJE

Povzetek odločbe o pritožbi 817/2006/TN zoper Svet Evropske unije

Pritožnik je poklical Svet po telefonu, da bi vprašal, ali ima kakšne obveznosti ali možnosti za izražanje podpore Danski pri njenem nesoglasju z več muslimanskimi državami. Pritožnik je želel govoriti z visokim predstavnikom za skupno zunanjo in varnostno politiko in generalnim sekretarjem Sveta EU g. SOLANO. Prevezali so ga s tajnico, ki mu je povedala, da z g. SOLANO ne more govoriti. Tajnica je dejala, da vprašanje ni enostavno, in ga prevezala z osebo, odgovorno za stike z javnostjo. Vendar mu tudi ta oseba ni mogla odgovoriti na vprašanje.

Pritožnik se je obrnil na varuha človekovih pravic s trditvijo, da Svet ni ravnal v skladu s svojo politiko povečane odprtosti in prijaznosti do državljanov.

Po mnenju Sveta ni bilo neutemeljeno, da tiskovni predstavnik ni mogel dati odgovora, ki bi izražal stališče institucije. V tem času je Svet namreč še vedno razpravljal o natančnem stališču glede tega vprašanja. V takih okoliščinah si je Svet težko predstavljal, kakšen smiseln odgovor bi lahko dali pritožniku.

Varuhu človekovih pravic se ni zdelo neutemeljeno, da je bil pritožnik zaradi svoje zahteve za informacije preusmerjen na tiskovno predstavništvo, ker bi to običajno moralo biti seznanjeno s stališčem Sveta glede različnih vprašanj. Vendar pa bi moralo tiskovno predstavništvo v tem primeru pritožniku razložiti, da Svet glede tega vprašanja še ni oblikoval stališča. Če tiskovno predstavništvo ni imelo potrebnih informacij za odgovor, bi moralo pritožniku svetovati, da pošlje pisno zahtevo za informacije v skladu s členom 22(2) Evropskega kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev. Svet pritožniku v tem primeru ni dal takih informacij ali nasveta, zato gre za primer nepravilnosti.

3.4.3 Evropska komisija

NEPOŠTENO OBRAVNAVANJE DODELJENIH NACIONALNIH STROKOVNJAKOV

Povzetek odločbe o pritožbi 495/2003/ELB zoper Evropsko komisijo

Pritožnika sta bila zakonca, ki sta delala v Komisiji kot dodeljena nacionalna strokovnjaka. Njuna pritožba je bila v zvezi z ženino pravico do nadomestil. Komisija ji je dodelila znižane dnevnice, ker naj bi bil njen kraj stalnega bivališča tam, kjer je bila začasno dodeljena (Bruselj). Po trditvah pritožnikov pa je bil kraj njene zaposlitve Pariz, zato bi morala prejemati polne dnevnice.

Komisija je v svojem mnenju razložila, da je v skladu s členom 20 Odločbe Komisije z dne 30. aprila 2002, ki ureja take dodatke, glavno prebivališče moža v Bruslju. Zato je veljalo, da je ženino stalno prebivališče tudi v Bruslju, in je upravičena le do zmanjšanih dnevnic.

Varuh človekovih pravic je po primerjavi francoske in angleške različice Odločbe Komisije predlagal sporazumno rešitev, in sicer, da bi Komisija preučila možnost, da plača ženi (i) polne dnevnice, do katerih naj bi bila upravičena po francoski različici člena 17, in (ii) dodatni pavšalni dodatek, do katerega naj bi bila upravičena po angleški in francoski različici člena 18.

Komisija je predlog zavrnila. Po njenem mnenju je bil namen avtorja Odločbe izključiti plačilo dnevnic po višji stopnji, kadar je strokovnjak(inja) dodeljen(a) v kraj, kjer že živi njegov(a) partner(ka). Komisija je priznala, da je v francoski različici Odločbe napaka pri prevodu, vendar je menila, da taka napaka ne more ustvariti pravne pravice in ne pomeni nepravilnosti.

Februarja 2004 je Komisija sprejela novo odločbo, ki je spreminjala francosko in angleško besedilo, da bi uveljavila tisto, kar je bil po njenih trditvah njen namen v Odločbi iz leta 2002.

Decembra 2005 je varuh poslal pismo odgovornemu komisarju, v katerem ga je prosil, da se osebno vključi v iskanje zadovoljive rešitve pritožbe, ki bi lahko imela obliko plačila *ex gratia* pritožnikom. Komisar je v odgovoru izrazil stališče, da je Komisija pravilno razlagala veljavne predpise, in zavrnil varuhov predlog.

Varuh je menil, da je Komisija ravnala nepošteno, ker je pritožnika v bistvu obravnavala, kot da bi v zadevnem obdobju veljala nova odločba in ne prejšnja odločba. To je bil primer nepravilnosti in varuh človekovih pravic je podal kritično oceno. Poleg tega je obžaloval, da Komisija ni izkoristila te priložnosti, da bi pokazala svojo predanost načelom dobrega upravljanja. Naznanil je, da namerava skupaj z odgovornim komisarjem preučiti, kako bi bilo možno najboljše spodbujati storitveno kulturo v zadevnem generalnem direktoratu.

DOSTOP DO DOKUMENTOV: TAKSA PO NACIONALNI ZAKONODAJI IN RAZLOGI ZA ZAVRNITEV DELNEGA DOSTOPA

Povzetek odločbe o pritožbi 617/2003/IP zoper Evropsko komisijo

Pritožnik je Komisijo zaprosil za dostop do nekaterih dokumentov v skladu z Uredbo 1049/2001⁹. Komisija je prošnjo zavrnila z utemeljitvijo, da bi razkritje oslabilo varstvo poslovnih interesov fizičnih ali pravnih oseb (člen 4(2) prva alineja Uredbe).

Po preučitvi trditev pritožnika in Komisije je varuh človekovih pravic pripravil osnutek priporočila, da bi morala Komisija bodisi ponovno preučiti svojo odločitev in dovoliti dostop do teh dokumentov ali njihovih delov, za katere ne velja navedena izjema, ali pa zagotoviti dovolj podrobno obrazložitev, da za nekatere ali vse te dokumente velja navedena izjema.

Komisija je v podrobno izraženem mnenju priznala, da je določeno število dokumentov, za katere je pritožnik zaprosil, v skladu z italijansko zakonodajo javne narave. Ker pa ti javnosti v Italiji niso bili na voljo brezplačno, je Komisija menila, da bi bilo neustrezno in v nasprotju z načelom lojalnega sodelovanja med institucijo in zadevno državo članico, če bi pritožniku brezplačno zagotovila kopije zadevnih dokumentov. Zato se kot poštena rešitev predlaga, da se pritožniku omogoči, da si zadevne dokumente ogleda v prostorih Skupnega raziskovalnega centra v Ispri.

Glede možnosti, da se dovoli delni dostop do drugih dokumentov, je Komisija trdila, da bi pregled vsake strani zadevnega dokumenta in izbira njegovih omejenih delov ustvarila popolnoma nesorazmerno administrativno obremenitev ter da javni interes po dostopu do fragmentiranih delov dokumenta ne opravičuje administrativnega dela, ki bi bilo za to potrebno.

Varuhu človekovih pravic se stališče Komisije ni zdelo prepričljivo. Ker pa je menil, da ni očitno, kakšen ukrep bi lahko sprejel Evropski parlament, da bi pomagal varuhu in pritožniku, je sklenil, da ni primerno predložiti posebnega poročila, ter zaključil primer z dvema kritičnima ocenama. Varuh človekovih pravic je poudaril zlasti, da Uredba 1049/2001 ne vsebuje izjeme, ki bi Evropsko unijo zavezovala, da zavrne dostop do dokumentov zgolj zato, ker razkritje dokumentov v državi članici ni brezplačno. Spomnil je tudi, da je Sodišče prve stopnje ugotovilo, da lahko institucije v določenih primerih primerjajo javni interes po delnem dostopu do zahtevanih dokumentov in

⁹

Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, UL 2001 L 145, str. 43.

delovno obremenitev, ki bi jo to povzročilo. Vendar pa je varuh tudi ugotovil, da je Sodišče to načelo pogojilo s konkretnim in posamičnim pregledom zadevnih dokumentov. V obravnavanem primeru pa očitno ni bil opravljen tak konkreten in posamičen pregled.

ZAVRNITEV PLAČILA PRAVNIH STROŠKOV

Povzetek odločbe o pritožbi 1537/2003/ELB (Zaupno) zoper Evropsko komisijo

Pritožnik je bil začasni uslužbenec Komisije. Proti njemu je bil sprožen disciplinski postopek, kasneje pa je bil oproščen teh obtožb. Po oprostitvi je pritožnik zaprosil za odškodnino, vključno s stroški za pripravo obrambe.

Po trditvah Komisije pritožnik ni upravičen do povračila pravnih stroškov, ker disciplinski ukrep ni bil posredovan disciplinski komisiji.

Po preučitvi trditev pritožnika in Komisije je varuh človekovih pravic pripravil predlog za sporazumno rešitev, v katerem je predlagal, da Komisija ob upoštevanju resnosti obtožb zoper pritožnika in trajanje obdobja, ki je poteklo, preden se je odločila, da se ne bo obrnila na disciplinsko komisijo, preuči možnost, da pritožniku povrne stroške, ki so utemeljeno nastali za njegovo obrambo med disciplinskim postopkom.

V odgovoru na varuhov predlog je Komisija izrazila stališče, da ji, ne glede na resnost obtožb zoper pritožnika in trajanje obdobja, ki je poteklo, preden se je odločila, da se ne bo obrnila na disciplinsko komisijo, kadrovske predpisi preprečujejo, da bi plačala stroške, ki so utemeljeno nastali za pritožnikovo obrambo.

Novembra 2005 je varuh poslal pismo odgovornemu komisarju, v katerem ga je prosil, da se osebno vključi v iskanje zadovoljive rešitve za pritožnika. Komisar je v odgovoru ponovil, da se Komisija ne strinja z varuhovo razlago kadrovskega predpisa, in zavrnil njegov predlog.

Varuh je menil, da kadrovske predpisi Komisiji ne preprečujejo, da bi se pozitivno odzvala na njegov predlog, da preuči možnost plačila stroškov, ki so utemeljeno nastali za pritožnikovo obrambo, na osnovi *ex gratia*. Varuh je zato sklenil, da je zavrnitev plačila pritožnikovih stroškov s strani Komisije, in sicer ne glede na resnost obtožb zoper pritožnika in trajanje obdobja, ki je poteklo, preden se je odločila, da se ne bo obrnila na disciplinsko komisijo, primer nepravilnosti.

Ker je Komisija zavrnila ne le predlog za sporazumno rešitev, temveč tudi nadaljnjo pobudo za rešitev primera, naslovljeno osebno na odgovornega komisarja, je varuh menil, da bi bilo nesmiselno pripraviti osnutek priporočila. Varuh je tudi menil, da verjetne posledice nepravilnosti niso bile dovolj resne, da bi bilo upravičeno predložiti posebno poročilo Evropskemu parlamentu. Zato je primer zaključil s kritično oceno.

Izrazil je tudi obžalovanje, da odgovorni generalni direktorat Komisije ni izkoristil priložnosti, da bi pokazal svojo zavezanost načelom dobrega upravljanja, in naznanil, da namerava skupaj z odgovornim komisarjem preučiti, kako bi bilo možno najbolje spodbujati storitveno kulturo v adevnem generalnem direktoratu.

Opomba: Pritožba je bila uperjena proti Komisiji in proti Evropskemu uradu za boj proti goljufijam. Vendar pa je varuhova preiskava jasno pokazala, da je bila za zastavljena vsebinska vprašanja odgovorna le Komisija. Varuhov predlog za sporazumno rešitev in kritična ocena v končni odločbi sta bila zato naslovljena le na Komisijo in ne tudi na Evropski urad za boj proti goljufijam.

ZAVRNITEV DOSTOPA DO REVIZIJSKEGA POROČILA – 2*Povzetek odločbe o pritožbi 1764/2003/ELB zoper Evropsko komisijo*

Pritožnik je zahteval, naj mu Komisija odobri dostop do revizijskega poročila v zvezi z Nigrom. Odobren je bil samo delni dostop (izvlečki nacionalne zakonodaje) do dokumenta. Pritožnik je trdil, da Komisija s tem, ko mu je zavrnila dostop do preostalega dela revizijskega poročila, ni upoštevala Uredbe 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov¹⁰. Trdil je, da mu je treba odobriti dostop do tega dokumenta.

Komisija je trdila, da je njena zavrnitev odobritve dostopa do preostalih delov revizijskega poročila utemeljena, saj bi razkritje ogrozilo varovanje namena revizij in varovanje javnega interesa glede mednarodnih odnosov. Poleg tega so bili oddelki, ki vključujejo osebne podatke, nadaljnja izjema iz Uredbe 1049/2001.

Varuh človekovih pravic je predlagal sporazumno rešitev, saj Komisija v zvezi z izjemo, ki se nanaša na varovanje namena revizij, ni dokazala, da se lahko upravičeno sklicuje na to izjemo za omejitev dostopa javnosti do revizijskega poročila, ter v zvezi z varovanjem javnega interesa glede mednarodnih odnosov ni ustrezno utemeljila svoje zavrnitve razkritja tistih delov poročila, za katere je sama dovolila, da se smejo razkriti. Zato je predlagal, naj Komisija razmisli o odobritvi dostopa do tistih delov poročila, za katere je sama predlagala, da se smejo razkriti.

Čeprav se je Komisija strinjala; da razkrije del dokumenta; je pritožnik poudaril, da je izbrisani material predstavljal v bistvu precejšnji del revizijskega poročila.

Varuh človekovih pravic je ugotovil, da ima Komisija široka pooblastila glede odločitve o zavrnitvi dostopa na podlagi varovanja javnega interesa glede mednarodnih odnosov. Posledično je področje pregleda varuha človekovih pravic v tej zvezi omejeno na preverjanje, ali so se upoštevala postopkovna pravila in obveznost navedbe razlogov, ali so bila dejstva natančno navedena in ali je prišlo do očitne napake pri ocenjevanju ali do zlorabe pooblastil. Kar zadeva obveznost navedbe razlogov, je varuh človekovih pravic opozoril, da je lahko, čeprav je dolžnost zadevne institucije, da za dokumente, do katerih se zahteva dostop, dokaže, da dejansko spadajo med izjeme iz Uredbe 1049/2001, nemogoče predložiti razloge, ki utemeljujejo potrebo po zaupnosti v zvezi z vsakim posameznim dokumentom, ne da bi se pri tem razkrila vsebina dokumenta in tako izjemi odvzelo njen osnovni namen.

Varuh človekovih pravic je ugotovil, da je poročilo vključevalo poglobljeno revizijo uprave Nigra. Potem je opozoril, da Komisija meni, da bi popolno razkritje zahtevanega dokumenta lahko povzročilo poslabšanje odnosov z Nigrom. Ugotovil je, da je Komisija zagotovila jasno pojasnilo za svojo izpodbijano zavrnitev in da je to pojasnilo, čeprav je kratko, primerno zaradi dejstva, da bi navedba dodatnih informacij, zlasti sklicevanje na vsebino zadevnega dokumenta, izničila namen izjeme, na katero se je Komisija sklicevala. Varuh človekovih pravic je potem ugotovil, da izpodbijane odločitve ni treba razveljaviti, saj ni prišlo do očitne napake pri ocenjevanju v zvezi z varovanjem javnega interesa glede mednarodnih odnosov. Sklenil je, da ni prišlo do nepravilnosti v zvezi s izpodbijano zavrnitvijo Komisije o odobritvi dostopa do delov revizijskega poročila, ki ga je zahteval pritožnik.

Pritožnik je tudi trdil, da je register dokumentov Komisije nepopoln, saj je pri iskanju po registru našel samo dva dokumenta, ki se nanašata na revizijo.

Komisija se je odločila, da mora njen register dokumentov prvotno vključevati napotila na dokumente, ki večinoma pokrivajo njene zakonodajne dejavnosti. Obseg registra se bo postopoma širil. Da bi Komisija zadovoljila pritožnika, se je odločila oblikovati seznam dokumentov o zadevni reviziji, s katerimi razpolaga.

¹⁰

Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, UL 2001 L 145, str. 43.

Varuh človekovih pravic je pripomnil, da je dobro finančno poslovanje zelo pomembno za javnost in da so revizijska poročila dragoceni viri informacij o načinu porabe sredstev Skupnosti. Zato načela dobrega poslovanja zahtevajo, da imajo revizijska poročila in ustrezni dokumenti, s katerimi razpolaga Komisija, posebno prednost pri oblikovanju registra dokumentov. Varuh človekovih pravic je ugotovil, da je Komisija dala le splošne pripombe glede vsebine svojega registra, kar neustrezno obravnava pomanjkljivosti, na katere je opozoril pritožnik. Varuh človekovih pravic je ugotovil, da je register dokumentov Komisije neprimeren v zvezi z dokumenti, ki so povezani z zadevno revizijo. To je nepravilnost. Varuh človekovih pravic je dal kritično oceno.

PRITOŽBA NA PODLAGI ČLENA 90(2) KADROVSKIH PREDPISOV, NA KATERO NI BILO ODGOVORA

Povzetek odločbe o pritožbi 2227/2004/MF zoper Evropsko komisijo

Dne 14. marca 2003 je pritožnik vložil pritožbo na podlagi člena 90(2) zoper odločitve Komisije o potnih stroških za službeno potovanje. Ker ta pritožba ni bila nikoli predložena odgovornim službam, je pritožnik 19. avgusta 2003 vložil dodatno pritožbo pri Komisiji. Pritožnik je v svoji pritožbi varuhu človekovih pravic trdil, da Komisija ni zagotovila utemeljenega odgovora na njegovo pritožbo na podlagi člena 90(2).

Komisija je trdila, da se dejstvo, da ni odgovorila na pritožbo na podlagi člena 90(2), šteje za molk organa, ki pomeni zavrnitev pritožbe.

V skladu s svojim stališčem, sprejetim v prejšnjih primerih, da mora pristojni organ za imenovanje v skladu z načelom dobrega upravljanja dati izrecen odgovor na vse pritožbe na podlagi člena 90(2), je varuh človekovih pravic označil dejstvo, da Komisija ni dala utemeljenega odgovora na pritožnikovo pritožbo, za nepravilnost.

Varuh človekovih pravic je zato na Komisijo naslovil osnutek priporočila, v skladu s katerim bi morala dati utemeljen odgovor na pritožnikovo pritožbo na podlagi člena 90 (2).

Komisija se je v svojem podrobnem odgovoru sklicevala na svoje omejene vire in trdila, da je namen možnosti implicitne zavrnitve pritožb zagotoviti možnosti za opredelitev svojih prednostnih nalog za dobro upravljanje. Komisija je nato trdila, da uresničevanja te možnosti glede na to, da kadrovske predpisi in nacionalni pravni sistemi nekaterih držav članic predvidevajo možnost molka organa, ki pomeni zavrnitev pritožbe, ni mogoče označiti za nepravilnost. Dodala je, da je bilo v zadnjih dveh letih pet primerov molka organa, ki pomeni zavrnitev pritožbe, od skupaj 1211 pritožb na podlagi člena 90(2). Komisija je nato še trdila, da so bili v sami odločitvi o stroških službenega potovanja že navedeni razlogi, na katerih je odločitev temeljila.

Ker Komisija ni hotela sprejeti tega osnutka priporočila, je varuh človekovih pravic menil, da je treba poudariti naslednje:

v skladu z načelom dobrega upravljanja mora pristojni organ za imenovanje dati izrecen odgovor na pritožbe na podlagi člena 90(2). Komisija v svojem podrobnem mnenju ni obravnavala razlogov, na katerih je temeljil osnutek priporočila. Zdi se, da tako majhno število primerov molka organa, ki pomeni zavrnitev pritožbe, potrjuje, da omejeni viri Komisije ne obvezujejo, da se vzdrži zagotavljanja hitrih odgovorov na take pritožbe. Čeprav bi lahko bilo sprejemljivo, da mora biti Komisija sposobna opredeliti prednostne naloge v zvezi s pritožbami na podlagi člena 90(2), ki so ji bile predložene, pa to ne pomeni, da je njena odločitev, da ne bo odgovorila na določeno pritožbo, skladna z načeli dobrega upravljanja. Kot potrjuje sodna praksa sodišč Skupnosti, je pojem nepravilnosti širši od pojma nezakonitosti. Jasno je, da ne zadostuje, da so bili v odločitvi Komisije o pritožnikovih potnih stroških za službeno potovanje navedeni razlogi, na katerih je temeljila. Če je Komisija menila, da je bila ta odločitev pravilna in je vključevala vse potrebne razlage, bi morala na tej podlagi toliko lažje sprejeti utemeljeno odločitev o pritožbi na podlagi člena 90(2). Ker Komisija

ni ustrezno obravnavala pritožnikove prve pritožbe na podlagi člena 90(2), bi to morala toliko bolj nujno storiti v odgovoru na njegovo drugo pritožbo na podlagi člena 90(2) z dne 19. avgusta 2003.

Varuh človekovih pravic je zato ponovil svoje mnenje, da načela dobrega upravljanja od uprave zahtevajo zagotovitev pisnega odgovora na pritožbe na podlagi člena 90(2) in da je treba ta odgovor zagotoviti v štirih mesecih, kot je določeno v tej določbi. Ker v zadevnem primeru Komisija tega ni storila, je to nepravilnost.

Ker je pritožnik v svojih pripombah na mnenje Komisije navedel, da se mu ne zdi koristno začeti preiskave o svoji pritožbi, je varuh človekovih pravic sklenil, da ni primerno predložiti posebnega poročila Evropskemu parlamentu. Varuh človekovih pravic je zato zaključil primer s kritično oceno.

DISKRIMINACIJA PRI OBRAVNAVI VLOGE IN ZAVRNITEV DOSTOPA DO DOKUMENTOV

Povzetek odločbe o pritožbi 2437/2004/GG zoper Evropsko komisijo

V letu 2003 je Komisija objavila razpis za oddajo predlogov v okviru programa Leonardo da Vinci. Kandidati so morali predložiti predhodne predloge, ki jih je Komisija preučila s pomočjo zunanjih strokovnjakov. Kandidatom, katerih predhodni predlogi so bili izbrani, so poslali pripombe in predloge zunanjih strokovnjakov in jih povabili, da predložijo celotne predloge.

Komisija je pritožnika obvestila, da njegovega predhodnega predloga niso mogli izbrati, ker se ni držal roka. Kasneje je Komisija priznala, da je naredila napako. Da bi popravila napako, je pritožnika povabila, da predloži celoten predlog. Pritožnik je povabilo sprejel. Vendar ga je junija 2004 Komisija obvestila, da njegov projekt ni bil izbran za financiranje.

Pritožnik je v pritožbi varuhu človekovih pravic trdil, da je bil diskriminiran, ker ni mogel izkoristiti pripomb zunanjih strokovnjakov, da bi izboljšal svoj predhodni predlog. Zahteval je odškodnino v višini več kot 11.000 EUR. Navedel je tudi, da Komisija ni pravilno obravnavala njegove prošnje za dostop do dokumentov.

Varuh je menil, da je Komisija ravnala hitro in konstruktivno, ko je bila opozorjena na omenjeno napako. Vendar pa pritožniku ni zagotovila enake obravnave, kot so je bili deležni drugi kandidati, ki so bili povabljeni, da predložijo celotne predloge. Varuh je zato pripravil osnutek priporočila, v katerem je Komisijo pozval, da pritožniku ponudi pošteno odškodnino, ki pa je lahko mnogo nižja od zahtevanega zneska. Komisiji je tudi priporočil, da pritožnikovo prošnjo za dostop do dokumentov obravnava v celotnem obsegu tako v postopkovnem kot v vsebinskem smislu.

Komisija je v svojem podrobnem mnenju med drugim navedla, da je pritožnik izrecno zavrnil ocenjevanje njegovega predhodnega predloga in da zato ni podlage za odškodninski zahtevek. Komisija je tudi razkrila dodatne dokumente iz njegovega dosjeja.

Varuhu se trditev Komisije ni zdela prepričljiva, zlasti ker je bilo jasno, da zgolj dovoljenje za predložitev celotnega predloga ne zagotavlja enake obravnave. V svojih pripombah na podrobno mnenje Komisije je pritožnik razložil, da bi bil v teh okoliščinah edini pravilen in možen pristop nova objava zadevnega dela razpisa za oddajo predlogov. Varuh je sklenil, da je treba pritožnika s tem, ko je predložil celoten predlog, obravnavati, kot da se je premišljeno in obveščeno odločil, da bo sprejel tveganje, da s takim ravnanjem morda ne bo dosegel zadovoljivega rezultata. Varuh je zato menil, da ni več podlage za odškodninski zahtevek.

Kar se tiče dostopa do dokumentov, še vedno ni bilo jasno, ali je Komisija pritožniku že posredovala vse dokumente iz dosjeja, ki se nanaša nanj. Varuh je zato zaprosil Komisijo, da še enkrat preuči ta vprašanja. Komisija je odgovorila, da ni posebnega dosjeja v zvezi s pritožnikovo vlogo za razpis za oddajo predlogov in da so bili razkriti vsi pomembni dokumenti.

Varuh človekovih pravic je menil, da ob upoštevanju posebnih okoliščin tega primera ni potrebe po kritični oceni glede diskriminacije, do katere je prišlo. Vendar pa je podal kritične ocene glede obravnave prošnje za dostop do dokumentov z vidika vsebine in postopka.

POMANJKANJE PRAVNIH SREDSTEV V EVROPSKIH ŠOLAH

Povzetek odločbe o pritožbi 3403/2004/GG zoper Evropsko komisijo

Pritožnikov sin je obiskoval Evropsko šolo v Bruslju do leta 2003, ko je opravljal maturo. V pisnem preizkusu znanja ga je njegov učitelj ocenil z 9,5 točke („odlično“). Ker pa mu je drugi pregledovalec dal le 5,5 točke („nezadostno“), je bil poklican tretji pregledovalec, ki je kot končno oceno določil 6,0 točke.

Pritožniki so se vložili pritožbo, vendar je odbor Evropske šole za pritožbe menil, da ni pristojen za obravnavanje tega primera, saj kljub temu, da člen 27 Konvencije o Statutu Evropskih šol, ki velja od leta 2002, predvideva take pritožbe, obstoječe izvedbene določbe ne omogočajo pritožbe v takih primerih, kot je pričujoči.

Pritožniki so se obrnili na varuha človekovih pravic. Ker Evropske šole niso institucije ali organi Skupnosti, se je moral varuh v svoji preiskavi osredotočiti na vlogo Komisije. Pritožniki so poudarili obveznost Komisije, da zagotovi pravico, ki jo imajo do poštenega postopka.

Februarja 2005 so bile sprejete nove izvedbene določbe. Vendar pa je odbor za pritožbe zopet zavrnil primer pritožnikov, ker nove določbe ne veljajo za nazaj.

Varuh človekovih pravic je po neuspešnem poskusu, da bi dosegel sporazumno rešitev, pripravil osnutek priporočila, v katerem je Komisijo pozval, naj zagotovi, da bo svetu guvernerjev Evropskih šol predložen predlog za spremembo izvedbenih določb, ki bi odboru za pritožbe omogočile, da obravnava primer pritožnikov.

Komisija je v odgovoru poudarila, da je Evropske šole obvestila, da ni pravnih pridržkov zoper tak predlog. Navedla je tudi, da je pripravljalni odbor za svet guvernerjev kasneje razpravljal o tem vprašanju, vendar je sklenil, da ne bo podprl nobenega predloga za spremembo obstoječega stanja, kar Komisija obžaluje. Komisija meni, da je storila vse, kar je bilo razumno mogoče.

Varuh je pozdravil konstruktivna in vztrajna prizadevanja Komisije, da bi pomagala pritožnikom. Komisija ima po njegovem mnenju tako pomembno vlogo v sistemu Evropskih šol, da si mora aktivno prizadevati za zagotavljanje, da Evropske šole spoštujejo načela dobrega upravljanja.

Varuh je poudaril, da je cilj potrebne spremembe zadevnih izvedbenih določb zgolj zagotoviti izvajanje v praksi člena 27 Konvencije od datuma, ko je Konvencija začela veljati. Po njegovem mnenju ni utemeljenih razlogov, ki bi svetu guvernerjev preprečevali, da sprejme tako spremembo.

Varuh človekovih pravic je menil, da bi glede na jasno naravo pomanjkljivosti in pomembnost vprašanja Komisija morala vztrajati na tem, da svet guvernerjev obravnava predlog. Ker Komisija tega ni storila, je varuh podal kritično oceno.

Ker so nove izvedbene določbe začele veljati leta 2005 in je število oseb, ki so bile prizadete zaradi te težave, očitno zelo omejeno, se varuhu ni zdelo potrebno, da bi v zvezi s tem primerom posredoval posebno poročilo Evropskemu parlamentu. Vendar pa so se podobna vprašanja pojavila v še dveh primerih, ki ju varuh človekovih pravic še vedno obravnava (2153/2004/MF in 3323/2005/WP), vendar pa na njun izid ne bo vplivala odločba, sprejeta v zadevnem primeru.

Pritožniki so varuhu sporočili, da so zadovoljni z načinom, kako je obravnaval primer, in da upajo, da bo Komisija Evropske šole opozorila na to odločbo.

Komisija je kasneje obvestila varuha človekovih pravic, da je glede na pomembnost vprašanja prosila generalnega sekretarja Evropskih šol, da uvrsti varuhovo odločbo na dnevni red sveta guvernerjev. Varuhu je tudi sporočila, da so Evropske šole sprejele Kodeks dobrega ravnanja javnih uslužbencev (na voljo na spletni strani Evropskih šol).

ZAVRNITEV DOSTOPA DO STALIŠČA KOMISIJE, PREDLOŽENEGA KOMISIJI ZA REŠEVANJE SPOROV SVETOVNE TRGOVINSKE ORGANIZACIJE

Povzetek odločbe o pritožbi 582/2005/PB zoper Evropsko komisijo

Organizaciji *Friends of the Earth* ni bil odobren dostop do *Drugega stališča* Komisije, predloženega komisiji za reševanje sporov Svetovne trgovinske organizacije („STO“). Spor je nastal na podlagi pritožbe Združenih držav in drugih v povezavi s pristopom Evropske skupnosti h komercializaciji biotehnologije (gensko spremenjenih organizmov). Pritožnik je trdil, da je Komisija kršila Uredbo 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov¹¹. Komisija je v svojem mnenju trdila, da „je treba postopek reševanja sporov STO obravnavati kot sodni postopek“ v smislu člena 4(2), druge alineje Uredbe 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov, ki določa, da „institucije zavrnejo dostop do dokumenta, če bi njegovo razkritje ogrozilo: (...) – sodni postopek (...)“.

Varuh človekovih pravic je opozoril, da je treba izjeme pri javnem dostopu do dokumentov strogo pojasniti in uporabljati. Pojmovanje, da „sodni postopki“ v skladu s členom 4(2), drugo alinejo Uredbe 1049/2001, pokrivajo tudi *postopke reševanja sporov, ki jih je mogoče obravnavati kot sodne postopke*, je vključevalo nedopustno široko razlago. Poleg tega Komisija ni dokazala, da je zakonodajalec Skupnosti hotel, da fraza „sodni postopki“ iz Uredbe 1049/2001 pokriva tudi druge postopke reševanja sporov. Zaradi tega je varuh človekovih pravic ocenil, da zavrnitev dostopa Komisije ni bila dobro utemeljena, in dal kritično oceno.

V zvezi s pritožnikovo trditvijo, da je treba stališča Komisije v prihodnje objaviti takrat, ko so predložena komisiji STO, je varuh človekovih pravic posebej opozoril, da njegova ugotovitev nepravilnosti (zgoraj) ne pomeni nujno, da bo Komisija na splošno obvezana objavljati ali kako drugače tretjim strankam razkrivati svoja stališča v sporih STO v tisti fazi postopka, na katero se nanaša pritožnik.

PREDPISI V ZVEZI Z IZREDNIM DOPUSTOM ZA NACIONALNE STROKOVNJAKE

Povzetek odločbe o pritožbi 760/2005/GG zoper Evropsko komisijo

Pritožnica je delala za Komisijo kot dodeljena nacionalna strokovnjakinja. Njena prošnja za izredni dopust, ker je morala nastopiti kot priča na sodišču, je bila zavrnjena z utemeljitvijo, da veljavni predpisi ne predvidevajo te možnosti za dodeljene nacionalne strokovnjake.

Pritožnica je v pritožbi varuhu človekovih pravic navedla, da ta zavrnitev pomeni diskriminacijo, ker uradniki Skupnosti v takih okoliščinah lahko uporabijo izredni dopust.

Iz mnenja Komisije je razvidna domneva, da se, prvič, lahko kakršna koli neenaka obravnava, ki bi lahko obstajala, razloži z objektivnimi razlikami med uradniki in dodeljenimi nacionalnimi strokovnjaki, in drugič, da v bistvu ni šlo za neenako obravnavo med uradniki in dodeljenimi nacionalnimi strokovnjaki, ker se odsotnost posebne določbe, ki bi dodeljenim nacionalnim strokovnjakom omogočala izredni dopust v takih primerih, nadomesti z možnostjo pridobitve izrednega dopusta iz drugih naslovov.

¹¹

Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, UL 2001 L 145, str. 43.

Varuhu se stališče Komisije ni zdelo prepričljivo, ker (i) ni podala zadovoljive razlage, zakaj ima lahko na podlagi obstoječih razlik med uradniki in dodeljenimi nacionalnimi strokovnjaki pravico, da jih obravnava različno, kadar se odloča o prošnjah za izredni dopust, ker morajo nastopiti kot priče na sodišču, in (ii) ni dokazala, da se dodeljeni nacionalni strokovnjaki v bistvu obravnavajo enako.

Varuh človekovih pravic je kot sporazumno rešitev predlagal, da Komisija razmisli o spremembi ali razjasnitvi obstoječih predpisov, da bi zagotovila, da lahko dodeljeni nacionalni strokovnjaki dobijo izredni dopust pod enakimi pogoji kot uslužbenci v primerih, ko morajo nastopiti kot priče na sodišču. Ker Komisija ni sprejela tega predloga, ga je varuh ponovil v obliki osnutka poročila.

Komisija je v svojem podrobnem mnenju brez nadaljnje pojasnitve navedla, da bo preučila varuhov predlog v okviru prihodnje celovitejšje preučitve položaja dodeljenih nacionalnih strokovnjakov. Pripomnila je, da je pritožnik kljub vsemu za leto 2006 dobil dodaten dan rednega dopusta.

Varuh je menil, da ta odgovor ni zadovoljiv, ker ne vsebuje obljube, da bo osnutek priporočila kakor koli izvršen.

Varuhu se ni zdelo upravičeno, da bi predložil posebno poročilo Evropskemu parlamentu, zato je primer zaključil s kritično oceno.

Izrazil je tudi obžalovanje, da odgovorna služba Komisije ni izkoristila priložnosti, da bi pokazala svojo zavezanost načelom dobrega upravljanja, in naznanil, da namerava skupaj z odgovornim komisarjem preučiti, kako bi bilo možno najbolje spodbujati storitveno kulturo v zadevnem generalnem direktoratu.

RAZSODBA SODIŠČA, ZA KATERO NI BILO ZAGOTOVLJENO, DA JO NEMČIJA UPOŠTEVA

Povzetek odločbe o pritožbi 1037/2005/GG zoper Evropsko komisijo

Leta 1998 je Nemčija sprejela „Uredbo o preprečevanju in predelavi odpadne embalaže“, ki prenaša evropsko direktivo v nacionalno zakonodajo. Uredba zavezuje proizvajalce in distributerje, da brezplačno sprejemajo vrnjeno prazno prodajno embalažo in jo predelajo. Pod določenimi pogoji bi bilo mogoče izpolnjevati to obveznost prek sodelovanja v globalnem sistemu za zbiranje rabljene prodajne embalaže. Distributerji določenih pijač so morali strankam zaračunati kavcijo na platenke in pločevinke, razen če so stranke sodelovale v takem sistemu. Če pa niso bili izpolnjeni določeni pogoji glede deleža embalaže za ponovno uporabo na tržišču, proizvajalci niso mogli več izpolniti svojih obveznosti s sodelovanjem v sistemu. V takem primeru je za pijačo v embalaži, ki je ni mogoče ponovno uporabiti, veljal sistem kavcije in vračila. Drugega julija 2002 so nemški organi zahtevali, da se s 1. januarjem 2003 začne zaračunavati kavcija na embalažo, ki je ni mogoče ponovno uporabiti, za mineralno vodo, pivo in gazirane brezalkoholne pijače.

Po postopku za ugotavljanje kršitev zoper Nemčijo v zvezi z mineralno vodo je Sodišče Evropskih skupnosti razsodilo, da so ustrezni predpisi ovira za trgovino znotraj Skupnosti (primer C-463/01). Še zlasti je presodilo, da zadevna uredba ni predvidela dovolj dolgega prehodnega obdobja.

V drugem primeru, ki ga je Sodišču predložilo nemško sodišče (primer C-309/02), je razsodilo, da je sprememba z enega sistema za upravljanje odpadne embalaže na drugega skladna z zakonodajo Skupnosti samo, če je v času spremembe deloval sistem, v katerem so dejansko sodelovali zadevni proizvajalci in distributerji.

V pritožbi varuhu človekovih pravic sta dva odvetnika, ki sta zastopala družbe, na katere je vplivala Uredba, trdila, da Komisija ni sprejela potrebnih ukrepov, s katerimi bi Nemčijo prisilila k upoštevanju teh sodb.

Po mnenju Komisije ti dve sodbi nista zagotovili pravne podlage, v skladu s katero bi bilo mogoče od Nemčije zahtevati, da opusti ustrezne predpise. V prvi sodbi je Sodišče razsodilo, da obvezna kavcija ni v skladu z zakonodajo Skupnosti, ker je bila uvedena brez dovolj dolgega prehodnega obdobja. Komisija je menila, da je v vsakem primeru do tedaj preteklo dovolj dolgo obdobje.

Kar zadeva drugo sodbo, je Komisija menila, da v zadevnem primeru sodba ne velja, saj je bilo to predhodno odločanje, ki je le navedlo splošne pogoje o združljivosti kavcije z zakonodajo Skupnosti, brez ocenjevanja nemškega sistema kot takega. Vprašanje, ali je nemški sistem nezdržljiv z zakonodajo Skupnosti zaradi nezadostnega geografskega kritja, je bilo predmet drugega postopka za ugotavljanje kršitev, ki ga je obravnavala Komisija v tistem času. Dodatni ukrepi zato niso bili potrebni.

Varuh človekovih pravic je opozoril, da lahko nepravilnosti nastanejo, če uprava napačno razlaga pravne predpise ali načela. V tem primeru je šlo za člen 228 Pogodbe ES. Ta člen določa, da če država članica ne sprejme ustreznih ukrepov, Komisija izda obrazloženo mnenje in lahko predloži primer Sodišču.

Po mnenju varuha človekovih pravic je bilo jasno, da mora pred uvedbo novega sistema veljati prehodno obdobje. Ocenil je, da Komisija ni predložila nobenih prepričljivih pravnih argumentov, s katerimi bi podprla svoje stališče, da je minevanje obdobja *po* uvedbi povzročilo, da sodba Sodišča ni več veljavna. Argumenti, na katere se je sklicevala Komisija, so temeljili na premislekih glede primernosti.

Glede druge sodbe Sodišča, je varuh človekovih pravic menil, da je trditev, da Komisija ni zagotovila upoštevanja te sodbe s strani Nemčije, očitno neutemeljena, saj je šlo za predhodno odločanje o razlagi Pogodbe. Ugotovil pa je, da se je sodba jasno nanašala na nemško uredbo in da so bili v njej določeni pogoji, ki jih mora Nemčija izpolniti.

Varuh človekovih pravic meni, da bi bilo stališče Komisije, da ni treba sprejeti nobenih dodatnih ukrepov v zvezi z upoštevanjem prve sodbe, celo ob predpostavki, da je preteklo dovolj dolgo prehodno obdobje, utemeljeno samo, če bi se Komisija prepričala, da je na razpolago delujoč sistem, ki je odprt za vse zainteresirane družbe. Komisija je pred tem že ugotovila, da ni bil vzpostavljen noben tak sistem. Poleg tega je priznala, da se to vprašanje še vedno obravnava v zvezi z drugim postopkom za ugotavljanje kršitev. Varuh človekovih pravic je zato ugotovil, da stališče Komisije ni dosledno.

Sklenil je, da je Komisija napačno razlagala svoje obveznosti iz člena 228 Pogodbe ES, saj ni zagotovila prepričljivih argumentov, ki bi dokazovali, da niso potrebni nobeni dodatni ukrepi, v skladu s katerimi bi od Nemčije zahtevali izpolnjevanje sodb Sodišča.

Ker še vedno poteka eden od postopkov za ugotavljanje kršitev v zvezi z nemško uredbo, je varuh človekovih pravic menil, da bi lahko Komisija njegova stališča, izražena v kritični oceni, koristno upoštevala v zvezi s tem postopkom.

DOSTOP DO DOKUMENTOV V ZVEZI Z DODELITVIJO PRAVIC DO EMISIJE TOPLOGREDNIH PLINOV

Povzetek odločbe o pritožbi 1463/2005/TN zoper Evropsko komisijo

Pritožba je bila v zvezi z dejstvom, da je Komisija zavrnila dostop do dokumentov v zvezi z nacionalnimi načrti za dodelitev pravic do emisije toplogrednih plinov, ki so jih Komisiji sporočili Združeno kraljestvo, Francija in Slovaška. Komisija je zavrnila dostop do zadevnih dokumentov na podlagi tretje alineje člena 4(2) in prvega odstavka člena 4(3) Uredbe 1049/2001¹² o dostopu javnosti do dokumentov z utemeljitvijo, da še vedno potekajo pogajanja z državami članicami in da bi dostop do zadevnih dokumentov ogrozil njeno pogajalsko izhodišče.

¹²

Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, UL 2001 L 145, str. 43.

Pritožnik je trdil, da je treba vse nacionalne načrte oceniti posamično in brez tajnosti, zato izhodišče Komisije v zvezi z enim nacionalnim načrtom ne more vplivati na njeno izhodišče v zvezi z drugim nacionalnim načrtom. Navedel je domnevo, da je Komisija neupravičeno zavrnila dostop do zadevnih dokumentov.

Komisija je v svojem mnenju navedla, da ocenjevanje nacionalnih načrtov poteka v obliki preiskave, katere namen je ugotoviti, ali so načrti skladni z Direktivo 2003/87¹³ o trgovanju s pravicami do emisije toplogrednih plinov. Ta postopek vključuje znatno količino pogajanj, katerih namen je poiskati rešitev, ki je skladna s pravom Skupnosti, hkrati pa upošteva posebne razmere v vsaki državi članici.

Varuh človekovih pravic je ugotovil, da je bil pritožniku odobren dostop do zahtevanih dokumentov po zaključku postopka odobritve nacionalnih načrtov za vse države članice. Kar pa se tiče dejstva, da je Komisija zavrnila dostop do nacionalnih načrtov med potekom pogajanj, je poudaril, da načela dobrega upravljanja določajo, da je treba zagotoviti utemeljene in prepričljive razloge.

Prvi odstavek člena 4(3) Uredbe 1049/2001 velja za dokumente, ki jih sestavijo institucije za interno uporabo. Dokumenti, za katere je zaprosil pritožnik, pa so sporočila, poslana organom določenih držav članic ali prejeta od njih. Zato se po varuhovem mnenju ne morejo obravnavati kot dokumenti, namenjeni interni uporabi.

Člen 4(2) Uredbe določa, da je treba v primeru zavrnitve dostopa dokazati, da bi razkritje ogrozilo zaščito namena preiskav. Namen preiskav v okviru tega primera je bil zagotoviti, da so nacionalni načrti držav članic skladni s pravom Skupnosti. Da bi lahko uveljavila izjemo iz člena 4(2), mora Komisija dokazati, da bi razkritje zadevnih dokumentov ogrozilo ta namen, česar ni storila. Zato je varuh ugotovil, da je Komisija neupravičeno zavrnila dostop do dokumentov med potekom pogajanj in da zavrnitev dostopa pomeni nepravilnost. V zvezi s tem je podal kritično oceno.

KOMISIJA NI OBRAZLOŽILA NEGATIVNE OCENE USLUŽBENKE AGENCIJE

Povzetek odločbe o pritožbi 163/2006/MHZ zoper Evropsko komisijo

Uradnik Komisije je Evropski agenciji za okolje (EEA) poslal pismo o težavah pri sodelovanju Komisije z delovno skupino Evropske agencije za okolje, za katero je bila pritožnica odgovorna. Pritožnica, ki je bila kasneje odpuščena, je trdila, da je bilo pismo poslano na zahtevo njenega nadrejenega, da bi pridobili dokaze proti njej. Pritožnica je pisala Komisiji in jo prosila za obrazložitev. Ker Komisija ni odgovorila, se je pritožnica obrnila na varuha človekovih pravic.

Komisija je priznala in obžalovala, da pritožnica ni prejela odgovora na svoje povpraševanje. Vendar pa je menila, da ne bi bilo primerno, da s posameznimi uslužbenci ali nekdanjimi uslužbenci Evropske agencije za okolje začne razpravljati o svojih stikih s to agencijo. Komisija zato v bistvu ni mogla odgovoriti na zahtevo pritožnice po informacijah.

Pritožnica je v svojih pripombah navedla, da je pričakovala, da bo zadevni uradnik Komisije prejel pisno opozorilo in da bo prejela kopijo tega opozorila.

Varuh človekovih pravic je menil, da je Komisija podala utemeljene razloge za to, da pritožnici ni zagotovila zahtevanih informacij. Vendar pa dejstvo, da Komisija ni odgovorila na pritožnično zahtevo, pomeni nepravilnost. Obžalovanje, ki ga je izrazila Komisija, ker ni odgovorila na pritožnično vprašanje, ni dovolj nedvoumno opravičilo, da bi bilo razumno pričakovati, da bo pritožnica zadovoljna. Varuh je zato podal kritično oceno.

Glede vprašanja, zastavljenega v pritožničnih pripombah, je varuh poudaril, da se lahko disciplinski ukrepi naložijo le v skladu z ustreznimi določbami kadrovskih predpisov. Če bi moral

¹³

Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES, UL 2003 L 275, str. 32.

varuh človekovih pravic v okviru svoje preiskave v zvezi s prejeto pritožbo preučiti, ali bi bilo treba v določenem primeru uvesti disciplinski postopek, bi to v bistvu pomenilo, da izvaja tako imenovan preddisciplinski postopek, katerega sklepi bi lahko pomenili vnaprejšnjo sodbo, oziroma bi bili videti kot vnaprejšnja sodba, katerega koli kasnejšega disciplinskega postopka. V kolikor bi se pritožničina pripomba lahko razumela kot nova zahteva, varuh meni, da je v svoji preiskavi ne more obravnavati.

PREVERJANJE DATUMA ODPOŠILJANJA PREDHODNIH PREDLOGOV ZA PODPORO

Povzetek odločbe o pritožbi 866/2006/SAB zoper Evropsko komisijo

Pritožnik je trdil, da Komisija ni ustrezno obravnavala njegovih predhodnih predlogov v okviru programa Socrates, ker je napačno sklepala, da so bili poslani po izteku roka (1. november 2005). Pritožnik je navedel, da so bili Komisiji predloženi dejanski dokazi o pravočasni oddaji predhodnih predlogov. Komisija je v svojem mnenju navedla, da je predhodne predloge označila za neveljavne, ker je bil na letalskih računih podjetja za hitro pošto DHL, ki jih je Komisija prejela skupaj s predhodnimi predlogi, naveden datum 2. november 2005. Zato po mnenju Komisije ni bilo razloga za dvom glede tega datuma.

V zadevnem razpisu za oddajo predlogov so bili določeni „roki za oddajo (= odpošiljanje) predlogov“, kot rok za oddajo zadevnih predhodnih predlogov pa je bil določen 1. november 2005. V zadevnem obrazcu za prijavo je bilo navedeno, da je ta datum „1. november 2005 (na poštnem žigu). Prijave s poštnim žigom po tem datumu [se ne bodo] upoštevale. Prijave [morajo] biti poslane po pošti.“

Varuh človekovih pravic je v preiskavi odkril, da sta predhodne predloge pošiljali dve podjetji za hitro pošto. Ugotovil je, da je bilo na letalskih računih, na katere se je sklicevala Komisija, navedeno, da je pošto, ki jo je komisiji dostavilo podjetje DHL, podjetju DHL dostavilo podjetje SPEEDEX in ne pritožnik. Že samo ime slednjega podjetja daje slutiti, da zagotavlja hitre poštno storitve. V teh okoliščinah se varuh ni strinjal z utemeljitvijo Komisije, da ni bilo razloga, da bi dvomila, da je datum, naveden na računih podjetja DHL, datum odpošiljanja. V zvezi s tem je opozoril, da je Komisija sicer očitno po medmrežju raziskala zbirko podatkov podjetja DHL, da bi preverila datum odpošiljanja, vendar ni izvedla nobenih drugih ukrepov, da bi preverila datum odpošiljanja. Poleg tega je Komisija potrdila svojo prvotno odločitev, da zavrne pritožnikove predhodne predloge, čeprav jo je pritožnik izpodbijal s predloženimi dokumenti, iz katerih je razvidno, da je predhodne predloge poslal 1. novembra 2005 prek podjetja SPEEDEX. Glede na navedeno je varuh sklenil, da Komisija ni ustrezno obravnavala zadevnih predhodnih predlogov, in ugotovil, da gre za primer nepravilnosti.

3.4.4 Evropski urad za izbor osebja

NEUSTREZNE INFORMACIJE KANDIDATU O NJEGOVIH NAPAKAH V PRESKUSU IZ PREVAJANJA

Povzetek odločbe o pritožbi 674/2004/PB zoper Evropski urad za izbor osebja (EPSO)

Pritožnik je od Evropskega urada za izbor osebja zahteval informacije, ki bi mu pomagale razumeti njegove ocene iz preskusa iz prevajanja, ki ga ni opravil. Evropski urad za izbor osebja mu je poslal ocenjevalno polo, v kateri je bilo navedeno, da „... prevod ne izraža v zadostni meri lastnosti zvestobe izvirniku in/ali primerne rabe francoskega jezika za naloge, ki jih je treba opravljati“. Med preiskavo varuha človekovih pravic je Evropski urad za izbor osebja predložil tudi določene informacije o vrstah napak, ki jih je naredil pritožnik.

Leta 1999 se je Komisija obvezala, da bo kandidatom omogočila dostop do njihovih ocenjenih izpitnih pol, potem ko sta Evropski parlament in Evropska komisija sprejela Posebno poročilo varuha človekovih pravic o odprtosti pri postopkih zaposlovanja. V tem poročilu je bilo poudarjeno, da bi odobritev takega dostopa (i) kandidatu omogočila, da odkrije svoje napake in tako izboljša prihodnjo učinkovitost; (ii) okrepila zaupanje kandidata v upravo in (iii) omogočila, da neuspešni kandidati, ki želijo oporekati oceni, natančneje utemeljijo svoje trditve.

Varuh človekovih pravic je v svojem osnutku priporočila v zvezi s tem primerom menil, da je treba ustreznost informacij iz ocenjevalne pole, ki jo pripravi izbirna komisija, oceniti ob upoštevanju namena posredovati kandidatu en izvod njegove ocenjene izpitne pole. Ocenjevalna pola mora zato vsebovati dovolj jasne in podrobne informacije za te namene. Varuh človekovih pravic je ugotovil, da ta zahteva pomeni, da mora ocenjevalna pola, ki se nanaša na preskus iz prevajanja, vsebovati informacije ne samo o vrstah, temveč tudi o resnosti in obsegu napak ali slabosti, ki jih je ugotovila komisija na polah kandidatov, ne da bi se pri tem nepotrebno upravno obremenilo izbirno komisijo. V zvezi s tem je varuh človekovih pravic poudaril, da izbirna komisija na podlagi načel dobrega upravljanja ni dolžna predložiti kandidatom podrobnega mnenja o *posebnih* napakah ali pomanjkljivostih, ki jih je ugotovila.

Evropski urad za izbor osebja je odgovoril s predložitvijo več informacij o *vrstah* napak, ki jih je naredil pritožnik v preskusu. Navedel pa je, da izbirna komisija ni dolžna navesti resnosti in pomena različnih vrst napak, ugotovljenih med popravljanjem zadevnega preskusa. Evropski urad za izbor osebja zato ni sprejel osnutka priporočila varuha človekovih pravic.

Varuh človekovih pravic je v svoji odločitvi ugotovil, da Evropski urad za izbor osebja ni trdil, da bi zagotavljanje zgoraj navedenih informacij pomenilo nepotrebno upravno obremenitev, niti navedel nobenih drugih utemeljenih razlogov za to, da ni predložil teh informacij pritožniku. Varuh človekovih pravic je zato dal kritično oceno. Poleg tega je navedel, da bo razmislil o tem, ali bi bilo mogoče koristno vključiti zgornje vprašanje v preiskavo na lastno pobudo o dostopu do ocenjevalnih meril, ki so jih oblikovale komisije za pisne izpite (preiskava OI/5/05/PB), ter tudi o tem, ali bi bilo koristno odpreti ločeno preiskavo na lastno pobudo.

DOMNEVA O DISKRIMINACIJI IN NEPOŠTENOSTI ZARADI KRAJŠEGA ČASA ZA PRIPRAVO NA USTNI PREIZKUS ZNANJA, KOT SO GA IMELI DRUGI KANDIDATI

Povzetek odločbe o pritožbi 3399/2004/OV zoper Evropski urad za izbor osebja (EPSO)

Pritožnik je sodeloval na javnem natečaju COM/A/3/02, ki ga je organiziral EPSO. Decembra 2003 ga je EPSO obvestil, da ni bil sprejet na ustni preizkus znanja e), ker njegova ocena pisnega preizkusa znanja (23.2/40) d) ni zadostovala za uvrstitev med 145 najboljših kandidatov. Pritožnik je zahteval kopijo svojega preizkusa znanja. Izbirna komisija mu je odgovorila s pismom z dne 27. januarja 2004, v katerem ga je obvestila, da je ponovno pregledala njegov preizkus znanja in ga sklenila povabiti na ustni preizkus znanja e), ki naj bi potekal 18. februarja 2004. EPSO je 23. aprila 2004 pritožnika obvestil, da ni bil vključen na rezervni seznam. Pritožnik je iz tega pisma ugotovil, da je iz pisnega preizkusa znanja d) dejansko dobil 25.6/40 točk.

Pritožnik se je obrnil na varuha človekovih pravic z domnevo, da (i) je prišlo pri popravljanju njegovega pisnega preizkusa znanja d) do administrativnih nepravilnosti, kot dokazujejo različne ocene, ki so mu jih sporočili (23.2/40 in 25.6/40), ter (ii) da ga niso obravnavali primerno in enako kot druge kandidate, ker je prejel povabilo na ustni preizkus znanja šele 3. februarja 2004 in je imel tako manj časa za priprave.

Komisija in EPSO sta v skupnem mnenju navedla, da je ponoven pregled pritožnikovega pisnega preizkusa znanja pokazal novo oceno (25.6/40) in da to ni administrativna nepravilnost, temveč odločitev o popravku ocene. Glede domnev o neprimerni in neenaki obravnavi pa so poudarili, da so v obvestilu o javnem natečaju obvestili kandidate o različnih spretnostih, sposobnostih in

znanju, ki se bodo ocenjevali na preizkusih, in da so zato lahko vsi kandidati izkoristili obdobje po predizbirnih preizkusih za pripravo na druge preizkuse znanja, vključno z ustnim preizkusom.

Službe varuha človekovih pravic so pregledale dosje Evropskega urada za izbor osebja. Izbirna komisija je od kandidatov prejela 14 prošelj, bodisi za ponovno oceno pisnega preizkusa d) ali za več informacij o razlogih za nezadostno oceno. Vseh 14 prošelj je obravnavala kot prošnje za ponovno oceno. Na podlagi tretjega ocenjevanja sta bila dva kandidata, od katerih je bil eden pritožnik, povabljeni na ustni preizkus znanja. Varuh človekovih pravic je potrdil in pozdravil dejstvo, da je izbirna komisija resnično ponovno ocenila pritožnikov preizkus znanja, na podlagi česar se je odločila popraviti oceno. Glede domnev o administrativnih nepravilnostih zato ni bila ugotovljena nobena nepravilnost. Varuh je pripravil tudi dodatno pripombo, v kateri je pozval EPSO in izbirne komisije na vseh javnih natečajih, da ustrezno obravnavajo prošnje za ponovno oceno in popravijo prejšnje ocene, da bi tako povečale zaupanje državljanov v izbirne postopke, ki jih organizira EPSO.

Glede druge domneve je varuh menil, da je razlika v obravnavi utemeljena zaradi dejstva, da je bil pritožnikov preizkus znanja ponovno pregledan in da je bil zato povabljen na ustni preizkus znanja. Vendar pa je varuh ugotovil, da pritožnik ni bil obravnavan pošteno in primerno, ker mu je EPSO za ustni preizkus znanja predlagal datum 18. februar 2004, čeprav bi mu lahko predlagal drugi možni datum, to je 1. marec 2004, ki bi pritožniku omogočil dodatnih deset dni za priprave. V zvezi s tem je podal kritično oceno.

NESKLADNI PODATKI V PRESKUSU V OKVIRU JAVNEGA NATEČAJA

Povzetek odločbe o pritožbi 32/2005/ELB zoper Evropski urad za izbor osebja (EPSO)

Pritožnik je sodeloval na nekem javnem natečaju. Ni mu uspelo pridobiti pozitivne ocene v preskusu (c), ki je vključeval vrsto vprašanj z možnostjo izbire odgovora, katerih namen je „oceniti splošne sposobnosti [kandidatov], zlasti [njihove] verbalne in numerične sposobnosti razmišljanja“. Pritožnik je trdil, da je vprašanje št. 21 tega preskusa vključevalo neskladne informacije.

Varuh človekovih pravic je sprejel pritožnikov zgornji argument. Vseeno pa je menil, da vprašanja št. 21 ni mogoče šteti za neskladnega z namenom testa in ga samega po sebi dojemati kot neskladnega z načelom enakega obravnavanja kandidatov ali z načeli dobrega upravljanja, ki določajo, da morajo biti institucije in organi Skupnosti dosledni pri svojem upravnem ukrepanju ter zagotavljati državljanom informacije, ki so točne in niso predstavljene v zavajajoči obliki. V zvezi s tem je varuh človekovih pravic tudi ugotovil, da na podlagi tega, da sta obvestilo o natečaju in naslovna stran preskusa (c) jasno obvestila kandidate, da ta preskus vključuje vprašanja, ki so namenjena predvsem preskušanju njihovih „verbalnih in numeričnih sposobnosti razmišljanja“, dejstvo, da Evropski urad za izbor osebja v teh dokumentih ni navedel, da lahko vprašanje v preskusu vsebuje nekatere neskladne informacije, samo po sebi ni nepravilnost. Menil pa je, da bi Evropski urad za izbor osebja lahko v skladu z načelom dobrega upravljanja predvidel vključitev takega pojasnila v prihodnja obvestila o natečaju.

Glede na naravo preskusa z možnostjo izbire odgovora, jasno in nedvoumno navodilo kandidatom, da „morajo izbrati pravilen odgovor na vsako vprašanje“, in ker so v skladu s splošnim znanjem odgovori, ki jih je mogoče šteti za pravilne v preskusu z več možnimi odgovori, omejeni na odgovore, predlagane v preskusu, varuh človekovih pravic ni sprejel pritožnikovega argumenta, da je njegovo odločitev, da ne odgovori na sporno vprašanje, mogoče šteti za pravilen odgovor.

Varuh človekovih pravic je nato pripomnil, da je naslovna stran preskusa (c) poudarila, da „pravilni odgovor temelji samo na informacijah iz besedila ali tabele“. Vendar pa je pravilni odgovor na sporno vprašanje temeljil na informacijah, ki so bile skupaj zagotovljene v besedilu in tabeli. Zato so bile informacije, podane kandidatom na naslovni strani preskusa (c), nenatančne. To je nepravilnost in varuh človekovih pravic je dal ustrezno kritično oceno. Nato je še obravnaval, ali je odločitev Evropskega urada za izbor osebja, da tega, da pritožnik ni odgovoril na vprašanje št. 21, ne šteje za pravilen odgovor in mu posledično ne pripiše dodatne točke, nepravilnost. Glede na njegove

druge ugotovitve in dejstvo, da pritožnik ni trdil, da manjkajoč odgovor na vprašanje ni niti delno posledica zgoraj navedene neskladnosti in nenatančnosti, je varuh človekovih pravic ugotovil, da v zvezi s tem vidikom ni bilo nepravilnosti.

3.4.5 Odbor regij

DELNO PLAČILO ZA DOMNEVNO NEPOPOLNO DELO

Povzetek odločbe o pritožbi 786/2006/JF zoper Odbor regij

Pritožnik je izvedel študijo v okviru pogodbe z Odborom regij in predložil končno poročilo. Po pogodbi je imel Odbor 30 dni časa za odobritev ali zavrnitev poročila. Pet dni po izteku pogodbenega roka je Odbor pritožniku sporočil, da ni zadovoljen s kakovostjo poročila in da mu je zato pripravljen plačati le dve tretjini pogodbeno dogovorjenega zneska.

Pritožnik je trdil, da Odbor ni spoštoval pogodbenih določil in da ga ni obvestil o možnostih pritožbe. Navedel je tudi, da Odbor ni odgovoril na njegova pisma, vključno s pismom, v katerem je zahteval izvensodno reševanje vprašanja. Pritožnik je zahteval, da mu Odbor plača celotno pogodbeno plačilo skupaj z obrestmi.

Odbor je pojasnil, da je zamuda pri posredovanju mnenja o pritožnikovem končnem poročilu nastala zaradi potrebe po temeljitem pregledu in posvetovanju z notranjo revizijsko in pravno službo glede nadaljnjih ukrepov. Na pritožnikova pisma ni odgovoril, ker je pritožnik navedel, da je pripravljen vložiti tožbo.

Varuh človekovih pravic ima omejeno delovno področje, kar se tiče pregleda pritožb v zvezi z izpolnjevanjem pogodbenih obveznosti. Zato je zavzel stališče, da ne bo poskušal ugotoviti, ali je šlo za kršitev pogodbe oziroma ali je imel Odbor pogodbeno pravico, da zavrne plačilo celotnega zneska. Vendar bi moral Odbor, če ni mogel izpolniti pogodbenega roka, v skladu z dobro upravno prakso ustrezno obvestiti pritožnika pred iztekom roka. Ker tega ni storil, je šlo za primer nepravilnosti, zato je varuh podal kritično oceno.

Varuh človekovih pravic je razumel, da je stališče Odbora, da mu kljub zamudi v obveščanju pritožnika upravičeno ni bilo treba plačati pogodbeno dogovorjenega zneska v celoti, ker kakovost poročila, ki mu ga je oddal pritožnik, ni bila taka, kot bi morala biti v skladu s pogodbo. Zato je sklenil, da je Odbor podal skladno in razumno pravno podlago za svoja dejanja, in razložil, zakaj verjame, da je njegov pogled na pogodbeni položaj utemeljen.

Kar se tiče drugih vidikov pritožbe, je varuh menil, da Odboru glede na to, da pogodba vsebuje posebne določbe o sporih, ni bilo treba obvestiti pritožnika o drugih, bolj splošnih možnostih. Vendar pa je kritično ocenil dejstvo, da Odbor ni odgovoril na pritožnikova pisma.

3.4.6 Center za razvoj poklicnega usposabljanja

ODNOS MED UPRAVO IN JAVNIMI USLUŽBENCI V ORGANU SKUPNOSTI

Povzetek odločbe o pritožbi 1429/2005/JF zoper Center za razvoj poklicnega usposabljanja (CEDEFOP)

Pritožnik je navedel, da je direktor CEDEFOP-a sprejel enostransko odločitev, da CEDEFOP v avgustu 2005 zapre za en teden, pri čemer ni upošteval prošnje odbora uslužbencev, da počaka, dokler se na generalni skupščini ne opravi posvet z uslužbenci glede zaprtja.

CEDEFOP je razložil, da so Center prvič poskusno zaprli poleti leta 2003. Leta 2004 se je CEDEFOP po posvetu z odborom uslužbencev odločil za ponovno poletno zaprtje centra.

Varuh človekovih pravic je na podlagi preiskave ugotovil, da je odbor uslužbencev zaprosil upravo CEDEFOP-a, da počaka na generalno skupščino osebja, preden izda sporno odločitev. Po njegovem mnenju je lahko odbor uslužbencev s tem, ko je podal tako prošnjo, razumno pričakoval, da bo CEDEFOP, če prošnji ne bo ugodil, predstavil razloge za tako odločitev, s čimer bo pokazal iskrenost posvetovanja z odborom uslužbencev. Vendar pa je varuh na podlagi razpoložljivih dokazov ugotovil, da CEDEFOP ni podal take razlage niti je ni predstavil v svojem mnenju.

Varuh je zato podal kritično oceno dejstva, da CEDEFOP ni odgovoril na prošnjo odbora uslužbencev, kar ni v skladu z načeli dobrega upravljanja, ki veljajo za odnose med upravo in javnimi uslužbenci v organu Skupnosti.

3.5 OSNUTKI PRIPOROČIL, KI SO JIH INSTITUCIJE SPREJELE

3.5.1 Evropska komisija

DOMNEVNA DRŽAVNA POMOČ V ZVEZI S PRIVATIZACIJO NEMŠKEGA PODJETJA

Povzetek odločbe o pritožbi 642/2004/GG zoper Evropsko komisijo

Leta 1989 je podjetje Preussag AG kupilo (takratno) podjetje Salzgitter AG, ki je bilo v državni lasti, za 2,452 milijard DEM. Po trditvah pritožnika je bila ta cena mnogo nižja od resnične vrednosti podjetja in je torej vsebovala elemente državne pomoči.

Pritožnik je decembra 2003 zaprosil Generalni direktorat Evropske komisije za konkurenco („GD za konkurenco“) za posredovanje.

GD za konkurenco je v odgovoru navedel, da je transakcijo že pregledal, da ni znakov o nezakoniti državni pomoči in da pritožnikovo pismo ne vsebuje nobenih novih elementov, ki bi opravičili drugačno razlago zadevnih dejstev.

Marca 2004 se je pritožnik obrnil na varuha človekovih pravic. Trdil je, da GD za konkurenco ni dovolj pozorno preučil njegovega pisma, ki ga je poslal decembra 2003.

Varuh se je po temeljiti preiskavi, ki je vključevala štiri zahteve Komisiji za dodatne informacije, osredotočil na pritožnikovo trditev, da izjave, podane na sestanku odbora parlamenta Spodnje Saške (dežela, na katero bo prodaja Salzgitter AG podjetju Preussag AG najbolj vplivala), kažejo ali dokazujejo obstoj državne pomoči.

Varuh je menil, da dokument, ki ga je predložil pritožnik, v tem okviru kaže, da vlada Spodnje Saške meni, da je podjetje Preussag AG kupilo Salzgitter AG po ceni, ki ni tržna cena. Po varuhovem mnenju bi morala Komisija v skladu z dobro upravno prakso vsaj poskusiti ugotoviti, ali je prodaja, v nasprotju z njenimi dotedanjimi domnevmi, vsebovala elemente državne pomoči. Vendar pa Komisija ni sprejela nobenih ukrepov, da bi pojasnila izjave, podane na omenjenem sestanku, kar je po varuhovem mnenju nepravilnost. Zato je pripravil osnutek priporočila, v katerem ji je priporočil, da sprejme ustrezne ukrepe, da bi preverila, ali je prodaja podjetja Salzgitter AG podjetju Preussag AG leta 1989 vsebovala elemente državne pomoči.

Komisija je v svojem podrobnem mnenju obvestila varuha, da je sprejela njegove ugotovitve, in se zato obrnila na nemške organe, da bi razjasnila zadevne izjave.

Pritožnik je v svojih pripombah navedel, da bi morala Komisija opraviti lastne preiskave, da bi pridobila informacije iz neodvisnih virov.

Varuh je menil, da je Komisija sprejela njegov osnutek priporočila in da so ukrepi, ki jih je sprejela za njegovo izvedbo, zadovoljivi.

Da bi se izognil morebitnemu nesporazumu, se je varuhu človekovih pravic zdelo koristno dodati, da bi v primeru, če bi predstavniki vlade Spodnje Saške resnično ugotovili, da prodaja Salzgitter AG podjetju Preussag AG dejansko pomeni „darilo“ slednjemu podjetju, dobra upravna praksa Komisijo zavezovala, da opravi temeljitejšo preiskavo celotnega primera. Vendar pa je varuh poudaril, da nima razlogov, da bi domneval, da Komisija tega ne bo storila, če bo potrebno.

KOMISIJA NE SPREJME ODLOČITVE O PRITOŽBI GLEDE KRŠITVE

Povzetek odločbe o pritožbi 956/2004/PB zoper Evropsko komisijo

V okviru varuhove preiskave prejšnje pritožbe (primer 801/2001/PB) se je Komisija zavezala, da bo sprejela odločitev o pritožnikovi pritožbi glede kršitve (v zvezi s kršitvami zakonodaje Skupnosti s strani Danske v zvezi z obdavčenjem avtomobilov) do oktobra 2001. Vendar pa tega ni storila, kar je med varuhovo preiskavo primera 1237/2002/(PB)OV obrazložila z utemeljitvijo, da se je raje odločila za celovito obravnavo težav v zvezi z obdavčenjem avtomobilov ter da je njen namen rešiti te težave v vseh državah članicah hkrati. Varuh je to utemeljitev sprejel. Ker pa je Komisija še naprej odlagala sprejetje odločitve, je pritožnik vložil sedanjo pritožbo varuhu človekovih pravic.

Varuh človekovih pravic je pripravil osnutek priporočila, v katerem je poudaril, da se Komisija dejansko ne more vzdržati sprejema odločitve o pritožnikovi pritožbi glede kršitve, vse dokler bo izvajala svoj celovit pristop. Dejstvo, da Komisija še vedno ni sprejela odločitve, se ne more ustrezno opravičiti z utemeljitvijo, da Komisija ni mogla pridobiti informacij, za katere je zaprosila države članice v letih 2001 in 2003. Komisija je imela na voljo precej časa, da poskusi pridobiti te informacije, poleg tega pa ni jasno, zakaj Komisija zaradi neodziva držav članic na te zahteve po informacijah ne bi mogla sprejeti odločitve o posameznih pritožbah glede kršitev. V zvezi s tem je varuh poudaril, da morajo v skladu s sodno prakso Sodišča države članice Komisiji pomagati pri izvajanju njene vloge varuha Pogodbe. Če država članica zavrne nudenje pomoči Komisiji v njenih preiskavah, to v skladu s členom 226 Pogodbe ES pomeni neizvajanje obveznosti, ki jo člen 10 Pogodbe nalaga vsaki državi članici. V takem primeru lahko Komisija zadevo predloži Sodišču.

Komisija je v podrobnem mnenju varuhu človekovih pravic sporočila, da je sprejela odločitev o zadevnih vprašanjih in z njimi seznanila pritožnika. Varuh je zato sklenil, da je Komisija sprejela njegov osnutek priporočila.

3.6 PRIMERI, ZAKLJUČENI IZ DRUGIH RAZLOGOV

3.6.1 Svet Evropske unije

SPONZORIRANJE PREDSEDSTVA SVETA

Povzetek odločbe o pritožbi 2172/2005/MHZ zoper Svet Evropske unije

Pritožnik je v pismu Svetu izrazil zaskrbljenost glede komercialnega sponzorstva predsedstva Sveta. Skliceval se je posebej na primer sponzorstva irskega predsedstva (od januarja do junija 2004). Sekretariat je odgovoril, da bo njegovo pismo posredoval nekdanjemu irskemu predsedstvu in trenutnemu luksemburškemu predsedstvu. Luksemburško predsedstvo je v svojem odgovoru pritožnika seznanilo s svojo spletno stranjo in poudarilo, da nima sponzorjev.

Pritožnik je navedel, da Svet ni odgovoril na njegovo vprašanje v zvezi s komercialnim sponzoriranjem predsedstva. Trdil je, da bi moral prejeti odgovor na svoje vprašanje.

Svet je v svojem mnenju zavzel stališče, da komercialno sponzorstvo predsedstva ni vprašanje, ki spada v odgovornost Sveta kot institucije Skupnosti.

Varuh je menil, da je odgovor Sveta na pritožnikovo zaskrbljenost neprimeren, in kot sporazumno rešitev predlagal, da Svet razmisli o ponovni preučitvi in dopolnitvi svojega odgovora pritožniku v zvezi z vprašanjem tako, da se (i) strinja, da vprašanje komercialnega sponzoriranja njegovega predsedstva spada v odgovornost Sveta kot institucije Skupnosti, in (ii) pokaže pripravljenost, da v ustreznem časovnem okviru sprejme ukrepe, s katerimi bi preprečil tako sponzorstvo ali ga uredil na način, ki zagotavlja, da se ustrezno rešujejo morebitni konflikti med zasebnimi interesi in javnimi dolžnostmi.

Svet je zavrnil varuhov predlog za sporazumno rešitev na podlagi enakega stališča, kot ga je izrazil v svojem mnenju.

Varuh je menil, da niso potrebne nadaljnje preiskave glede splošnega vprašanja odgovornosti Sveta za svoje predsedstvo, ker je bilo enako vprašanje zastavljeno že v drugem primeru (1487/2005/GG), za katerega je varuh novembra 2006 predstavil posebno poročilo Evropskemu parlamentu.

Vendar pa je ostal zaskrbljen, da bi lahko neodziv Sveta na povabilo, da preuči ukrepe, s katerimi bi preprečil komercialno sponzoriranje svojega predsedstva ali ga uredil na način, ki zagotavlja, da se ustrezno rešujejo morebitni konflikti med zasebnimi interesi in javnimi dolžnostmi, negativno vplivalo na zaupanje državljanov v Unijo in njeno delovanje.

Stališče Sveta je, da morajo organizacijo predsedstva opredeliti organi držav članic, zato je varuh sklenil države članice osebno opozoriti na to vprašanje. O tej zadevi je torej pisal njihovim stalnim predstavnikom.

3.6.2 Evropska komisija

NEUTEMELJENA ZAMUDA PRI VODENJU DVEH POSTOPKOV ZA UGOTAVLJANJE KRŠITEV

Povzetek odločbe o pritožbi 3369/2004/JMA zoper Evropsko komisijo

Pritožba se je nanašala na domnevno neprimerno vodenje dveh postopkov za ugotavljanje kršitev s strani Komisije, ki jih je ta opravila v zvezi z dvema uradnima pritožbama, ki ju je pritožnik vložil v letih 2001 in 2003. Pritožbi na Komisijo sta se nanašali na dejstvo, da španska zakonodaja ne priznava pravic, ki jih zakonodaja Skupnosti¹⁴ dodeljuje manjšinskim delničarjem.

Pritožnik je trdil, da kljub neuradnim zagotovilom, ki so mu jih dale službe Komisije v zvezi s prihodnjo pošiljko obrazloženega mnenja španskim organom o njegovi prvi pritožbi, niso bili sprejeti nobeni ukrepi. Poleg tega je trdil, da Komisija v zvezi z njegovo drugo pritožbo dve leti ni ukrepala, kljub zagotovilom, ki so jih dale njene službe, da bo španskim organom kmalu poslano uradno obvestilo.

Komisija je navedla, da je 5. januarja 2005 poslala obrazloženo mnenje španskim organom o prvi pritožbi in uradno obvestilo o drugi pritožbi. Komisija je poudarila, da odgovorne službe pritožniku niso mogle zagotoviti, da bodo ti ukrepi sprejeti v določenem roku, saj lahko tako odločitve sprejme samo kolegij komisarjev. Komisija je tudi ugotovila, da je bilo trajanje obdobja, v katerem so službe obravnavale ta primera, odvisno od potrebe po tesnem sodelovanju s prevajalsko službo za oceno številnih obširnih stališč, ki jih je Komisija prejela od pritožnika in odgovornih organov države članice. Komisija je menila, da so njene službe glede na okoliščine tega primera pritožbi obravnavale s primerno skrbnostjo in ravnale v skladu z določbami njenega Sporočila o odnosih s pritožniki v primerih kršitve¹⁵.

Varuh človekovih pravic je ugotovil, da to sporočilo ne določa podrobno običajnega roka za preiskavo pritožb po izdaji uradnega obvestila, niti informacij, ki jih je treba dati pritožniku v obdobju po poslanem uradnem obvestilu. Varuh človekovih pravic je poudaril, da člen 41(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah določa, da ima „vsakdo pravico, da institucije, organi, uradi in agencije Unije njegove zadeve obravnavajo nepristransko, pravično in v razumnem roku“. Po natančni preučitvi sodne prakse sodišč Skupnosti glede pooblastil, ki jih ima Komisija pri obravnavi primerov kršitve, je varuh človekovih pravic sklenil, da sodna praksa ne izključuje uporabe načel dobrega upravljanja pri odnosih med Komisijo in pritožniki v obdobju po poslanem uradnem obvestilu. Varuh človekovih pravic je zato menil, da mora Komisija upoštevati načela dobrega upravljanja v svojih odnosih s pritožniki v obdobju po poslanem uradnem obvestilu.

¹⁴

Druga direktiva Sveta 77/91/EGS z dne 13. decembra 1976 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim odstavkom člena 58 Pogodbe glede ustanavljanja delniških družb ter ohranjanja in spreminjanja njihovega kapitala, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti, UL 1997 L 26, str. 1.

¹⁵

Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in Evropskemu varuhu človekovih pravic o odnosih s pritožniki v primeru kršitev zakonodaje Skupnosti (COM(2002) 141 konč.), UL 2002 C 244, str. 5.

NEPRAVILNA RAZVRSTITEV POMOŽNEGA KONFERENČNEGA TOLMAČA

Povzetek odločbe o pritožbi 2787/2005/OV (zaupno) zoper Evropsko komisijo

Pritožnik je začel delati kot pomožni konferenčni tolmač („ACI“) v Evropskem parlamentu leta 1995. Ker je imel štiri leta predhodnih delovnih izkušenj na tem področju, mu je Parlament takoj podelil status 1. kategorije¹⁶. Leta 2001 je pritožnik začel delati za Skupno službo za tolmačenje in konference Generalnega direktorata za tolmačenje Evropske komisije („DG SCIC“). V nasprotju s svojimi pričakovanji je bil razvrščen kot tolmač 2. kategorije. Konec leta 2004 so se evropske institucije odločile združiti svoje sezname pomožnih konferenčnih tolmačev in vsem pomožnim konferenčnim tolmačem so poslale osebni podatkovni list („fiche signalétique“). Iz pritožnikovega lista je bilo razvidno, da je bil razvrščen kot tolmač 1. kategorije samo od novembra 2004. Ko je pritožnik opazil to domnevno napako, je aprila 2005 poslal več elektronskih pošt Komisiji in zahteval popravek osebnega podatkovnega lista, v katerem bi moralo biti navedeno, da je bil tolmač 1. kategorije od januarja 1995 in ne od novembra 2004. Pritožnik je zahteval tudi plačilo 28 % svoje plače, ki je ustrezala neplačanemu znesku zaradi domnevno napačne razvrstitve za obdobje od leta 2001, ko je začel delati za Komisijo, do novembra 2004, ko je bil razvrščen kot tolmač 1. kategorije. Komisija je pritožniku odgovorila, da njegove razvrstitve ne bo spremenila.

Avgusta 2005 je pritožnik vložil pritožbo varuhu človekovih pravic, v kateri je trdil, da mora Komisija (i) popraviti njegov osebni podatkovni list in uradno priznati, da je bil od januarja 1995 tolmač 1. kategorije, ter (ii) popraviti njegova izplačila za obdobje med septembrom 2001 in 10. novembrom 2004, v katerem je bil napačno razvrščen kot tolmač 2. kategorije, in plačati 28 % njegove plače, ki mu je še ni izplačala za tisto obdobje.

V svojem mnenju o pritožbi je Komisija navedla, da bodo podatki na osebni podatkovni listu pritožnika popravljeni v skladu s pritožnikovo zahtevo. Pritožnik je varuha človekovih pravic naknadno obvestil, da je, čeprav ni prejel plače, ki mu pripada zaradi napačne razvrstitve, dobil moralno zadoščenje.

PETLETNO ČAKANJE NA ODGOVOR KOMISIJE

Povzetek odločbe o pritožbi 242/2006/BM zoper Evropsko komisijo

Pritožnik je 8. novembra 2000 Komisiji poslal pismo, v kateri jo je prosil za pomoč pri reševanju težave s španskim sodnim sistemom. Komisija mu je poslala potrdilo o prejemu, opremljeno z datumom 20. november 2000, v katerem je razložila, da je njegovemu pismu določila referenčno številko in ga dodelila v obravnavo Generalnemu direktoratu Komisije za pravosodje in notranje zadeve. Vendar pa pritožnik ni nikoli prejel vsebinskega odgovora. Po njegovem mnenju je nesprejemljivo, da Komisija niti po petih letih ni odgovorila na njegovo pismo, zato je zaprosil varuha človekovih pravic, da razišče primer.

Komisija je v svojem mnenju potrdila, da je prejela pritožnikovo pismo z dne 8. novembra 2000 in da mu je poslala potrdilo o prejemu. Navedla je tudi, da se je pritožnik leta 2003 zopet obrnil na Komisijo in jo zaprosil za odgovor na svoje pismo. Komisija je izrazila obžalovanje, da mu ni poslala vsebinskega odgovora, priznala, da to ni skladno z njenimi dolžnostmi in predpisi, ter se opravičila. Poleg tega je razložila, da je 14. julija 2006 pritožniku poslala pismo, v katerem se je opravičila za zamudo in ga obvestila, da je njegov primer notranje narave in ni povezan z zakonodajo ES, ker se nanaša na pogodbeni odnos med dvema španskima podjetjema in na težavo s španskim sodnim sistemom. Komisija je pritožniku svetovala, da se obrne na odgovorne nacionalne organe oblasti.

¹⁶

Evropske institucije imajo sistem dveh kategorij za pomožne konferenčne tolmače na zasedanjih („ACI“), in sicer 2. kategorijo (tolmač začetnik) in 1. kategorijo (izkušen tolmač, ki je za evropske institucije delal več kot 100 dni). Razlika v plačilu je 28- odstotna.

Varuh človekovih pravic je poudaril, da Evropski kodeks dobrega ravnanja javnih uslužbencev in tudi Kodeks ravnanja za uslužbence Evropske komisije v stikih z javnostjo vsebujeta posebne določbe glede odgovorov na pisma. Ugotovil je tudi, da je Komisija v svojem mnenju priznala, da se ni držala teh določb. Glede na dejstva, povezana s tem primerom, varuh ni ugotovil nobenih razlogov, da bi menil, da se Komisija ne bo strinjala s pritožnikovo oceno njenega ravnanja. Poudaril pa je, da se je Komisija odzvala na sedanjo pritožbo tako, da je odkrito priznala, da ni ukrepala v skladu s svojimi predpisi in dolžnostmi, in se opravičila pritožniku neposredno in v okviru svojega mnenja o pritožbi. Varuh je pozdravil odgovor Komisije ter dejstvo, da je Komisija sama sporočila informacijo, da se je pritožnik nanjo zopet obrnil leta 2003 s prošnjo, da mu odgovori na njegovo pismo, vendar ni bil na podlagi tega opomina poslan noben odgovor. Na koncu je varuh še poudaril, da je Komisija pritožniku posredovala vsebinski odgovor in da pritožnik ni podal več nobenih zahtev, zato je sklenil, da niso potrebne nadaljnje preiskave.

3.6.3 Evropski urad za izbor osebja

MANJKAJOČE OPRAVIČILO ZA NAPAKO PRI OCENJEVANJU

Povzetek odločbe o pritožbi 2312/2004/MHZ zoper Evropski urad za izbor osebja (EPSO)

Pritožnica se je udeležila javnega natečaja za asistente administratorjev češkega državljanstva. Izbirna komisija jo je izključila iz natečaja z utemeljitvijo, da ji njene poklicne kvalifikacije ne omogočajo dostopa do doktorskega študija na Češkem. Kasneje je Univerza Charles v Pragi pritožnici odobrila vpis na doktorski študij. Pritožnica je to sporočila izbirni komisiji, ki pa je vztrajala pri svoji odločitvi.

Pritožnica je trdila, da EPSO ni pravilno ocenil njene akademske stopnje, ko je navedel, da ji ne omogoča dostopa do doktorskega študija.

EPSO je menil, da izbirna komisija ni naredila napake.

Varuh človekovih pravic se ni strinjal s stališčem Evropskega urada za izbor osebja, ker so pritožnici njene kvalifikacije dejansko omogočale dostop do doktorskega študija na Češkem, kot dokazuje dejstvo, da ji je Univerza Charles odobrila vpis na doktorski študij. Izbirna komisija je zato naredila napako, čeprav to ni nujno pomenilo, da jo je zato treba kritizirati ali jo šteti za odgovorno. Glede na to, da kandidati v javnih natečajih, ki jih organizira EPSO, komunicirajo z Evropskim uradom za izbor osebja in da se v primeru pritožb kandidatov varuhu človekovih pravic odzove EPSO, je varuh tudi menil, da je primerno, da se EPSO opraviči kandidatom, če je izbirna komisija naredila napako. Tudi v Evropskem kodeksu dobrega ravnanja javnih uslužbencev (člen 12(3)) načela dobrega upravljanja zahtevajo, da institucije priznajo napake in se zanje opravičijo. Varuh je zato kot sporazumno rešitev predlagal, da EPSO razmisli o tem, da se pritožnici opraviči.

EPSO ni sprejel varuhovega predloga in je v svojem odgovoru na varuhovo nadaljnje pismo ponovil svojo zavrnitev.

Ker je EPSO dvakrat zavrnil možnost, da bi se opravičil pritožnici, se ji je varuh opravičil v imenu Evropskih skupnosti za dejstvo, da so bile njene kvalifikacije ocenjene, kot da ji ne omogočajo dostopa do doktorskega študija.

3.7 PRIMERI, ZAKLJUČENI PO POSEBNEM POROČILU

3.7.1 Svet Evropske unije

JEZIKI, UPORABLJENI NA SPLETNIH STRANEH PREDSEDSTVA

Povzetek odločbe o pritožbi 1487/2005/GG zoper Svet Evropske unije

Društvo za zaščito nemškega jezika se je pritožilo, ker Svet ni zagotovil, da bi bile spletne strani predsedstva na voljo v nemškem jeziku.

Pritožnik je poudaril, da nemški jezik kot svoj materni jezik uporablja več državljanov EU kot kateri koli drugi jezik in da je po pristopu novih držav članic nemški jezik poleg angleškega jezika razumelo največ državljanov EU bodisi kot svoj materni jezik ali kot tuj jezik. Pritožnik je nadalje navedel, da morajo biti sporočila institucij EU, ki so namenjena pretežno javnosti, dostopna čim večjemu številu državljanov EU. Kadar je število uporabljenih jezikov omejeno, mora njihova izbira po mnenju pritožnika temeljiti na demografskem pomenu teh jezikov. Pritožniku se je zato zdelo nerazumljivo, da sta na spletnih straneh predsedstva poleg jezika predsedujoče države običajno uporabljena le angleški in francoski jezik.

Čeprav se Svet strinja, da predsedstvo kot institucija tvori del Sveta, vztraja na tem, da ni odgovoren za spletne strani predsedstva, ker so te pod nadzorom predsedujočih držav članic.

Po mnenju varuha človekovih pravic je jasno, da predsedstvo tvori del Sveta, zato se spletne strani predsedstva ne morejo obravnavati kot „nacionalne“ spletne strani, za katere ne velja zakonodaja Skupnosti. Zato se vprašanje jezikov, ki se uporabljajo na spletnih straneh predsedstva, ne more obravnavati, kot da ne sodi v delovno področje Sveta. Varuh je zato menil, da dejstvo, da Svet ni obravnaval vsebine pritožnikove prošnje, pomeni nepravilnost, in je v skladu s tem pripravil osnutek priporočila o tem vprašanju.

Ker je Svet zavrnil osnutek priporočila, je varuh 30. novembra 2006 Evropskemu parlamentu predložil posebno poročilo, v katerem je Parlament prosil za podporo glede naslednjih sklepov njegove preiskave:

- (i) Svet je odgovoren za jezike, ki se uporabljajo na spletnih straneh predsedstva;
- (ii) zaželeno je, da so informacije na spletnih straneh predsedstva Sveta na voljo v vseh uradnih jezikih Skupnosti;
- (iii) če je število jezikov, ki se uporabljajo na spletnih straneh predsedstva Sveta, omejeno, je treba izbiro jezikov opraviti na podlagi objektivnega in utemeljenega premisleka; in
- (iv) Svet je zato neupravičeno zavrnil obravnavo vsebine primera, tj. pritožnikovo prošnjo, da bi bile spletne predstavitve predsedstev na voljo tudi v nemškem jeziku, kar pomeni nepravilnost.

3.7.2 Evropska komisija

ZAMUDA V OBRAVNAVI POLITIČNO OBČUTLJIVE IN SPORNE PRITOŽBE

Povzetek odločbe o pritožbi 289/2005/GG zoper Evropsko komisijo

Pritožnik se je ukvarjal s ponujanjem storitev na področju športnih stav v Spodnji Saški v Nemčiji. Navedel je, da so mu nemške oblasti ukazale, da mora prenehati ponujati te storitve, in ga s tem prisilile, da preneha s poslovanjem. Pritožnik je trdil, da so nemške oblasti kršile zakonodajo EU, zlasti svobodo opravljanja storitev. Njegov odvetnik je Komisiji posredoval pritožbo glede kršitve. Ko Komisija sedem mesecev po potrditvi prejema vprašanja glede stanja preiskave nanj ni odgovorila, se je obrnil na varuha človekovih pravic. Pritožnik je kot glavno trditev navedel dejstvo, da Komisija ni ustrezno obravnavala njegove pritožbe glede kršitve. Trdil je, da bi morala Komisija nujno reagirati, ker je imel zaradi prenehanja poslovanja vse večjo izgubo.

Komisija je navedla, da je prejela več pritožb glede kršitev v zvezi s storitvami na področju igralništva in da je ocenila razloge za številne nacionalne prepovedi storitev na področju športnih stav ter njihovo sorazmernost. Komisija je Danski poslala uradno obvestilo, še vedno pa preučuje pritožbe glede kršitev zoper Nemčijo, Italijo in Nizozemsko.

Dejala je, da še vedno „intenzivno“ preučuje določene vidike pritožnikove pritožbe glede kršitev. Varuh človekovih pravic je menil, da informacije, ki so mu bile predložene, ne podpirajo teh navedb. Komisija je zlasti navedla, da je za ta primer treba opraviti zahtevno oceno razlogov za nacionalne prepovedi storitev na področju športnih stav ter njihove sorazmernosti, ki temeljijo na vidikih javnega reda. Vendar pa je Komisija sama priznala, da do zdaj ni imela nobenih stikov z nemškimi oblastmi. Varuhu se ni zdelo verjetno, da bi lahko Komisija brez takih stikov ocenila upravičenost in sorazmernost. V osnutku priporočila je Komisijo prosil, da vestno in brez nepotrebne zamude obravnava pritožnikovo pritožbo glede kršitve.

Komisija je v podrobnem mnenju navedla, da so pritožbe glede kršitev v zvezi s storitvami na področju športnih stav „zelo politično občutljive in sporne“. To vprašanje je bilo zastavljeno na štirih internih sestankih o kršitvah. Vendar pa je za odločitev o uvedbi postopka za ugotavljanje kršitev potrebna podpora kolegija komisarjev, ki je še niso pridobili.

Varuh je pozdravil odkritost Komisije v njenem podrobnem mnenju. Vendar pa je menil, da na podlagi teh pomislekov Komisija ni razrešena dolžnosti, da mora ustrezno obravnavati take pritožbe.

Varuh je ob upoštevanju dejstva, da lahko Komisija v postopku za ugotavljanje kršitev odloča po prostem preudarku, ugotovil, da se ta primer tiče administrativne faze postopka. Izrazil je stališče, da Komisija nima pravice za nedoločen čas odložiti sprejetja odločitve o pritožbi glede kršitve z opravičilom, da ne more doseči političnega soglasja o nadaljnjem postopku. Po njegovem mnenju to pomeni pomembno načelno vprašanje, zato je svoje priporočilo ponovil v posebnem poročilu Evropskemu parlamentu.

Komisija je kasneje varuhu sporočila, da je medtem sklenila uvesti postopek za ugotavljanje kršitev in je v ta namen Nemčiji poslala uradno obvestilo.

3.8 PREISKAVE NA LASTNO POBUDO VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

PREISKAVA GLEDE PRIPRAVLJENOSTI KOMISIJE, DA UPORABI MEDIACIJO V SPORIH Z IZVAJALCI

Povzetek odločbe na podlagi preiskave na lastno pobudo OI/1/2006/TN

Evropski varuh človekovih pravic vsako leto prejme znatno število pritožb zoper Komisijo v zvezi s pogodbenimi spori. Pritožbe mu posredujejo posamezniki, majhna in srednje velika podjetja ter druge organizacije, zajemajo pa izvajalce in podizvajalce. Varuh človekovih pravic je sprožil preiskavo na lastno pobudo, v kateri je zaprosil Komisijo, da preuči možnost večje uporabe mediacije pri reševanju sporov, ki izhajajo iz pogodb, ki jih financira. To je storil potem, ko je Komisija podprla mediacijo kot pogosto hitrejši, enostavnejši in stroškovno učinkovitejši način reševanja sporov.

Med preiskavo se je Komisija zavezala, da bo v prihodnje spodbujala alternativne metode reševanja sporov. Dejala je, da to lahko stori z vstavitvijo neobvezne določbe o mediaciji v svoje standardne pogodbe o javnih naročilih. Opozorila pa je, da lahko uporaba mediacije ali drugih metod reševanja sporov vključuje stroške. Navedla je tudi, da ne more vsiliti mediacije kot načina za reševanje sporov med svojimi izvajalci in njihovimi podizvajalci.

Varuh človekovih pravic je v odločbi, s katero je zaključil preiskavo, pozdravil uvedbo neobvezne določbe o mediaciji v pogodbe Komisije. Poudaril je, da je mediacija običajno stroškovno učinkovitejši način reševanja sporov, kot da se ti predložijo neposredno v obravnavo sodišču. Varuh je zaprosil Komisijo, da ga obvesti o svojih nadaljnjih ukrepih, sprejetih v zvezi z določbo o mediaciji, in o prizadevanjih za razširitev uporabe mediacije na spore zaradi subvencij Komisije. Varuh človekovih pravic je tudi poudaril, kako pomembno je priporočiti uporabo mediacije v sporih med izvajalci in podizvajalci.

Komisija mora varuha obvestiti o svojih nadaljnjih ukrepih v zvezi s tem vprašanjem do 30. junija 2007.

OBRAVNAVANJE PRITOŽBE V ZVEZI Z RAZVOJEM INDUSTRIJSKEGA PRISTANIŠČA V ŠPANJI

Povzetek odločbe na podlagi preiskave na lastno pobudo OI/2/2006/JMA

Varuh človekovih pravic je prejel zelo veliko pritožb in drugih sporočil v zvezi z razvojem industrijskega pristanišča, ki ga načrtujejo španske oblasti v mestu Granadilla na otoku Tenerife v Španiji, zato je sklenil sprožiti preiskavo na lastno pobudo, da bi Komisiji dal priložnost, da razloži svojo vlogo varuha Pogodbe v tem primeru.

Pritožniki so navajali, da je Komisija sklenila zaključiti svojo preiskavo več pritožb v zvezi z razvojem industrijskega pristanišča v Granadilli, saj razvoj naj ne bi bil v nasprotju z zakonodajo Skupnosti, zlasti členom 6(4) Direktive o habitatih¹⁷. Pritožniki so na splošno trdili, da Komisija ni upoštevala obstoja možnih alternativnih rešitev za predlagani razvoj.

Komisija je trdila, da njene službe še vedno preučujejo projekt. Razložila je, da je obstoj ali neobstoj alternativnih možnosti za ta projekt pomembno vprašanje, ki bo vplivalo na njeno končno mnenje v skladu s členom 6(4) Direktive o habitatih, zato bo temeljito preučila ta vidik in

¹⁷

Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst, UL 1996 L 59, str. 63.

podala mnenje, v katerem bo upoštevala vpliv na okolje, pomen „nujnih razlogov“ za razvoj, ki jih zagovarjajo španske oblasti, in ravnesje med tema dvema nasprotnima interesoma ter tudi presojo kompenzacijskih ukrepov. Komisija je še poudarila, da sprejema vse potrebne ukrepe, da bi odločitev sprejela čim prej, in da bo obvestila pritožnike.

Varuh človekovih pravic je menil, da je Komisija v svojem mnenju ustrezno pojasnila vprašanja, zastavljena v njegovi preiskavi. Zlasti je pomembno dejstvo, da Komisija še ni sprejela odločitve o tem vprašanju, zato je sklenil, da niso potrebne nadaljnje preiskave. Poudaril je tudi, da lahko, ko Komisija sprejme odločitev ali če bi neupravičeno zamujala s sprejemom odločitve, državljani ali prebivalci vložijo pritožbo varuhu človekovih pravic, če menijo, da je prišlo na strani Komisije do nepravilnosti.

ZGORNJE STAROSTNE OMEJITVE ZA PROGRAM PRIPRAVNISTVA NA DELOVNEM MESTU

Povzetek odločbe na podlagi preiskave na lastno pobudo OI/3/2006/BB

Januarja 2006 je varuh človekovih pravic na lastno pobudo sprožil preiskavo pravil in politik Evropskega parlamenta o zgornjih starostnih omejitvah v svojem programu pripravništva. Varuh se je skliceval na (i) člen 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki določa: „Prepovedana je kakršna koli diskriminacija na podlagi razlogov, kot so (...) starost (...).“; (ii) najnovejšo sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti, po kateri je načelo nediskriminacije na podlagi starosti splošno načelo prava Skupnosti¹⁸, in (iii) sklep Komisije, ki ga je sprejela po priporočilu varuha človekovih pravic v primeru 2107/2002/PB, da odpravi starostne omejitve v svojem programu pripravništva.

Parlament je v svojem mnenju navedel, da je 1. februarja 2006 sprejel nov sklep o Internih pravilih, ki urejajo pripravništvo in študijske obiske v sekretariatu Evropskega parlamenta (pravila). Parlament od 15. februarja 2006, ko so začela veljati nova pravila, v svojem programu pripravništva ne uporablja več zgornjih starostnih omejitev. Do tega datuma je uporabljal zgornjo starostno omejitev 45 let.

Varuh je sklenil, da niso potrebne nadaljnje preiskave, ker je Parlament ukinil starostno omejitev.

3.9 VPRAŠANJA, KI JIH JE OBRAVNAVAL VARUH ČLOVEKOVIH PRAVIC

ODLOČANJE DRŽAV ČLANIC O KMETIJSKEM VPRAŠANJU PO LASTNEM PREUDARKU

Povzetek vprašanja Q1/2006/GK, ki ga je predložila irska varuhinja človekovih pravic

Irska varuhinja človekovih pravic je marca 2006 evropskemu varuhu človekovih pravic predložila vprašanje v zvezi z enim od njenih primerov. Vprašanje je bilo v zvezi z razlago člena 40 Uredbe 1782/2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete, kot ga je razlagalo irsko ministrstvo za kmetijstvo in prehrano. Izpostavljeno je bilo zlasti vprašanje, ali člen 40(4) dopušča pristojnemu nacionalnemu organu, da odloča po lastnem preudarku o opredelitvi tistih epidemij živalskih bolezni, ki naj bi se, če prizadenejo del ali vso kmetovo živino, priznale kot višja sila.

¹⁸

Primer C-144/04, Werner Mangold proti Rüdiger Helm, Recueil [2005] I-9981, odstavek 75.

Vprašanje je zahtevalo informacije od Komisije, ki je razložila, če povzamemo, da morajo kakršne koli zahtevke na podlagi višje sile preučiti pristojni nacionalni organi za vsak primer posebej.

Komisija je menila, da iz informacij, predloženih v vprašanju, ni razvidno, da so irski organi presegli pooblastila za odločanje po lastnem preudarku pri izvajanju člena 40(4) Uredbe 1782/2003. Mnenje Komisije je bilo posredovano irski varuhinji človekovih pravic, ki je obvestila Evropskega varuha človekovih pravic, da je zadovoljna z rezultatom.

PROST PRETOK BLAGA

Povzetek vprašanja Q3/2005/IP, ki ga je predložil regionalni varuh človekovih pravic iz Furlanije-Juljske krajine

Regionalni varuh človekovih pravic iz Furlanije-Juljske krajine v Italiji je na evropskega varuha človekovih pravic naslovil vprašanje v zvezi z nemogočostjo uvoza v Nemčiji proizvedenega tekstila za gledališko opremo v Italijo. V skladu z italijansko zakonodajo je za vsak (uvožen) izdelek, ki mora ustrezati italijanski zakonodaji o preprečevanju požarov, potrebna posebna odobritev s strani italijanskih organov. Regionalni varuh človekovih pravic je evropskega varuha človekovih pravic vprašal o možnostih za uskladitev zakonodaje na tem področju na ravni Skupnosti, da bi odpravili ovire za prost pretok blaga.

Varuh je za informacije zaprosil Komisijo, ki je razložila, da se v odsotnosti veljavnih usklajenih standardov in pravil EU na zadevnem področju uporabljajo splošne določbe za prost pretok blaga, določene v členih 28 do 30 Pogodbe ES. V skladu s temi načeli mora biti mogoče proizvod, ki se zakonito proizvaja in prodaja v eni državi članici, prodajati v drugi državi članici. Člen 30 določa, da določbe iz člena 28 ne izključujejo prepovedi ali omejitev za uvoz iz razlogov, kot so med drugim javna morala, javni red, javna varnost ali varovanje zdravja in življenja ljudi. Nacionalni ukrepi so upravičeni, če so potrebni, da se dosežejo želeni cilji, in če so sorazmerni s temi cilji. Take prepovedi ali omejitve pa ne smejo biti sredstvo za samovoljno diskriminacijo ali prikrito omejevanje trgovanja med državami članicami. Kakršno koli pritožbo, ki bi lahko dokazala kršitev zakonodaje Skupnosti s strani države članice, se lahko naslovi neposredno na Komisijo, ki jo bo raziskala.

Regionalna varuhinja človekovih pravic je evropskega varuha človekovih pravic obvestila, da je zadovoljna z odgovorom Komisije, zato je bil primer zaključen.

4 ODNOSI Z INSTITUCIJAMI IN ORGANI EVROPSKE UNIJE

Evropskemu varuhu človekovih pravic je zlasti veliko do tega, da ohranja in spodbuja konstruktivni dialog z institucijami in organi EU, kar je pomembno za doseganje najboljših možnih rezultatov za državljane. To poglavje vsebuje pregled srečanj in dogodkov v letu 2006 s člani in uradniki institucij in organov EU, katerih glavni namen je bilo zagotavljanje odličnih delovnih odnosov. Varuh človekovih pravic je v istem letu podpisal tudi vrsto sporazumov, ki so podrobneje predstavljeni spodaj.

Leta 2006 so bila zlasti pomembna dvostranska srečanja z evropskimi komisarji, na katerih se je razpravljalo o uporabi novega postopka Komisije za obravnavanje preiskav varuha človekovih pravic, ki je bil uveden novembra 2005. Ker je Komisija institucija, v kateri varuh človekovih pravic izvede največji delež preiskav, je nujno zagotoviti optimalno delovanje tega postopka. G. DIAMANDOUROS se je v letu 2006 sestal z 11 komisarji in njihova zavezanost spodbujanju storitvene kulture za državljane ga je izredno razveselila. Junija je imel varuh človekovih pravic tudi izredno plodno srečanje z zaposlenimi v Komisiji, pristojnimi za usklajeno obravnavanje preiskav varuha človekovih pravic. Na tem srečanju je imel priložnost razložiti, da varuh človekovih pravic ni samo mehanizem zunanjega nadzora, temveč tudi bogat vir, ki lahko pomaga institucijam izboljšati njihovo delovanje. Ključni osebi, ki sta omogočili vsa ta srečanja, sta bili podpredsednica Komisije ga. Margot WALLSTRÖM, ki je med drugim pristojna za odnose z varuhom človekovih pravic, in generalna sekretarka Komisije ga. Catherine DAY. Ga. WALLSTRÖM je nagovorila uslužbenke varuha človekovih pravic decembra v Strasbourgu, ko je predstavila pregled prizadevanj Komisije za izboljšanje odnosov z državljani.

Varuha človekovih pravic izvoli Evropski parlament in Parlamentu varuh tudi odgovarja. Varuh človekovih pravic odlično sodeluje s parlamentarnim Odborom za peticije, ki je odgovoren za odnose z varuhom in ki pripravi poročilo o varuhovem letnem poročilu. G. DIAMANDOUROS je leta 2006 sodeloval na štirih zasedanjih Odbora za peticije, na katerih je predstavil svoje letno poročilo in posebna poročila, ki vključujejo različna področja. Na prošnjo Odbora je na vseh sejah, ki jih je imel v zadevnem letu, varuha človekovih pravic zastopal svoje uslužbenke. Varuh je tudi v letu 2006 še naprej krepil konstruktivne odnose s poslanci Evropskega parlamenta.

Varuh človekovih pravic si je v letu 2006 še naprej prizadeval stopiti v stik z drugimi institucijami in organi. Marca se je v Luksemburgu sestal s predsedniki Sodišča Evropskih skupnosti, Sodišča prve stopnje in Sodišča za uslužbenke ter predsednikoma Računskega sodišča in Evropske investicijske banke. Oktobra se je v Grčiji srečal z direktorjema Evropske agencije za obnovo in Evropskega centra za razvoj poklicnega usposabljanja. Med letom je imel v Bruslju, Luksemburgu in Strasbourgu tudi predstavitve svojega dela za različne skupine uslužbencev evropskih institucij in organov.

Varuh človekovih pravic je v obravnavanem letu podpisal številne pomembne sporazume, da bi državljanom zagotovil najboljšo možno storitev.

Marca 2006 je podpisal nov sporazum s Parlamentom, ki vključuje sodelovanje na področjih, kot so gradbena politika, informacijska tehnologija in komunikacije. Novi sporazum naj bi varuhu človekovih pravic omogočil kar najbolj preudarno uporabo virov, dodeljenih njegovemu uradu (glej Prilogo B), in mu hkrati zagotovil popolno samostojnost pri delu.

Drug pomemben sporazum iz leta 2006 je Memorandum o soglasju, podpisan z evropskim nadzornikom za varstvo podatkov¹. Namen sporazuma je zagotoviti dosledno obravnavo pritožb, ki se nanašajo na varstvo podatkov, in preprečiti nepotrebno podvajanje. Varuh in nadzornik sta se v prizadevanju za doseg tega cilja dogovorila, da: (i) bosta pritožnike obveščala o drugi instituciji in omogočila posredovanje pritožb; (ii) drugo institucijo obveščala o pritožbah, ki se nanašajo nanjo; (iii) ne bosta obnovila pritožbe, ki je bila že vložena, razen če ne bodo predloženi pomembni novi dokazi; (iv) bosta sprejela enoten pristop k pravnim in upravnim vidikom varstva podatkov ter tako spodbujala pravice in interese državljanov in pritožnikov. Varuh človekovih pravic in nadzornik za varstvo podatkov g. Peter HUSTINX sta 30. novembra v Bruslju podpisala memorandum o soglasju, prisotna sta bila tudi namestnik evropskega nadzornika za varstvo podatkov g. Joaquín BAYO DELGADO in varuhov generalni sekretar g. Ian HARDEN. To je bila priložnost za izmenjavo informacij o vrsti vprašanj skupnega interesa.

© Evropski nadzornik za varstvo podatkov

Diamandouros in Evropski nadzornik za varstvo podatkov Peter Hustinx ob podpisu Memoranduma o soglasju. Bruselj (Belgija), 30. november 2006.

Evropski varuh človekovih pravic je istega dne podpisal tudi sporazum o sodelovanju s špansko vlado, ki bo omogočil vlaganje pritožb pri evropskem varuhu človekovih pravic tudi v baskovščini, katalonščini/valenščini in galicijsščini, ki so drugi uradni jeziki v Španiji. V imenu španske vlade je sporazum podpisal stalni predstavnik Španije pri EU veleposlanik g. Carlos BASTARRECHE SAGÜES. Varuh človekovih pravic s podpisom sporazuma usklajuje svojo prakso s sklepi Sveta EU iz junija 2005, ki predvidevajo uporabo teh jezikov, da bi se španskim državljanom olajšalo komuniciranje z institucijami EU. V skladu s sporazumom bo za prevajanje pritožb, ki bodo predložene v teh jezikih, odgovoren organ za prevajanje, ki ga bo vzpostavila španska vlada. Prevajal bo tudi varuhove odločbe iz španščine/kastiljščine v jezik pritožnika. Ko bodo španski organi vzpostavili organ za prevajanje in bo sporazum tako začel učinkovati, bodo informacije o tem, kako se pritožiti v teh jezikih na voljo prek naslednje povezave na varuhovi spletni strani: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Prej navedena srečanja in dogodki ter vse druge varuhove dejavnosti na tem področju so navedene v nadaljevanju tega poglavja².

¹ Memorandum o soglasju med evropskim varuhom človekovih pravic in evropskim nadzornikom za varstvo podatkov; UL 2007 C 27, str. 21.

² Če ni navedeno drugače, so srečanja potekala v Bruslju, Luksemburgu ali Strasbourg.

4.1 EVROPSKI PARLAMENT

18. januar: udeležba na delovnem kosilu skupine poslancev Evropskega parlamenta „Kangaroo Group“. Glavni govornik je bil poslanec Evropskega parlamenta g. Andrew DUFF, ki je obravnaval temo „Obdobje razmisleka – Zgradba, teme in okoliščine za oceno razprave o Evropski uniji“. Sestanku je predsedoval poslanec Evropskega parlamenta g. Manuel MEDINA ORTEGA.

25. januar: predstavitev posebnega poročila varuha človekovih pravic o preglednosti v postopkih Sveta na sestanku Odbora za peticije Evropskega parlamenta. Udeleženci razprave, ki je sledila, so v nadaljevanju navedeni v vrstnem redu svojih nastopov: poslanec Evropskega parlamenta in predsednik odbora g. Marcin LIBICKI, poslanec Evropskega parlamenta g. Elmar BROK, poslanec Evropskega parlamenta g. David HAMMERSTEIN MINTZ, poslanec Evropskega parlamenta g. Michael CASHMAN, poslanka Evropskega parlamenta ga. Diana WALLIS ter generalni direktor in vodja protokola pri Svetu g. Hans BRUNMAYER.

14. februar: srečanje s poslanko Evropskega parlamenta go. Inés AYALA SENDER.

14. februar: srečanje s poslancem Evropskega parlamenta g. Davidom HAMMERSTEINOM MINTZEM.

14. februar: srečanje s pravnim svetovalcem Evropskega parlamenta g. Gregorijem GARZÓNOM CLARIANO.

14. marec: predstavitev varuhovega Letnega poročila za leto 2005 poslancu in predsedniku Evropskega parlamenta g. Josepu BORRELLU FONTELLESU ter podpis novega sporazuma o sodelovanju z Evropskim parlamentom (glej Prilogo B).

© Evropski parlament

Diamandouros in predsednik Evropskega parlamenta Josep Borrell Fontelles ob podpisu novega sporazuma o sodelovanju. Strasbourg (Francija), 14. marec 2006.

14. marec: srečanje s poslancem Evropskega parlamenta g. Markusom FERBERJEM.

14. marec: srečanje s poslancem Evropskega parlamenta g. Manolisom MAVROMMATISOM.

4. april: srečanje s poslancema Evropskega parlamenta g. Andreasom SCHWABOM in g. Richardom SEEBERJEM.

2. maj: srečanje s poslancem Evropskega parlamenta g. Louisom GRECHOM.

3. maj: predstavitev varuhovega Letnega poročila za leto 2005 Odboru za peticije. Udeleženci razprave, ki je sledila, so v nadaljevanju navedeni v vrstnem redu svojih nastopov: poslanec Evropskega parlamenta in predsednik odbora g. Marcin LIBICKI, poslanec Evropskega

parlamenta g. Andreas SCHWAB, poslanec Evropskega parlamenta g. Manolis MAVROMMATIS, poslanec Evropskega parlamenta sir Robert ATKINS, poslanka Evropskega parlamenta ga. Inés AYALA SENDER, poslanec Evropskega parlamenta g. David HAMMERSTEIN MINTZ in poslanka Evropskega parlamenta ga. Alexandra DOBOLYI.

15. maj: predstavitev posebnega poročila varuha človekovih pravic o Evropskem uradu za boj proti goljufijam (OLAF) Odboru za peticije. G. DIAMANDOUROS je podal izjavo in nato odgovarjal na vprašanja udeležencev, ki so v nadaljevanju navedeni v vrstnem redu svojih nastopov: poslanec Evropskega parlamenta sir Robert ATKINS, poslanec Evropskega parlamenta g. Michael CASHMAN, poslanec Evropskega parlamenta g. Paul VAN BUITENEN, poslanec Evropskega parlamenta g. Manolis MAVROMMATIS in poslanec Evropskega parlamenta g. Jens-Peter BONDE. V nadaljevanju je generalni direktor Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) g. Franz-Hermann BRÜNER podal izjavo in odgovarjal na vprašanja poslanca Evropskega parlamenta sira Roberta ATKINSA, poslanke Evropskega parlamenta ge. Alexandre DOBOLYI, poslanca Evropskega parlamenta g. Michaela CASHMANA, poslanca Evropskega parlamenta g. Paula VAN BUITENENA in poslanca Evropskega parlamenta g. Jens-Petra BONDA.

15. maj: srečanje s poslancema Evropskega parlamenta g. Andreasom SCHWABOM in g. Manolisom MAVROMMATISOM.

17. maj: udeležba na kosilu ob uradnem obisku predsednika Grčije g. Karolosa PAPOULIASA v Evropskem parlamentu.

15. junij: srečanje z računovodjema Evropskega parlamenta g. Pascalom DE POORTEROM in g. Ville-Veikkom TIMBERGOM.

4. julij: srečanje s poslancem Evropskega parlamenta g. Jojem LEINENOM.

4. julij: srečanje s poslancem Evropskega parlamenta g. Herbertom BÖSCHEM.

4. julij: srečanje z g. Gregorijem GARZÓNOM CLARIANO.

13. julij: predstavitev na temo „Vloga varuha človekovih pravic v kontekstu nastajajočega evropskega pravnega reda“ na seminarju „Evropski sistem varstva človekovih pravic“ na Univerzi Adama Mickiewicza v Poznaniu na Poljskem. Dogodek je organiziral predsednik Odbora za peticije in poslanec Evropskega parlamenta g. Marcin LIBICKI. Seminarja se je udeležil tudi poljski varuh človekovih pravic g. Janusz KOCHANOWSKI.

13. september: predstavitev posebnega poročila varuha človekovih pravic o neuspehu Komisije pri obravnavi pritožbe po členu 226, naslovljene na Odbor za peticije. Udeleženci razprave, ki je sledila, so v nadaljevanju navedeni v vrstnem redu svojih nastopov: poslanec Evropskega parlamenta in predsednik odbora g. Marcin LIBICKI, poslanec Evropskega parlamenta g. Manolis MAVROMMATIS, poslanec Evropskega parlamenta g. David HAMMERSTEIN MINTZ, poslanec Evropskega parlamenta g. Proinsias DE ROSSA in poslanka Evropskega parlamenta ga. Maria PANAYOTOPOULOS-CASSIOTOU.

23. oktober: srečanje z g. Gregorijem GARZÓNOM CLARIANO.

14. november: večerja, ki jo je evropski varuh človekovih pravic priredil v čast predsedstva in koordinatorjev Odbora za peticije. Večerje so se udeležili poslanec Evropskega parlamenta in predsednik odbora g. Marcin LIBICKI, poslanec Evropskega parlamenta sir Robert ATKINS, poslanka Evropskega parlamenta ga. Alexandra DOBOLYI, poslanka Evropskega parlamenta ga. Diana WALLIS, poslanec Evropskega parlamenta g. David HAMMERSTEIN MINTZ in vodja sekretariata Odbora za peticije g. David LOWE.

15. november: govor za skupino poslancev Evropskega parlamenta „Kangaroo Group“ na temo „Krepitev vloge državljanov – vloga evropskega varuha človekovih pravic“. Srečanju je predsedoval poslanec Evropskega parlamenta sir Robert ATKINS.

16. november: predstavitev varuhovega *Letnega poročila za leto 2005* na plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta (glej razdelek 6.1).

4.2 EVROPSKA KOMISIJA

12. januar: srečanje s podpredsednikom Evropske komisije za upravne zadeve, revizijo in boj proti goljufijam g. Siimom KALLASOM.

12. januar: srečanje z generalno sekretarko Evropske komisije go. Catherine DAY.

14. marec: srečanje s podpredsednico Evropske komisije za institucionalne odnose in komunikacijo go. Margot WALLSTRÖM.

30. marec: srečanje z vršilcem dolžnosti mediatorja Evropske komisije g. Petrom GALEZOWSKIM.

30. marec: predstavitev vloge Evropskega varuha človekovih pravic uslužbencem Komisije v Luksemburgu

16. maj: srečanje s članom Evropske komisije za znanost in raziskave g. Janezom POTOČNIKOM.

16. maj: srečanje s članom Evropske komisije za okolje g. Stavrosom DIMASOM.

17. maj: srečanje s članom Evropske komisije za zaposlovanje, socialne zadeve in enake možnosti g. Vladimířjem ŠPIDLO.

6. junij: srečanje z go. Margot WALLSTRÖM in go. Catherine DAY.

6. junij: predstavitev uslužbencem Komisije, zadolženim za usklajevanje obravnave preiskav varuha.

4. julij: srečanje s članom Evropske komisije za notranji trg in storitve g. Charliejem McCREEVYJEM.

4. julij: srečanje z direktorjem Evropske komisije, odgovornim za odnose z evropskim varuhom človekovih pravic, g. Giuseppejem MASSANGIOLIJEM, in vodjo enote g. Andreom PIERUCCIJEM.

26. september: srečanjem s članom Evropske komisije za izobraževanje, usposabljanje in kulturo g. Jánom FIGELOM.

26. september: srečanje s članom Evropske komisije za gospodarske in monetarne zadeve g. Joaquínom ALMUNIO.

26. september: srečanje s članom Evropske komisije za zdravje g. Markosom KYPRIANOUEM.

27. september: srečanje z go. Margot WALLSTRÖM.

16. november: srečanje s članom Evropske komisije za širitev g. Ollijem REHNOM.

13. december: srečanje s članico Evropske komisije za zunanje odnose in evropsko sosedsko politiko go. Benito FERRERO-WALDNER.

13. december: predstavitev ge. Margot WALLSTRÖM uslužbencem Evropskega varuha človekovih pravic. Podpredsednica Komisije se je med predstavitvijo dotaknila tem komunikacije, obravnave pritožb in ustavne pogodbe.

4.3 DRUGE INSTITUCIJE IN ORGANI

12. januar: srečanje z ambasadorjem in stalnim predstavnikom Cipra v Evropski uniji g. Nicholasom EMILIOUJEM.

12. januar: srečanje z ambasadorjem in stalnim predstavnikom Grčije v Evropski uniji g. Vassilisom KASKARELISOM.

6. marec: srečanje s predsednikom Sodišča Evropskih skupnosti g. Vassiliosom SKOURISOM.

6. marec: delovno kosilo s predsednikom sodišča prve stopnje g. Bojem VESTERDORFOM, predsednikoma senatov g. Jörgom PIRRUNGOM in g. Marcom JAEGERJEM ter sodnim tajnikom g. Emmanuelom COULONOM.

6. marec: srečanje s predsednikom sodišča za uslužbence g. Paulom J. MAHONEYJEM ter člani senata g. Horstpeterjem KREPPELOM, go. Ireno BORUTA, g. Seanom VAN RAEPENBUSCHEM in g. Stéphane GERVASONI ter s sodno tajnico go. Waltraud HAKENBERG.

6. marec: srečanje s predsednikom Evropskega računskega sodišča g. Hubertom WEBERJEM.

6. marec: srečanje s predsednikom Evropske investicijske banke g. Philippejem MAYSTADTOM in generalnim sekretarjem g. Eberhardom UHLMANNOM.

30. marec: predstavitev vloge evropskega varuha človekovih pravic Skupščini odborov zaposlenih evropskih agencij.

15. junij: srečanje s stalno predstavnico Združenega kraljestva v Evropski uniji go. Vicky VOULGARAKI.

14. september: predstavitev na temo „Vloga Evropskega varuha človekovih pravic in EIB“ za uslužbence Evropske investicijske banke.

26. september: srečanje z ambasadorico in namestnico stalnega predstavnika Finske v Evropski uniji go. Nino VASKUNLAHTI.

6. oktober: srečanje z direktorjem Evropske agencije za obnovo g. Richardom ZINKOM in z uslužbenci agencije v Solunu, Grčija.

6. oktober: srečanje z direktorico Evropskega centra za razvoj poklicnega usposabljanja (CEDEFOP) go. Aviano BULGARELLI in uslužbenci agencije v Solunu, Grčija.

30. november: podpis memoranduma o soglasju z evropskim nadzornikom za varstvo podatkov g. Petrom HUSTINXOM.

30. november: podpis sporazuma o sodelovanju s špansko vlado, ki v pritožbah evropskemu varuhu človekovih pravic omogoča uporabo, baskovščine, katalonščine/valenščine in galicijsčine, drugih uradnih jezikov v Španiji. V imenu španske vlade je sporazum podpisal stalni predstavnik Španije pri EU veleposlanik Carlos BASTARRECHE SAGÜES.

5 ODNOSI Z VARUHI ČLOVEKOVIH PRAVIC IN PODOBNIMI ORGANI

Evropski varuh človekovih pravic tesno sodeluje s kolegi na nacionalnih in regionalnih ravneh in tako pomaga zagotoviti učinkovito obravnavo pritožb državljanov. To poglavje se začne s pregledom dejavnosti Evropske mreže varuhov človekovih pravic v letu 2006. Sledi oris vrste konferenc in srečanj, ki so se jih udeležili varuh in njegovi uslužbenci z namenom predstavljanja dejavnosti varuha po vsej Uniji in zunaj njenih meja. Konča se s poročilom o dvostranskih srečanjih, ki so potekala vse leto.

5.1 EVROPSKA MREŽA VARUHOV ČLOVEKOVIH PRAVIC

V evropsko mrežo varuhov človekovih pravic je vključenih skoraj 90 uradov v 31 evropskih državah. V okviru Unije združuje varuhe človekovih pravic in podobne organe na evropski, nacionalni in regionalni ravni, medtem ko na nacionalni ravni vključuje tudi Norveško, Islandijo in države prosilke za članstvo v EU. Vsi nacionalni varuhi človekovih pravic in podobni organi v državah članicah EU ter na Norveškem in v Islandiji so imenovali uradnika za zvezo, ki je kontaktna oseba za druge člane mreže.

Mreža je bila ustanovljena leta 1996 in se je postopoma razvila v učinkovito orodje sodelovanja za varuhe človekovih pravic in njihove uslužbence, ki jo uporabljajo kot učinkovit mehanizem za sodelovanje pri obravnavi primerov. Za Evropskega varuha človekovih pravic je še posebno pomembna, ker mu omogoča hitro in učinkovito obravnavo pritožb, ki so zunaj njegovih pristojnosti. Izkušnje in najboljša praksa se izmenjujejo na seminarjih in srečanjih, z rednim glasilom, elektronskim forumom in vsakodnevnim objavljanjem elektronskih novic. Obiske Evropskega varuha človekovih pravic organizirajo varuhi po državah članicah, tudi države pristopnice so se izkazale kot zelo učinkovite pri razvoju mreže. Razdelek 5.1 se zato končuje s kratko predstavitvijo informativnih obiskov varuha v letu 2006. Ti obiski so podrobneje obravnavani v razdelku 6.2.

Vse spodaj opisane dejavnosti so ključnega pomena in omogočajo varuhu, da opravlja svojo vlogo pri zagotavljanju pravilne uporabe zakonodaje EU po vsej Uniji. To je izrednega pomena, če naj državljani EU polno uživajo svoje pravice. Evropski varuh človekovih pravic zato temu pripisuje poseben pomen in razvoju mreže namenja precej sredstev.

Seminarji

Peti seminar regionalnih varuhov človekovih pravic držav članic EU

Seminarji za nacionalne in regionalne varuhe človekovih pravic potekajo vsaki dve leti, skupaj pa jih organizirata Evropski varuh človekovih pravic in njegov nacionalni ali regionalni kolega. Od 19. do 21. novembra 2006 je v Londonu potekal peti seminar regionalnih varuhov človekovih pravic iz držav članic EU, ki sta ga skupaj organizirala lokalni varuh človekovih pravic za Anglijo g. Tony REDMOND in Evropski varuh človekovih pravic.

Evropski varuh človekovih pravic je tokrat prvič intenzivno sodeloval pri organizaciji seminarja za regionalne varuhe in ta izkušnja je bila izjemno pozitivna. Dogodka se je udeležilo približno 80

udeležencev iz vseh šestih držav, v katerih so varuhi človekovih pravic na regionalni ravni, in sicer iz Belgije, Nemčije, Španije, Italije, Avstrije in Združenega kraljestva.

Tema seminarja v letu 2006 je bila „Sodelovanje pri spodbujanju dobrega upravljanja in zagovarjanju državljskih pravic v EU“. V program so bile vključene razprave o zakonodaji EU, spodbujanju dobrega upravljanja, obravnavanju pritožb in sodelovanju varuhov človekovih pravic.

Seminar sta odprla organizatorja g. Tony REDMOND in g. DIAMANDOUROS, skupaj s prvim podpredsednikom Odbora regij EU g. Lucom VAN DEN BRANDOM in stalnim sekretarjem Oddelka za Skupnosti in lokalno vlado Združenega kraljestva g. Petrom HOUSDNOM.

Varuh človekovih pravic
za lokalno upravo v Angliji
Tony Redmond.

Varuhinja človekovih
pravic za javne storitve na
Škotskem Alice Brown.

Varuh človekovih pravic
v zvezni deželi Vorarlberg
(Avstrija) Felix Dünser.

Varuhinja človekovih pravic lokalne vlade za Anglijo ga. Anne SEEX je predsedovala srečanju 1 na temo „Izvajanje zakonodaje EU v državah članicah“. Na tem srečanju sta imela predstavitvi profesor Elspeth GUILD, profesor za migracijsko zakonodajo na Univerzi Radboud v Nijmegenu, „Prost pretok oseb“, ter generalni sekretar v Uradu evropskega varuha človekovih pravic g. Ian HARDEN, „Izmenjava znanja v evropski mreži varuhov človekovih pravic“.

Varuh človekovih pravic
v Flandriji (Belgija) Bernard
Hubeau.

Varuhinja človekovih pravic
v Navarri (Španija) María
Jesús Aranda Lasheras.

Varuh človekovih pravic
v Basilicatu (Italija)
Silvano Micele.

Varuh človekovih pravic Bazilikate g. Silvano MICELE in varuh človekovih pravic za Flandrijo g. Bernard HUBEAU sta predsedovala srečanju 2 z naslovom „Proaktivno delo varuhov človekovih pravic – Spodbujanje dobrega upravljanja“. Na tem srečanju je bilo šest predstavitev na naslednje teme: „Razširjanje dobre prakse, dodajanje vrednosti“ (g. Tony REDMOND, varuh lokalne vlade za Anglijo), „Spodbujanje konstruktivnih odnosov z upravo“ (g. Frédéric BOVESSE, varuh človekovih pravic za Valonijo), „Mehanizmi poročanja“ (ga. Alice BROWN, varuhinja škotskih javnih storitev), „Izboljševanje dostopa za državljane“ (g. Ullrich GALLE, varuh človekovih pravic za Porenje-Palatinat), „Delo z državljani za spodbujanje dobrega upravljanja“ (g. Felix DÜNSER, varuh človekovih pravic za Vorarlberg) in „Kodeks dobrega upravnega ravnanja“ (ga. María JESÚS ARANDA LASHERAS, varuhinja človekovih pravic za Navarro).

Varuh človekovih pravic za lokalno samoupravo v Angliji Jerry White, vodja urada za pravice otrok v Združenem kraljestvu Roger Morgan, predsednik odbora za peticije Bavarske (Nemčija) Alexander König in varuhinja človekovih pravic v Furlaniji-Julijski krajini (Italija) Caterina Dolcher.

Srečanju 3 z naslovom „Odziv varuhov človekovih pravic – Obravnavanje pritožb“ je predsedoval predsednik Odbora za peticije Bavarske g. Alexander KÖNIG. To srečanje je vključevalo predstavitve „Obravnavanje pritožb iz ranljivih družbenih skupin“ (ga. Caterina DOLCHER, varuhinja človekovih pravic Furlanije - Julijske krajine), „Zagovarjanje otrokovih pravic“ (g. Roger MORGAN, direktor za otrokove pravice) in „Obravnavanje trdovratnih in težavnih pritožb“ (g. Jerry WHITE, varuh človekovih pravic lokalne vlade za Anglijo).

Na končnem srečanju z naslovom „Skupaj naprej“ je evropski varuh človekovih pravic podal predstavitev na temo „Skupno delo prek evropske mreže človekovih pravic“. To zadnje zasedanje, ki mu je predsedoval varuh človekovih pravic za Katalonijo g. Rafael RIBÓ I MASSÓ, je bilo priložnost za izmenjavo stališč o delovanju mreže in o tem, kako se lahko regionalni varuhi človekovih pravic dejavnije vključujejo vanjo.

Varuh človekovih pravic skupščine Severne Irske in komisar za pritožbe Tom Frawley.

Poseben vrhunec seminarja je bil govor, ki ga je po večerji imel varuh človekovih pravic skupščine Severne Irske in komisar za pritožbe g. Tom FRAWLEY in v katerem se je dotaknil pomembnih tem za varuhe človekovih pravic, vključno z etiko, odgovornostjo in dostopnostjo.

Odzivi na seminar so bili izredno pozitivni. Varuh upa, da bo seminar, ki bo leta 2008 potekal v Nemčiji ali Avstriji, prav tako uspešen.

Seminar uradnikov za zvezo v letu 2006

Peti seminar uradnikov za zvezo Evropske mreže varuhov človekovih pravic je potekal od 18. do 20. junija v Strasbourgu. Cilj seminarja z naslovom „Zagovarjanje temeljnih pravic – Izmenjava najboljše prakse“ je bil zagotoviti forum za izmenjavo stališč med uradniki za zvezo o najboljši praksi v njihovih institucijah in za razpravo o njihovem delu pri širjenju temeljnih pravic. Seminar je bil za uradnike za zvezo tudi priložnost, da se pogovorijo o delovanju mreže in predlagajo načine za njegovo izboljšanje. Seminarja se je udeležilo 28 udeležencev iz 26 evropskih držav, prvič pa tudi predstavniki nacionalnih institucij varuha človekovih pravic iz Bolgarije, Hrvaške in Romunije.

Udeleženci petega seminarja uradnikov Evropske mreže varuhov človekovih pravic.
Strasbourg (Francija), 18.–20. junij 2006.

Prvi dan seminarja so bile razprave posvečene temu, kako izboljšati obravnavanje pritožb, spodbuditi dobro upravljanje, okrepiti sodelovanje znotraj mreže in kako izmeriti zadovoljstvo na področju pritožb.

Zvečer so se udeleženci zbrali na večerji v središču Strasbourg, na kateri je imel govor varuh človekovih pravic z najdaljšim stažem v Uniji, g. Hans GAMMEL TOFT-HANSEN, ki je opisal svoje skoraj dvajsetletne izkušnje na položaju danskega varuha človekovih pravic, pri čemer se je še posebej posvetil spodbujanju in varovanju osnovnih pravic.

Parlamentarni varuh človekovih pravic na Danskem Hans Gammeltoft-Hansen, ob nagovoru udeležencev petega seminarja uradnikov Evropske mreže varuhov človekovih pravic.
Strasbourg (Francija), 18.–20. junij 2006.

Drugega dne je imela na srečanju prednost tema, na katero je vrsta uradnikov za zvezo opozorila kot na vprašanje, ki bi ga bilo vredno obravnavati skupaj, in sicer podpiranje temeljnih pravic ter, še natančneje, pravice do svobode informacij, svobode izražanja in enake obravnave.

Dnevni red seminarja je bil bogat in raznolik ter je spodbudil živahne razprave. Potrjuje, kako redna srečanja vsaki dve leti prispevajo k izmenjavi stališč in navezavi stikov z drugimi uradniki za zvezo v mreži, in napoveduje svetlo prihodnost.

Sodelovanje pri obravnavi primerov

Nacionalni in regionalni varuhi so pristojni za obravnavo veliko pritožb, za katere evropski varuh človekovih pravic ni pooblaščen, ker se ne nanašajo na institucijo ali organ Skupnosti. Leta 2006 je varuh človekovih pravic 828 pritožnikom svetoval, naj se obrnejo na nacionalnega ali regionalnega varuha, in na pristojnega varuha prenesel 363 pritožb, od tega 270 na isto temo. Primeri teh pritožb so podani v razdelku 2.5 tega poročila.

Poleg redne neformalne izmenjave informacij prek mreže obstaja tudi posebni postopek, s katerim lahko nacionalni ali regionalni varuhi človekovih pravic zaprosijo za pisne odgovore na vprašanja o zakonodaji EU in njeni razlagi, vključno z vprašanji, ki se pojavijo pri njihovi obravnavi posebnih primerov. Evropski varuh človekovih pravic odgovori neposredno, če je ustreznejše, pa vprašanje posreduje drugi instituciji ali organu EU za odgovor. Leta 2006 je tako prejel dve novi vprašanji (eno od nacionalnega in eno od regionalnega varuha človekovih pravic) in zaključil tri vprašanja (vključno z dvema iz leta 2005). Podrobnosti o vprašanjih so navedene v poglavju 3.

Glasilo evropskih varuhov človekovih pravic

Glasilo evropskih varuhov človekovih pravic poroča o delu članov evropske mreže varuhov človekovih pravic in širšega članstva evropskega dela Mednarodnega združenja varuhov človekovih pravic (IOI). Izhaja v angleščini, francoščini, nemščini, italijanščini in španščini, prejema pa ga več kot 400 uradov na evropski, nacionalni, regionalni in lokalni ravni. Glasilo izhaja dvakrat letno – aprila in oktobra.

Glasilo se je izkazalo za izredno dragocen forum za izmenjavo informacij o zakonodaji EU in najboljši praksi. V številkah, ki sta izšli leta 2006, je bila obravnavana vrsta tem, vključno s prispevki o nadvladi zakonodaje EU, vzajemnem priznavanju kvalifikacij v EU, evropski okoljski zakonodaji in dostopu do okoljskih informacij, vlogi varuhov človekovih pravic pri nadzoru v zaporih, enakosti dostopa do širokopasovnega medmrežja, diskriminaciji pri dostopu do zaposlitve, svobodi izražanja, otrokovih pravicah ter vprašanjih migracij in azila.

Orodja za elektronsko komunikacijo

Novembra 2000 je evropski varuh človekovih pravic ustanovil spletni forum za razpravljanje in izmenjavo dokumentov za varuhe človekovih pravic in njihove uslužbence v Evropi. Dostop do foruma, ki omogoča dnevno sodelovanje med uradi, ima več kot 230 posameznikov.

Najbolj priljubljena storitev na forumu so dnevne novice varuha človekovih pravic, ki so objavljene vsak delovni dan in vsebujejo novice iz uradov varuha človekovih pravic ter Evropske unije. Skoraj vsi uradi nacionalnih in regionalnih varuhov človekovih pravic v Evropi k dnevnim novicam redno prispevajo in jih redno prebirajo.

V letu 2006 je razpravljalni forum za urade varuhov človekovih pravic prek vprašanj in odgovorov še naprej pomenil zelo uporaben način za izmenjavo informacij. Tako se je začelo več pomembnih razprav. Vključevale so zelo različna vprašanja, kot so neodvisno nadzorovanje zaporov, status stalnega prebivalca za otroke priseljencev, rojene v EU, boj proti diskriminaciji in spodbujanje enake obravnave ter volilna pravica na lokalnih volitvah v EU.

Med vsebinami razpravnega foruma je tudi veljavni seznam nacionalnih in regionalnih varuhov človekovih pravic v državah članicah EU, na Norveškem, v Islandiji in državah prosilkah za članstvo v EU. Na njem so redno objavljene vse spremembe kontaktnih podatkov urada varuha človekovih pravic, zato je nepogrešljiv vir za varuhe človekovih pravic v Evropi.

Informativni obiski

V letu 2006 je evropski varuh človekovih pravic obiskal svoje stanovske kolege v Luksemburgu (marca), Španiji (maja), Severni Irski (novembra) in Bolgariji (novembra). Ti obiski so odlična priložnost za krepitev delovnih odnosov v okviru evropske mreže varuhov človekovih pravic in za povečanje obveščenosti o izvensodnem pravnem sredstvu, kakršen je varuh človekovih pravic. Ti obiski so podrobneje predstavljeni v razdelku 6.2.

5.2 DRUGI SEMINARJI IN KONFERENCE VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

Prizadevanja evropskega varuha človekovih pravic za sodelovanje s svojimi stanovskimi kolegi segajo onkraj dejavnosti evropske mreže varuhov človekovih pravic. Kot dejavni član vrste organizacij varuh redno sodeluje na konferencah in seminarjih, ki jih te prirejajo. Ta razdelek vsebuje pregled sodelovanja varuha in njegovih uslužbencev na takih dogodkih v letu 2006.

Konferenca varuhov človekovih pravic v državah članicah Organizacije za črnomoško gospodarsko sodelovanje, Istanbul, Turčija

Evropski varuh človekovih pravic se je 26. aprila udeležil konference varuhov človekovih pravic v državah članicah Organizacije za črnomoško gospodarsko sodelovanje (BSEC), ki je potekala pod naslovom „Vloga institucij varuhov človekovih pravic v utrjevanju demokracije“. Dogodek je organizirala parlamentarna skupščina BSEC in je potekal v Istanbulu v Turčiji. G. DIAMANDOUROS je govoril o „Instituciji varuha človekovih pravic v pravni državi — Izzivi in perspektive“. Seminarja so se udeležili varuhi človekovih pravic iz držav članic BSEC. Na seminarju so obravnavali tudi osnutek Zakona o instituciji varuha človekovih pravic v Turčiji, osrednji govor pa je imel nekdanji predsednik Turčije g. Süleyman DEMIREL.

Mednarodno združenje varuhov človekovih pravic (IOI) – Srečanje in generalna skupščina za evropsko regijo, Dunaj, Avstrija

G. DIAMANDOUROS se je med 11. in 13. junijem udeležil srečanja in generalne skupščine IOI — evropska regija, ki sta potekala v avstrijskem parlamentu na Dunaju. G. DIAMANDOUROS je 12. junija opravljal vlogo poročevalca za delovno skupino 1, ki je preučevala odnos med varuhi človekovih pravic in sodišči. Na konferenci so bile obravnavane še druge teme: „Pristojnost evropskih varuhov človekovih pravic“, „Uresničevanje človekovih pravic v Evropi“ ter „Uresničevanje človekovih pravic in vloga varuhov človekovih pravic“.

Varuh človekovih pravic kot institucija upravne reforme, Ohrid, Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija

Od 14. do 16. septembra je v Ohridu v Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji potekala konferenca pod naslovom „Varuh človekovih pravic kot institucija upravne reforme“. Konferenca je bila organizirana v okviru projekta Eunomia, ki ga grški varuh človekovih pravic vodi v sodelovanju z varuhoma človekovih pravic Katalonije in Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije. To je bil seminar za krepitev usposobljenosti institucije varuha človekovih pravic na območju jugovzhodne Evrope. Konferenca je imela približno 60 udeležencev. Evropskega varuha človekovih pravic je na konferenci zastopal višji pravni svetovalec v varuhovem uradu g. Gerhard GRILL in v svojem prispevku predstavil Evropski kodeks dobrega ravnanja javnih uslužbencev.

Mednarodna konferenca na temo „Delo varuhov človekovih pravic za otroke“, Atene, Grčija

Varuh človekovih pravic se je 29. in 30. septembra udeležil mednarodne konference, ki je v Atenah v Grčiji potekala pod naslovom „Delo varuhov človekovih pravic za otroke“. Konferenco so skupaj organizirali komisar za človekove pravice pri Svetu Evrope g. Thomas HAMMARBERG, varuh človekovih pravic Ruske federacije g. Vladimir LUKIN in grški varuh človekovih pravic g. Yiorgos KAMINIS. G. DIAMANDOUROS je predstavil prispevek na temo „Ustanavljanje neodvisnih uradov za pravice otrok – Različni modeli“.

Dejavnost varuha človekovih pravic v Italiji in Evropi, Firenze, Italija

G. DIAMANDOUROS je imel 16. oktobra govor na konferenci „Dejavnost varuha človekovih pravic v Italiji in Evropi“, ki je potekala v Firencah. Predstavil je stališče evropskega varuha človekovih pravic do italijanskih prizadevanj, da bi ustanovili institucijo varuha na nacionalni ravni. Dogodek

je potekal v dvorani Parlamenta Toskanske regije. Konferenco je organiziral regionalni varuh človekovih pravic za Toskano g. Giorgio MORALES.

Konferenca o pravici do peticije in pritožbe, Bremen, Nemčija

Landesverband Bremen Evropske unije in *Vereinigung zur Förderung des Petitionsrechts in der Demokratie e.V.* sta v Bremnu organizirala konferenco o pravici do peticije Evropskemu parlamentu in pravici do pritožbe evropskemu varuhu človekovih pravic. Konferenca se je udeležilo približno 50 oseb, vključno s predsednikom in člani *Bremische Bürgerschaft* (parlament dežele (*Land*) Bremen), sodniki in predstavnikom Odbora za peticije nemškega Bundestaga. Urad evropskega varuha človekovih pravic je zastopal višji pravni svetovalec g. Gerhard GRILL, ki je v osrednjem predavanju večera opisal vlogo in dela evropskega varuha človekovih pravic.

Mednarodni seminar o diskriminaciji, Ljubljana, Slovenija

Varuh človekovih pravic se je 8. decembra udeležil mednarodnega seminarja z naslovom „Soočimo se z diskriminacijo“, ki je potekal v Ljubljani v Sloveniji. Seminar sta organizirala slovenski varuh človekovih pravic g. Matjaž HANŽEK in avstrijski Inštitut Ludwiga Boltzmann za človekove pravice. G. DIAMANDOUROS je imel govor na temo „Vloga evropskega varuha človekovih pravic v boju proti diskriminaciji“. Po konferenci se je varuh človekovih pravic srečal s predsednikom ustavnega sodišča g. Janezom ČEBULJEM in nekaterimi njegovimi sodelavci. Na srečanju so si izmenjali stališča o svojih institucijah in vlogah.

5.3 DRUGI DOGODKI Z VARUHI ČLOVEKOVIH PRAVIC IN NJIHOVIMI USLUŽBENCI

Dvostranska srečanja z varuhi človekovih pravic

V letu 2006 je bilo veliko dvostranskih stikov med evropskim varuhom človekovih pravic ter varuhi človekovih pravic iz Evrope in drugod, katerih namen je bil spodbuditi varovanje človekovih pravic, razpravljati o medinstitucionalnih odnosih in izmenjati najboljšo prakso:

24. januarja v Strasbourgu in 23. marca v Parizu se je g. DIAMANDOUROS srečal s francoskim varuhom človekovih pravic g. Jeanom-Paulom DELEVOYEM. Razpravljala sta o delu varuhov človekovih pravic v zvezi s temeljnimi pravicami v EU in načrti za šesti seminar nacionalnih varuhov človekovih pravic držav članic EU in držav kandidat, ki bo jeseni potekal v Strasbourgu in ki ga bosta gostila skupaj.

15. februarja je nizozemski varuh človekovih pravic g. Alex BRENNINKMEIJER obiskal g. DIAMANDOUROSA v Strasbourgu, kjer sta se pogovorila o vprašanjih skupnega interesa.

17. marca je bruseljski urad evropskega varuha človekovih pravic obiskal varuh Internetne korporacije za dodeljena imena in številke (ICANN) g. Frank FOWLIE. Med obiskom si je izmenjal stališča z g. DIAMANDOUROSOM prek videokonference.

20. marca je se regionalni varuh človekovih pravic za Toskano, Italija, v Strasbourgu srečal z g. DIAMANDOUROSOM.

28. marca se je varuh človekovih pravic v Strasbourgu srečal z novoizvoljenim poljskim varuhom človekovih pravic g. Januszem KOCHANOWSKIM.

30. marca se je g. DIAMANDOUROS v Bruslju srečal z irsko varuhinjo človekovih pravic go. Emily O'REILLY.

12. aprila, 3. julija in 20. septembra se je g. DIAMANDOUROS prek videokonference srečal z varuhom človekovih pravic lokalne vlade za Anglijo g. Tonyjem REDMONDOM, in sicer v okviru

priprav na peti seminar regionalnih varuhov človekovih pravic v državah članicah EU, ki sta ga med 19. in 21. novembrom gostila v Londonu.

12. julija se je g. DIAMANDOUROS v Poznani na Poljskem srečal s predsednikom Odbora za peticije Evropskega parlamenta in poslancem Evropskega parlamenta g. Marcinom LIBICKIM in poljskim varuhom človekovih pravic g. Januszem KOCHANOWSKIM.

30. septembra se je g. DIAMANDOUROS v Atenah v Grčiji srečal z grškim varuhom človekovih pravic g. Yiorgosom KAMINISOM.

2. oktobra je g. DIAMANDOUROS uslužbencem grškega varuha govoril o svojem delu na položaju Evropskega varuha človekovih pravic.

8. novembra se je g. DIAMANDOUROS v Dublinu srečal z irsko varuhinjo človekovih pravic go. Emily O'REILLY.

18. decembra je imel g. DIAMANDOUROS v Atenah v Grčiji govor ob izdaji prve številke biltena uslužbencev grškega varuha človekovih pravic.

Srečanja, na katerih so sodelovali uslužbenci

Na ravni osebja varuha človekovih pravic je potekala vrsta srečanj:

5. decembra se je pomočnik varuha človekovih pravic g. Nicholas CATEPHORES srečal z varuhom človekovih pravic New South Walesa in njegovim namestnikom g. Bruceom BARBOURJEM in g. Chrisom WHEELERJEM.

8. decembra se je pomočnik g. Nicholas CATEPHORES srečal z varuhom človekovih pravic Avstralske zveze g. Johnom McMILLANOM.

6 OBVEŠČANJE

Osnovna naloga varuha človekovih pravic je pomagati državljanom. Prizadevanja za širitev informacij o pravici do pritožbe zaradi nepravilnosti so se leta 2006 še dodatno okrepila. Varuh človekovih pravic in uslužbenci iz njegovega urada so pripravili približno 120 predstavitev na konferencah, seminarjih in srečanjih, ki so potekali med letom. Obiski v Luksemburgu, Španiji, Severni Irski in Bolgariji so bili za varuha človekovih pravic dodatna priložnost za izboljšanje obveščenosti državljanov v teh državah.

To poglavje obravnava dejavnosti Evropskega varuha človekovih pravic na področju obveščanja v letu 2006. Na začetku so predstavljeni najpomembnejši dogodki v zadevnem letu, sledijo varuhovi informativni obiski, udeležba na dogodkih in konferencah, odnosi z mediji, objave in elektronska sporočila.

6.1 NAJOPMEMBNEJŠI DOGODKI LETA

LETNO POROČILO ZA LETO 2005

Letno poročilo je najpomembnejša publikacija Evropskega varuha človekovih pravic. S pregledom njegovih dejavnosti pri obravnavi pritožb v določenem letu priča o njegovih prizadevanjih za obveščanje o njegovem delu in razlaga, kako so bila porabljen sredstva, ki jih je imel na voljo. Za poročilo se zanima veliko skupin in posameznikov na številnih ravneh – kolegi varuhi, politiki, javni uslužbenci, strokovnjaki, akademski krogi, interesne skupine, nevladne organizacije, novinarji ter državljani na evropski, nacionalni, regionalni in lokalni ravni.

© Evropski parlament

Diamandouros ob predstavitvi svojega tretjega letnega poročila predsedniku Evropskega parlamenta Josepu Borrellu Fontellesu. Strasbourg (Francija), 14. marec 2006.

G. DIAMANDOUROS je to poročilo predstavil poslancu in predsedniku Evropskega parlamenta g. Josepu BORRELLU FONTELLESU 14. marca 2006, parlamentarnemu Odboru za peticije pa 3. maja. Srečanje z odborom je bilo priložnost za varuha človekovih pravic, da je lahko razložil rezultate, ki jih je dosegel v zadevnem letu, in si izmenjal stališča s člani odbora o zamislih in pobudah za nadaljnje delo.

Poslanec Evropskega parlamenta g. Andreas SCHWAB je pripravil poročilo odbora o dejavnostih varuha človekovih pravic za leto 2005. Dne 16. novembra je plenum parlamenta razpravljal o SCHWABOVEM poročilu, razprave so se udeležili tudi g. DIAMANDOUROS, podpredsednica Evropske komisije ga. Margot WALLSTRÖM ter naslednji poslanci Evropskega parlamenta, navedeni v zaporedju njihovih nastopov: g. Andreas SCHWAB, g. Manolis MAVROMMATIS, g. Proinsias DE ROSSA, ga. Diana WALLIS, g. David HAMMERSTEIN MINTZ, g. Willy MEYER PLEITE, predsednik parlamentarnega Odbora za peticije in poslanec Evropskega parlamenta g. Marcin LIBICKI, g. Witold TOMCZAK, sir Robert ATKINS, ga. Inés AYALA SENDER, ga. Mairead McGuinness, g. Thijs BERMAN, g. Richard SEEBER, ga. Lidia Joanna GERINGER DE OEDENBERG, ga. Marie PANAYOTOPOULOS-CASSIOTOU in g. András GYÜRK. Nato je plenum Parlamenta na podlagi poročila g. Andreasa SCHWABA sprejel resolucijo, v kateri je izrazil zadovoljstvo z javno podobo varuha človekovih pravic ter pozdravil konstruktivno sodelovanje med varuhom in institucijami.

Varuh je svoje poročilo predstavil medijem na tiskovni konferenci 24. aprila. Udeležba več kot 50 novinarjev na tem dogodku je bila priložnost, da je opozoril na najpomembnejše izide svojih preiskav v letu 2005.

DNEVI ODPRTIH VRAT

Urad varuha človekovih pravic je 30. aprila in 1. maja v Strasbourgu in 6. maja v Bruslju sodeloval na dnevih odprtih vrat, ki jih je organiziral Evropski parlament. Obiskovalcem je bilo skupaj z vrsto promocijskih predmetov razdeljeno gradivo o delu varuha v 25 jezikih. Uslužbenci iz varuhovega urada je bilo vse tri dni na voljo za vprašanja. Med dnevi odprtih vrat je Parlament obiskalo 350.000 ljudi.

Obiskovalci stojnice varuha človekovih pravic ob dnevu odprtih vrat v Strasbourgu (Francija), 1. maj 2006.

6.2 OBISKI, NAMENJENI OBVEŠČANJU

Varuh človekovih pravic je imel v letu 2003 pester program obiskov, namenjenih obveščanju, v državah članicah in pristopnicah, da bi povečal ozaveščenost državljanov o njihovi pravici do pritožbe evropskemu varuhu človekovih pravic ter še okrepil delovne odnose z nacionalnimi in regionalnimi kolegi. Ti obiski se nadaljujejo z nezmanjšano intenzivnostjo. Poklicni kolegi varuha človekovih pravic iz držav članic in držav kandidatk pripravijo poglobljene programe dejavnosti ter srečanj za vsak njegov obisk in ga na njem pogosto spremljajo. Za državljane je prisotnost evropskega in nacionalnega varuha na teh dogodkih zelo dragocena, saj tako lahko bolje razumejo in cenijo vlogo in pristojnosti vsakega od njiju ter se zavejo, da njihove pravice ne izvirajo samo iz državljanstva lastne države, temveč tudi iz državljanstva EU.

Varuh človekovih pravic je v letu 2006 obiskal Luksemburg, Španijo, Severno Irsko in Bolgarijo, srečeval se je s člani parlamenta, sodniki, višjimi državnimi uslužbenci, znanstveno skupnostjo, potencialnimi pritožniki in drugimi državljani. V naslednjem razdelku je podan pregled široke vrste srečanj, ki so potekala na teh štirih obiskih, našteva ključne sogovornike ter omenja številne predstavitve. Medijske dejavnosti, ki so potekale v okviru informativnih obiskov, so zajete v razdelku 6.4 tega poročila.

LUKSEMBURG

Evropski varuh človekovih pravic je bil od 6. do 8. marca na obisku v Luksemburgu. Obisk je organiziral urad varuha človekovih pravic iz Luksemburga. Pripravil je vrsto srečanj, na katerih je evropski varuh človekovih pravic visoke vladne in državne uslužbenke, medije, nevladne organizacije in zainteresirane državljane seznanjal s svojo vlogo.

© Dvor Velikega vojvodstva/fotografija Carlo Hommel

Diamandouros z Njegovo kraljevo visokostjo velikim vojvodo Henrijem in varuhom človekovih pravic v Luksemburgu Marcom Fischbachom med informativnim obiskom Evropskega varuha človekovih pravic v Luxembourg, 6.–8. marca 2006.

G. DIAMANDOUROS se je imel med obiskom priložnost pogovoriti z njegovo visokostjo velikim vojvodo HENRIJEM, predsednikom luksemburške vlade g. Jeanom-Claudom JUNCKERJEM in predsednikom poslanske zbornice g. Lucienom WEILERJEM. Ti sestanki so bili posvečeni vlogi evropskega varuha človekovih pravic in storitvam, ki jih zagotavlja luksemburškim državljanom. G. DIAMANDOUROS se je v teh dveh dneh srečal tudi s podpredsednikom poslanske zbornice g. Laurentom MOSARJEM, predsednikom državnega sveta g. Pierrom MORESOM ter ministrom za javne storitve in upravno reformo g. Claudom WISELERJEM.

Obisk je bil odlična priložnost za poglobitev odnosov z luksemburškim varuhom človekovih pravic g. Marcom FISCHBACHOM in njegovimi uslužbenci. Varuha in osebje so imeli poleg uradnih srečanj, na katerih so razpravljali o svojih vlogah, veliko priložnosti tudi za bolj neformalno izmenjavo stališč.

Varuh človekovih pravic v Luksemburgu Marc Fischbach, podpredsednik poslanske zbornice Laurent Mosar, Diamandouros, predsednik državnega sveta Pierre Mores ter minister za javne storitve in upravne reforme Claude Wiseler med informativnim obiskom Evropskega varuha človekovih pravic v Luxembourg, 6.–8. marca 2006.

Informativni obisk je vključeval tudi srečanje s potencialnimi pritožniki in tiskovno konferenco, ki se je udeležilo približno 15 novinarjev. Vse dogodke je organizirala ga. Monique SCHUMACHER, vodja urada Evropskega parlamenta v Luksemburgu. G. DIAMANDOUROS je imel na začetku obiska priložnost, da se je pogovoril o svojem delu z gospo SCHUMACHER in z vodjem predstavništva Evropske komisije g. Ernstom MOUTSCHENOM.

ŠPANIJA

Evropski varuh človekovih pravic je svojo informativno potovanje nadaljeval z obiskom Španije med 8. in 10. majem. Na večini srečanj in dogodkov, ki so potekali v teh treh dneh, je g. DIAMANDOUROSA spremljal gostitelj obiska, španski nacionalni varuh človekovih pravic g. Enrique MÚGICA HERZOG.

Obisk je g. DIAMANDOURUSU omogočil, da je dosegel ključne ciljne skupine ter na sestankih z visokimi političnimi, sodnimi in upravnimi predstavniki poudaril pomen dela varuhov človekovih pravic. Med obiskom se je srečal z njegovim visočanstvom, kraljem JUANOM CARLOSOM, njeno kraljevsko visokostjo, prestolonaslednico CRISTINO, predsednikom poslanskega kongresa g. Manuelom MARÍNOM GONZÁLEZOM, predsednikom senata g. Franciscom Javierjem ROJEM GARCÍO, ministrom za zunanje zadeve in sodelovanje g. Miguelom Ángelom MORATINOSOM CUYAUBÉJEM, ministrom za javno upravo g. Jordijem SEVILLO SEGUROM, vodjo opozicije g. Marianom RAJOYEM BREYEM, predsednikom splošnega sveta sodne veje oblasti g. Franciscom Joséjem HERNANDOM SANTIAGOM, predsednico ustavnega sodišča gospo Emilio CASAS BAAMONDE, vodjo delegacije Evropske komisije v Španiji g. Joséjem Luisom GONZÁLEZOM VALLVÉJEM ter vodjo Informacijske pisarne Evropskega parlamenta g. Fernandom CARBAJOM.

Na dan Evrope (9. maja) se je evropski varuh človekovih pravic udeležil dogodka, ki ga je organizirala Informacijska pisarna Evropskega parlamenta, imel je intervju za televizijsko oddajo z imenom „Europa 2006“ ter skupaj s španskim varuhom človekovih pravic imel tiskovno konferenco.

© Varuh človekovih pravic v Španiji

Diamandouros z Njegovim veličanstvom kraljem Juanom Carlosom in varuhom človekovih pravic v Španiji Enriquejem Múgica Herzogom med informativnim obiskom Evropskega varuha človekovih pravic. Madrid (Španija), 8.-10. maj 2006.

Evropski in španski varuh človekovih pravic ter njuni uslužbenci so med obiskom izkoristili priložnost za krepitev sodelovanja med institucijama z izmenjavo stališč ob formalnih in neformalnih priložnostih o vprašanih skupnega interesa, vključno z najboljšo prakso.

Diamandouros s predsednico ustavnega sodišča Emilio Casas Baamonde med informativnim obiskom Evropskega varuha človekovih pravic. Madrid (Španija), 8.-10. maj 2006.

SEVERNA IRSKA

Varuh človekovih pravic se je v okviru svojih informativnih obiskov po državah članicah EU med 8. in 10. novembrom mudil v Belfastu. Obisk je organiziral urad varuha človekovih pravic Severne Irske, ki je sestavil celoten program srečanj, predstavitev in pogovorov za medije, ki naj bi prispevali k boljšemu poznavanju vloge evropskega varuha človekovih pravic.

G. DIAMANDOUROS se je imel med obiskom možnost pogovoriti z vrhovnim sodnikom sirom Brianom KERROM, vodjo državne uprave Severne Irske sirom Nigelom HAMILTONOM in varuhinjo človekovih pravic v policiji go. Nualo O'LOAN. Srečal se je tudi z vodjo Komisije za enakopravnost g. Bobom COLLINSOM, direktorjem Sveta za odnose s Skupnostjo g. Duncanom MORROWOM in podrektorjem Univerze Ulster g. Richardom BARNETTOM.

Predsednica skupščine Severne Irske ga. Eileen BELL je 9. novembra na gradu Stormont priredila večerjo v čast varuha človekovih pravic, udeležili so se je tudi člana zakonodajne skupščine g. Billy BELL in ga. Margaret RITCHIE ter varuh človekovih pravic Severne g. Tom FRAWLEY.

© Varuh človekovih pravic skupščine Severne Irske

Diamandouros z govornico skupščine Severne Irske Eileen Bell (na njegovi desni strani) in drugimi udeleženci večerje, ki jo je organizirala gostiteljica med informativnim obiskom Evropskega varuha človekovih pravic. Belfast (Severna Irska), 8.-10. november 2006.

Gospod FRAWLEY je spremljal evropskega varuha človekovih pravic med celotnim obiskom. Tako sta varuha lahko skupaj predstavljala storitve, ki jih ponujata državljanom. G. DIAMANDOUROS je predstavil svoje delo tudi uslužbenca varuha človekovih pravic Severne Irske in jim pojasnil pomen sodelovanja znotraj Evropske mreže varuhov človekovih pravic.

© Varuh človekovih pravic skupščine Severne Irske

Varuh človekovih pravic skupščine Severne Irske in komisar za pritožbe Tom Frawley in Diamandouros med informativnim obiskom Evropskega varuha človekovih pravic. Belfast (Severna Irska), 8.-10. november 2006.

Informativni obisk je obsegal tudi izredno dragoceno srečanje s potencialnimi pritožniki, ki ga je organiziral vodja urada Evropske komisije g. Eddie McVEIGH, organiziral je tudi predavanje g. DIAMANDOUROSA na Šoli za politiko in mednarodne študije Kraljeve univerze v Belfastu na temo „Evropska unija – Pravice, pravna sredstva in evropski varuh človekovih pravic“.

BOLGARIJA

G. DIAMANDOUROS je obiskal Bolgarijo med 27. in 29. novembrom, v času pred njenim pristopom k Evropski uniji. Obisk, ki ga je organiziral bolgarski urad varuha človekovih pravic, je bil odlična priložnost, da je evropski varuh človekovih pravic lahko bolgarske državljane, prebivalce, podjetja, združenja in druge organe seznanil s pravicami na evropski ravni, ki jih bo prineslo članstvo Bolgarije v EU.

Srečanje Diamandourosa s predsednikom vlade Bolgarije Sergejem Staniševom med informativnim obiskom Evropskega varuha človekovih pravic. Sofia (Bolgarija), 27.–29. november 2006.

G. DIAMANDOUROSA je spremljal bolgarski varuh človekovih pravic g. Guinio GANEV, srečal se je s predsednikom Bolgarije g. Georgijem PARVANOVOM, predsednikom vlade g. Sergejem STANISHEVOVOM, glavnim tožilcem g. Borisom VELTCHEVOVOM, namestnikom predsednika narodne skupščine g. Lyubenom KORNEZOVOM ter s predsedniki in člani naslednjih stalnih odborov narodne skupščine: Odbora za boj proti korupciji, Odbora za pritožbe in peticije državljanov, Odbora za evropsko integracijo, Odbora za človekove pravice in verske zadeve.

Diamandouros, varuh človekovih pravic v Bolgariji Guinio Ganev in namestnik predsednika Nacionalne skupščine Ljuben Andonov Kornezov med informativnim obiskom Evropskega varuha človekovih pravic. Sofia (Bolgarija), 27.–29. november 2006.

Evropski varuh človekovih pravic je imel na Univerzi za nacionalno in svetovno ekonomijo v Sofiji predavanje z naslovom „Demokracija, odgovornost in varuh človekovih pravic“, ki se ga je udeležilo več kot 220 študentov, akademikov in novinarjev. Predavanju, ki ga je gostil podrektor univerze profesor g. Statty STATTEV, je sledila živahna razprava, na kateri je varuh odgovarjal na vprašanja.

G. DIAMANDOUROS je imel tudi predstavitev na temo „Evropski varuh človekovih pravic in varstvo pravic državljanov“, ki se je udeležilo več kot 100 predstavnikov osrednje in lokalne uprave na visoki ravni, ambasadorjev držav članic EU, vladnih uradnikov, članov parlamenta, lokalnih javnih pravobranilcev in novinarjev.

© Varuh človekovih pravic v Bolgariji

Diamandouros na predstavitvi svojega dela na Univerzi za nacionalno in svetovno gospodarstvo med informativnim obiskom Evropskega varuha človekovih pravic. Sofia (Bolgarija), 27.–29. november 2006.

Na srečanju, ki ga je organiziral Center za demokratične študije in gostil njegov predsednik g. Ognian SHENTOV, je g. DIAMANDOUROS predstavil svoje delo vrsti nevladnih organizacij s sedežem v Bolgariji in jim predstavil, kako lahko izkoristijo njegove storitve.

Varuhov obisk je bil dobro medijsko pokrit, napisanih je bilo več kot 40 člankov v tiskanih in spletnih medijih, veliko je bilo tudi televizijskih in radijskih prispevkov.

Obisk je poleg tega omogočil g. DIAMANDOUROSU, da je okrepil sodelovanje z bolgarskim varuhom človekovih pravic in njegovimi uslužbenci, tako da bi lahko čim učinkoviteje služil državljanom in prebivalcem Bolgarije po vstopu države v Evropsko unijo.

6.3 DRUGE KONFERENCE IN SESTANKI

Konference, seminarji in srečanja so za varuha človekovih pravic odlična priložnost, da ključnim ciljnim skupinam, kot so nevladne organizacije, interesne skupine in akademske ustanove, približa svoje delo. Pomagajo tudi pri uveljavljanju njegove vloge v splošnem smislu. Konference in srečanja varuhu človekovih pravic in njegovim uslužbencem omogočajo tudi spremljanje dogajanja po Evropi, ki je za institucijo posebnega pomena.

V tem razdelku je podrobno prikazan celoten niz dejavnosti, namenjenih uveljavljanju pojma varovanja človekovih pravic nasploh in posebej dejavnosti, ki jih opravlja evropski varuh človekovih pravic. Če se varuh nekega dogodka ne more osebno udeležiti, zastopanje institucije zaupa ustreznemu uslužbencu. Mnoge skupine se seznanijo z delom varuha človekovih pravic tudi na študijskih potovanjih v Strasbourg. V tem razdelku je tudi seznam skupinskih predstavitev, ki so potekale v letu 2006.

Z UDELEŽBO VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

3. februarja se je varuh človekovih pravic srečal s profesorjem Spirosom SIMITISOM, profesorjem delovnih, družbenih in računalniških znanosti ter prava na Univerzi Johanna Wolfganga Goetheja, Frankfurt na Majni, ter predsednikom nemškega Odbora za etiko. Profesor SIMITIS se

je nato udeležil sestanka uslužbencev Evropskega varuha človekovih pravic, na katerem je imel predstavitev z naslovom „Varstvo podatkov – Slabosti in omejitve enotnega pristopa EU“.

8. februarja je imel g. DIAMANDOUROS govor na letnem generalnem zasedanju Evropske mreže organov za enakost (EQUINET) v Bruslju, kjer je razlagal o svojem delu na področju boja proti diskriminaciji in spodbujanja enake obravnave. QUINET si prizadeva razviti sodelovanje med specializiranimi organi za enakost v Evropi ter omogočiti učinkovito izmenjavo strokovnega znanja in izkušenj, da bi tako okrepili enotno uporabo protidiskriminacijske zakonodaje EU. Mrežo financira Evropska komisija, predseduje pa ji nizozemska Komisija za enako obravnavo.

20. marca se je g. DIAMANDOUROS srečal z ambasadorjem Jamesom A. SHARKEYJEM, stalnim predstavnikom Republike Irske v Svetu Evrope, da bi se pogovorila o vlogi evropskega varuha človekovih pravic.

22. marca je imel g. DIAMANDOUROS predavanje na *Institut d'Etudes Politiques* (Inštitut za politične vede) v Parizu na temo „Evropski varuh človekovih pravic in temeljne pravice v razširjeni Evropski uniji“.

23. marca se je varuh srečal s predsednikom francoskega visokega organa za boj proti diskriminaciji in spodbujanje enakosti (*La Haute Autorité de Lutte contre les Discriminations et pour l'Egalité – HALDE*) g. Louisom SCHWEITZERJEM v prostorih organa HALDE v Parizu.

23. marca je imel g. DIAMANDOUROS predavanje na Univerzi Pantheon – Assas Paris II na temo „Vloga institucije varuha človekovih pravic v varstvu človekovih pravic – Stališče evropskega varuha človekovih pravic“.

27. marca je g. DIAMANDOUROS v Strasbourgu gostil večerjo v čast komisarja za človekove pravice Sveta Evrope g. Alvara GILA-ROBLESA.

3. aprila je imel g. DIAMANDOUROS ob nastopu funkcije novega komisarja za človekove pravice Sveta Evrope g. Thomasa HAMMARBERGA in odhodu g. Alvara GILA-ROBLESA predstavitev na temo „Sodelovanje med komisarjem za človekove pravice Sveta Evrope in evropskim varuhom človekovih pravic“.

6. aprila je imel g. DIAMANDOUROS na večerji, ki jo je organiziralo Združenje grških podjetnikov v Atenah v Grčiji, govor o dobrem upravljanju na ravni EU in na grški ravni.

14. aprila je varuh človekovih pravic za mednarodni simpozij „Grčija v Evropski skupnosti prava“, ki so ga organizirali Grška akademija znanosti, Grško društvo za sodne študije ter Grški center za evropske študije in raziskave (EKEME), prispeval govor na videoposnetku z naslovom „Institucija varuha človekovih pravic kot izvensodnega mehanizma za reševanje sporov ob nastajajočem evropskem pravnem redu“.

24. aprila se je g. DIAMANDOUROS srečal s tremi predstavniki Alter-EU v Bruslju: g. Jorgom RISSOM, Greenpeace, g. Olivierom HOEDEMANOM, Corporate Observatory Europe, in g. Paulom DE CLERCKOM, Friends of the Earth Europe. Alter-EU je koalicija več kot 140 skupin civilne družbe, sindikatov, akademikov in podjetij za javne zadeve, ki se zavzemajo za večjo preglednost delovanje institucij in organov EU.

28. aprila je bil varuh človekovih pravic gostitelj govornik na delovnem zajtrku, ki ga je v Madridu organiziral Novi gospodarski forum, možganski trust španske javne politike. Govor g. DIAMANDOUROSA je imel naslov „Evropi državljanov naproti“. Španski varuh človekovih pravic g. Enrique MÚGICA HERZOG je g. DIAMANDOUROSA predstavil več kot 150 poslušalcem, med katerim je bilo več španskih regionalnih varuhov človekovih pravic, poslancev Evropskega parlamenta, politikov, poslovnežev, akademikov, diplomatov in novinarjev. Govoru g. DIAMANDOUROSA so sledila vprašanja prisotnih.

Med večerjo, ki je potekala dan pred tem, 27. aprila, je predsednik Novega gospodarskega foruma g. José Luis RODRÍGUEZ g. DIAMANDOUROSU podaril spominsko priponko v počastitev njegove udeležbe na dogodku.

16. maja se je g. DIAMANDOUROS srečal s komisarjem za človekove pravice pri Svetu Evrope g. Thomasom HAMMARBERGOM, da bi se pogovorila o svojih vlogah.

19. maja se je varuh človekovih pravic v Strasbourgu srečal z zunanjo ministrico Grčije gospo Doro BAKOYIANNI.

22. maja je imel g. DIAMANDOUROS na četrti mednarodni konferenci komisarjev za informiranje v Manchesteru v Združenem Kraljestvu predstavitev na temo „Svoboda informacij – evropska perspektiva“.

27. junija se je g. DIAMANDOUROS srečal s stalno predstavnico Finske v Svetu Evrope gospo Ann-Marie NYROOS.

4. julija je varuh človekovih pravic svoje delo predstavil na večerji v Strasbourgu, ki jo je priredil Odbor francoskih županov za evropske zadeve.

18. in 19. septembra se je varuh človekovih pravic na Inštitutu Evropske univerze (EUI) v Firencah v Italiji udeležil delavnice na temo „Demokracija, izvensodna pravna sredstva in študije varuha človekovih pravic“.

26. septembra se je varuh človekovih pravic srečal s predstavnikoma skupščine francoske gospodarske zbornice g. Alexandrom CZMALOM in go.Emmanuelle GARAUULT, da bi se pogovorili o pobudi Evropske komisije na področju preglednosti.

2. oktobra je imel g. DIAMANDOUROS vrsto srečanj v Atenah v Grčiji, in sicer s predsednikom Grčije g. Karolosom PAPOULIASOM, predsednikom grške vlade g. Kostasom KARAMANLISOM, predsednico grškega parlamenta go. Anno BENAKI-PSAROUDA in vodjo stranke PASOK g. Georgeom PAPANDREOUJEM, na katerih jih je obvestil o dejavnostih evropskega varuha človekovih pravic.

5. oktobra je varuh človekovih pravic kot gost govoril na letnem kongresu Združenja evropskih gospodarskih zbornic EUROCHAMBERS. Več kot 500 predstavnikov iz 44 evropskih gospodarskih zbornic, ki skupaj zastopajo 18 milijonov podjetij, se je udeležilo kongresa, na katerem so bile obravnavane različne dimenzije osrednje teme „Sporočanje o Evropi – skupna vizija, ustvarjanje rezultatov“. G. DIAMANDOUROS je prispeval k sklopu z naslovom „Evropa in podjetniki – Dejstva, vrzeli, zamude in obeti“. G. DIAMANDOUROS je imel na konferenci tudi dvostransko srečanje s predsednikom Eurochambersa g. Pierrom SIMONOM.

10. oktobra je imel g. DIAMANDOUROS predstavitev na delovnem kosilu za stalne predstavnike držav članic EU v Svetu Evrope, ki ga je gostila stalna predstavnica Finske v Svetu Evrope ga. Ann-Marie NYROOS.

17. oktobra je imel g. DIAMANDOUROS ob slovesni podelitvi diplom v organizaciji Centra za študije političnih sprememb Univerze v Sieni, Italija, govor na temo „Institucija varuha človekovih pravic in kakovost demokracije“.

17. oktobra je imel varuh človekovih pravic na Šoli naprednih mednarodnih študij na Univerzi Johnsa Hopkinsa v Bologni v Italiji predavanje na temo „Preglednost, odgovornost in demokracija v EU“.

19. oktobra je imel g. DIAMANDOUROS videokonferenčno srečanje z namestnico generalnega pravobranilca države Kalifornija, Združene države Amerike, go. Aspasio PAPAVALASSIOU, ki je obiskala institucije EU v okviru programa European Union Visitors. Med srečanjem je gospo PAPAVALASSIOU seznanil s pooblastili evropskega varuha človekovih pravic ter z najpomembnejšimi vrstami primerov, s katerimi se ukvarja njegov urad.

8. novembra je varuh človekovih pravic predstavil svoje delo Skupnemu odboru irskega parlamenta za evropske zadeve. Odbor je nagovorila tudi irska varuhinja človekovih pravic ga. Emily O'REILLY. Predstavitvi je sledila živahna razprava z vprašanji in odgovori, med katero so se obravnavala vprašanja o prostem pretoku oseb, enakosti obravnave in poznavanju varuha človekovih pravic. Varuh se je imel pred tem srečanjem priložnost pogovoriti o svojem delu z vodjo urada Evropskega parlamenta v Dublinu g. Francisom JACOBSOM in njegovimi uslužbenci, prisotni so bili tudi uslužbenci predstavništva Komisije v Dublinu.

13. novembra je varuh človekovih pravic odpotoval v Karlsruhe v Nemčiji, kjer je imel predstavitev na temo vloge evropskega varuha človekovih pravic v Karlsruheju v Evropski uniji. Pred tem tistega večera ga je prvi župan Karlsruheja g. Siegfried KÖNIG povabil na sprejem na magistrat.

21. novembra je imel g. DIAMANDOUROS na Univerzi Kingston v Londonu predavanje na temo „Nepravilnosti, sodišča in varuh človekovih pravic“. Predavanje je organizirala fakulteta za pravo, gostil pa ga je vršilec dolžnosti fakultete za poslovanje in pravo profesor Philip SAMOUEL.

Diamandouros s študenti in osebjem Univerze Kingston v Londonu po predstavitvi svojega dela. London (Združeno Kraljestvo), 21. november 2006.

19. decembra se je g. DIAMANDOUROS skupaj s predsednikom Sodišča Evropskih skupnosti g. Vassiliosom SKOURISOM in prvim podpredsednikom Evropskega sodišča človekovih pravic g. Christosom ROZAKISOM udeležil okrogle mize v organizaciji atenske odvetniške zbornice ob izidu knjige *Human rights in Europe: The jurisprudence of the European Court of Human Rights* (Človekove pravice v Evropi: pravo Evropskega sodišča za človekove pravice).

Z UDELEŽBO USLUŽBENCEV VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

1. marca se je strokovni sodelavec g. Daniel KOBLENCZ srečal s predavateljem mednarodnega prava g. Heribertusom JAKO TRIYANOM ter mu razložil naloge in dolžnosti evropskega varuha človekovih pravic.

11. maja sta se strokovna sodelavka ga. Tina NILSSON in skupni vodja sektorja za komunikacije ga. Rosita AGNEW udeležili delavnice, ki jo je Evropska investicijska banka (EIB) v Bruslju organizirala za organizacije civilne družbe, saj sta slednje želeli opozoriti na njihovo pravico do pritožbe evropskemu varuhu človekovih pravic zaradi nepravilnosti pri dejavnostih EIB.

15. junija je glavni pravni svetovalec g. José MARTÍNEZ-ARAGÓN na seminarju o evropskih zadevah, ki ga je organiziral Center za evropske študije v Strasbourgu, predstavil delo evropskega varuha človekovih pravic skupini diplomantov.

27. junija in 11. julija je g. Daniel KOBLENCZ sprejel dva udeleženca programa European Union Visitors in jima razložil delo evropskega varuha človekovih pravic.

27. julija se je g. Branislav URBANIČ srečal z g. Thierryjem NGOGO, pogovarjala sta se o načelih dobrega upravljanja, o čemer je g. NGOGA opravljal raziskavo.

26. septembra se je g. Peter BONNOR udeležil seminarja o odprtosti in komunikaciji, na katerem je govoril o pravici do javnega dostopa do dokumentov na ravni EU. Seminar je potekal na Univerzi Roskilde na Danskem, organiziralo pa ga je predstavništvo Evropske komisije v Kopenhagnu. Udeležili so se ga študenti, novinarji in predstavniki civilne družbe.

26. oktobra je podpredsednik senata Italijanske republike g. Lucio MALAN obiskal urad varuha človekovih pravic. Pozdravil ga je višji pravni svetovalec g. Gerhard GRILL in odgovarjal na njegova vprašanja v zvezi z delom evropskega varuha človekovih pravic.

30. novembra je generalni sekretar v uradu varuha g. Ian HARDEN govoril na konferenci z naslovom „Pravica do pritožbe – Mednarodne finančne ustanove in odgovornost – Na poti do neodvisnega mehanizma skladnosti in pritožbe za Evropsko investicijsko banko“, ki jo je organizirala mreža CEE Bankwatch Network. G. HARDEN je na srečanju z naslovom „Kateri so obstoječi mehanizmi odgovornosti na ravni EU, ki zagotavljajo odgovornost EIB?“ razložil, kakšno vlogo lahko igra evropski varuh človekovih pravic, in navedel primer pritožb v zvezi z EIB, ki jih je varuh že obravnaval.

1. decembra je imela ga. Tina NILSSON govor z naslovom „Odprtost, preglednost in dostop do dokumentov – Ali zakonodaja deluje?“ na Evropskem seminarju informacijskega upravljanja „Napredovanje z evropskimi informacijami v razširjeni Evropi“, ki ga je organiziral Evropski inštitut za javno upravo v Maastrichtu na Nizozemskem.

Skupinske predstavitve

V letu 2006 so g. DIAMANDOUROS in njegovi uslužbenci (navedeni v oklepajih) razložili vlogo in delovanje varuha človekovih pravic naslednjim skupinam obiskovalcev:

Februar

- skupina 85 francoskih uradnikov se je udeležila seminarja o evropskih zadevah, ki ga je organiziral Center za evropske študije v Strasbourgu. (G. José MARTÍNEZ-ARAGÓN in ga. Marjorie FUCHS)
- 35 študentov in nadzornikov javne uprave z Univerze Twente na Nizozemskem in z *Westfälische Wilhelms-Universität Münster*, Nemčija. Skupino je spremljal g. Jaap H. DE WILDE. (G. Gerhard GRILL)
- 44 študentov z *Bayern Kolleg Augsburg* z Bavarske, Nemčija, v okviru potovanja v Strasbourg, ki ga je organizirala *Europäische Akademie Bayern*. Skupino je spremljal Alexander FRISCH. (G. Gerhard GRILL)
- 35 oseb z *Deutschen Evangelischen Frauenbunde Bayern* iz Nemčije, v okviru potovanja, ki ga je organiziral *Karl-Arnold-Stiftung*. (G. Gerhard GRILL)

Marec

- 42 oseb iz *CDU Senioren-Union Hilden*, Nemčija, v okviru potovanja, ki ga je organiziral *Karl-Arnold-Stiftung*. (Ga. Wiebke PANKAUKE)
- 42 študentov *Technische Universität Chemnitz*, Nemčija, v okviru potovanja v Strasbourg, ki ga je organiziral *Bildungswerk Sachsen*. (G. Gerhard GRILL)

- 25 županov iz regije Trentino-Alto Adige, Italija, v okviru potovanja v Strasbourg. (Ga. Ida PALUMBO)
- 25 oseb iz *Deutsch-Französisch Gesellschaft Bonn*, Nemčija, v okviru potovanja, ki ga je organiziral *Karl-Arnold-Stiftung*. (G. Gerhard GRILL)

April

- 37 oseb iz združenja nekdanjih pripadnikov in prijateljev (demobilizirane) 7. oklepne divizije (*Kameradschaft Ehemaliger und Freunde der (aufgelösten) 7. Panzerdivision*), Nemčija, v okviru potovanja, ki ga je organiziral *Karl-Arnold-Stiftung*. (Ga. Wiebke PANKAUKE)
- skupina 21 oseb iz Nemčije na povabilo poslanke Evropskega parlamenta Silvane KOCH-MEHRIN. (Ga. Wiebke PANKAUKE)
- 44 oseb iz *Verein Haus und Grund* iz Kerpna, Nemčija, v okviru potovanja, ki ga je organiziral *Karl-Arnold-Stiftung*. (Ga. Anne EISENGRÄBER)
- skupina 26 članov nadzornih odborov Regionalnega sveta vzhodne Finske v okviru študijskega potovanja v Strasbourg. (G. Peter BONNOR)
- skupina 29 študentov prava, ki se specializirajo za evropsko pravo in študirajo na Univerzi v Liednu, Nizozemska. Skupino je spremljal g. Rick LAWSON. (G. Ian HARDEN)
- 37 oseb iz Nemčije, v okviru potovanja, ki ga je organiziral *Karl-Arnold-Stiftung*. (Ga. Wiebke PANKAUKE)
- 37 oseb iz krovne organizacije katoliških študentskih združenj (*Dachverbände Katholische Studentenverbindungen*), Nemčija, v okviru potovanja, ki ga je organiziral *Karl-Arnold-Stiftung*. (Ga. Wiebke PANKAUKE)
- skupina 24 oseb, v okviru potovanja, ki ga je organiziralo združenje za mednarodne zadeve (*Auslandsgesellschaft*) iz Dortmunda, Nemčija. (Ga. Wiebke PANKAUKE)
- 32 oseb iz *CDU Senioren-Union Bremerhaven*, Nemčija, v okviru potovanja, ki ga je organiziral *Karl-Arnold-Stiftung*. (Ga. Wiebke PANKAUKE)
- skupina 43 vojakov nemških zveznih oboroženih sil (*Bundeswehr*) in članov *Katholische Militärseelsorge*, Nemčija, v okviru seminarja, ki ga je organizirala *Europäische Akademie Bayern*. Skupino je spremljal g. Alexander FRISCH. (Ga. Wiebke PANKAUKE)

Maj

- skupina 29 oseb v okvirju seminarja o evropskih zadevah, ki ga je organiziral *Forum Europa e.V.* iz Leipziga, Nemčija. (Ga. Gerhard GRILL)
- skupina 12 študentov prava, ki se specializirajo za evropsko pravo in študirajo na Univerzi v Komotini, Grčija. (gospod P. Nikiforos DIAMANDOUROS in gospod Ioannis DIMITRAKOPOULOS)
- skupina 32 študentov in uslužbencev *Thorbecke Academie Leeuwarden*, Nizozemska, v okviru študijskega potovanja v Bruselj in Strasbourg. (G. Peter BONNOR)
- skupina 4 oseb iz Finske, na povabilo poslanke Evropskega parlamenta ge. Piie-Noore KAUPPI. (G. Peter BONNOR)
- 30 oseb iz *CDU Women's Union Alfter*, Nemčija, v okviru potovanja, ki ga je organiziral *Karl-Arnold-Stiftung*. (G. Gerhard GRILL)

- 37 javnofinančnih uradnikov, v okviru seminarja, ki ga je organiziral *Deutschland- und Europapolitisches Bildungswerk Nordrhein-Westfalen*, Nemčija. (G. Gerhard GRILL)
- skupina 49 študentov iz ustanove za izobraževanje mladih (*Jugendbildungswerk*) iz Marburga, Nemčija. (G. Gerhard GRILL)
- 22 ravnateljev in učiteljev iz regij Lüneburg in Schwerin, Nemčija, v okvirju seminarja, ki so ga organizirale nemške oborožene sile (*Bundeswehr*). (G. Gerhard GRILL)

Glavni pravni nadzornik Gerhard Grill ob predstavitvi dela varuha človekovih pravic skupini obiskovalcev. Strasbourg (Francija), 23. maj 2006.

Junij

- skupina 18 podiplomskih študentov in dva uslužbenca Fakultete za pravo in družbene vede v Glasgowu Kaledonijske univerze, Združeno kraljestvo. Skupino je spremljala Marcela CHISHOLM. (G. Peter BONNOR)
- skupina 12 študentov političnih ved na Univerzi Južne Majne, Portland, Združene države. (G. Georgios KATHARIOS)
- skupina 45 oseb iz Nemčije, ki so se udeležile študijskega potovanja v Strasbourg, ki sta ga skupaj prganizirala *Europäische Akademie Bayern* in poslanec Evropskega parlamenta Wolfgang KREISSL-DÖRFLER. (G. Gerhard GRILL)
- 43 oseb iz škofijskega sveta nadškofije Köln, Nemčija, v okviru seminarja o evropski politiki, ki ga je organiziral *Karl-Arnold-Stiftung*. (G. Gerhard GRILL)
- skupina 31 prostovoljnih gasilcev iz Wesselinga, Nemčija, v okviru izleta, ki ga je organiziral *Karl-Arnold-Stiftung*. (G. Gerhard GRILL)
- skupina 48 oseb v okviru potovanja, ki ga je organizirala Hiša Evrope regij Lyon in Rhône. (G. Gerhard GRILL)
- 20 županov iz regije Trento, Italija, v okviru potovanja v Strasbourg. (Ga. Wiebke PANKAUKE)
- skupina 58 učiteljev pripravnikov na posebnih šolah v regiji Oberfranken, Nemčija, ki so se udeležili študijskega potovanja v Strasbourg, ki ga je organiziral *Europäische Akademie Bayern*. (g. Gerhard GRILL)
- skupina 50 udeležencev „Europa-Seminar“, ki ga je organiziral *Kolpingwerk*, Nemčija. (G. Gerhard GRILL)

- skupina 40 študentov oddelka za komunikacije Univerze v Rimu – *La Sapienza*, Rim, Italija, v okviru študijskega potovanja v Bruselj in Strasbourg. (Ga. Ida PALUMBO)
- delegacija 23 študentov, ki so se udeležili nagradnega potovanja za zmagovalne ekipe Mini evropske skupščine, ki ga je organizirala Nacionalna fundacija za študentska potovanja z Malte. (g. P. Nikiforos DIAMANDOUROS in ga. Ida PALUMBO).

Julij

- skupina 33 učiteljev pripravnikov iz območja Nuremberg, Nemčija, ki so se udeležili študijskega potovanja v Strasbourg, ki ga je organizirala *Europäische Akademie Bayern*. (Ga. Wiebke PANKAUKE)
- skupina 39 oseb iz Nemčije, ki je prišla na povabilo poslanca Evropskega parlamenta Grafa Alexandra LAMBSDORFFA. (Ga. Wiebke PANKAUKE)
- 31 članov *Cluba BM56*, francosko-nemškega združenja za spodbujanje mestnih twinning dejavnosti med mestoma Erftkreis in Le Marbihan, v okviru potovanja, ki ga je organiziral *Karl-Arnold-Stiftung*. (Ga. Wiebke PANKAUKE)
- skupina 26 magistrskega programa evropskih študij Univerze v Tübingenu, Nemčija. (G. Gerhard GRILL)
- skupina 19 študentov Državne šole za javno upravo, Atene, Grčija. (G. Georgios KATHARIOS)
- skupina 30 študentov Univerze v Bambergu, Nemčija, v okviru študijskega potovanja v Strasbourg. (G. Gerhard GRILL)
- 36 oseb iz centra za poklicno usposabljanje (*Berufsbildungszentrum*) Neustadt, Nemčija. (G. Gerhard GRILL)
- skupina 42 učiteljev pripravnikov iz območja München, Nemčija, ki so se udeležili študijskega potovanja v Strasbourg, ki ga je organizirala *Europäische Akademie Bayern*. (G. Gerhard GRILL)
- 31 dijakov z *Einstein-Gymnasium*, Kehl, Nemčija. (Ga. Wiebke PANKAUKE)

September

- 24 študentov z Inštituta za občinsko upravo in nekdanjih pripadnikov Nemških zveznih oboroženih sil (*Bundeswehr*), Nemčija, v okviru potovanja, ki ga je organiziral *Karl-Arnold-Stiftung*. (G. Gerhard GRILL)
- skupina 49 oseb iz Nemčije, ki je prišla na povabilo poslanca Evropskega parlamenta Grafa Alexandra LAMBSDORFFA. (G. Gerhard GRILL)
- 25-članska delegacije iz občine Lempäälä, Finska, v okviru študijskega potovanja v Strasbourg. (G. Peter BONNOR)
- 31 oseb iz katoliške izobraževalne ustanove (*Katholisches Bildungswerk*), Meckenheim, Nemčija, v okviru seminarja v Strasbourg, ki ga je organiziral *Karl-Arnold-Stiftung*. (G. Gerhard GRILL)
- skupina 42 dijakov *St Ursulagymnasium* v Kölnu, Nemčija, v okviru seminarja v Strasbourg, ki ga je organiziral *Karl-Arnold-Stiftung*. (G. Gerhard GRILL)
- 17 članov *CDU Münster-Amelsbüren*, Nemčija, v okviru seminarja v Strasbourg, ki ga je organiziral *Karl-Arnold-Stiftung*. (G. Gerhard GRILL)

Oktober

- skupina 45 pravnikov v okviru študijskega potovanja v Strasbourg, Bruselj in Luksemburg, ki ga je organiziralo združenje pravnikov – podružnica v Katowicach, Poljska. (Ga. Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA)
- 26 oseb iz Nemčije v okviru seminarja v Strasbourg, ki ga je organiziral *Jakob-Kaiser-Stiftung*. (G. Gerhard GRILL)
- skupina 30 akademikov in študentov političnih ved z Univerze v Düsseldorfu, Nemčija, v okvirju seminarja v Strasbourg, ki ga je organiziral *ESTA-Bildungswerk*. (G. Gerhard GRILL)
- 50 študentov Francosko-nemškega združenja (*Deutsch-Französische Gesellschaft*) Bonn in Rhein-Sieg, Nemčija, ki so se udeležili študijskega potovanja v Luksemburg in Strasbourg. (Gerhard GRILL)
- skupina 45 oseb iz združenja klubov starega orožja (*Bund der Historischen Deutschen Schützenbruderschaften*), Willich, Nemčija, na povabilo poslanca Evropskega parlamenta Klausa HÄNSCHA. (G. Gerhard GRILL)

November

- skupina 27 oseb iz *SPD Duisburg*, Nemčija, na povabilo poslanca Evropskega parlamenta g. Klausa HÄNSCHA. (Ga. Wiebke PANKAUKE)
- skupina 25 študentov prava, ki se specializirajo za evropsko pravo in študirajo na Univerzi v Liednu, Nizozemska. Skupino je spremljal g. Rick LAWSON. (G. Peter BONNOR)
- 11 oseb iz srbskih nevladnih organizacij v okviru študijskega obiska evropskih institucij v Bruslju, ki ga je organiziral Center za razvoj Srbije. (G. Georgios KATHARIOS)
- 18 oseb z ljudske univerze (*Münchner Volkshochschule*), Nemčija, v okviru študijskega potovanja v Strasbourg, ki ga je organizirala *Münchner Volkshochschule*. (G. Gerhard GRILL)

Pravna strokovna sodelavka Wiebke Pankauke ob predstavitvi dela varuha človekovih pravic skupini obiskovalcev. Strasbourg (Francija), 15. november 2006.

December

- skupina 17 madžarskih pravnikov in študentov prava v okviru študijskega obiska evropskih institucij v Bruslju, ki ga je organiziral *Bruxinfo*. (G. Daniel KOBLENZ)

- skupina 39 oseb iz Nemčije, ki so se udeležile študijskega potovanja Strasbourg, ki ga je organizirala *Europäische Akademie Bayern*. (G. Gerhard GRILL)
- 33 študentov *Universitätsgruppe Market Team Tübingen*, Nemčija, na povabilo poslanca Evropskega parlamenta g. Jorga CHATZIMARKAKISA. (G. Gerhard GRILL)
- skupina 48 oseb iz sindikata kovinarjev (*der IG-Metall Senioren*), Duisburg, Nemčija, na povabilo poslanca Evropskega parlamenta g. Klausja HÄNSCHA. (G. Gerhard GRILL)

Poleg zgoraj navedenih dogodkov si imeli uslužbenci varuha človekovih pravic v letu 2006 14 predstavitev svojega dela za pripravnike iz Evropske komisije in dve predstavitvi za pripravnike iz Sveta Evropske unije, pri čemer se je vsakega dogodka udeležilo približno 50 pripravnikov.

6.4 ODNOSI Z MEDIJI

Dejavnosti varuha človekovih pravic, povezane z mediji, obsegajo intervjuje, tiskovne konference, pisne članke in izjave za tisk. Te dejavnosti še dodatno usmerjajo pozornost na storitve, ki jih varuh človekovih pravic ponuja državljanom, organizacijam in podjetjem, ter opozarjajo na posebej izstopajoče primere. Mediji lahko še dodatno poudarijo pomen teh primerov in s tem spodbudijo institucijo ali organ, da v odnosu z državljani sprejme storitveno kulturo, ki se osredotoča na iskanje rešitev njihovih vprašanj ali težav.

V letu 2006 je bilo izdanih, ter novinarjem in zainteresiranim stranem po vsej Evropi posredovanih dvaindvajset izjav za tisk. Med drugim so bila obravnavana vprašanja izbire jezikov za spletne strani predsedstev EU, preglednost na področju lobiranja in dotacij, pritožba zaradi neustreznega izvajanja Direktive o delovnem času in premajhna odprtost delovanja Sveta.

Varuh človekovih pravic je imel več kot 40 intervjujev s predstavniki tiskanih, radijskih in televizijskih ter elektronskih medijev v Strasbourgu, Bruslju in drugje. V tem razdelku so naštet intervjuji, ki so jih imeli varuh človekovih pravic in njegovi uslužbenci v letu 2006, ter vrsta medijskih dogodkov, organiziranih v tem letu.

- 5. januarja je imel g. DIAMANDOUROS v Grčiji intervju z g. Giorgosom ADAMOM z radijske postaje *Dimotiko Radiofono Thessalonikis*.
- 20. januarja je g. DIAMANDOUROS opravil telefonski intervju z g. Markom BEUNDERMANNOM iz *EUobserverja* v zvezi z njegovim pozivom Svetu, naj zakone sprejema javno.
- 23. januarja je g. DIAMANDOUROS opravil telefonski intervju z g. Lucom VERNETOM za francoski časnik *Sud Ouest*, ki je pripravljal portret varuha človekovih pravic.
- 25. januarja je ga. Ruth REICHSTEIN z nemške radijske postaje *Deutschlandfunk* v Bruslju naredila intervju z varuhom človekovih pravic, in sicer po sestanku Odbora za peticije Evropskega parlamenta. Pogovarjala sta se o posebnem poročilu varuha človekovih pravic v zvezi z večjo preglednostjo v Svetu.
- 27. januarja je imel g. DIAMANDOUROS v Grčiji intervju z g. Heraklesom GALANAKISOM z radijske postaje *ERA Herakleion*.
- 8. februarja je z g. DIAMANDOUROSOM v Bruslju opravila intervju ga. Isabel GUZMAN z nemške tiskovne agencije *Evangelischer Pressedienst*. GUZMANOVA so posebej zanimala nemške pritožbe in primeri.
- Isti dan je imel varuh človekovih pravic v Bruslju intervju z go. Patricio HALLER za avstrijski časnik *Kurier*. Novinarko je zanimalo, kakšne izkušnje ima kot varuh človekovih pravic, spraševala je o posameznih primerih in njegovem delu na splošno.

- 9. februarja je imel varuh človekovih pravic telefonski intervju z g. Jeanom-Pierreom SARDINOM z *Radio France Bleu*, pogovarjala sta se o varuhovi izjavi za javnost v zvezi z belo knjigo Komisije o komunikacijah.
- 14. februarja je imel g. DIAMANDOUROS v Strasbourgu intervju z go. Nayran AGUADO s španske TV-postaje TVE za njihov program „Vivir Europa“. Novinarko so zanimale zlasti španske pritožbe.
- Istega dne je ga. Renata GOLDIROVA s slovaškega informativnega kanala TA3 z varuhom človekovih pravic opravila intervju o njegovem delu in zlasti o slovaških primerih.
- 15. februarja je imela višja pravna svetovalka ga. Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA telefonski intervju z go. Heleno VIEGAS za portugalsko revijo *Noticias Magazine*. Novinarko so zanimali zlasti portugalski primeri.
- 17. februarja je višja pravna svetovalka ga. Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA v okviru seminarja o širitvi, ki ga je organiziralo Evropsko novinarsko središče, predstavila delo varuha človekovih pravic skupini 14 novinarjev iz Bolgarije, Romunije in Hrvaške.
- 2. in 3. marca je ekipa nemške televizije ARTE pod vodstvom ge. Katrin MOLNAR v Strasbourgu intervjuvala in posnela g. DIAMANDOUROSA in druge uslužbence za prispevek, v katerem bodo objavili portret varuha človekovih pravic.
- 3. marca je ga. Elodie CARTIER z *Radio Côte d'Amour* opravila telefonski pogovor z varuhom človekovih pravic o beli knjigi Komisije o komunikacijah.
- 8. marca je imel g. DIAMANDOUROS v Luksemburgu tiskovno konferenco v okviru informativnega obiska Luksemburga. Pred tem je imel intervju z g. Marcom GLASENERJEM z *Luxemburger Wort*.
- 15. marca je imel varuh človekovih pravic v Strasbourgu pogovor za češki TV-dokumentarec z naslovom „Po Evropi“. Mladi filmarji so imeli pod vodstvom producenta g. Filipa ALBRECHTA intervjuje z evropskimi politiki in državljani, s katerimi so želeli prikazati Evropo iz različnih perspektiv.
- 29. marca je varuh človekovih pravic povabil štiri novinarje na delovno kosilo v Bruselj: g. Thomasa FERENCZIJA z *Le Monde*, g. Nicka WATTA z *The Guardian*, g. Erica BONSEJA s *Handelsblatta* in g. Carla FENUJA iz italijanske tiskovne agencije ANSA. G. DIAMANDOUROS je odgovarjal na vprašanja o svojem delu in pritožbah po različnih državah, pri čemer je poudaril potrebo po boljšem doseganju državljanov držav članic EU.
- Istega dne je imel g. DIAMANDOUROS še pogovor z g. Janom SLIVO iz tiskovne agencije AP za tematski članek o delu evropskega varuha človekovih pravic.
- Pozneje je imel g. DIAMANDOUROS intervju z g. Tanselom TERZIOGLUJEM za avstrijski časnik *Die Kleine Zeitung*. Novinar je g. DIAMANDOUROSA spraševal o izkušnjah, ki jih ima, odkar je nastopil položaj.
- Pozneje istega popoldneva je imel g. DIAMANDOUROS telefonski intervju za nemško agencijo *Schlenker PR* za serijo o evropskih institucijah z naslovom „Živeti v Evropi“.
- Pozneje je imela ga. Daniela WEINGÄRTNER za nemška časnika TAZ in *Badische Zeitung* pogovor z g. DIAMANDOUROSOM za portret evropskega varuha človekovih pravic. Pogovarjala se je tudi z uslužbenci v Strasbourgu in se udeležila srečanja g. DIAMANDOUROSA z uslužbenci Komisije v Luksemburgu.
- 24. aprila je varuh človekovih pravic na tiskovni konferenci v Bruslju predstavil svoje *Letno poročilo za leto 2005*. Predstavitve se je udeležilo več kot 50 novinarjev. G. DIAMANDOUROS je predstavil pregled svojih dejavnosti v letu 2005 ter navedel primere zadev in rešitve za državljane, do katerih so prišli. Novinarji so postavljali vprašanja o statističnih podatkih,

pritožbah po državah, varuhovem odnosu z Evropskim uradom za boj proti goljufijam, preglednosti v Svetu, posebnih poročilih, ki se pripravljajo, in jezikovni ureditvi spletnih strani predsedstva EU.

- G. DIAMANDOUROS je imel po tiskovni konferenci intervjuje za *Deutsche Welle TV*, *German Public Radio*, belgijski radio *RTBF* in *Spanish Public Radio* o najpomembnejših ugotovitvah iz *Letnega poročila za leto 2005*.
- Pozneje istega dne je imel varuh človekovih pravic telefonski intervju z g. Fabriceom LAMBERTOM z belgijskega poslovnega radia *BFM* o poglavitnih ugotovitvah iz *Letnega poročila za leto 2005* in posebnih belgijskih primerih.
- 26. aprila je imela referentka za stike z javnostjo ga. Gundi GADESMANN v Nemčiji telefonski intervju z g. Albrechtom MEIERJEM za nemški časnik *Der Tagesspiegel*, pogovarjala sta se o prizadevanjih varuha človekovih pravic, da bi dosegel ciljne skupine, kot so mala in srednja podjetja.
- 27. aprila je imela članica vodstva sektorja za komuniciranje ga. Rosita AGNEW intervju z go. Margarito GASCA z *Brussels TV* o nalogah evropskega varuha človekovih pravic in glavnih ugotovitvah iz *Letnega poročila za leto 2005*.
- Pozneje istega dne je imel g. DIAMANDOUROS telefonski intervju z Nadjo SCHEYS z belgijske radijske postaje *FM Bruxelles* o *Letnem poročilu za leto 2005* in posebnih belgijskih primerih.
- 9. maja je imel g. DIAMANDOUROS v okviru informativnega obiska Španije intervju z g. Miguelom ADROVERJEM CONDEJEM s televizije *TVE* za oddajo z naslovom „Europa 2006“, ki so jo predvajali po njegovem obisku.
- Pozneje istega dopoldneva sta imela španski nacionalni varuh človekovih pravic g. Enrique MÚGICA HERZOG in evropski varuh človekovih pravic skupno tiskovno konferenco, na kateri sta orisala namen obiska, svoji vlogi in način njunega sodelovanja, da bi kar najbolje služila španskim državljanom in prebivalcem.

Diamandouros in varuh človekovih pravic v Španiji Enrique Múgica Herzog ob skupni predstavitvi svojega dela med tiskovno konferenco ob informativnem obisku Evropskega varuha človekovih pravic. Madrid (Španija), 8.-10. maj 2006.

- 6. junija je imel g. Bruno WATERFIELD z revije *Parliament Magazine* v Bruslju intervju z g. DIAMANDOUROSOM o delu varuha človekovih pravic, njegovih dosežkih, poskusih, da bi bolje obveščal javnost o svojih storitvah, priporočilih institucijam EU in njegovih prihodnjih ciljih, vključno z zagotavljanjem večje preglednosti v Svetu.

- 16. junija je bil v biltenu Komisije *En Direct* objavljen članek g. DIAMANDOUROSA z naslovom „Tukaj sem, da bi pomagal kolegom“, v katerem je varuh človekovih pravic razložil svojo vlogo.
- 27. junija je imel g. Olivier VERHEECKE intervju z go. Ano LÁZARO z andaluzijskega televizijskega kanala *Canal Sur* v okviru obiska 30 španskih predstavnikov platform civilne družbe in nevladnih organizacij v Evropskem parlamentu.
- G. DIAMANDOUROS je napisal prispevek za junijsko številko biltena *DIHK* (nemška gospodarska zbornica), v katerem je razložil, kako lahko pomaga zlasti malim in srednjim podjetjem, če naletijo na težave v institucijah EU. Bilten je dobilo 74 regionalnih gospodarskih zbornic v Nemčiji.
- 6. julija je g. DIAMANDOUROS predstavil delo varuha človekovih pravic skupini 14 novinarjev iz Albanije, Bosne in Hercegovine, Hrvaške, s Kosova in iz Srbije in Črne gore v okviru seminarja z naslovom „Integraciji naproti“, ki ga je organiziralo Evropsko novinarsko središče.
- 24. avgusta je bil v biltenu nemške konfederacije obrti in malega podjetništva *ZDH* objavljen intervju z varuhom človekovih pravic z naslovom „Včasih je za rešitev težave dovolj že telefonski klic“.
- 22. septembra je imel varuh človekovih pravic v Strasbourgu intervju go. Pauline WIRPH-DUVERGER s francoskega časnika *Journal du Parlement*.
- 27. septembra je imel g. DIAMANDOUROS intervju z go. Christino SIGANIDOU s televizije *ERT3 Television*, Grčija.
- 5. oktobra je imel varuh človekovih pravic v okviru kongresa EUROCHAMBRES v Solunu intervjuje z več grškimi novinarji, vključno z go. Magdo CONSTANTINIDOU z *Naftemboriki* in avstrijsko novinarko go. Sabine BERGER iz *Wirtschaftsblatt*.
- 19. oktobra je varuh človekovih pravic razlagal svoje delo skupini novinarjev iz Skandinavskega novinarskega središča, Århus, Danska, ki so bili na obisku v Strasbourgu.
- 3. novembra je imel g. Nicholas CATEPHORES na povabilo novinarja g. Thanasisa KALFASA predstavitvi za dva razreda študentov novinarstva na AKMI College v Atenah, Grčija. G. CATEPHORES je govoril o vlogi in delu evropskega varuha človekovih pravic.
- 14. novembra je imel g. DIAMANDOUROS v Strasbourgu intervju z go. Shirin WHEELER za BBC. Zanimali so jo zlasti različni mehanizmi pritožb na evropski ravni.
- 15. novembra je imel g. DIAMANDOUROS intervju z g. Ioannisom PAPADIMITRIOUJEM za grško rubriko *Deutsche Welle*.
- 23. novembra je imel varuh človekovih pravic intervju prek videokonference z dopisnikom bolgarske tiskovne agencije *BTA* g. Atanasom MATEVOVOM, v katerem sta se pogovarjala o varuhovem informacijskem obisku v Bolgariji.
- Pozneje istega dne je imel g. DIAMANDOUROS še en intervju prek videokonference z dopisnico nemškega oddelka *AFP* go. Andreo SCHNEIDER. Novinarkino poročilo je bilo, med drugim, objavljeno v *Spiegel online*.
- 27. novembra je imel g. DIAMANDOUROS v okviru informacijskega obiska evropskega varuha človekovih pravic v Bolgariji intervju z g. Deianom IODOVOM s časnika *TRUD*.
- Istega dne je imel intervju z go. Snejano IVANOVO z *bolgarskega nacionalnega radia*.

© Varuh človekovih pravic v Bolgariji

Diamandouros v pogovoru z Dejanom Jodovom iz dnevnika TRUD med informativnim obiskom Evropskega varuha človekovih pravic v Bolgariji, 27.–29. novembra 2006.

- 28. novembra sta imela g. DIAMANDOUROS in bolgarski varuh človekovih pravic g. Guinio GANEV intervju v živo za jutranji program novic na *Balkan Television (bTV)*. Vprašanja jima je postavljala g. Nicolay BAREKOV.
- 29. novembra sta imela g. DIAMANDOUROS in g. GANEV skupno tiskovno konferenco v narodni skupščini Bolgarije.
- 4. decembra je imela referentka za stike z javnostjo ga. Gundi GADESMANN telefonski intervju za nemško radijsko agencijo *Schlenker PR* za niz prispevkov o evropskih institucijah z naslovom „Živeti v Evropi“.
- 5. decembra je varuh človekovih pravic odgovarjal na vprašanja pisnega intervjuja za bilten španskega možganskega trusta *Institución Futuro*. Vprašanja je postavljala ga. Ana YERRO in večinoma so se nanašala na varuhova stališča o njegovem delu, na pritožbe, ki jih prejema, in aktualna evropska vprašanja.
- 8. decembra je imel g. DIAMANDOUROS po seminarju o človekovih pravicah, ki je potekal v Ljubljani, Slovenija, intervjuje za slovenske zasebne in javne televizijske postaje, slovensko tiskovno agencijo in slovenski javni radio. Novinarje so zanimala predvsem varuhova stališča o človekovih pravicah v Sloveniji.
- 18. decembra je imel g. DIAMANDOUROS intervju z go.Viki FLESSA za program „Sta Akra“, ki ga predvajajo na televiziji *NET* v Grčiji.
- 27. decembra je imel g. Gerhard GRILL intervju za *Radio France Internationale* o posebnem poročilu varuha človekovih pravic v zvezi z jeziki, ki se uporabljajo na spletnih straneh predsedstva Sveta.

6.5 OBJAVE

Varuh človekovih pravic si prizadeva doseči čim širšo javnost, da bi povečal ozaveščenost državljanov o njihovih pravicah, zlasti o pravici do pritožbe. Leta 2006 so bile za informiranje ključnih interesnih skupin in širše javnosti o dejavnosti varuha človekovih pravic in storitvah, ki jih lahko ponudi državljanom in prebivalcem EU, pripravljene in razdeljene zainteresiranim stranem naslednje objave:

Letno poročilo 2005; fotokopirana različica (v angleščini)

Fotokopirana različica varuhovega *Letnega poročila za leto 2005* je bila Odboru za peticije Evropskega parlamenta v angleščini na voljo v maju, da bi lahko razmislil o delu varuha človekovih pravic pred poznejšo poglobljeno plenarno razpravo.

Letno poročilo 2005 – Povzetek in statistika; fotokopirana različica (20 jezikov)

Fotokopirana različica publikacije *Letno poročilo 2005: Povzetek in statistika* je bila prav tako maja na voljo članom Odbora za peticije v vseh uradnih jezikih.

Glasilov evropskih varuhov človekovih pravic; zvezka št. 6 in št. 7 (5 jezikov)

Aprila in oktobra sta bila nacionalnim, regionalnim in lokalnim varuhom človekovih pravic v Evropi ter članom Odbora za peticije Evropskega parlamenta razdeljena zvezka št. 6 in št. 7 glasila evropske mreže varuhov človekovih pravic ter evropskega dela Mednarodnega združenja varuhov človekovih pravic, ki izhaja dvakrat na leto.

Evropski varuh človekovih pravic: Ali vam lahko pomaga? (23 jezikov)

V letu 2006 je izšla nova izdaja vodnika in obrazca za pritožbe *Evropski varuh človekovih pravic: Ali vam lahko pomaga?* v 23 jezikih. Ta brošura je izredno dobrodošla pomoč potencialnim pritožnikom in veliko prispeva k uresničitvi njihove pravice do pritožbe varuhu človekovih pravic. Izvodi nove izdaje brošure so bili razdeljeni varuhom človekovih pravic, poslancem Evropskega parlamenta, predstavništvom Komisije in uradom Parlamenta v državah članicah, razposlani so bili tudi predstavnikom in omrežjem EU za nadaljnje razdeljevanje. Zanimanje za to publikacijo je bilo izredno, tako da je bilo do konca leta razdeljenih še na tisoče dodatnih izvodov.

Evropski varuh človekovih pravic: Na prvi pogled (25 jezikov)

Leta 2006 je izšla nova izdaja vodnika in obrazca za pritožbe *Evropski varuh človekovih pravic: Na prvi pogled* v 25 jezikih. Brošura je namenjena širši javnosti in je zasnovana tako, da bi pomagala razložiti, kaj evropski varuh človekovih pravic lahko stori in česa ne more storiti. Razdeljevali so jo predvsem z namenom, da bi zmanjšali število nesprejemljivih pritožb, naslovljenih na varuha človekovih pravic.

Spominski zbornik ob deseti obletnici; v trdi in mehki vezavi (v francoščini)

Deseta obletnica institucije evropskega varuha človekovih pravic je bila zaznamovana z nizom spominskih prireditvev. Junija 2004 je bila organizirana Delavnica ustanoviteljev, na kateri so prikazali sosledje korakov, ki so privedli do uvedbe evropskega varuha človekovih pravic, in določili razvojne smernice, ki bi jih bilo vredno ohraniti. Ob tem dogodku je bila sprejeta tudi odločitev o izdaji spominskega zbornika. Publikacija z naslovom *Evropski varuh človekovih pravic: začetki, ustanovitev, razvoj* je bila leta 2005 izdana v angleščini v mehki in trdi vezavi. Ker se je publikacija izkazala za uspešno, je bila v letu 2006 pripravljena francoska različica.

Letno poročilo 2005; tiskana različica (20 jezikov)

Oktobra je bilo poslancem Evropskega parlamenta, institucijam in organom EU, varuhom človekovih pravic ter predstavnikom in omrežjem EU razdeljenih začetnih 3000 izvodov varuhovega *Letnega poročila za leto 2005* v 20 uradnih jezikih EU. Dodatni izvodi so se razdeljevali še ves preostanek leta.

Letno poročilo 2005: Povzetek in statistika; tiskana različica (20 jezikov)

Oktobra je bilo na voljo prvih 8000 izvodov publikacije *Povzetek in statistika* v 20 jezikih, razdeljena je bila široki mreži prejemnikov celotnega *Letnega poročila* ter tudi nevladnim organizacijam in univerzam. Dodatni izvodi so se razdeljevali še ves preostanek leta.

Letno poročilo 2005: Zbirka odločb (trije jeziki)

Ta obsežna elektronska publikacija vsebuje celotna besedila odločb v primerih, vključenih v poglavje 3 letnega poročila, v angleščini, francoščini in nemščini. Na voljo je kot samostojen elektronski dokument na spletni strani varuha človekovih pravic, medtem ko jo bo v papirnati obliki ali na CD-romu mogoče naročiti pri uradu varuha človekovih pravic.

Druge objave

Med letom je varuh človekovih pravic še naprej razdeljeval izvode svojih drugih publikacij, zlasti *Evropskega kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbenecov* v 25 jezikih. Kodeks je bil leta 2006 preveden v makedonščino, da bi pomagal spodbujati dobro upravljanje v Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji, ki je država prosilka.

6.6 ELEKTRONSKO KOMUNICIRANJE

Komuniciranje po e-pošti

Aprila 2001 je bil na spletno stran dodan elektronski obrazec za pritožbo v dvanajstih jezikih. Po širitvi Evropske unije 1. maja 2004 je bil objavljen še obrazec v devetih novih jezikih. Decembra 2006 je bil v okviru priprav na še eno širitev Evropske unije 1. januarja 2007 na spletno stran dodan še obrazec v bolgarščini in romunščini. Več kot 57 % pritožb, ki jih je varuh človekovih pravic prejel v letu 2006, je bilo vloženih prek medmrežja, pri čemer je bil velik delež prejet prek elektronskega obrazca.

V letu 2006 je bilo prek glavnega e-poštnega predala varuha človekovih pravic odgovorjeno na skupaj 10.801 elektronsko sporočilo s prošnjo za informacije. Med njimi je bilo 7261 množičnih sporočil, ki so jih poslali državljani in so se nanašala na pritožbe, ki jih je prejel Evropski varuh človekovih pravic. Sporočila teh sporočil so se nanašala na razvoj industrijskega pristanišča v mestu Granadilla s strani španskih organov, pravico zdravnikov, da zavrnejo opravljanje splava, in domnevno kršitev verskih manjšin na Poljskem. Na vsa e-poštna sporočila so bili poslani odgovori z razlago obstoječega stanja v zvezi z varuhovo obravnavo zadevne pritožbe.

V letu 2006 je bilo sprejetih 3540 posamičnih zahtev za informacije, v primerjavi s po približno 3200 zahtevami v letih 2005 in 2004. Na vsako posebej je odgovoril uslužbenec varuha človekovih pravic.

Oblikovanje spletne strani

Spletna stran varuha človekovih pravic je bila oblikovana julija 1998. Vse leto 2006 je varuhov oblikovalec spletne strani tesno sodeloval z vodji sektorja za komunikacije ter s tehničnimi službami Evropskega parlamenta v okviru priprav na spremembo varuhove spletne strani v sodobno, dinamično, informativno, interaktivno ter stalno razvijajočo se storitev za državljane. Predvideva se, da bo nova spletna stran pripravljena v prvi polovici leta 2007.

Maja 2006 se je spletna stran varuha človekovih pravic skupaj s spletnimi stranmi drugih institucij, organov in agencij EU preselila na novo domeno na visoki ravni dot.EU. Naslove spletnih strani institucij EU je zdaj mogoče z lahkoto prepoznati, saj se vse končajo z „europa.eu“. Čeprav bo stari naslov varuhove spletne strani (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) deloval še nekaj časa, je novi spletni naslov: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Varuh človekovih pravic je v letu 2006 še naprej posodabljal svojo spletno stran in nanjo sproti dodajal elektronske različice svojih različnih publikacij. Med njimi so publikacije *Letno poročilo 2005* ter njegov *Povzetek in statistiko* v 20 jezikih; *Evropski varuh človekovih pravic: Na prvi pogled* v 25 jezikih, *Evropski varuh človekovih pravic: Ali vam lahko pomaga?* v 23 jezikih.

Januarja 2006 je varuh človekovih pravic poskrbel za nov razdelek spletne strani s povezavo na raziskavo o vlogi Komisije kot varuhinje Pogodbe, ki se jo je na lastno pobudo odločil začeti po prejemu veliko pritožb proti Komisiji v zvezi z razvojem industrijskega pristanišča v mestu Granadilla na španskem otoku Tenerife s strani španskih organov.

Od 1. januarja do 31. decembra 2006 je imela spletna stran varuha človekovih pravic 416.533 obiskovalcev. Najbolj je bila obiskana angleška jezikovna različica, sledijo francoska, španska, nemška in italijanska. Kar se tiče geografske porazdelitve, je bilo največ obiskovalcev iz Italije, sledijo Švedska, Združeno kraljestvo, Španija in Nemčija. Razdelek s povezavami na spletni strani varuha človekovih pravic vključuje povezave na spletne strani nacionalnih in regionalnih varuhov iz vse Evrope. V letu 2006 so imele strani s povezavami več kot 44.000 obiskov, kar jasno kaže na dodano vrednost dela evropskega varuha človekovih pravic za državljane pri usklajevanju evropske mreže varuhov človekovih pravic.

Da bi spletna stran varuha človekovih pravic ostala med najbolj prepoznavnimi spletnimi mesti EU, je Urad evropskega varuha človekovih pravic vse leto 2006 sodeloval pri delu Medinstitucionalnega uredniškega odbora spletnih strani (CEiii), ki je bil vzpostavljen za usklajevanje selitve domene na visoki ravni dot.EU.

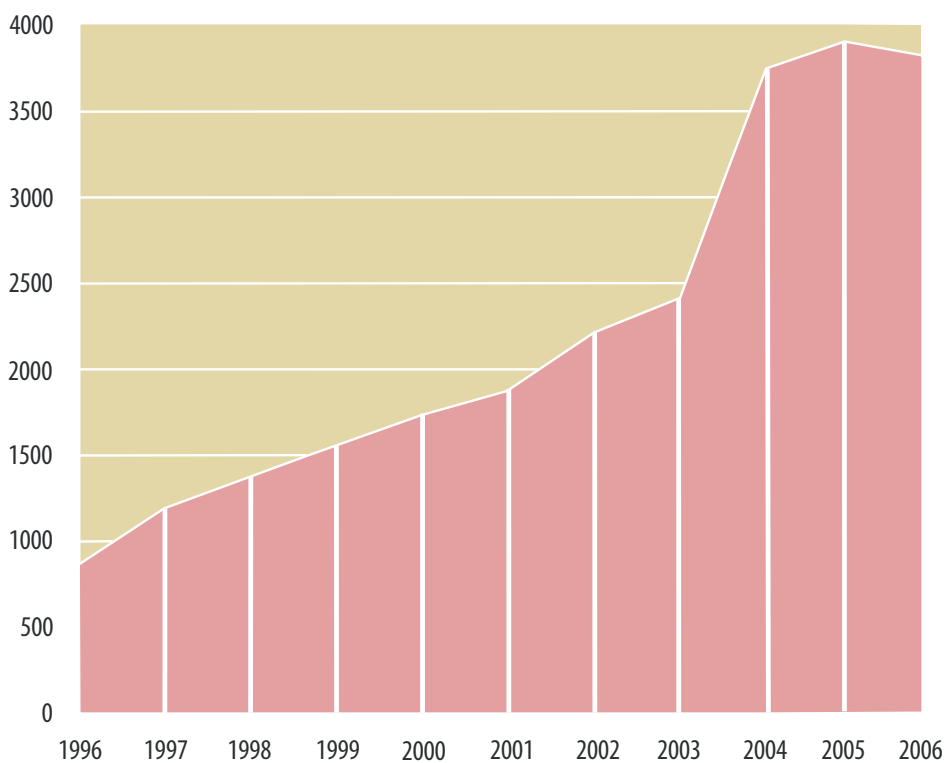

A STATISTIKA

1 OBRAVNAVANI PRIMERI V LETU 2006

1.1	SKUPNO ŠTEVILO PRIMEROV LETA 2006	4 422 ¹
	— Nezaključene preiskave na dan 31. 12. 2005.....	315 ²
	— Pritožbe, ki čakajo na sklep o dopustnosti na dan 31. 12. 2005	270
	— Prispele pritožbe v letu 2006	3 830 ³
	— Lastne pobude Evropskega varuha človekovih pravic	9

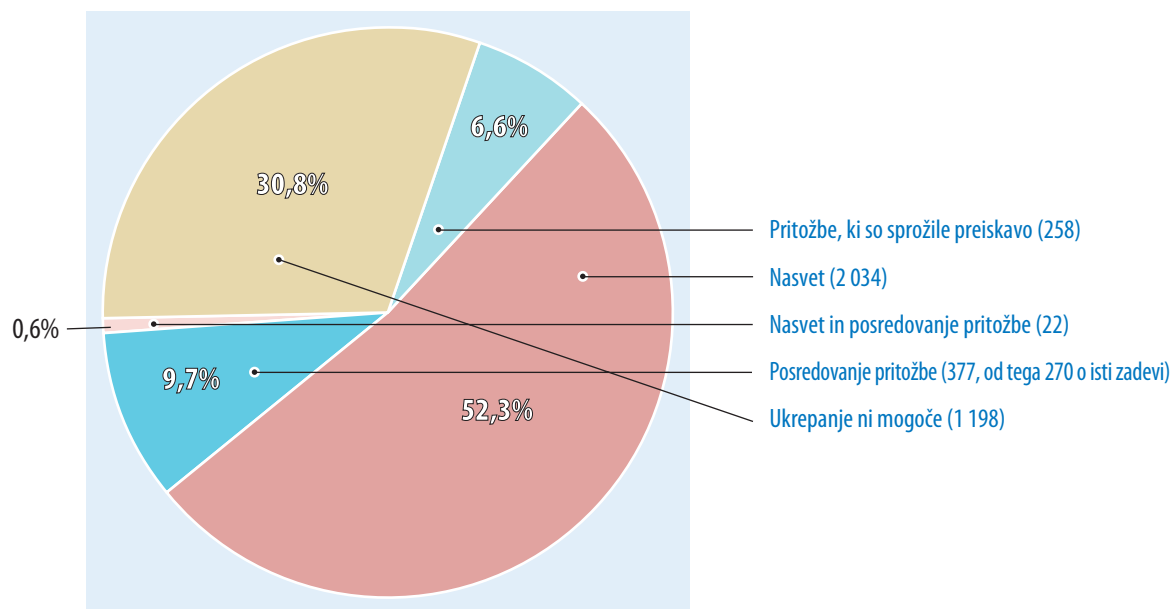
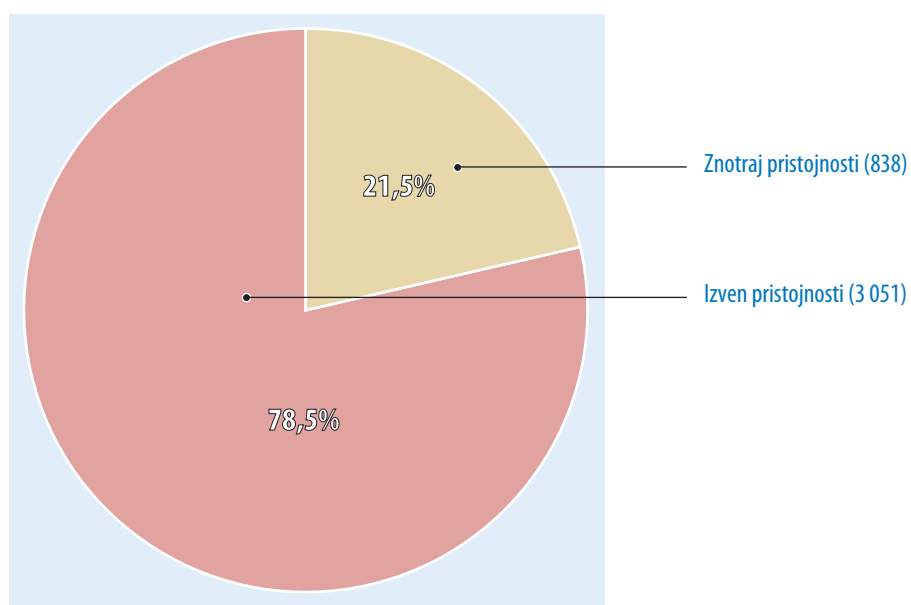
Število pritožb, prejetih v letih 1996–2006

¹ Od tega 281 pritožb o isti zadevi.

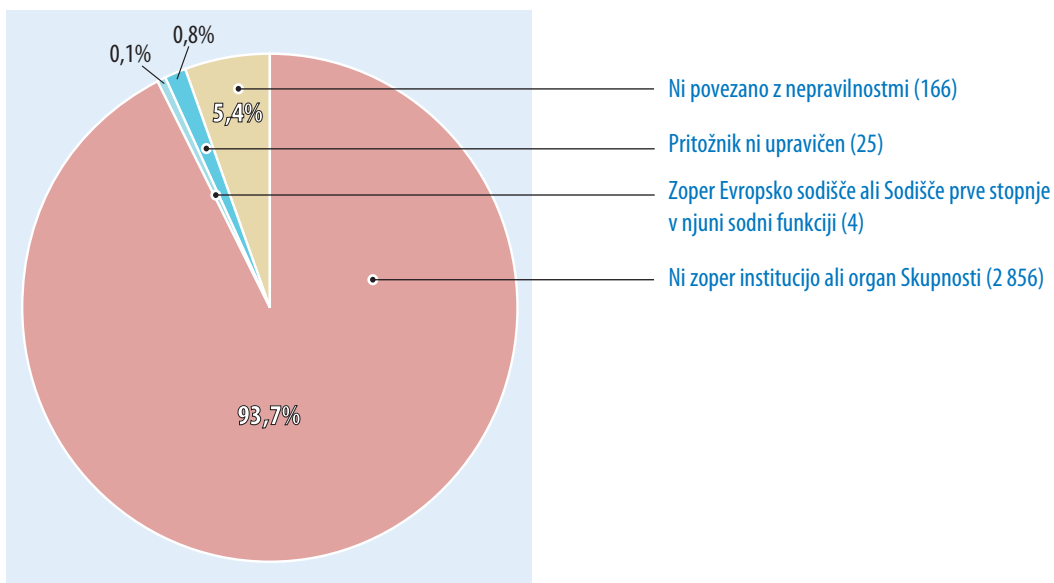
² Od tega tri na lastno pobudo Evropskega varuha človekovih pravic in 312 na podlagi pritožb.

³ Od tega 281 pritožb o isti zadevi, kot je navedeno v opombi 1.

1.2 PREVERJANJE DOPUSTNOSTI/NEDOPUSTNOSTI ZAKLJUČENO95 %**1.3 KLASIFIKACIJA PRITOŽB****1.3.1 Glede na vrsto posredovanja evropskega varuha v korist pritožnikov****1.3.2 Glede na pristojnosti Evropskega varuha človekovih pravic**

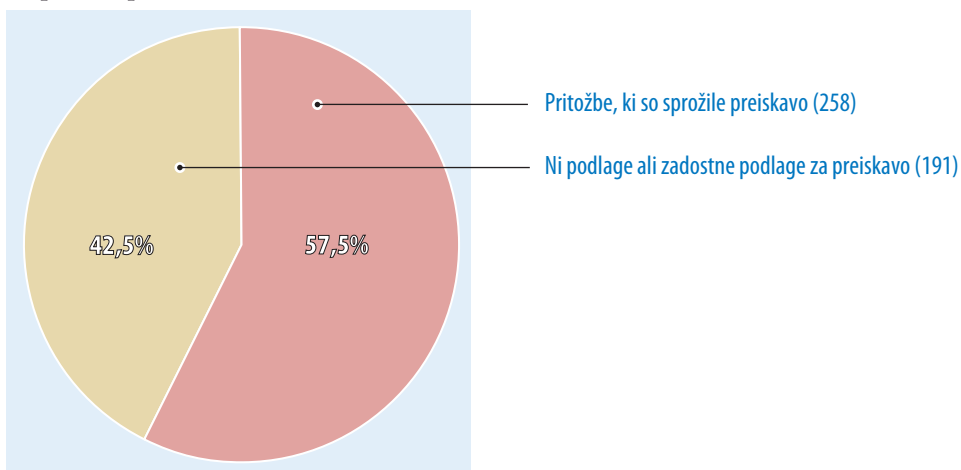

IZVEN PRISTOJNOSTI

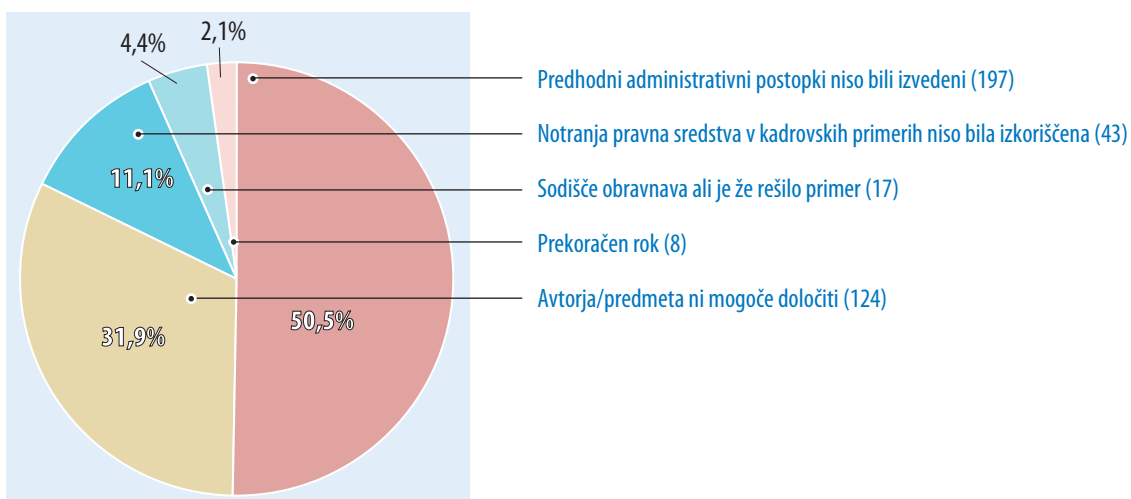

ZNOTRAJ PRISTOJNOSTI

Dopustne pritožbe

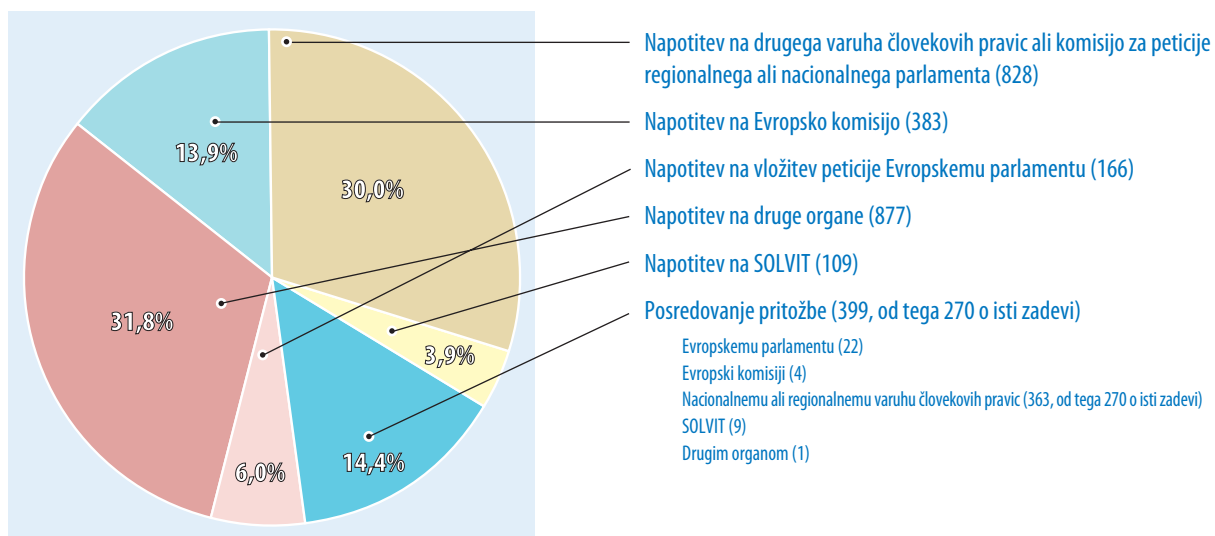
Nedopustne pritožbe

2 POSREDOVANJE PRITOŽB IN NASVETI

(V nekaterih primerih je mogoče podati več kot en nasvet.)

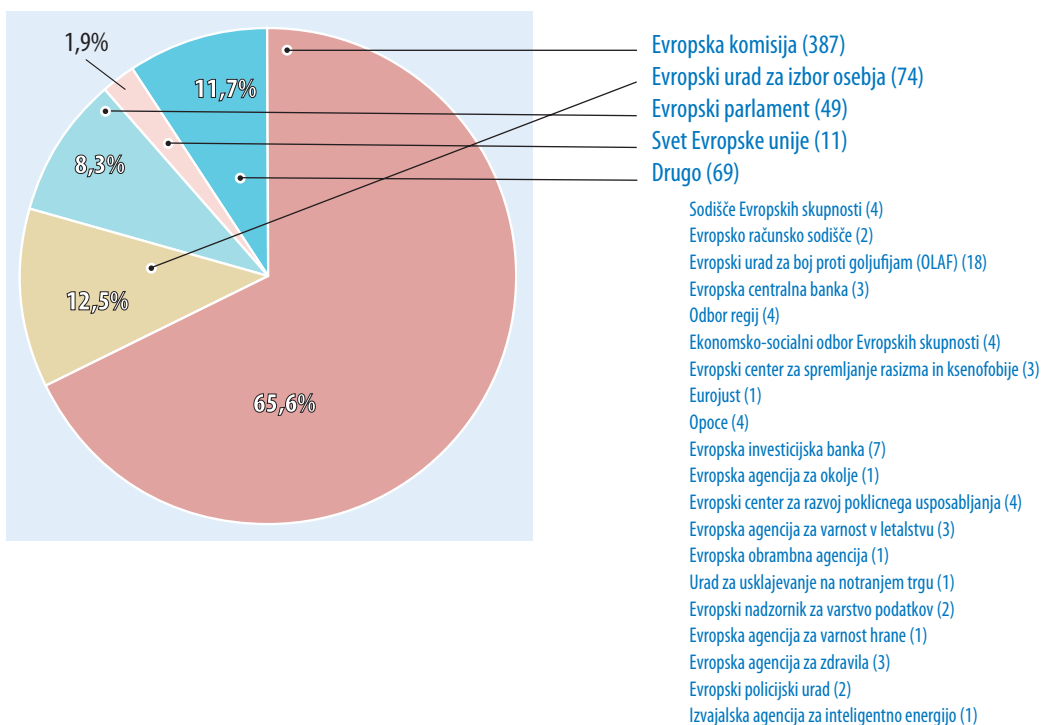

3 OPRAVLJENE PREISKAVE V LETU 2006 582

Evropski varuh človekovih pravic je leta 2006 opravil 582 preiskav. Od tega jih je bilo 267 sproženih leta 2006 (od tega devet na lastno pobudo), 315 (od tega tri na lastno pobudo) pa je bilo prenesenih iz leta 2005.

3.1 INSTITUCIJE IN ORGANI, KI SO BILI PREDMET PREISKAV

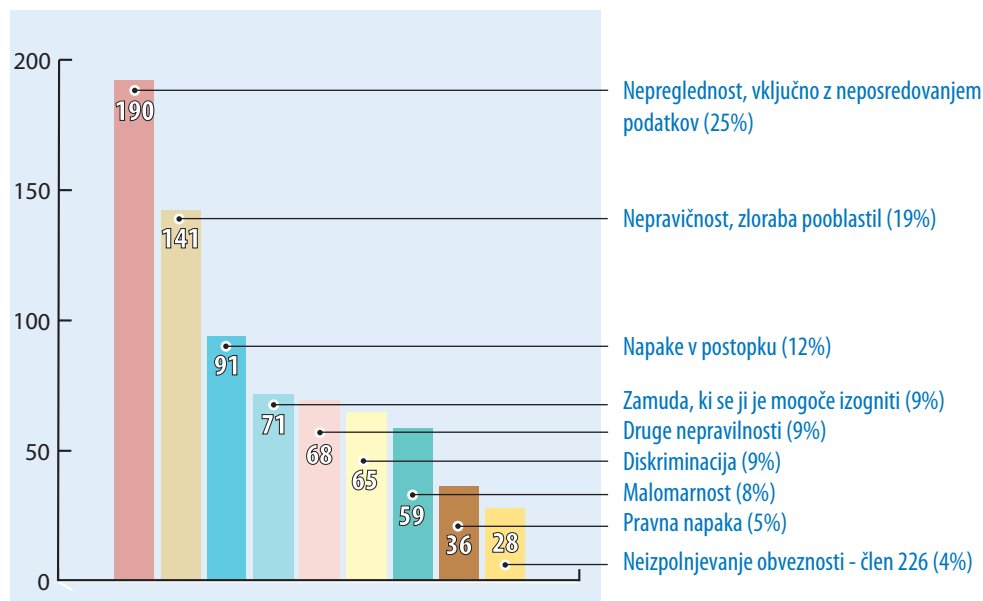
(V nekaterih primerih se je preiskava nanašala na dve ali več institucij ali organov.)

3.2 VRSTA DOMNEVNIH NEPRAVILNOSTI

(V nekaterih primerih sta navedeni dve ali več vrst domnevnih nepravilnosti.)

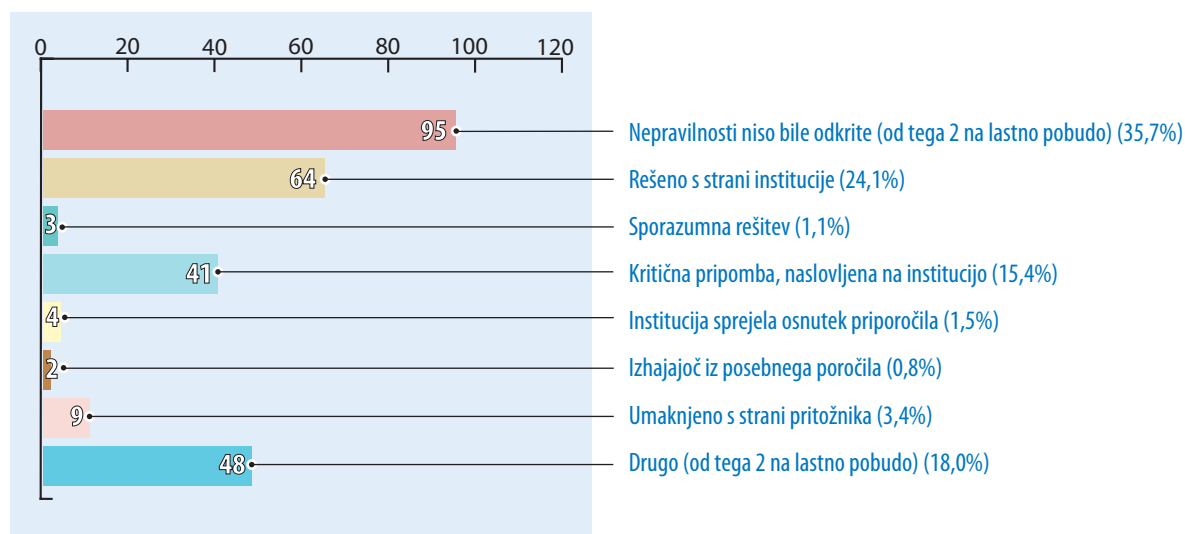

3.3 PREDLOGI SPORAZUMNIH REŠITEV, OSNUTKI PRIPOROČIL IN POSEBNA POROČILA V LETU 2006

— Predlogi sporazumnih rešitev	28
— Osnutki priporočil	13
— Posebna poročila	2

3.4 ZAKLJUČENE PREISKAVE 250⁴

(Preiskave so bile zaključene iz enega ali več naslednjih razlogov)

⁴

Od tega tri na lastno pobudo varuha človekovih pravic.

4 IZVOR PREJETIH PRITOŽB V LETU 2006

4.1 KDO JE PRITOŽNIK?

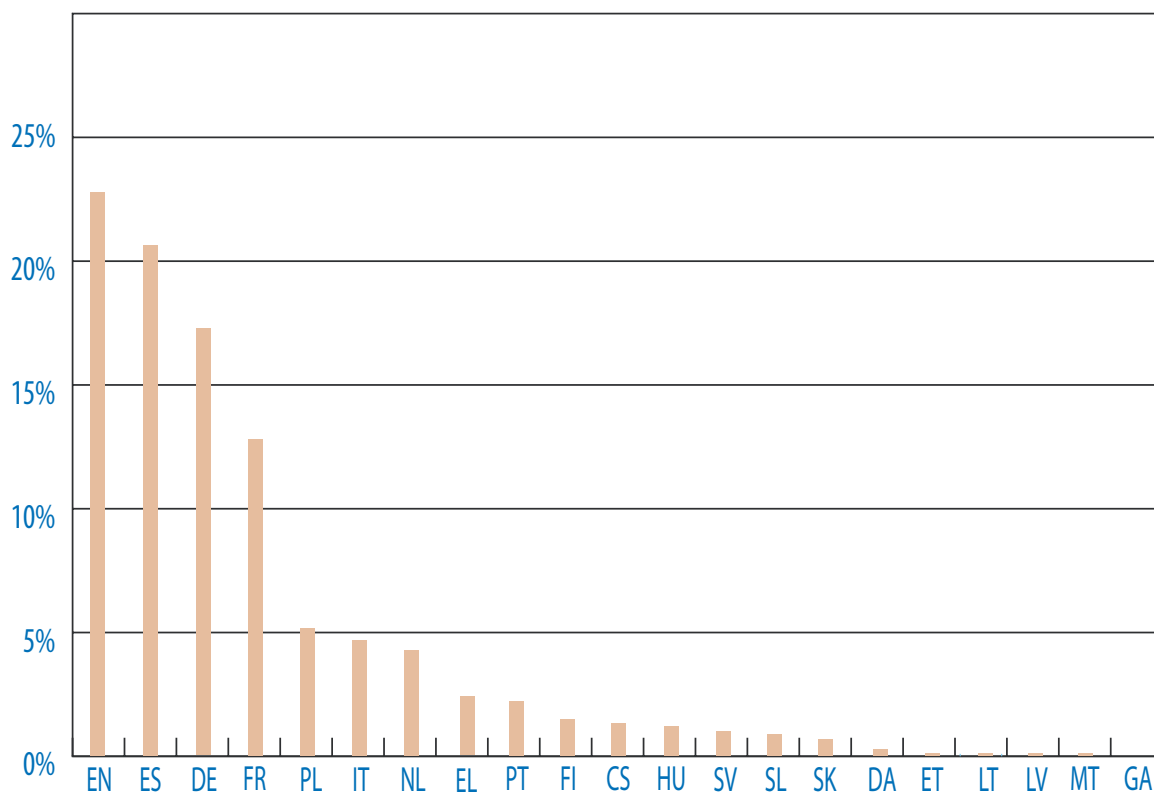

Podjetja in združenja
5,5 % (211)

Posamezniki
94,5 % (3 619)

4.2 PORAZDELITEV PRITOŽB GLEDE NA JEZIK

4.3

GEOGRAFSKI IZVOR PRITOŽB

Država	Število pritožb	Delež pritožb v %	Delež prebivalstva EU v %	Količnik ¹
Luksemburg	54	1,4	0,1	14,2
Malta	33	0,9	0,1	10,0
Ciper	44	1,1	0,2	7,6
Belgija	241	6,3	2,3	2,8
Slovenija	44	1,1	0,4	2,7
Španija	781	20,4	9,4	2,2
Finska	74	1,9	1,1	1,7
Irska	47	1,2	0,9	1,4
Avstrija	81	2,1	1,8	1,2
Grčija	105	2,7	2,4	1,1
Portugalska	96	2,5	2,3	1,1
Madžarska	72	1,9	2,2	0,9
Slovaška	37	1,0	1,2	0,8
Češka republika	67	1,7	2,2	0,8
Nemčija	537	14,0	17,8	0,8
Nizozemska	106	2,8	3,5	0,8
Poljska	228	6,0	8,2	0,7
Švedska	53	1,4	1,9	0,7
Estonija	7	0,2	0,3	0,7
Francija	335	8,7	13,6	0,6
Latvija	12	0,3	0,5	0,6
Danska	20	0,5	1,2	0,4
Italija	207	5,4	12,7	0,4
Združeno kraljestvo	147	3,8	13,0	0,3
Litva	9	0,2	0,7	0,3
Druge države	291	7,6		
Ni znano	102	2,7		

¹ Ta podatek je bil izračunan tako, da se je odstotek pritožb delil z odstotkom prebivalstva. Če je količnik večji od 1, pomeni, da zadevna država varuhu človekovih pravic predloži več pritožb, kot bi bilo pričakovati glede na število njenega prebivalstva. Vsi odstotki v zgornji tabeli so zaokroženi na eno decimalno mesto.

B PRORAČUN VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

Neodvisen proračun

Od 1. januarja 2000⁵ ima varuh človekovih pravic v proračunu Evropske unije lasten proračunski razdelek (trenutno je to razdelek VIII-A)

Sestava proračuna

Varuh človekovih pravic je proračun za leto 2006 predstavil v skladu z novo proračunsko sestavo (nomenklature). Cilj nove sestave je povečati preglednost in proračunskemu organu olajšati nadzor, ki omogoča boljši pregled podobnih odhodkov, ki so bili v prejšnji strukturi porazdeljeni med več naslovov ali poglavij.

V skladu s tem je bil proračun varuha človekovih pravic razdeljen na tri naslove. Naslov 1 zajema plače, dodatke in druge stroške, povezane z zaposlenimi. Naslov 2 se nanaša na poslopja, opremo in različne odhodke iz poslovanja. Naslov 3 pa se nanaša na odhodke, ki nastajajo iz splošnih nalog, ki jih opravlja institucija.

Sodelovanje z Evropskim parlamentom

Da bi se izognili nepotrebnemu podvajanju upravnih in tehničnih uslužbencev, za mnoge storitve, ki jih potrebuje varuh človekovih pravic, poskrbi Evropski parlament. Področja, na katerih se varuh bolj ali manj opira na službe Parlamenta, so:

- prevajanje, tolmačenje in tiskanje;
- najem pisarniškega prostora;
- informacijska tehnologija, telekomunikacije in skrb za pošto.

Sodelovanje med evropskim varuhom človekovih pravic in Evropskim parlamentom je omogočilo precejšnje prihranke v proračunu Skupnosti.

Sodelovanje med Evropskim parlamentom in evropskim varuhom človekovih pravic se je začelo z okvirnim sporazumom z dne 22. septembra 1995. Dodatna sporazuma o upravnem sodelovanju ter proračunskem in finančnem sodelovanju sta bila podpisana 12. oktobra 1995.

Ti sporazumi o sodelovanju so bili pregledani leta 2005, da bi jih prilagodili novi stvarnosti, ki jo je prineslo prvo desetletje delovanja institucije evropskega varuha človekovih pravic. Tako sta predsednik in poslanec Evropskega parlamenta g. Josep BORELL FONTELLES in evropski varuh človekovih pravic 15. marca 2006 podpisala nov sporazum, ki je začel veljati aprila 2006. Njegov cilj je ohraniti sodelovanje s parlamentom na vseh področjih, ki omogočajo precejšnje ekonomije obsega in proračunske prihranke. Evropski parlament bo varuhu tako še naprej zagotavljal storitve z vrste področij, vključno kar se tiče poslopij, informacijske tehnologije, komunikacij, zdravniških storitev, usposabljanja, prevajanja in tolmačenja.

Novi sporazum omogoča jasnejšo politiko določanja cen. Storitve se bodo odslej plačevale na podlagi poštene, pregledne in razumne ocene stroškov, z izjemo revizijskih in računovodskih stroškov, za katere je bil dogovorjen pavšalni znesek. Spremembe odražajo tudi avtonomijo varuha človekovih pravic pri kadrovskega upravljanju in finančnih zadevah.

⁵

Uredba Sveta (EC, ECSC, Euratom) št. 2673/1999 z dne 13. decembra 1999 o spremembi finančne uredbe z dne 21. decembra 1977, ki se uporablja za splošni proračun evropskih skupnosti, UL 1999 L 326, str. 1.

Proračun za leto 2006

Kadrovski načrt evropskega varuha človekovih pravic je v letu 2006 predvidel 57 delovnih mest, v primerjavi z 51 delovnimi mesti v letu 2005.

Skupni znesek prvotno odobrenih proračunskih sredstev v proračunu varuha človekovih pravic za leto 2006 je bil 7 682 538 EUR. Naslov 1, to so odhodki za zaposlene v instituciji, je znašal 5 808 538 EUR. Naslov 2, ki zajema poslopja, opremo in različne odhodke iz poslovanja, je znašal 1 085 000 EUR. Naslov 3 se nanaša na odhodke, ki nastajajo iz posebnih nalog, ki jih opravlja institucija. Znašal je 789 000 EUR. Skupni prihodek proračuna za leto 2006 je 812 271 EUR.

Naslednja tabela prikazuje odhodke za leto 2005 v okviru predvidenih proračunskih sredstev.

(v EUR)

Naslov 1	5 347 167
Naslov 2	1 129 253
Naslov 3	607 819
Skupaj	7 084 239

Proračun za leto 2007

Kadrovski načrt proračuna za leto 2007, ki je bil pripravljen v letu 2006, predvideva 57 delovnih mest (nobenega novega delovnega mesta).

Skupni znesek proračunskih sredstev za leto 2007 znaša 8 152 800. Naslov 1 (odhodki za zaposlene v instituciji) znaša 6 150 300 EUR. Naslov 2 (poslopja, oprema in različni odhodki iz poslovanja) znaša 1 251 500 EUR. Naslov 3 (odhodki, ki nastajajo iz posebnih nalog, ki jih opravlja institucija) znaša 751 000 EUR.

Skupni prihodki v proračunu za leto 2007 znašajo 939 980 EUR.

C ZAPOSLENI

Pri zagotavljanju, da institucija pravilno izvaja svojo nalogo obravnavanja pritožb zaradi nepravilnosti v 23 jezikih Pogodbe in da državljane in prebivalce EU ozavešča o pravici do pritožbe, ima varuh človekovih pravic podporo dobro usposobljenih uslužbencev, ki govorijo več jezikov. Ta priloga vsebuje popoln seznam uslužbencev v letu 2006, njihove službene nazive in kontaktne podatke ter opis dela, ki ga opravljajo različni oddelki in sektorji znotraj urada. Na koncu je kratek pregled sestankov in srečanja uslužbencev v prejšnjem letu.

EVROPSKI VARUH ČLOVEKOVIH PRAVIC

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Evropski varuh človekovih pravic

P. Nikiforos DIAMANDOUROS se je rodil 25. junija 1942 v Atenah v Grčiji. Za Evropskega varuha človekovih pravic je bil izvoljen 15. januarja 2003. Funkcijo je prevzel 1. aprila 2003, 11. januarja 2005 pa je bil znova izvoljen za petletno obdobje.

Od leta 1998 do leta 2003 je bil prvi nacionalni varuh človekovih pravic v Grčiji. Od leta 1993 je tudi profesor primerjalne politike na oddelku za politične vede in javno upravo na Univerzi v Atenah (trenutno brez predavateljskih obveznosti). V letih od 1995 do 1998 je bil direktor in vodja Grškega državnega centra za družbene raziskave (EKKE).

Na Univerzi v Indiani je diplomiral (1963) iz političnih ved, nato je na Univerzi Columbia dobil magistrski naziv (1965) in naziv magistra filozofskih znanosti (1969), tam je nato leta 1972 še doktoriral. Preden je leta 1988 postal profesor na Univerzi v Atenah, je predaval in raziskoval na državni univerzi v New Yorku ter Univerzi Columbia (1973–1978). Od leta 1980 do leta 1983 je bil direktor za razvoj na visoki šoli Athens College v Atenah. Od leta 1983 do leta 1988 je opravljal naloge programskega direktorja za zahodno Evropo in Bližnji vzhod na Svetu za družboslovne raziskave v New Yorku. Od leta 1988 do leta 1991 je bil direktor grškega inštituta za mednarodne in strateške študije v Atenah, raziskovalne ustanove s poudarkom na političnih raziskavah, ustanovljene s podporo Fordovega in MacArthurjevega sklada. Leta 1997 je predaval na Centru Juana Marcha za visoke študije na področju družbenih ved v Madridu kot gostujoči profesor družbenih ved.

Služboval je kot predsednik Grškega združenja za politične vede (1992–1998) in Združenja za novodobne grške študije Združenih držav Amerike (1985–1988). V letih od 1999 do 2003 je bil član grške nacionalne komisije za človekove pravice, medtem ko je bil od leta 2000 do leta 2003 član grškega nacionalnega sveta za upravno reformo. V letih od 1988 do 1995 je sopredsedoval pododboru za južno Evropo Sveta za družboslovne raziskave v New Yorku, ki svoje dejavnosti financira s podporo Volkswagnovega sklada. Je tudi eden od urednikov knjižne zbirke Nova južna Evropa in prejemnik Fulbrightove štipendije in štipendije ustanove National Endowment for the Humanities.

Veliko piše o grški politiki in zgodovini ter južni in jugozahodni Evropi, pri čemer se podrobneje posveča vprašanjem demokratizacije, nastajanja držav in narodov ter razmerja med kulturo in politiko.

SEKRETARIAT EVROPSKEGA VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

Sekretariat Evropskega varuha človekovih pravic je odgovoren za vodenje njegovega osebnega urada. Vodi program varuha človekovih pravic, ureja njegovo dohodno in odhodno pošto, svetuje v zvezi z odnosi z drugimi institucijami in organi EU, se ukvarja s protokolarnimi vidiki delovanja institucije ter opravlja splošne tajniške naloge za varuha človekovih pravic.

Alexandra ANDROULAKAKIS

Tajnica evropskega varuha človekovih pravic (do 30. 6. 2006)

Tel. +33 3 88 17 25 28

Kelly KOUNDOURI

Tajnica evropskega varuha človekovih pravic (od 1. 7. 2006)

Tel. +33 3 88 17 25 28

Nicholas CATEPHORES

Pomočnik evropskega varuha človekovih pravic

Tel. +33 3 88 17 23 83

GENERALNI SEKRETAR**Ian HARDEN**

Generalni sekretar (od 1. 8. 2006)

Tel. +33 3 88 17 23 84

Po imenovanju g. Iana HARDNA na položaj generalnega sekretarja in do zaključka postopka najemanja novega vodje pravnega oddelka je g. Ian HARDEN tudi po 1. avgustu 2006 še naprej opravljal naloge vodje pravnega oddelka.

Ian HARDEN se je rodil 22. marca 1954 v Norwichu v Angliji. Študiral je pravo na Churchill Collegeu na Cambridgeu in leta 1975 opravil diplomu najvišje zahtevnostne stopnje, leta 1976 pa je pridobil naziv dipl. iur. Po diplomi je med letoma 1976 in 1999 predaval na pravni fakulteti Univerze v Sheffieldu, med letoma 1990 in 1993 je bil tam višji predavatelj, med letoma 1993 in 1995 je bil izredni profesor, leta 1995 pa je postal profesor javnega prava. V urad varuha človekovih pravic je prišel kot višji pravni svetovalec leta 1996, med letoma 1997 in 1999 je bil vodja sekretariata, od leta 2000 naprej pa vodja pravnega oddelka. 1. avgusta 2006 je bil imenovan za generalnega sekretarja v varuhovem uradu. Je avtor in soavtor številnih publikacij o pravu EU in javnem pravu, vključno z *The Contracting State* (Buckingham: Open University Press, 1992); *Flexible Integration: Towards a more effective and democratic Europe* (London CEPR, 1995) in *European Economic and Monetary Union: The Institutional Framework* (Kluwer Law International, 1997). Je član *Association française de droit constitutionnel* in skupine „Study of Parliament Group“ v Združenem kraljestvu ter častni profesor na Univerzi v Sheffieldu.

PRAVNI ODDELEK

Pravno službo v glavnem sestavljajo pravniki, ki analizirajo pritožbe, ki jih prejme evropski varuh človekovih pravic, in opravljajo preiskave pod nadzorom vodje pravne službe in dveh glavnih nadzornikov. Vodja pravne službe tudi svetuje varuhu človekovih pravic v zvezi s pravno strategijo in usmeritvijo institucije ter vodi oddelek. Pomočnica vodje pravne službe skrbi za delovanje sistema za notranji nadzor kakovosti in upravljanje informacijskih sistemov ter usklajuje prispevek oddelka k letnemu poročilu.

Leta 2006 je imel oddelek vsega 21 uslužbencev, sestavljali so ga vodja pravne službe, sedem višjih pravnih svetovalcev, od katerih so bili trije glavni nadzorniki⁶, enajst pravnih strokovnih sodelavcev, pravnik lingvist, pomočnik za pravne zadeve in pomočnik vodje pravne službe. V letu 2006 je pravni oddelek nadziral 15 pripravnikov.

Murielle RICHARDSON

Pomočnica vodje pravne službe

Tel. +33 3 88 17 23 88

⁶

Tretji višji pravni svetovalec, ki opravlja vlogo glavnega nadzornika, se je oddelku pridružil 1. novembra 2006.

PRAVNI STROKOVNI SODELAVCI

Pravni strokovni sodelavci obravnavajo pritožbe, ki se lahko varuhu človekovih pravic predložijo v kateremkoli od 23 jezikov iz Pogodbe o Evropski uniji. Predlagajo in izvajajo tudi preiskave na lastno pobudo, odgovarjajo na zahteve državljanov za informacije, zagotavljajo pomoč varuhu človekovih pravic v zvezi s pravnimi zadevami, svetujejo v zvezi s pravnimi postopki, dogajanjem in tradicijo iz svoje države članice ter zastopajo varuha človekovih pravic na nekaterih javnih dogodkih.

Sabina BALAŽIČ*Pravna strokovna sodelavka***Tel. +33 3 88 17 35 72****Elodie BELFY***Pomočnica za pravne zadeve***Tel. +32 2 284 39 01****Peter BONNOR***Pravni strokovni sodelavec***Tel. +33 3 88 17 25 41****Benita BROMS***Vodja bruseljskega urada**Višja pravna svetovalka***Tel. +32 2 284 25 43****Nelius CAREY***Pravnik lingvist***Tel. +33 3 88 17 25 63****Ioannis DIMITRAKOPOULOS***Višji pravni svetovalec**Glavni nadzornik***Tel. +33 3 88 17 37 68****Juliano FRANCO***Pravni strokovni sodelavec***Tel. +33 3 88 17 21 51****Marjorie FUCHS***Pravna strokovna sodelavka***Tel. +33 3 88 17 40 78****Gerhard GRILL***Višji pravni svetovalec**Glavni nadzornik***Tel. +33 3 88 17 24 23****Marta HIRSCH-ZIEMBIŃSKA***Višja pravna svetovalka***Tel. +33 3 88 17 27 46****Georgios KATHARIOS***Pravni strokovni sodelavec***Tel. +32 2 284 38 49****Daniel KOBLENCZ***Pravni strokovni sodelavec***Tel. +32 2 284 38 31****José MARTÍNEZ ARAGÓN***Višji pravni svetovalec***Tel. +33 3 88 17 24 01****Beatriz MENÉNDEZ ALLER***Pravna strokovna sodelavka***Tel. +33 3 88 17 67 63****Tina NILSSON***Pravna strokovna sodelavka***Tel. +32 2 284 14 17****Fergal Ó REGAN***Višji pravni svetovalec**Glavni nadzornik**(od 1. 11. 2006)***Tel. +33 3 88 17 67 84****Ida PALUMBO***Pravna strokovna sodelavka***Tel. +33 3 88 17 23 85****Wiebke PANKAUKE***Pravna strokovna sodelavka***Tel. +33 3 88 17 24 02****Branislav URBANIČ***Pravni strokovni sodelavec***Tel. +33 3 88 17 27 14****Olivier VERHEECKE***Višji pravni svetovalec***Tel. +32 2 284 20 03**

PRIPRAVNIKI

Marta ARIAS DIAZ*Pripravnica (od 1. 9. 2006)*

Tel. +33 3 88 17 29 77

Kadri BRÜGEL*Pripravnica (do 28. 2. 2006)***Anne EISENGRÄBER***Pripravnica (do 31. 7. 2006)***Ramin FARINPOUR***Pripravnik (do 18. 2. 2006)*

Tel. +33 3 88 16 40 18

Farah JERAJ*Pripravnica (od 1. 9. 2006)*

Tel. +33 3 88 17 24 12

Giedre KAZLAUSKAITE*Pripravnica (do 31. 7. 2006)***Beata KULPACZYNSKA***Pripravnica (od 1. 9. 2006)*

Tel. +33 3 88 17 23 28

Riccardo MONACO*Pripravnik (od 16. 1. 2006 do 31. 12. 2006)***Teresa PLANA CASADO***Pripravnica (od 1. 2. 2006 do 31. 7. 2006)***Zvi RAMAN***Pripravnica (od 1. 9. 2006)*

Tel. +32 2 284 21 80

Brigita SABALIAUSKAITE*Pripravnica (od 1. 9. 2006)*

Tel. +32 2 283 23 27

Izabela SZOSTAK-SMITH*Pripravnica (do 31. 7. 2006)***Axel SCHNEIDER***Pripravnik (od 1. 4. 2006)*

Tel. +33 3 88 16.40.72

Alexis VAN MAERCKE*Pripravnik (do 31. 7. 2006)***Katherine WORTHINGTON***Pripravnica (do 31. 7. 2006)*

UPRAVNI IN FINANČNI ODDELEK

Upravni in finančni oddelek je v uradu varuha človekovih pravic odgovoren za vse delo, ki ni neposredno povezano s pritožbami in vodenjem preiskav. Sestavljajo ga štirje sektorji – upravni, finančni, za obravnavo pritožb in za obveščanje. Vodja oddelka za upravo in finance usklajuje celotno delo oddelka. Odgovoren je za splošno organizacijo in delovanje urada, kadrovske politike, predlaganje in izvajanje proračunske in finančne strategije institucije ter za zastopanje varuha človekovih pravic v številnih medinstitucionalnih telesih. V letu 2006 je v oddelku delalo skupaj 35 ljudi, vključno z devetimi člani iz sektorja za obravnavo pritožb, katerih delo je tesno povezano s pravnim oddelkom.

João SANT'ANNA*Vodja upravnega in finančnega oddelka*

Tel. +33 3 88 17 53 46

João SANT'ANNA se je rodil 3. maja 1957 v Setúbalu na Portugalskem. Od leta 1975 do leta 1980 je študiral pravo na Univerzi v Lizboni in leta 1981 tam postal odvetnik. Med letoma 1980 in 1982 je služboval kot pravnik v pravnem in upravnem oddelku portugalskega ministrstva za notranje zadeve za lizbonsko regijo. Med letoma 1982 in 1984 je nadaljeval pravne študije na področju pravic intelektualne lastnine na Univerzi Ludwig-Maximilian na Inštitutu Max Planck v Münchnu. Potem ko se je leta 1984 vrnil na Portugalsko, je bil imenovan za vodjo pravnega in upravnega oddelka portugalskega ministrstva za notranje zadeve za lizbonsko regijo. Leta 1986 je postal javni uslužbenec Evropskega parlamenta, delal je v generalnih direktoratih za informiranje in odnose z javnostjo, raziskave, osebje in finance ter na koncu še v pravni službi Evropskega parlamenta. Leta 2000 se je pridružil uradu Evropskega varuha človekovih pravic kot vodja upravnega in finančnega oddelka.

UPRAVNI SEKTOR

Naloge upravnega sektorja so obsežne. Vključujejo zaposlovanje in vodenje zaposlenih, dohodno in odhodno pošto, telefonsko centralo, infrastrukturo urada, usklajevanje prevajanja dokumentov, organizacijo in vodenje pravne referenčne knjižnice, dokumentacijo institucije in politiko arhivov. Ta sektor je odgovoren tudi za politiko informacijske tehnologije v instituciji in za zadovoljevanje potreb urada v zvezi z informacijsko tehnologijo, kar je naloga, ki jo opravlja v tesnem sodelovanju z Evropskim parlamentom.

Alessandro DEL BON*Vodja sektorja*

Tel. +33 3 88 17 23 82

Christophe BAUER*Administrativna podpora, voznik*

Tel. +33 3 88 17 67 80

Rachel DOELL*Tajnica*

Tel. +33 3 88 17 23 98

Massimo EZZY*Strokovni sodelavec za informacijsko tehnologijo*

Tel. + 33 3 88 17 28 67

Cindy GIANNAKIS*Administrativna podpora*

Tel. +32 2 284 63 93

Isgouhi KRIKORIAN*Tajnica*

Tel. +33 3 88 17 25 40

Gaël LAMBERT*Strokovni sodelavec za informacijsko tehnologijo*

Tel. +33 3 88 17 23 99

Juan Manuel MALLEA*Tajnik*

Tel. +33 3 88 17 23 01

Stéphanie MARAJ*Tajnica*

Tel. +33 3 88 17 23 13

Charles MEBS*Tajnik*

Tel. +33 3 88 17 70 93

Ana MORAIS GASPAR*Tajnica (od 1. 6. 2006)*

Tel. +33 3 88 16 40 96

Emese WALTZ*Tajnica (od 1. 6. 2006)*

Tel. + 33 3 88 16 40 95

Félicia VOLTZENLOGEL*Tajnica*

Tel. +33 3 88 17 23 94

FINANČNI SEKTOR

Naloga finančnega sektorja je zagotoviti, da urad varuha človekovih pravic ravna v skladu z veljavnimi finančnimi pravili, ki so namenjena zagotavljanju gospodarne, učinkovite in ustrezne uporabe proračunskih sredstev. Te odgovornosti izhajajo iz dejstva, da ima evropski varuh človekovih pravic neodvisen proračun. Proračun pripravijo in izvajajo štirje finančniki v pristojnosti pooblaščenega odredbodajalca.

Loïc JULIEN*Vodja sektorja*

Tel. +33 3 88 17 67 79

Jean-Pierre FEROMONT*Finančni strokovni sodelavec*

Tel. +32 2 284 38 97

Giovanna FRAGAPANE*Finančna strokovna sodelavka*

Tel. +33 3 88 17 29 62

Véronique VANDAELE*Finančna strokovna sodelavka*

Tel. +32 2 284 23 00

Christophe WALRAVENS*Finančni strokovni sodelavec*

Tel. +33 3 88 17 24 03

SEKTOR ZA OBRAVNAVO PRITOŽB

Sektor za obravnavo pritožb je odgovoren za registracijo, razdelitev in spremljanje pritožb, predloženih evropskemu varuhu človekovih pravic. Skrbi, da se vse pritožbe registrirajo v zbirko podatkov, da se potrdijo in predložijo pravnemu oddelku. Odgovoren je za upravljanje dohodne in odhodne pošte, povezane s pritožbami, sprotno posodabljanje vnosov o pritožbah v zbirki podatkov, spremljanje upoštevanja rokov, pripravo statistike, povezane s pritožbami, in urejanje s pritožbami povezanih dokumentov.

Isabelle FOUCAUD

Vodja sektorja

Tel. +33 3 88 17 23 91

Séverine BEYER

Tajnica

Tel. +33 3 88 17 23 93

Bruno BISMARQUE-ALCÂNTARA

Tajnik

Tel. +33 3 88 17 20 91

Evelyne BOUTTEFROY

Tajnica

Tel. +33 3 88 17 24 13

Elaine DRAGO

Tajnica

Tel. +33 3 88 17 33 31

Isabelle LECESTRE

Tajnica

Tel. +33 3 88 17 24 29

Oualiba MAKHLOUFIA

Tajnica (od 1. 4. 2006)

Tel. +33 3 88 16.40.71

Véronique SCHOOR

Tajnica (od 1. 11. 2006)

Tel. +33 3 88 17 24 29

Caroline ZINCK

Tajnica

Tel. +33 3 88 17 40 51

Evropski varuh človekovih pravic z uslužbenci.

SEKTOR ZA OBVEŠČANJE

Sektor za obveščanje je odgovoren za pomoč varuhu človekovih pravic pri vzpostavljanju stikov in obveščanju državljanov o pravicah, ki jim pripadajo po zakonodaji Skupnosti. Ima ključno vlogo pri razvijanju odnosov in zaupanja med državljani in Evropo ter njenimi institucijami.

Sektor je odgovoren za vzdrževanje in spodbujanje stikov z mediji, pisanje in izdajanje publikacij varuha človekovih pravic, vzdrževanje njegove spletne strani, organiziranje varuhovih informativnih obiskov in s tem povezanih dogodkov ter usklajevanje stikov v evropski mreži varuhov človekovih pravic.

Rosita AGNEW*Vodja sektorja*

Tel. +32 2 284 25 42

Ben HAGARD*Vodja sektorja*

Tel. +33 3 88 17 24 24

Marc AMIR-TAHMASSEB*Oblikovalec spletnih strani*

Tel. +33 3 88 17 44 10

Dace PICOT-STIEBRINA*Strokovna sodelavka za obveščanje*

Tel. +33 3 88 17 40 80

Gundi GADESMANN*Strokovna sodelavka za tisk*

Tel. +32 2 284 26 09

Gabrielle SHERIDAN*Tajnica*

Tel. +33 3 88 17 24 08

Annika ÖSTERBERG*Strokovna sodelavka za publikacije*

Tel. +33 3 88 17 49 36

SESTANKI OSEBJA

Varuh človekovih pravic redno sklicuje sestanke zaposlenih, da bi zagotovil čim večjo učinkovitost in uspešnost postopkov v uradu in tekoč pretok informacij med zaposlenimi ter spodbujal možnosti poklicnega razvoja. Varuh človekovih pravic na teh sestankih praviloma poda pregled svojih nedavnih in prihodnjih dejavnosti ter predstavi upravno, pravno in politično dogajanje, ki vpliva na institucijo. Varuh človekovih pravic v skladu s svojo strategijo za poklicni razvoj svojega osebja na te sestanke pogosto povabi zunanje govornike. V letu 2006 je imel profesor delovnih, javnih in računalniških znanosti na Univerzi Johanna Wolfganga Goetheja v Frankfurtu na Majni v Nemčiji ter predsednik nemškega odbora za etiko Spiros SIMITIS predstavitev z naslovom „Varstvo podatkov – pomanjkljivosti in omejitve skupnega pristopa EU“, podpredsednica Evropske komisije za institucionalne odnose in komunikacijo Margot WALLSTRÖM pa je govorila o prizadevanjih Komisije za izboljšanje odnosa z državljani.

Profesor dela, civilnih in računalniških znanosti ter prava in predsednik nemškega odbora za etiko Spiros Simitis na Univerzi Johann Wolfgang Goethe ob nagovoru uslužbencev Evropskega varuha človekovih pravic. Strasbourg (Francija), 3. februar 2006.

Podpredsednica Evropske komisije, komisarka za institucionalne odnose in komunikacijsko strategijo Margot Wallström ob nagovoru uslužbencev Evropskega varuha človekovih pravic. Strasbourg (Francija), 13. december 2006.

SREČANJE USLUŽBENCEV

Varuh človekovih pravic je oktobra 2006 organiziral srečanje uslužbencev, da bi tako pomagal razvijati in krepiti razumevanje vrednot in poslanstva institucije ter spodbujal njihovo učinkovito izvajanje. Takšen dogodek je bil organiziran prvič v kratki zgodovini te institucije. Umik je vaja v samopresoji, pri kateri sodelujejo vsi uslužbenci neke institucije in je široko uporabljan pristop, ki ga je g. DIAMANDOUROS že uspešno uporabljal, ko je bil na položaju nacionalnega varuha človekovih pravic v Grčiji.

Uslužbenci varuha človekovih pravic med srečanjem, 11.–13. oktober 2006.

V okviru priprav na srečanje so bili uslužbenci pozvani, da sodelujejo v samoocenjevanju in tako izrazijo svoje poglede na splošno delovanje urada in na splošen vpliv, ki ga je imelo do tedaj delo varuha človekovih pravic. Dejavnost je potekala v obliki vprašalnika, v katerem so uslužbenci ocenili različne vidike delovnih postopkov in metod evropskega varuha človekovih pravic na različnih področjih dejavnosti institucije ter dosežke varuha človekovih pravic za državljane na splošno. Eden od ciljev tega pomembnega dogodka je bil tudi zagotoviti okrepljeno obvladovanje tveganja v instituciji, kot to zahtevajo standardi EU za notranji nadzor.

Pred srečanjem so uslužbenci prejeli rezultate vprašalnika, skupaj z vsem ostalim gradivom. To je bila podlaga, na kateri so potekale okvirne razprave, ki so bile posvečene (i) pomenu dobrega upravljanja s konceptualnega in postopkovnega stališča, (ii) kako doseči državljane na splošno in kako se osredotočiti na posebne, specializirane naslovnike, ki bi verjetno imeli vlogo množiteljev in bi lahko ustvarili več pritožb, ki sodijo v pristojnost varuha človekovih pravic, ter (iii) kako še bolj okrepiti in spodbuditi storitveno kulturo znotraj urada varuha človekovih pravic.

Vsak uslužbenec je bil deležen spodbude, naj dejavno sodeluje v razpravah, na plenarnih sejah ali znotraj delovnih skupin in izrazi svoja stališča glede različnih obravnavanih tem. Po srečanju je prevladalo splošno soglasje, da je bila to zelo plodna in dragocena izkušnja, ki si zasluži ponovitev.

Uslužbenci varuha človekovih pravic na začetku teka na 10 km v Strasbourgu, 14. maja 2006.

D SEZNAM ODLOČB

1 PO ŠTEVILKI PRIMERA

2003

0495/2003/ELB	73
0617/2003/IP	74
1537/2003/ELB	75
1764/2003/ELB	76

2004

0642/2004/GG	88
0674/2004/PB	84
0956/2004/PB	89
1217/2004/OV	60
2227/2004/MF	77
2312/2004/MHZ	93
2437/2004/GG	78
2467/2004/PB	69
2944/2004/ID	56
3133/2004/JMA	56
3369/2004/JMA	91
3399/2004/OV	85
3403/2004/GG	79
3436/2004/ELB	64
3501/2004/PB	64

2005

0032/2005/ELB	86
0106/2005/TN	66
0191/2005/BB	57
0289/2005/GG	95
0552/2005/SAB	58
0582/2005/PB	80
0760/2005/GG	80
1037/2005/GG	81
1252/2005/GG	58
1315/2005/BB	55

1429/2005/JF	87
1463/2005/TN	82
1482/2005/MHZ	61
1487/2005/GG	94
1729/2005/JF	71
1776/2005/GG	70
1841/2005/BM	66
1919/2005/GG	72
2172/2005/MHZ	90
2523/2005/TN	60
2601/2005/ID	59
2616/2005/SAB	62
2787/2005/OV	92
3172/2005/WP	67
3389/2005/WP	62
Q3/2005/IP	98

2006

0163/2006/MHZ	83
0242/2006/BM	92
0472/2006/DK	63
0786/2006/JF	87
0800/2006/WP	68
0817/2006/TN	73
0866/2006/SAB	84
1363/2006/MF	65
3297/2006/BU	68
3684/2006/BU	68
OI/1/2006/TN	96
OI/2/2006/JMA	98
OI/3/2006/BB	97
Q1/2006/GK	97

2

PO VSEBINI

Kmetijstvo (SKP)

Q1/2006/GK	97
------------------	----

Državlanske pravice

2467/2004/PB.....	69
3133/2004/JMA	56
3369/2004/JMA	91
1037/2005/GG	81
1487/2005/GG	94
1776/2005/GG	70
1841/2005/BM	66
1919/2005/GG	72
2601/2005/ID	59
0242/2006/BM	92
0817/2006/TN.....	73
3297/2006/BU	68
3684/2006/BU	68

Pogodbe

2437/2004/GG	78
0191/2005/BB.....	57
0552/2005/SAB.....	58
1252/2005/GG	58
1315/2005/BB.....	55
2523/2005/TN.....	60
0786/2006/JF	87
0866/2006/SAB.....	84
OI/1/2006/TN	96

Razvojno sodelovanje

1764/2003/ELB	76
---------------------	----

Izobraževanje, poklicno usposabljanje in mladina

3172/2005/WP	67
--------------------	----

Okolje

1463/2005/TN.....	82
OI/2/2006/JMA	98

Prost pretok oseb in storitev

0956/2004/PB.....	89
0289/2005/GG	95
Q3/2005/IP	98

Institucije

3403/2004/GG	79
--------------------	----

3436/2004/ELB	64
2172/2005/MHZ.....	90
2601/2005/ID	59

Razno

0800/2006/WP	68
--------------------	----

Dostop javnosti

0617/2003/IP.....	74
3501/2004/PB.....	64
0582/2005/PB.....	80
2787/2005/OV	92
1363/2006/MF	65

Socialne politika

2944/2004/ID	56
--------------------	----

*Uslužbenci**– Zaposlovanje*

0674/2004/PB.....	84
2312/2004/MHZ.....	93
3399/2004/OV	85
0032/2005/ELB	86
1482/2005/MHZ.....	61
2616/2005/SAB.....	62
3389/2005/WP	62
0472/2006/DK	63
OI/3/2006/BB.....	97

– Druga vprašanja

0495/2003/ELB	73
1537/2003/ELB	75
1217/2004/OV	60
2227/2004/MF	77
0106/2005/TN.....	66
0760/2005/GG	80
1429/2005/JF	87
1729/2005/JF	71
0163/2006/MHZ.....	83

Državna pomoč

0642/2004/GG	88
--------------------	----

3

PO VRSTI DOMNEVNIH NEPRAVILNOSTI

Zloraba moči

1315/2005/BB.....	55
-------------------	----

Zamuda

1217/2004/OV	60
2944/2004/ID	56
0289/2005/GG	95
3172/2005/WP	67
0242/2006/BM	92

Diskriminacija

3399/2004/OV	85
0760/2005/GG	80
1482/2005/MHZ.....	61
1487/2005/GG	94
OI/3/2006/BB.....	97

Napaka pri postopku iz člena 226

0956/2004/PB.....	89
2467/2004/PB.....	69
2944/2004/ID	56
3133/2004/JMA	56
3369/2004/JMA	91
1037/2005/GG	81

Pomanjkanje ali zavračanje posredovanja informacij

1764/2003/ELB	76
0674/2004/PB.....	84
2227/2004/MF	77
3436/2004/ELB	64
3501/2004/PB.....	64
0032/2005/ELB	86
1463/2005/TN.....	82
1487/2005/GG	94
1776/2005/GG	70
1919/2005/GG	72
2523/2005/TN.....	60
0163/2006/MHZ.....	83
0786/2006/JF	87

Nezadostna preglednost

2172/2005/MHZ.....	90
0472/2006/DK	63
0817/2006/TN.....	73

1363/2006/MF	65
--------------------	----

Pravna napaka

0617/2003/IP	74
2312/2004/MHZ.....	93
2467/2004/PB.....	69
0191/2005/BB.....	57
0582/2005/PB.....	80
1315/2005/BB.....	55
2601/2005/ID	59
2787/2005/OV	92
OI/2/2006/JMA	98

Malomarnost

0642/2004/GG	88
3403/2004/GG	79
1841/2005/BM	66
0786/2006/JF	87
3297/2006/BU	68
3684/2006/BU	68

Napake v postopku

1315/2005/BB.....	55
1429/2005/JF	87
0800/2006/WP	68

Utemeljevanje

1217/2004/OV	60
0191/2005/BB.....	57

Nepravičnost

0617/2003/IP	74
2437/2004/GG	78
3399/2004/OV	85
0106/2005/TN.....	66
0552/2005/SAB.....	58
1252/2005/GG	58
1429/2005/JF	87
1729/2005/JF	71
2616/2005/SAB.....	62
3389/2005/WP	62
0866/2006/SAB.....	84

Druge nepravilnosti

0495/2003/ELB	73
1537/2003/ELB	75
1429/2005/JF	87
2601/2005/ID	59
OI/1/2006/TN	96

4 ZNANI PRIMERI

2467/2004/PB	69
0106/2005/TN	66
1729/2005/JF	71

1776/2005/GG	70
OI/1/2006/TN	96
OI/3/2006/BB	97

5 SEZNAM VSEH PRIMEROV IZ LETA 2006, KI SO SE ZAKLJUČILI S KRITIČNO OCENO**2003**

0495/2003/ELB	73
0617/2003/IP	74
1419/2003/JMA	
1537/2003/ELB	75
1764/2003/ELB	76
1953/2003/PB	
2177/2003/PB	

2004

0075/2004/BB	
0281/2004/JMA	
0674/2004/PB	84
0994/2004/IP	
1219/2004/IP	
2227/2004/MF	77
2437/2004/GG	78
2961/2004/PB	
3399/2004/OV	85
3403/2004/GG	79
3531/2004/TN	
3553/2004/WP	

2005

0032/2005/ELB	86
0287/2005/JMA	
0582/2005/PB	80
0760/2005/GG	80
0818/2005/PB	
0880/2005/TN	
1037/2005/GG	81
1429/2005/JF	87
1459/2005/GG	
1463/2005/TN	82
1707/2005/GG	
1733/2005/BU	
1744/2005/IP	
1919/2005/GG	72
2053/2005/IP	
2924/2005/OV	
3509/2005/JF	

2006

0163/2006/MHZ	83
0786/2006/JF	87
0817/2006/TN	73
0866/2006/SAB	84
1085/2006/MHZ	

Povzetki odločb primerov, katerih referenčna številka je natisnjena krepko, so podani v razdelku 3.4 tega poročila. Celotna besedila odločb v vseh zgornjih primerih so na voljo na spletni strani varuha človekovih pravic na naslovu <http://www.ombudsman.europa.eu>

KAKO STOPITI V STIK Z EVROPSKIM VARUHO ČLOVEKOVIH PRAVIC

PO POŠTI

Evropski varuh človekovih pravic
1 Avenue du Président Robert Schuman
B.P. 403
FR – 67001 Strasbourg Cedex
Francija

PO TELEFONU

+33 3 88 17 23 13

PO FAKSU

+33 3 88 17 90 62

PO ELEKTRONSKI POŠTI

eo@ombudsman.europa.eu

SPLETNA STRAN

<http://www.ombudsman.europa.eu>

VARUH ČLOVEKOVIH PRAVIC PREISKUJE PRITOŽBE GLEDE NEPRAVILNOSTI
V DEJAVNOSTIH INSTITUCIJ IN ORGANOV EVROPSKE UNIJE

EVROPSKI VARUH ČLOVEKOVIH PRAVIC IN NJEGOVO OSEBJE

www.ombudsman.europa.eu